

FAKTA & FORSKNING

Om Bikers & Bikerklubbar

Payback Sverige

Presentation av Payback

Payback Sverige är en riksorganisation för bikers rättigheter avseende alla former av negativ särbehandling på grund av förenings- eller kulturtillhörighet. Payback finns som nationella organisationer i Sverige, Norge, Danmark samt Finland.

Nättidningen Payback

Nättidningen Payback är de nordiska Payback-organisationernas officiella organ. En webbtidning vars huvudsakliga mål är att verka för att öka förståelsen kring och informera om bikerkulturen, dess olika företeelser och drivkrafter. Nättidningens adress är: <http://www.payback.name>

Paybacks ansvarsuppgifter

Payback har ansvar att bekämpa alla former av negativ särbehandling såsom trakasserier, förföljelser, masskontroller och övergrepp gentemot enskilda bikers eller bikerklubbar.

Payback Sveriges uppgift är att driva övergripande juridiska ärenden vars utgång har betydelse för flertalet inom bikerkulturen och ärenden där ett rättegångsutslag kan komma att skapa ett prejudikat som kan påverka alla klubbar eller klubbmedlemmar.

Fakta och forskningssida kring bikers och bikerklubbar

Payback har samlat alla forskningsarbeten, studier och artiklar med material kring bikers eller begreppet "Kriminella MC-Gäng" på en samlingssida så att alla enkelt kan läsa och studera fakta och forskning i ämnet. Det samlade materialet görs med andra ord lättillgängligt för journalister, studenter, forskare, allmänhet, politiker och beslutsfattare med flera för att på enkelt sätt kunna tillgodogöra sig samt använda sig av för att få en heltäckande bild i ämnet.

På sidan förekommer alla relevanta oberoende utredningar och faktainsamlingar. Här finns också reportage omkring vad olika forskare, socionomer, sociologer, kriminologer, forskningsinstitut, myndigheter, myndighetspersoner, domstolar, rättsväsendet, rikskriminalanställda, författare och journalister, advokater och åklagare, bikerpastorer med flera uttalat eller fastslagit i saken med källor och hänvisningar till grundmaterialet samt en utförlig litteraturförteckning.

Litteraturförteckning är publicerad sist i samlingsdokumentet.

Innehållsförteckning

Alla länkar i dokumentet är klickbara: Ctrl+Enter eller högerklicka och välj öppna länk

<i>Så startade häxjakten på bikers!</i>	8
Den lögnaktiga Lynchrapporten som startade bikerförföljelserna över hela världen	9
Historien om hur Hells Angels MC kriminaliserades genom en stämpningsprocess och ett förtäckt samarbete mellan polis och media!	11
Professor och Bikerdoktor om Yves Lavigne – journalisten som reste jorden runt och smutskastade bikers!	14
Utan att en enda biker dömts pratade polisen om “kriminella mc-gäng”???!!	15
Om den första kartläggningen av mc-klubbar i Sverige	17
Historien om när 35 brott blev 5 939 och 6 brott blev 224 i Siw Perssons riksdagsmotion!	19
Danska polisen ljög om brott och förstörde kriminaliteten för att få större resurser!	21
Kriminaliseringsprocessen av bikers byggdes upp genom att bikers skildrades som “de andra” – de avvikande och främmande!	22
<i>Om medias roll i häxjakten på bikers</i>	25
Professor Ove Sernhede: Om medias och journalisten Yves Lavignes smutsiga roll i skapandet av ett bikermonster	26
Reporter Annette Cedergren: Medias utpekande av mc-klubbar och dess medlemmar saknar motstycke i svensk presshistoria!	27
Författaren och Forskaren Lars Lagergren: Så skapade polis och media bikermonstret!	31
Antropolog och doktor om hur media medvetet ljuger för att skruva verkligheten när det gäller bikers!	32
Så utbildar, styr och kontrollerar polisen landets media!	34
Forskning kring dagspressens bild av organiserad brottslighet 1995-2002! Inga källhänvisningar alls och inga som helst konkreta belägg för kriminalitet!	38

Forskning över mediabilden 1995-2010 fastslår: MC-klubbar stämplas som kriminella för att de betraktas som “orena” och “smutsiga” och inte för att de är kriminella!	41
Antropolog och Författare visar hur media ljuger ihop historier som aldrig ägt rum kring bikers!	47
Forskning visar att media med hjälp av poliskällor stämplar bikerklubbar som maffiaorganisationer!	49
Kriminologiprofessor, Bikerdoktor och Kriminolog sågar Lasse Wierups “Maffiaböcker”!	53
<i>Om definitioner över organiserad brottslighet</i>	56
Omkring EU:s och FN:s definitioner över organiserad brottslighet!	57
Polisen hänvisar olagligt till en definition över organiserad brottslighet som regeringen avvisat!	59
Forskningsstudie totalsågar EU:s definition av organiserad brottslighet då även mobbinggrupper och hedersbrott uppfyller kriterierna!	62
<i>Brottsförebyggande Rådet (BRÅ)</i>	66
Vad Brottsförebyggande Rådet fastslagit gällande bikerklubbarnas “kriminella” status!	67
BRÅ-rapporten 2002/7: Enskilda bikers brott beskrivs som klubbens brott som ett led i polis och medias stigmatisering av bikerklubbarna!	69
Brårapporten: MC-Brott 1999:6: Statistiska belägg för att klubbarna ej är kriminella organisationer!	71
Payback intervjuar Brå-rapporten: MC-Brott 1999:6:s utredare, Roger Sundberg!	78
<i>Statlig Kriminaliseringsutredning – SOU 2000:88</i>	81
Statlig kriminaliseringsutredning fastslog att brott inom bikermiljön begås av enskilda medlemmar!	82
“Kriminaliseringsutredningen” fastslog i 13 olika avsnitt att mc-klubbarna inte är kriminella organisationer!	83
MC-demoniserarna Per-Samuel Nisser, Siw Persson och Barbro Jönsson – alla deltog i “kriminaliserings-utredningen” och var med och fastslog att mc-klubbar ej är kriminella organisationer!	86

<i>Fakta och forskningsbelägg</i>	88
19 expertaktörers uttalanden ställda mot Polisens språkanklagelser	89
Om kriminaliseringen av mc-klubbar via “Tredje Rikets-lagstiftning” i Tyskland!	102
Sju anledningar till att föreningsförbud aldrig införts!	106
Sanningen bakom bikerkriminaliteten! Statistik och analys!	107
Rikskriminalen: Hells Angels MC är en mc-klubb som samlas kring kärleken till motorcyklarna!	111
Bikerforskaren Stig Grundvall: Forskningen hävdar samfällt att det inte finns något belägg för att klubbarnas verksamhet handlar om kriminalitet!	112
Sveriges mesta mc-reporter, Ulf Kristiansson: MC-klubbar är i grunden inte kriminella organisationer!	117
Åklagare och advokater: Det finns ingen organiserad brottslighet i Sverige!	120
Experter: Polisen jobbar mot MC-klubbarna för att det ger pengar och positiv press!	122
Advokat Anders Lindstrand: Polisens arbetsmetoder mot bikers är ett hot mot demokratin!	124
Leif G W Persson om polisens kukförlängare – bikers och bikerkriminaliteten!	125
Rikskrimanställd biker: Bikers i allmänhet är inte kriminella i större omfattning än andra!	126
Professor, Kriminolog och Bikerforskare svarar Payback om bikerkriminaliteten!	129
Kriminologiprofessor Janne Flyghed: Vaga för att inte säga obefintliga bevis för att bikerklubbar är kriminella!	133
Payback intervjuar Professor i Rättssociologi Håkan Hydén!	135
Polisens samlade belägg för klubbarnas kriminella status!	138
Länskriminalchef, Polischef, Advokat, Chefsåklagare och Kammar-åklagare – alla förklarar att Hells Angels MC inte är en kriminell organisation!	139
Intervju med Bikerpastorn Ulf Manneback	140

Kriminologiska Institutionen i Stockholm förkastar hela utredningen om 145straffrättsliga verktyg mot “organiserad brottslighet”!	143
Forskningsstudie fastslår att MC-klubbarna inte är några kriminella organisationer samt att det är gatugängen och inte “mc-gäng” som polisen ska arbeta emot!	145
MC-klubbar är inga brottsorganisationer som planerar och genomför brott fastslår mediastudie!	148
Visste du att? Om bikers kriminalitet	150
Högintressant Poliskritisk forskningsuppsats från Polishögskolan!	151
Granskande journalistik omkring Daniel R. Wolfes doktorsavhandling – den andra personen som doktorerat på bikerkulturen!	152
Den tredje person som doktorerat på bikerkulturen var Maz Harris – Hells Angels medlem och talesman i England!	160
<i>Om Outlaws = fredlös och utanförskap</i>	165
Kriminologen Joi Bai: Beteckningen “kriminell mc-klubb” är en felöversättning av engelska frasen “Outlaw biker gangs”, som betyder fredlös och inte kriminell!	166
Bikerforskaren Stig Grundvall och Kriminolog Joi Bay: Outlaw betyder fredlös och aldrig laglös!	168
Författaren och filosofie doktor Lars Lagergren om fredlösa men aldrig laglösa outlaws!	169
”Bikerdoktorn” Stig Grundvall: Om hetsjakt på bikers och fredlöshet!	171
Fem forskare om bikers utanförskap, fredlöshet och att leva vid sidan om samhället!	174
<i>Intervju med Hells Angels MC</i>	177
Viktig och journalistiskt korrekt intervju med Hells Angels MC om samhällsförföljelserna!	178
<i>Om bikerklubbarnas brödraskap</i>	180
Bikerdoktorn Stig Grundvall belägger polisens och Wierups påståenden om bikerbrödraskap! “Bikers är beredda att offra sitt välbefinnande till förmån för sina bröder!	181

<i>Om brottsfrekvensen i områden där mc-klubbar etablerar sig!</i>	184
Forskningsstudie visar: Kriminaliteten sjunker bevisligen i kommuner där mc-klubbar etablerar sig!	185
<i>Om mc-fejder</i>	188
Kriminologen Joi Bay, Professor Ove Sernhede och forskare Linn Jonsson om "MC-krig"! Det är fejder om etableringsrätt eller heder och personliga konflikter! De handlar aldrig om narkotikamarknad eller liknande!	189
<i>Om Sverigemodellen</i>	193
Om Sverigemodellen och GBK: Forskning bekräftar att samarbetsmodellerna är sorterings och konfliktsstävjande verktyg!	194
<i>Artiklar</i>	196
Författaren och dokumentärfilmaren Renzo Aneröd: Man kan inte hänga ut hela bikerkulturen bara för att det finns några kriminella personer bland dem!	197
Analys över Paybacks Fakta- och Forskningssammanställning	198
Litteraturförteckning	202

**Så startade häxjakten
på bikers!**

Den lögnaktiga Lynchrapporten som startade bikerförföljelserna över hela världen – Mallen för hur alla polisrapporter därefter författats!

Lynchrapporten – alls bikerförföljelsers moder och ursprung!

1964 begärde Californiens delstatssenator Fred Starr att statsåklagaren skulle göra en offentlig utredning av "outlaw-motorcykelgångens" verksamhet. Den 15 mars 1965, sex månader efter senatorns begäran, lade The General Attorney of California Department of Justice *Thomas Lynch* fram den rapport som blivit (ö)känd som *The Lynch Report*.

Stephen Lyng och Mitchell L. Bracey Jr skriver om rapporten och dess effekt i kapitlet "*Den enda procenten berövas gadden: bikerstil och handeln med kulturellt motstånd*" i antologin "*Olja, krom och manlig gemenskap*".

Sidan 113: *Hunter S. Thompson, världsberömd journalist och författare, beskrev rapporten enligt följande : "färgstark, intressant, synnerligen tendentiös och konsekvent alarmerande – allt sådant som kunde göra den till en riktig godbit för den nationella pressen". Rapporten bjöd på "en mängd vansinniga handlingar, vettlös förstörelse, orgier, slagsmål, perversiteter och en sällsam parad av oskyldiga offer som redan på papperet och i de noggranna polisformuleringarna borde ha väckt en sådan misstro hos den trögaste polisreporter".*

Sidan 114: *Detta hindrade dock inte media från att ta till sig rapporten och New York Times, Time och Newsweek formligen rasade och kämpade för att övertrumfa varandra genom att rapportera om de skrämmande detaljerna i outlawgruppens aktiviteter.*

Kombinationen av starkt ensidiga polisrapporter och pressens tendens till sensationsskapande resulterade i en i stor utsträckning uppdiiktad bild av hotet från outlaws, vilken presenterades för en nationell läsekrets. Så uppstod i mitten av 1960-talet den nya mytologi som, i likhet med de tidigare bikermyter som främjats av filmindustrin, skulle få ett djupt inflytande på bikerkulturens framtida utveckling.

Uppblägget av rapporten

Rapporten författades utefter de formulärsvar som Lynch fått in från över hundra sheriffer, polischefer och distriktsåklagare. Det är således en helt ensidig rapport från parter i ärendet som ej uppfyller ens de ringaste krav på vetenskaplighet och faktaefterforskning.

Så ska denna rapport också ses – som ett polisiärt arbetsverktyg för att kunna få till stånd mer resurser, ökad övervakning, registrering, strängare lagstiftning, dygnet runt övervakning av mc-klubbarna samt centralisering av all information under en speciell myndighet, vilka företeelser också kan tas del av under rapportens avslutande del: *Recommendations by law enforcement officials*.

Rapportuppbyggnaden som blev stilbildande för polisrapporter i hela världen de kommande 50 åren!

Rapporten följer också ett mönster, som sätter standarden för åtminstone de kommande 52 åren, för hur en polisrapport riktad mot bikers ska komma att ställas upp.

Rapporten inleds med en förklaring om anledningen till rapportens tillkomst och vilka som ligger bakom de uppgifter som insamlats och/eller redovisas i rapporten . Därefter följer ett avsnitt om bakgrund och historia omkring klubbarna och märkens betydelse och plats på västen, medlemskrav,

hur man blir medlem, antal medlemmar och medlemmarnas brottslighetsstorlek. Därefter följer avsnitt med olika händelser som klubbmedlemmar påstås ha varit inblandade i. Vi använder här termen *påstås* då endast ett fåtal gripanden är involverade och *endast två fällande domar redovisas*, se mer nedan.

Därefter följer även den obligatoriska delen där olika brottstyper räknas upp som polisen menar att klubbarna sysslar med. Vidare avslutas rapporten med myndigheternas önskemål om nya åtgärder och/eller vilka arbetsmetoder som antingen redan används eller som myndigheterna önskar att använda framöver.

Personer som är vana att läsa Polismyndighetens rapporter kommer definitivt att känna igen mönstret och uppbyggnaden av rapporterna även 52 år senare. Inget här förändrats och mallen består!

Direkta lögner och utelämnade av fakta!

Utelämnande av de väsentligaste fakta!

Lynchrapporten författades utefter en specifik händelse som påstods ha ägt rum. Två klubbmedlemmar påstods ha släpat iväg två tonårsflickor som därefter våldtagits av flera medlemmar. En månad senare lades utredningen ner. Vad som inte framgick ur Lynchrapporten var däremot en biträdande åklagares kommentar i samband med att åklagaren yrkade på nedläggning av åtalet: *“En läkare som undersökte flickorna fann ingenting som stödde anklagelserna om våldtäkt”, sa han. Dessutom vägrade den ena flickan att vittna och den andra genomgick lögndetektorprov och befanns helt otillförlitlig*”. (Källa: sidan 44, Hunter S. Thompson- Hells Angels – En sällsam och skrämmande legend)

Ovanstående fakta i sak påvisar hur illa Lynchrapporten framställde fakta. När fakta inte passade in i bilden utelämnades de viktiga bitar som visade att historierna ej var sanna!

Direkta lögner

Ett annat exempel som är än värre är statistiken visar att rapporten hade ett uttalat syfte att utpeka bikers som kriminella vettvillingar till vilket pris som helst. De drog sig inte för att direkt råljuga omkring brottsstatistiken!

Vi går direkt till journalisten och författaren Hunter S. Thompsons bok *Hells Angels -En sällsam och skrämmande legend*, sidan 47, där vi väljer ut två saker och börjar med den minst uppseendeväckande även om den är mycket talande i sig för uppbyggnaden av bikerstigmatiseringen: *När rapporten kom har delstaten Californien, enligt egen utsaga i 15 år försökt handskas med en organiserad och ytterst brutal brottslighet. Men på de fem tättskrivna sidorna som ägnats åt Hells Angels kriminella aktiviteter – med i de flesta fall mellan ett dussin och hundra laglösa individer inblandade – nämnde rapporten bara sexton specifika gripanden och två fällande domar!?!?*

Det än viktigare är att det tydligt framgår, precis som senare uppdagats både i Norge och Danmark men även i Sverige via Siw Perssons famösa motion, är att myndigheterna direkt ljuger och anger falska och mycket uppblåsta siffror över bikerkriminaliteten. *I Lynchrapporten används ett nästan fem gånger större medlemsantal än det verkliga för att kunna göra troligt med de många brott som påstås ha begåtts av bikers.*

På sidan 47 skriver Hunter S. Thompson följande: *Ett annat avsnitt av rapporten hävdade att av 463 identifierade Hells Angels var dömda 151 dömda för brott. Detta är den sorts statistik som ger skattebetalarna tilltro till sina lagförande myndigheter... och det hade varit dubbelt uppbyggligt ifall dessa 463 Angels verkligen hade existerat när statistiken trycktes. Tyvärr fanns det färre än 100.*

Lynchrapporten anger således minst 365 fler medlemmar än vad klubben verkligen hade vid tillfället!!!

Fotnot: Hunter S. Thompson levde under ett helt år av författandet av citerad bok med och mitt ibland Hells Angels MC varför han ägde en mycket god kunskap och insikt omkring klubben. Thompson är även i övrigt en världsberömd journalist och författare.

Källor:

[Lynchreport](#)

[Hunter S. Thompson, bok: Hells Angels – En sällsam och skrämmande legend](#)

[Antologin: Olja, krom och manlig gemenskap, Daidalos Förlag](#)

Historien om hur Hells Angels MC kriminaliserades genom en stämplingsprocess och ett förtäckt samarbete mellan polis och media!

Bakgrund

I denna artikeln genomgår vi: Stephen Lyng och Michael L. Bracey Jr: *Den enda procenten berövas gadden: bikerstil och handeln med kulturellt motstånd*, sid 93-140, antologin *Olja, krom och manlig gemenskap*, Daidalos Förlag

Den långa forskningsstudien behandlar såväl Harley Davidsons nedgång och uppståndelse men även, och för Paybacks verksamhet betydligt viktigare – ett längre stycke om bikerkulturens kriminalisering vilket är det avsnitt vi här kommer att skildra.

Lyng och Bracey tar som utgångspunkt journalisten och författaren Hunter S. Thompsons bok *Hells Angels – En sällsam och skrämmande legend*.

Den världsberömde journalisten och författaren Hunter S. Thompson fick under en längre period möjlighet att följa Hells Angels MC som deltagande observatör inifrån. Lyng & Bracey anser att Thompsons bok är en rik och uttömmande etnografisk beskrivning som *fortfarande utgör den viktigaste tillgängliga etnografiska studien över motorcyklismens outlawkultur och därför väl fyller sin uppgift som nyckelkälla till empiriska hänvisningar i deras analys*. Boken utgör dock inte hela underlaget utan studien kompletteras med uppgifter hämtade från andra publicerade etnografiska studier samt data som författarna själva inhämtat genom deltagande observation (sid 96-97).

Artikeln innehåller mycket intressanta beskrivningar och detaljer kring bikerkulturen men det som avser hur kriminaliseringen i media och av polis anbelangar, och som är Paybacks verksamhetsområde, skildras på sidorna 109-118.

HA kriminaliserades genom en stämplingsprocess och ett förtäckt samarbete mellan media och polis!

Sidan 110: *Hans (Hunter S. Thompsons) empiriska redogörelse för myndigheternas kriminalisering av*

Hells Angels ger emellertid starkt stöd åt stämplingsteorin om avvikande beteende... Förlitande sig på sin journalistiska utredningsförmåga, och som ett komplement till sin insamling av data genom deltagande observation, gjorde han en grundlig genomsökning av artiklar om Hells Angels i nationella och regionala tidskrifter. **När han försökte jämk ihop tidningsrapporterna med olika officiella dokument (som polisrapporter och utredningshandlingar) angående Hells Angels aktiviteter, upptäckte han ett mönster av förtäckt samarbete mellan media och brottsbekämpande instanser i konstruktionen av en officiell bild av "outlaw-biker-konspirationen". Den historia som växer fram utgör ett klassiskt exempel på hur kulturellt motstånd kriminaliseras genom en stämplingsprocess.**

Änglarnas kriminella status skapades av polisens selektiva lagtillämpning!

Sidan 112: Även om Änglarnas utforskning av gränserna för den egna livsstilen förledde vissa klubbmedlemmar att begå **smärre lagbrott**, var de i sitt allmänna mönster av kriminella aktiviteter inte annorlunda än andra män från underklassen. Men deras subkulturella identitet och särpräglade stil gjorde dem till väl synliga måltavlor för polisiära åtgärder. Enligt Thompson utsattes Änglarna i samband med sina träffar rutinemässigt för polisens trafikkontroller, vilket ledde till åtskilliga åtal för mindre överträdelser som normalt skulle ha ignorerats. ” De skrev upp alla de kunde... för sånt som för låga säten, för höga styren, ingen backspegel, ingen läderrem för passageraren att hålla sig i– och som vanligt kollade de oss för gamla häktningsbeslut, böter vi aldrig betalt och varenda förbannad grej de kunde komma på”.

Den primära effekten av denna praxis blev att brottsregister för klubbmedlemmar upprättades genom en process av selektiv lagtillämpning. Änglarna kanske inte bröt mot lagen oftare än andra motorcyklister, men de blev mycket oftare än den mera slätkammade majoriteten uppskrivna för de överträdelser de begick. Det kriminella mönster som utvecklades bland Änglarna under dessa år skapades alltså lika mycket genom den av polisen utövade sociala kontrollen som på grund av enskilda Änglars benägenhet för brott.

Falsk våldtäktsanklagelse ledde till en skandalar rapport utan belägg och nationell media-demonisering!

Två klubbmedlemmar påstods 1964 ha släpat iväg två tonårsflickor som därefter våldtagits av flera medlemmar. En månad senare lades utredningen ner. Vad som inte framgick ur Lynchrapporten var däremot att en biträdande åklagares kommentar i samband med att åklagaren yrkade på nedläggning av åtalet: “En läkare som undersökte flickorna fann ingenting som stödde anklagelserna om våldtäkt”, sa han. Dessutom vägrade den ena flickan att vittna och den andra genomgick lögn-detektorprov och befanns helt otillförlitlig”. (Källa: sidan 44, Hunter S. Thompson- Hells Angels – En sällsam och skrämmande legend)

Som Payback i länkad artikel nederst skildrat begärde Californiens delstatssenator Fred Starr att statsåklagaren skulle göra en offentlig utredning av “outlaw-motorcykelgängens” verksamhet. Den 15 mars 1965, sex månader efter senatorns begäran, lade The General Attorney of California Department of Justice Thomas Lynch fram den rapport som blivit (ö)känd som The Lynch Report. Rapporten författades utefter de formulärsvår som Lynch fått in från över hundra sheriffer, polischefer och distriktsåklagare. Det är således en helt ensidig rapport från parter i ärendet som ej uppfyller ens de minsta krav på vetenskaplighet och faktaefterforskning. Lyng & Bracey konstaterar: Denna femtonsidiga rapport utlöste nästa fas i kriminaliseringsprocessen.

Sidan 113: Hunter S. Thompson, beskriver rapporten enligt följande “färgstark, intressant, synnerligen tendentiös och konsekvent alarmerande – allt sådant som kunde göra den till en riktig godbit för den nationella pressen”. Rapporten bjöd på “en mängd vansinniga handlingar, vettlös förstörelse, orgier,

slagsmål, perversiteter och en sällsam parad av oskyldiga offer som redan på papperet och i de noggranna polisformuleringarna borde ha väckt en sådan misstro hos den trögaste polisreporter”.

Sidan 114: Detta hindrade dock inte media från att ta till sig rapporten och New York Times, Time och Newsweek formligen rasade och kämpade för att övertrumfa varandra genom att rapportera om de skrämmande detaljerna i outlawgruppens aktiviteter.

Kombinationen av starkt ensidiga polisrapporter och pressens tendens till sensationsskapande resulterade i en i stor utsträckning uppbyggd bild av hotet från outlaws, vilken presenterades för en nationell läsekrets. Så uppstod i mitten av 1960-talet den nya mytologi som, i likhet med de tidigare bikermyter som främjats av filmindustrin, skulle få ett djupt inflytande på bikerkulturens framtida utveckling.

Konsekvenserna av det av media och polis uppbyggda hotet från bikerklubbar

Sidan 114-115: Den bild av outlawkonspirationen som konstruerats av den etablerade New York-pressen framkallade reaktioner från såväl rättsvårdande myndigheter som Hells Angels själva... I och med Änglarnas upphöjelse till nationell bemärkthet fördubblade det kaliforniska rättsväsendet sina ansträngningar att eliminera det hot som man ansåg emana från Änglarna och andra outlagrupper. **I likhet med den skärpta poliskontrollen i början på sextiotalet förstärkte denna strategi Änglarnas kriminella profil, eftersom den innebar att de åtalades för förseelser som vanligen skulle ha ignorerats.**

När upphetsningen var som störst sade en före detta Ängel från San Francisco åt mig: Om jag fick sparken från jobbet imorgon och började köra motorcykel med Änglarna igen skulle jag bli av med körkortet inom en månad, åka in och ut i fängelse, bli skyldig en massa pengar åt borgensmän och jagas av snuten tills jag lämnat trakten.

Den skärpta poliskontrollen försatte också allt fler Änglar i omständigheter som tvingade dem att trygga sina materiella behov med med olagliga metoder. Thompson räknade med att ungefär två tredjedelar av Änglarna arbetade i slutet av år 1964, precis innan det mediala intresset flammade upp. Ett år senare var det bara en tredjedel som fortfarande hade anställning...

Slutsats

Sidan 117: **Pressens kampanj för att påvisa den kriminella konspiration som bikers ansågs skyldiga till skapade jämte polisens razzior ett mönster av kriminalitet bland bikers, vilket annars inte skulle ha existerat!**

Lyng & Bracey drar således slutsatsen ur givet material att medias bild av skräckinjagande desperados tillsammans med polisen olika kontroller, husrannsakingar m.m. gjorde att bikers helt enkelt fick sparken med enda möjlighet till försörjning genom kriminella handlingar på enskild basis!

Källor:

[Stephen Lyng och Michael L Bracey Jr: Den enda procenten berövas gadden: bikerstil och handeln med kulturellt motstånd, sid 93-140, antologin Olja, krom och manlig gemenskap, Daidalos Förlag](#)

[Hunter S. Thompsons bok Hells Angels – En sällsam och skrämmande legend](#)

Relaterade artiklar:

[Lynchreport](#)

Professor och Bikerdoktor om Yves Lavigne – journalisten som reste jorden runt och smutskastade bikers!

Presentation av professor Ove Sernhede, Bikerdoktor Stig Grundvall och sensationsjournalisten Yves Lavigne

Ove Sernhede är docent och var tidigare professor på Sociologiska Institutionen vid Göteborgs Universitet. Numer är han professor på Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande vid Göteborgs Universitet.

Stig Grundvall, Filosofie doktor och Lektor vid Institutionen för Socialt Arbete vid Göteborgs Universitet. Den enda person i Sverige, och en av blott fyra i världen, som doktorerat med en avhandling om bikers i Sverige: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet.

Yves Lavigne. Under 1989 åkte den kanadensiska sensationsjournalisten Yves Lavigne tillsammans med ett antal FBI-medarbetare runt till de olika polismyndigheterna i Sverige på en föreläsningsturné. Lavigne hade gjort till sin personliga mission och karriär att utan några om helst bevis försöka förstöra för mc-klubbar runt om i världen genom att påstå att mc-klubbarna var kriminella organisationer.

Ove Sernhede: Yves Lavigne radar upp påståenden utan att hänvisa till källor!

Ove Sernhede, uttalar i artikeln *Kamrater bland motorcyklar*, publicerad i *Tvärsnitt* 4/97, följande angående Yves Lavigne

Sidan 2: Det är först under 1980-talet, med början i USA och Canada, som bikervärlden i pressen allt mer tonar fram som en del av den internationellt organiserade brottsligheten, som en ny maffia-liknande struktur med narkotika, prostitution, slavhandel och död som sina verksamhetsområden.

Den som mer än någon annan bidragit till att ge näring åt denna bild är förmodligen den kanadensiske journalisten Yves Lavigne. Han har publicerat flera böcker i ämnet. I Hells Angels "Three Can Keep a Secret If Two Are Dead" (1987) har han för avsikt att inte bara visa hur änglarna utvecklats till en kriminell sammanslutning och hur denna är strukturerad. Han går igenom hela ledarskiktet av brottsligt belastade outlawgrupperingar – förutom Hells Angels också Bandidos, Pagans och Outlaws – och diskuterar deras olika kriminella och bestialiska specialiteter.

*Hela boken är fylld med snaskiga detaljer och alla de i medierna förekommande föreställningarna om outlawbikern som pervers, blodtörstig och psykopat bekräftas – "The taste of blood makes killing easy for many Angels". **För varje akademiskt skolad läsare framstår Lavignes bok som tendensiös. Han radar upp påståenden sida upp och sida ner, men man undrar varifrån han hämtar sin information eftersom det i princip saknas källhänvisningar.** Hans anspråk är sociologens eller etnologens, hans metod, begreppsvärld och språk är kvällstidningsjournalistikens. **Man kan undra vilka kriterier på***

trovärdighet och vederhäftighet de har som världen runt bjuder in Lavigne som expert på motorcykelkulturen.

Yves Lavigne har en begreppsvärld och en metod som snarare är kvällstidningsjournalistens än vetenskapsmannens!

Stig Grundvall gör en liknande bedömning av Lavignes arbete i doktorsavhandlingen Vagabond MC – gemenskap, manlighet och marginalitet.

På sidan 13 skriver Grundvall följande: *Det första perspektivet framträder när man läser dagspressen och lyssnar på polisens uttalanden. Där framhävs att de klubbar som benämns som "outlaw" är organisationer som använder sina nätverk och interna regelsystem för att bedriva kriminell verksamhet. Förespråkare för detta perspektiv anser att motorcykeln har en sekundär betydelse i jämförelse med i första hand olaglig affärsverksamhet. Den debatt som förs i massmedia kopplar ihop mc-gäng med kampen om kontroll över narkotikamarknader, prostitutionsverksamhet eller andra kriminella aktiviteter.*

I huvudsak har man vägletts av uppfattningar som är hämtade från framför allt den nordamerikanska journalistkåren. Den kanadensiske journalisten Yves Lavigne har i egenskap av expert på bikerkulturen rest världen runt och hållit föreläsningar för polisen. Han är en skribent med en begreppsvärld och en metod som snarare är kvällstidningsjournalistens än vetenskapsmannens (Lavigne 1987, 1996).

Källor:

[Ove Sernhede: Kamrater bland motorcyklar, Tvärsnitt 4/97](#)

[Stig Grundvall, Bikerforskare och doktor, avhandling: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet](#)

Utan att en enda biker dömts pratade polisen om "kriminella mc-gäng"???!!!

Bakgrund

Under 1989 åkte den kanadensiska sensationsjournalisten Yves Lavigne tillsammans med ett antal FBI-medarbetare runt till de olika polismyndigheterna i Sverige på en föreläsningsturné. Lavigne hade gjort till sin personliga mission och karriär att utan några om helst bevis försöka förstöra för mc-klubbar runt om i världen genom att påstå att mc-klubbarna var kriminella organisationer.

Polisen såg sin chans att få betydligt större ekonomiska medel till verksamheten liksom chansen att både få synas betydligt mer i media samt kunna anställa många fler poliser. Bikers blev således polisens motsvarighet till försvarets budget-utbåtar!

Startskottet för fantomjakten på bikers!

Demoniseringen kan sägas inledas 1990 då Rikspolischefen Björn Eriksson i TV-programmet 20.00 fick komma till tals och inleda "bikerjakten".

3.17 in i programmet frågar programledaren rikspolischefen följande: *Bland de här medlemmarna i Dirty Dräggels MC finns det inga som åkt fast för någonting. Det finns inga domar emot dom alls. Ändå talar man om att förbjuda dom?*

Rikspolischefen Björn Eriksson replikerar med: *Det är på det sättet att kulturer av det här slaget har lite utav trettiotalskulturer i sig. De kräver ofta två saker. Det ena är att man begår kriminalitet så man inte kan bryta sig ur gängen. Å det andra är att låta sig förödmjukas i olika former. Det här sättet skapar en falsk grupployalitet. Det är det som är det stötande och gör de så jobbigt för oss att komma in. För de är väldigt, väldigt slutna.*

Med andra ord så har rikspolischefen ingenting alls att referera till när han väl har chansen att tala inför miljoner tittare. Historien har också visat att Eriksson har direkt fel i det att medlemmar inte kan lämna klubbarna vilket var Erikssons enda argument. En hel del medlemmar har kommit och gått sedan 1989 varför Erikssons argument helt enkelt inte håller. Det var lögn då och är lögn idag!

Polisen kriminaliserade således mc-klubbarna offentligt innan en enda medlem ens begått någon brottslig handling! Det faktum i sig visar att polisen skapade en masshysteri kring mc-klubbar som saknar all form av verklighetsförankring och som inte har något som helst samband kriminalitet att skaffa utan bygger på polisens önskan att på sagolika skäl erhålla mer pengar och ökade resurser att bekämpa ett chimärt och polisskapat monster som inte då, och inte heller idag existerar!

Länk till Youtubeinslaget: <https://www.youtube.com/watch?v=Q1E8hPLX-us>

Relaterad artikel: [Professor Ove Sernhede och Bikerdoktor Stig Grundvall om Yves Lavigne](#)

Om den första kartläggningen av mc-klubbar i Sverige – En lögnaktig papperskonstruktion med enda avsikt att demonisera!

RIKSKRIMINALPOLISEN UNDERRÄTTELSESTÄMSTEN ORGANISERAD BROTTSLÖSNING Tommy Andersson		1995-03-06	4503/3/95 MC 7A
Belägg ej skrivet/dagligt <i>[Signature]</i>		Egen ämne där kart läggningen har blivit prövad.	
Information kring Outlawkulturen		Teamer: Eget Lund	
Allmänt Svensk polis har i dagligt mycket god kunskap om landets outlaw-klubbar vad beträffar klubbarna i sig själva, dess medlemmar och klubblokaler etc. Uppgifter av den karaktären registreras fortlöpande. Då nu kulturen genom sådan registrering är kartlagd har nya frågeställningar uppkommit såsom exempelvis aktörernas inkomster, brottsbeteendena och körkortsinnehav. En sådan kunskap är nödvändig inte minst för att kunna bedöma kulturens utveckling.			
Outlawkulturen Bilden av outlawkulturen är komplex och förändras hela tiden; klubbar läggs ner, slås samman, nybildas eller byter verksamhetsinriktning, och aktörerna hamnar i nya klubbar som leder till att den polisära kategoriseringen revideras fortlöpande. I skrivande stund omfattar den polisära registreringen cirka 70 svenska motorcykelklubbar. Cirka 25 av dessa är endast registrerade med namn då de ej är klassade som rena outlaw-klubbar. Anledningen till att de överhuvudtaget är registrerade är att vi fortlöpande får information som gör att vi misstänker dem vara presumtiva outlaw-klubbar, rekryteringsbas för outlaw-klubbar, möjliga objekt för angrepp från outlaw-klubbar eller på annat sätt vara av sådan karaktär att vi är tvungna att ha en viss kunskap om dem. Av resterande 45 klubbar, alla kategoriserade som outlaw-klubbar, bedöms f.n 15 som mindre intressanta, vilket främst beror på att vi saknar anledning bedöma deras kriminalitet som särskilt omfattande.			
Utredningen Beträffande de återstående 30 klubbarna har utredning utförts som ej gör anspråk på att vara vetenskaplig. Den skall i stället bedömas som ett viktigt verktyg i våra nuvarande och framtida analyser av kulturen och förändringarna inom denna.			
Box 12256 S-102 26 Stockholm	Telefon - växel ...46 8 769 9210	Telefon - direkt ...46 8 769 9239	Telefax - direkt ...46 8 769 8950

RIKSKRIMINALPOLISEN UNDERRÄTTELSESTÄMSTEN ORGANISERAD BROTTSLÖSNING Tommy Andersson		1995-03-06	4503/3/95 MC 7A
Det bedöms att minst 85 procent av aktörerna i klubbarna (cirka 300 män som är medlemmar, prospects och hang arounds) är identifierade. Det är dessa män som omfattas av utredningen.			
Utredningsresultat Utredningen kan sammanfattas enligt följande: - 33 år är den genomsnittliga åldern på den enskilde bikern. - 20 procent av personerna har inkomst. Med inkomst menas inkomst av förmögenhet, anställning eller egen företagsamhet. Förutom DAFA-slagningar på data har Förskringskassan kontaktats beträffande samtliga personer. Påfallande många är registrerade för egen företagsamhet som ej ger några inkomster, i vart fall inga som deklarerats. - 55 procent av männen är dömda för brott, varmed menas brott där fängelse ingår i straffskalan. - 40 procent av personer har körkort för motorcykel. Borträknat Wells Angels med dess tre hang around-klubbar är procentsatsten körkortslösa avsevärt högre. Stockholm dag som ovan. Tommy Andersson			
Box 12256 S-102 26 Stockholm	Telefon - växel ...46 8 769 9210	Telefon - direkt ...46 8 769 9239	Telefax - direkt ...46 8 769 8950

Klicka på bilderna ovan för att få fram en större, läsbar version

Första kartläggningen av mc-klubbar i Sverige

Lasse Wierup skriver i sin första Svensk Maffia-bok om den "första kartläggningen av mc-klubbar i Sverige". Payback Sverige har tagit fram dokumentet som refereras till i boken.

Bakgrunden

Dåvarande chefen för Rikskriminalpolisen Tommy Andersson fattade beslut att en kartläggning av alla mc-klubbar som kunde tänkas ansluta sig till Hells Angels MC skulle genomföras. Uppdraget gick till dåvarande kriminalinspektör Tommy Andersson, numer chef för GOB-gruppen i Uppsala.

Tommy Andersson genomförde därutöver en föreläsningsturné i Sverige för alla länspolismyndigheter i Sverige för att uppmana myndigheterna att avsätta resurser till olika åtgärder mot mc-klubbarna vilket möttes av förståelse från vissa håll medan andra ifrågasatte en satsning med frågeställningen var är polisanmälningarna mot de här personerna och klubbarna? Se även länkad artikel där det framgår att medlemmarna inte ens har några brottsregister: <http://www.payback.name/?p=15460>

Rapporten

Kartläggningen resulterade i ovanstående tvåsidiga rapport där inga källhänvisningar överhuvudtaget förekommer som kan ge underlag för de olika siffrornas korrekthet och inga andra tabeller, diagram eller fakta som stöder rapportens skrivningar hänvisas till. Med andra ord är rapporten helt och hållet byggd på ounderbbyggda påståenden och inget annat. Den har således inget som helst värde varken fakta- eller forskningsmässigt då den ej belägger ett enda påstående!

Icke desto mindre kom rapporten att användas som ett slagträ mot mc-klubbarna i flera år framöver i debatter och riksdagsmotioner och är därför en viktig och aktiv del i kartläggningen ikring hur bikerdemoniseringen uppstod.

Intressanta stycken i rapporten

Om inte rapporten i sig ger fakta- och forskning kring påståendena om mc-klubbar ger den dock inblick i polisens arbete mot mc-klubbar redan 1995. 70 klubbar är registrerade hos polisen. 25 av dessa klassas ej av polisen som "rena outlaw-klubbar" utan mer som presumtiva outlawklubbar. Av övriga 45 klubbar är 15 st mindre intressanta då deras kriminalitet anses vara mindre omfattande. Kvar stod således 30 klubbar som rönt stort intresse för polisen 1995.

Polisen ljög och förfalskade bevisligen och medvetet siffror i rapporten!

Den välkända och välrenommerade socialantropologen, författaren och journalisten Carl-Johan Carpentier gick vid tiden till botten och undersökte de fakta som polisen presenterar i ovanstående dokument.

I boken *Live To Ride*, på Gondolin Förlag, skriver Carpentier följande på sidan 108-109: *I detta dokument som legat till grund för bland annat en riksdagsmotion och åtskilliga mediainslag, är de flesta faktauppgifter falska. Med syfte att smutskasta.*

Således hävdar den så kallade underrättelsetjänsten till exempel att 40 % av HA:s medlemmar i Djurslöv (vid den tidpunkten) saknade körkort. En mycket lätt kontroll, som jag själv gjorde när "rapporten" kom, visade att samtliga HA-medlemmar bevisligen innehade giltiga körkort. Etcetera. Något som ingen tidning parentetiskt brydde sig om att kontrollera...

polisens "rapport" rymmer en djupt allvarlig dimension. För när den svenska demokratins rättsvårdande myndigheter medvetet sprider falska uppgifter till media, för att möjligtvis nå egna uppenbara syften – har vi passerat gränsen för det anständiga.

Ljuger landets högsta polisledning måste det också vara fritt fram för Nisse Svensson att bluffa i det lilla. Samhället har ju ändå givit signalerna. Att det är ok att ljuga och förfalska.

Totalskandal! Historien om när 35 brott blev 5 939 och 6 brott blev 224 i Siw Perssons riksdagsmotion!

RIKSDAGSPOLITIKEREN SIW PERSSONS BLOFF-KAMPAJNE

HUN UTROPER HELLS ANGELS TIL VERDENS FÄRLIGSTE KRIMINELLE BANDE

MEN HVOR BLE DET AV EUROPOL-RAPPORTEN SOM SKULLE BEVISE DET?

upprättad publicist på Internet Kanal 1. MEDISKOMMENTAR AV JON NICHOL

Hvis det er sant at medlemmer av MC-klubben Hells Angels har truet den svenske politikeren Siw Persson på livet for å få henne til å slutte å kritisere klubben, etter jeg hennes rett til å framføre frie ytringer uten å bli møtt med trusler. Samtidig vil jeg beklage at de ytringene Persson framfører er sanne. På dette området har hun et problem. For det min opplysning at Siw Persson fører en kampanje mot Hells Angels som er basert på ryktene om at klubben faktisk - deriblant internasjonale politirapporter som ikke finnes i virkeligheten. TV er ennå så lenge Internet er i sin barndom i det mest slakraftige medium. For noen uker siden møtte jeg Siw Persson i en debatt om Hells Angels. Den gikk på TV3 i både Norge og Sverige. Programledet var Robert Aschberg. Etter å ha vært nordisk TV-fantom i noen år, har han trasket seg tilbake til de administrative kullene i selvsagt Sino Television. Men akkurat debatten om "hells-englene" ville han gjerne lede, så derfor trådte han fram i rampelyset igjen.

I debatten, som ble sendt fra Malmö, gikk det undertrykt Siw Persson sin mest dramatiske påstand om Hells Angels. Utvaldes hennes bitt i Malmö-avisen Kvällsposten den 8. november 1996: "Hells Angels är världens mest våldsamaste kriminella organisation."

Jeg indrømmer naturligvis ikke alle svenske sviter. Men jeg har tatt kontakt med folk jeg kjenner i svensk presse og spør om

Siw Persson har demonstrert eller medtruet denne påstanden i svensk offentlighet. Det har hun så langt jeg har kunnet bringe på det rene ikke gjort. Derfor føler jeg meg forpliktet til å ta til

motmæle mot henne, slik jeg også gjorde i TV-debatten.

Etter debatten ble jeg sittende sammen med Siw Persson i lobbyen på vårt felles

©Tore Hansen. Gullfoto

58

hotell i Malmö. Hun var svært fornøyd over å ha blitt møtt av undertegnede. Jeg prøvde å spørre henne om hva slags dokumentasjon hun hadde for å hevde at Hells Angels er verdens farligste kriminelle organisasjon. Hun var ikke særlig tennelig angitt og tennelig svevende. Men hun ga en konkret opplysning. Hun hevdet at Europol hadde utarbeidet en rapport om MC-klubben. Denne Europol-rapporten skulle angivelig bevis på påstanden hennes var sann.

Jeg har et vitne på at Persson framholdt Europol-rapporten som viktig kilde. For sammen med oss ved bordet på hotellet som ingen minner om tidligere rikspolis-tjef Tommy Lindström. Han er mitt vitne. Både i den TV-sendte debatten og i den blinde diskusjonen som oppstod seg rundt hotellbordet innom Lindström standpunkt som minnet om Siw Persson.

Etter at jeg kom tilbake til Norge har jeg brukt en god del tid på å finne ut om det eksisterer noen Europol-rapport av den typen Persson snakket om. Siden Norge ikke er medlem av EU, er vi ikke direkte tilknyttet Europol-samarbeidet slik som Sverige er. Men Kriminalpolitistyrket i Oslo har oversikt over og får tilsendt aktuelle Europol-rapporter.

Politistyrket Knut Holen ved Kripos har på min oppfordring undersøkt den aktuelle saken. Han har gitt meg beskjed om at det - så langt han har kunnet granske materialet - ikke finnes noen Europol-rapport om MC-klubben og Hells Angels.

Siw Persson representerer Folkpartiet. Dette partiet har hatt kraftig tilbakegang de senere årene og vil ved neste valg i Sverige måtte kjempe en hard kamp for å bli helt tatt i å bli representert i Riksdagen. En Folkparti-representant med usatt mandat vil naturligvis se seg om etter "gode saker" å slåss for eller mot. Persson har valgt å ta en endel med Hells Angels.

Å angripe det kriminelle aspektet ved Hells Angels er det all mulig grunn til. Når klubbsmedlemmer begår kriminelle handlinger må de selvfølgelig stilles til rettslig ansvar for det. Hvis klubbs-medlemmer som helhet oppfører seg til og beskytter slike handlinger, må samfunnet og dens folkevalgte klart demonstrere at dette ikke er akseptabelt. Det er i alle interesse at den meningsløse handelskrigen mellom MC-klubbene opphører. Den svenske Hells Angels-lederen Thomas Møller sa da også i TV-debatten at "ingen side bra av krigen". Signaler fra MC-klubbenes ledelse i USA tyder på at amerikanerne ønsker å få bløtt den striden som har raset i Skandinavia. Mange mener er i tvil om det gjelder Hells Angels. I flere år har det vært påstander i nordisk offentlighet om at klubben er en del av en verdensomspennende mafia. Det har vært snakket og skrevet en del om at Hells Angels leder omsetting av både narkotika, våpen og evnede penger. Et problem for mytiskaperne er at Hells Angels-medlemmer i Skandinavia aldri er blitt dømt for narkotikahandel eller våpenskap i virkelig stor målestokk. Medlemmer er blitt dømt for flere kriminelle handlinger som intet vennet menneske - heller ikke de mer oppgavede blant "englene" og - kan forsvare. Men Hells Angels-klubben er aldri blitt sikret eller tiltalt for forbudd som gjør det samstyrtlig at de sager en arm av en kriminell verdens-mafia i Skandinavia.

Det er da også mange forbudd ved Hells Angels som i praksis ville ha gjort det særdeles vanskelig for klubben å oppføre som mafia, selv om klabblederne skulle ha hatt lyst til det. "Verdens mest velorganiserte kriminelle organisasjon" kunne rett og slett ikke ha operert i dagens samfunn på den måten som Hells Angels gjør. I mellomkrigsstadiet Chicago og Shanghai kunne trykkelige handelsmenn som Al Capone og Zhang Xiaolin (leder for "den grønne bande") og selvsagt "Tre blåmønstre" i opprett forbindelse. Det samme kunne enkelte handelsmedlemmer. Men også Capone og Zhang var helt avhengige av å ha et stort usynlig

apparat. I dagens bande- og mafia-verden måne ledere som Pablo Escobar i Colombia og Salvatore Riina på Sicilia leve under jorda. Bandene deres kunne heller ikke være det minste synlige. Verdens mest velorganiserte kriminelle organisasjoner - enten de så finnes i USA, Russland eller Hong Kong - opererer i dag så usynlig som røyk og er helt ubegripelig på brukte motorsykler, iført en meget lett gjenkjennelig uniform av lær med markante emblemmer. De har tilhold i lokaler som alle og enhver kjenner til. Menspartiet av virksomheten deres ligger våpnen. I Malmö opptrådte beviset av de svenske Hells Angels på TV under sine egne navn!

Det som måler finnes i det skjulte må det være hensiktsfull å spørre på med moderne etterretningstøtter. Når utgangspunktet er at både ledere og lokaliteter er velkjente, blir sporingen enkel. Bare hvis det finnes en totalt hemmelig og verdens-omspennende parallell-organisasjon som er skjult for politiet kan Hells Angels land være noe i stil med den organisasjonen Siw Persson har fanstøtt fram.

Oppl Hells Angels-medlemmer har krav på vanlig rettsikkerhet og rimelig rettskaffen offentlig behandling. Hvis Siw Persson fortsetter å kjøre sin løsting, betyr det at hun som politiker nekter en gruppe av samfunnets støttespillere å ha de rettighetene som vi alle har krav på. At løsting kjøres på vokende grenit med påfølgende av dokumentasjon som ikke finnes, gjør det ikke noe bedre.

Hvis Siw Persson skulle finne grunn til å ta sjokk og demonstrere sin grove påstand, er hun hjertelig velkommen til det her på Internet. Naturligvis er hun også velkommen dersom hun girer å baste opp en Europol-rapport eller annet materiale som - mot formodning - gir belegg til påstanden hennes.

59

Klicka på bilderna för större, läsbar version

Siw Persson – Den första som byggde en karriär på att smutskasta mc-klubbar!

Den första, av en lång rad personer som helt eller delvis byggt sin karriär på att demonisera och falskligen kriminalisera mc-klubbarna, var dåvarande Folkpartiets riksdagsledamot Siw Persson.

Tre saker grundade Siw Perssons karriär – varav två var direkta lögn!

Hennes insats bestod i huvudsak av tre delar varav den förstnämnda var den mest förödande:

1. Siw Persson var den första som byggde en karriär (profiterade) på att demonisera mc-klubbarna. Hon var samtidigt den första verkliga profilen, åtminstone utanför poliskretsen, som framträdde närmast dagligen under cirka 5 år i media såsom tidningar, radio och tv. Hon tilläts yttra sig så snart något avsåg mc-klubbar och förde därmed framgångsrikt polisens talan i media och utverkade därigenom ökade polisresurser samt bidrog verksamt till flera lagar och lagändringar riktade mot bikerkulturen.

Två direkta och bevisbara lögn grundade Perssons karriär

2. Siw Persson hänvisade flertalet gånger till en rapport som Europol utarbetat rörande mc-miljön som påstods bevisa att "Hells Angels MC var världens farligaste kriminella organisation". Polisinspektör Knut Holen vid Kripos, Norges motsvarighet till Rikskriminalen, undersökte om rapporten existerade. Polisinspektör Holen fann att rapporten inte existerade och att Siw Persson således blåljög! *Se infälld Scanbikeartikel ovan.*

3. Siw Persson la fram en motion till riksdagen, 1994/95: JU603.

Ur motionen framgår en mängd märkliga påståenden och en mycket väsentlig, direkt lögn!

Ett citat ur motionen som samtidigt utgör ett typexempel på Siw Perssons kampanjpåståenden mot mc-klubbar:

De flesta av mc-gängens medlemmar skryter med att de är vanliga inkomsttagare, t.ex. bilmekaniker, plåtslagare, svetsare. Företrädare i dessa yrkesgrupper är inga höginkomsttagare. Likväl har dessa män råd med mycket dyra motorcyklar, är delägare i stora motorgårdar och gör både flera och dyra utlandsresor per år. Det finns några få bevis och många fler misstankar om att de finansierar sin verksamhet med både illegal klubbverksamhet och knark.

Antropologen och författaren Carl-Johan Carpentier skriver i sin bok "Live To Ride" följande omkring dessa påståenden på sidan 114: *Vad Siw Persson gör i just det citerade stycket är att hon drar alla över en kam, och yttrar sig synnerligen nedlåtande om hela yrkesgrupper. Ty med vilken rätt klassar hon bilmekaniker, plåtslagare och svetsare som betalningssvaga figurer utan ekonomiska möjligheter att köpa sig en – vanligtvis- begagnad motorcykel, eller företa en eller annan utlandsresa? Samtidigt som hon påstår att samma grupp av personer bland annat lever på knarkhandel. Enligt bevis som inte existerar.*

Hennes förenklade påstående är befängt, lögnaktigt och okunnigt. En begagnad H-D kostar normalt femtio- till sjuttiotusen; för en ny betalar man ungefär lika mycket som för en mindre bil. Att ta färjan till Köpenhamn kostar några tior, och en lågprisbiljett till USA kan man få för runt tvåtusen. Utgifter som män i vanliga yrken, enligt Siw Persson, inte rimligtvis kan ha råd med; om de inte begår brott. Man behöver faktiskt inte vara höginkomsttagare för att kunna äga en mc.

I motionen beskyller Siw Persson även Hells Angels MC:s medlemmar för att vara skyldiga till en hel rad övergrepp i rättssak och/eller våld och hot mot tjänsteman. Hon presenterar en stor mängd siffror utan att hänvisa till var siffrorna kommer ifrån.

Carl-Johan Carpentier kommenterar siffrorna och saken enligt följande i boken "Live to Ride" på sidan 116: *Dessutom skriver hon i sin motion att dussinet HA-medlemmar under 1993 dömdes för våld eller hot mot tjänsteman 2 139 gånger. En siffra som torde falla på sin egen orimlighet.*

Siffrorna skulle ju innebära att varje Hells Angels-medlem skulle dömts 178 gånger under samma år för ett brott som ger fängelse i normalfallet... Mycket entydigt och för varje tänkande människa en solklar lögn som dock inte genomskådades av vare sig media eller politiker och därmed istället för att framstå som lögn användes i mediadebatten länge framöver som en helt orimlig sanning riktad mot mc-klubbarna!

35 brott blev 5939 och 6 brott blev 224 st i Siw Perssons direkt lögnaktiga riksdagsmotion!

	Siv Persson motion, 1991-1993	Verkliga siffror, 1987-1999
Övergrepp i rättssak	54+77+93 = 224 st	6 st
Våld eller hot mot tjänsteman	1871+1929+2139= 5 939 st	35 st

Som alla läsare kan se ovan har Siw Persson bevisligen råljugit om mc-medlemmars kriminalitet! Hon har presenterat direkt egenpåhittad statistik där hon påstår att bikers har begått 224 övergrepp i rättssak under tre år när den verkliga siffran är 6 st under 13 år! Hon har än värre påstått att mc-medlemmar begått inte mindre än 5 939 brott i bemärkelsen "Våld eller hot mot tjänsteman" när det i verkligheten handlar om 35 st!

Det blir dock värre! Löggen är större så då Siw Perssons statistik grundar sig på 10 st medlemmar i HA under 1991-1993. Den enda jämförbara statistiken som finns i sammanhanget avser istället 112 medlemmar i Hells Angels MC, Bandidos MC och Outlaws! Så även siffrorna som presenteras i artikeln här är mycket förstorade då även 6 respektive 35 brott avser en vida större grupp under en betydligt längre tidsperiod, 13 år istället för 3 år och 112 personer istället för 10 st.

Källor: Brottsammanställning för mc-klubbmedlemmar: <http://www.payback.name/?p=15561>

Brå:s rapport: MC-Brott, 1999:6: <http://www.payback.name/wp-content/uploads/mcbrott19996.pdf>

Motion 1994/95: JU603

Danska polisen ljög om brott och förstorade kriminaliteten för att få större resurser!

Antropologen, författaren och journalisten Carpentier skriver om när polisen ljög om bikerkriminaliteten!

Antropologen, författaren och journalisten Carl-Johan Carpentier skriver i sin bok "Live To Ride" om en dansk parallell till de lögnen som politiker och polis använde i Sverige för att på allvar få igång en förföljelse av bikers.

Vi låter Carpentiers egna ord ligga till grund för artikeln: *Här finns för övrigt en dansk parallell avseende HA. Sedan den danska polisen 1995 beslagits med förfalskade uppgifter – inklusive påhittade domar. Enligt vilka ett antal änglar påstods ha dömts för bland annat våldtäkt och dråp. Polisens material, föranledde en fråga i Folketingets Retsudvalg, varvid polisen tvingades revidera sina "sanningar". Dessutom är det klarlagt att dansk polis vidarebefordrat dessa uppgifter till den svenska Polishögskolan i Sörentorp. Den intresserade kan gå till akterna; spörsmål 489, bilaga 1217 (1995).*

En kritisk dansk artikel sammanfattade skandalen och inledde med orden: *Drab, vold och narkohandel. Rockerne med Hells Angels i spidsen har meget på samvittigheten men politiet puster rockerproblemt op for att få flere befojelser. Ordensmagten bruger gamle tal fyldt med fejl, når politikerna skal overbevises om, att det kraever skrappere midler att bekaemper rockerkriminalitetet...*

Frågeställning och svar från polisen

Här nedan, liksom i länkat dokument nederst, återfinns den ursprungliga frågeställningen till Folketingets Retsudvalg samt därefter polisens svar:

Frågeställningen

"Hvad er arsaen til, at der i handlingsplanen om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet fra marts 1995 (alm. del – bilaga 728) kun er statistik over rockerkriminaliteten frem til 1990? Vil ministeren fremskaffe og tilsende udvalget tal for rockerkriminaliteten for perioden efter 1990? "

Rigspolichefen har oplyst, at oversigten i handlingsplanens bilag 3, s. 6, ikke har karakter af en egentlig statistik over rockerkriminaliteten, men tjener til illustration af omfanget og karakteren af især den personlige kriminalitet, som er begået af medlemmer af Hells Angels. Rigspolitichefen har samtidig oplyst, at oversigten – i modsætning til det, der er anført i bilaget – alene omfatter kriminalitet, der kan henføres til personer, der var medlemmer af Hells Angels i 1986.

Når oversigten kun omfatter perioden frem til 1990, skyldes dette ifølge Rigspolitichefen navnlig, at oversigten bygger på en tidligere foretaget undersøgelse.

[Folketingets Retsudvalg, besvarelse af spørgsmål 489, alm. del- bilaga 1217](#)

Kriminaliseringsprocessen av bikers byggdes upp genom att bikers skildrades som “de andra” – de avvikande och främmande!

Bakgrund

Brottsförebyggande Rådets (BRÅ) rapport 2002:7, *Organiserad brottslighet – lösa maskor eller fasta nätverk* innehåller ett mycket intressant specialkapitel som endast behandlar mc-klubbar. Kapitlet är författat av Sverker Jönsson, dr och universitetslektor vid Juridiska Institutionen i Lund.

Vi ger nedan en kortfattad beskrivning om hur staten utser en fiende till staten i tider av otrygghet för att mobilisera medborgarna i en gemensam kamp mot “de andra” som måste utmålas som en avvikande och främmande grupp för att kunna demoniseras. Därefter beskrivs just hur bikern demoniserats genom en så kallad *social kategorisering* där de alla tillskrivits en viss typindivids egenskaper.

Staten utser en gemensam fiende som beskrivs som “de andra”

Jönsson resonerar utefter (Alison Young) det faktum att när allmänheten inte känner sig trygg och säker finner staten en ny strategi för att motivera sitt våldsmonopol igenom att mobilisera medborgarna i en gemensam kamp mot brottsligheten för att staten vill ge sken av handlingskraft.

Strategin kräver att en motståndare utses – fienden – som beskrivs som “de andra”, ett hot som kommer utifrån och som förutsätter en bild av en demoniserad, avvikande och främmande brottsling. En bild av att en viss grupp inte bara är “de andra” utan framförallt *olik oss andra*.

Social kategori

En social kategori avser en mängd människor vars omfattning och karakteristiska bestäms av den som definierar kategorin. Sociala kategorier är därmed ett klassificerande kollektivbegrepp som förmedlar

en beskrivning av typindivider. En individ som bedöms enligt detta mönster och visas tillhöra en viss kategori kommer att tillskrivas typindividens egenskaper.

Historiskt sett har sociala kategorier fått till följd att vissa människors livsstil betraktas som normal respektive avvikande. En social kategorisering kan därmed medföra att en grupp beskrivs som ett samhällsproblem.

Tattarna, vars livsstil inte lät sig inordnas i det moderna samhället, användes i folkhemsbygget som ett exempel på vad som inte kunde accepteras.

Bikers som social kategori

Sidan 42: I likhet med tattarna beskrivs mc-klubbarna av det offentliga samhällets institutioner bland annat genom de yttre attributen och utseendet: kläder, utsmyckningar, tatueringar etc; genom andra människors och myndigheters rädsla för repressalier: direkta eller indirekta hot; genom en stark lojalitet och slutenhet mellan gruppmedlemmarna som försvårar insyn: man tjallar inte på varandra, man har egna distrikt, egna normer och egen rekrytering.

Vid ett tillfälle misshandlar yy en annan person. Detta beskrivs då som ett brott som begåtts av en klubbmedlem i xx. Utgångspunkten är med andra ord att mc-gäng och brottslighet bör sammanföras vid kriminalvetenskapliga analyser. **Denna utgångspunkt innehåller alltså den symboliska påföljden att en för brott dömd eller misstänkt individ tillskrivs en viss grupptillhörighet, att personen i fråga kategoriseras utifrån vem vederbörande är, och inte utifrån av vad han har gjort.** Annorlunda uttryckt: **medlemmen i en mc-klubb är inte farlig på grund av sitt brott, utan brottet visar hur farlig han är.**

Man definierar alltså mc-klubbar som en social kategori. **För individuella medlemmar i mc-klubbar innebär detta att de tillskrivs vissa typiska egenskaper. En av dessa anses vara en benägenhet att begå brott. Vidare medför kategoriseringen att ett eventuellt dokumenterat brott som begås av en individuell medlem i en mc-klubb kommer att beskrivas i termer av individens grupptillhörighet.**

Genom en social kategori sker en kollektiv klassificering av individer som reducerar dem till medlemmar i en mc-klubb. **När en av dessa individer begår brott beskrivs följaktligen denna brottslighet som brott av en medlem i en mc-klubb.** Detta innebär i sin tur att kriterierna för kategoriseringen tycks vara riktiga. Tillsammans med den växelverkan som finns mellan kategoriseringen och de kategoriserades självbild och identitet får denna process en tydlig självuppfyllande karaktär. Ansatsen förutsätter det som ska bevisas: utifrån en viss kategorisering av brottsligheten kommer brottsligheten att kategoriseras på ett visst sätt.

Sidan 43: I stället för tattarna (de är inte längre en möjlig fiende) utnyttjas i dag andra "förbrytar-organisationer" för att motivera kampen mot brottsligheten och legitimera det statliga våldsmonopolet. Det normativa elementet i den sociala kategoriseringen, det vill säga den symboliska påföljden i form av grupptillhörighet och den materiella påföljd som det innebär att bli föremål för polisens och andra myndigheters prioriteringar, erbjuder för samhället en känsla av resultat. Som Garland och Young visar är emellertid en sådan kriminalpolitik förknippad med vissa problem. I ett straffrättsligt perspektiv är det särskilt problematiskt om den som döms eller misstänks för ett brott inte bara klandras för sin gärning utan också stigmatiseras av samhället på grund av sin livsstil.

Paybacks kommentar

Kriminaliseringen av mc-klubbar har skett genom att bikers och bikerklubbar demoniserats igenom att en lämplig fiende utvalts som fungerar väl då de har tydliga attribut, gruppen har stor slutenhet och solidaritet, egna normer och regler vilket gör att gruppen fungerar väl som "de andra", olika de övriga i

samhället. Ett främmande och avvikande element som därvid är effektiva att använda och utmåla som fienden.

För att kunna upprätthålla demoniseringen tillgrips en form av växelverkande cirkelresonemang. När en enskild medlem begår brott skildras brottet som klubbens brottslighet. Vidare utpekas en enskild medlem som brottsbenägen och kriminell för att den klubb han är medlem i har skildrats som en kriminell organisation, för att i sin tur medlemmarnas brott tillskrivits klubben.

Medlemmen kategoriseras och beskrivs således utifrån vem han är (klubbmedlem) och inte utifrån de brott han begått. Och, klubbarna blir kriminella organisationer på grund av att alla de brott som medlemmar begår - belastar klubben!

Här i rapporten återfinns således tekniken och processen för att kriminalisera både klubbarna och de enskilda medlemmarna utifrån att bikers utvalts som en sorts *god fiende* som tjänar ett syfte – att medborgare, media och myndigheter kan dra åt samma håll och arbeta mot en gemensam fiende. En fiende som utgör ett påhittat hot men där staten visar handlingskraft när de motverkar bikermonstret!

[Brå-rapport 2002:7, Organiserad brottslighet – lösa maskor eller fasta nätverk](#)

Om medias roll i häxjakten på bikers

Professor Ove Sernhede: Om medias och journalisten Yves Lavignes smutsiga roll i skapandet av ett bikermonster!

Presentation av professor Ove Sernhede

Ove Sernhede är docent och var tidigare professor på Sociologiska Institutionen vid Göteborgs Universitet. Numer är han professor på Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande vid Göteborgs Universitet.

Sernhede är för bikers speciellt intressant då han publicerat flera, på vetenskaplig och på forskningsmässig grund byggda, arbeten kring bikerkulturen vilka Payback kommer att genomgå. Han var också medförfattare och redaktör för antologiboken: *Olja, krom och manlig gemenskap* som bestod av olika inlägg från författare och forskare kring bikerkulturen.

Kamrater bland Motorcyklar

Vi börjar med att titta på ett forskningsarbete med ovanstående titel som gör uttalanden kring många, viktiga företeelser runt och i bikerkulturen.

Om medias roll i bikerstigmatiseringen

Sernhede skriver på sidan 1: *När inte rivaliteten mellan dessa outlawklubbar skapar rubriker har kvällstidningarna en ousinlig förmåga att finna förseelser som kan blåsas upp och bli till utgångspunkt för alarmerande löpsedlar. Bikervärlden och "mc-relaterad brottslighet" säljer lösnummer.*

Sernhede bekräftar således vad Payback alltid hävdar: Att media aktivt letar efter att företeelser kring bikers att skriva om för att sälja fler lösnummer. Sernhede bekräftar också att företeelser kring bikers blåses upp och används för att skapa alarmerande löpsedlar för allt mc-relaterat säljer lösnummer!

Om födelsen av 1 %-begreppet

Sidan 1: *Efter upploppen i Hollister kände sig AMAs ordförande tvingad att gå ut och förklara att 99 procent av alla mc-åkare var "hederligt och anständigt folk". Kvar blev en procent. Män som varken var hederliga eller anständiga och som genast tog tillfället i akt att använda sig av symboliken. Så föddes begreppet "enprocentare" som synonym till outlaw.*

Sernhede ger också således ännu ett vetenskapligt bevis på att 1 %-begreppet och kriminalitet inte har något med varandra att göra!

Om födelsen av stigmatiseringen kring och kriminaliseringen av bikers

Sidan 2: *Tittar vi, också i ett internationellt perspektiv, tillbaka på mediernas bilder av bikern så är det möjligt att urskilja tre utvecklingsfaser. På 1950-talet var bikern en underklassrebell som vände ett oförstående samhälle ryggen. Under 1960 och 70-talen speglades bikervärlden i medierna som en sexuellt perverterad subkultur med starka inslag av våld och droger. Det är först under 1980-talet, med början i USA och Canada, som bikervärlden i pressen allt mer tonar fram som en del av den internationellt organiserade brottsligheten, som en ny maffialiknande struktur med narkotika, prostitution, slavhandel och död som sina verksamhetsområden.*

Journalisten Yves Lavigne – hans språk är kvällstidningsjournalistikens och hans påståenden saknar källor!

Sidan 2: Den som mer än någon annan bidragit till att ge näring åt denna bild är förmodligen den kanandensiske journalisten Yves Lavigne. Han har publicerat flera böcker i ämnet. I Hell's Angels "Three Can Keep a Secret If Two Are Dead" (1987) har han för avsikt att inte bara visa hur änglarna utvecklats till en kriminell sammanslutning och hur denna är strukturerad. Han går igenom hela ledarskiktet av brottsligt belastade outlawgrupperingar – förutom Hell's Angels också Bandidos, Pagans och Outlaws – och diskuterar deras olika kriminella och bestialiska specialiteter. **Hela boken är fylld med snaskiga detaljer och alla de i medierna förekommande föreställningarna om outlawbikern som pervers, blodtörstig och psykopat bekräftas** – "The taste of blood makes killing easy for many Angels". **För varje akademiskt skolad läsare framstår Lavignes bok som tendensiös. Han radar upp påståenden sida upp och sida ner, men man undrar varifrån han hämtar sin information eftersom det i princip saknas källhänvisningar.** Hans anspråk är sociologens eller etnologens, **hans metod, begreppsvärld och språk är kvällstidningsjournalistikens. Man kan undra vilka kriterier på trovärdighet och vederhäftighet de har som världen runt bjuder in Lavigne som expert på motorcykelkulturen.**

Sernhede konstaterar att journalisten Yves Lavigne är den egentliga grundaren av bikerförföljelserna då han först skrev en kvällstidningsinspirerad bok fylld av påståenden utan källhänvisningar. Därefter åkte han världen runt tillsammans med FBI och föreläste för världens olika polismyndigheter, däribland Sverige, där han la fram sina påståenden som liksom för hans svenska motsvarighet, inte var något annat än påståenden!

[Kamrater bland motorcyklar](#)

Reporter Annette Cedergren: Medias utpekande av mc-klubbar och medlemmar saknar motstycke i svensk presshistoria!

Presentation och Bakgrund

Anette Cedergren har skrivit en än idag uppmärksammas artikel om medias bevakning framför allt av Hells Angels MC och dess medlemmar under mc-fejden under 1990-talet. Annette Cedergren, har varit reporter på bland annat Kvällsposten och vid Sveriges Radio. Artikeln *Pressetik och Hells Angels* ingår i bikerantologin *Olja, krom och manlig gemenskap*, sidan 141-182.

För att visa på att artikeln har stor aktualitet än idag publicerar vi två arbeten som tagit upp Cedergrens artikel. Bikerdoktorn Stig Grundvall skriver i forskararbetet *Rövare, Rebell, Outlaw* ingående i antologin "Identitetens Omvandlingar", följande om Cedergrens artikel, på sidan 295: **"Cedergren visar att utpekandet av mc-klubbar och dess medlemmar under 1994-97 saknar motstycke i svensk presshistoria".**

Även Petter Ingemansson tar upp Anette Cedergrens artikel i sin forskningsstudie 1 %” – en analys av hur mc-gängs “farlighet” beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010. Han skriver följande om den nedan genomgångna artikeln av Anette Cedergren: Anette Cedergren var under det s.k. mc-kriget reporter på Kvällsposten. Sidan 20 (AR): För svensk del har Cedergren analyserat massmediernas pressetiska skildringar av Hell’s Angels och hon menar att medierna har varit mycket offensiva med att publicera namn och bilder på medlemmarna i mc-klubben (Cedergren 1998, s. 141). **Hon är kritisk till medierapporteringen som hon menar innehåller en rad påståenden och många felaktigheter och anser att ”den mytologi och den fruktan som idag omgärdar bikerkulturen har i stor utsträckning formats genom massmediernas behandling av fenomenet”** (ibid., s. 181).

Uttalanden från artikeln

Om pressetik

Sidan 141: **När det gäller bikers tycks de pressetiska reglerna inte ha samma relevans som för andra medborgare. Medierna har, på ett sätt som saknar motsvarighet o svensk presshistoria, t.ex. varit mycket offensiva med att publicera namn och bilder i alla möjliga sammanhang.**

Rapporteringen får som konsekvens att allmänheten blir rädda för alla bikers

Att allmänheten snart sagt är livrädda för alla män i svarta västar och hår i hästsvans är en annan naturlig följd av en onaturlig rapportering.

Enskildas handlingar som ej har med klubben att göra rapporteras som brott av klubben!

Sidan 143: Kammaråklagare Tom Svensson, Helsingborg: **Om en person är med i en förening så pekar man ju inte ut honom på det sättet. Men just vad gäller mc-kriminaliteten så lyfter man fram det och gör något märkvärdigt av ett brott som är helt alldagligt.**

Sidan 144: Anette Cedergren: Problemet är då att man skriver “HA-medlem” och liknande där du som åklagare och förundersökningsledare klart kan säga att det inte är relevant? Kammaråklagare Tom Svensson: Ja, där man inte kan knyta brottet till att dom är med i en mc-klubb, utan det är alltså vardagsbrottslighet. Och den som begår brottet råkar vara medlem i en motorcykelklubb, precis som han råkar vara medlem i en idrottsklubb eller någonting annat.

Sidan 144: Chefsåklagare Göran Bergling, Helsingborg menar också att denna form av rapportering skapar rädsla: om jag istället skulle vara med i Söderåsens Golfklubb, så skriver man väl inte att en medlem i Söderåsens Golfklubb har slagits med kniv? Och sådant får ju konsekvenser, det här med att man hela tiden framhåller deras medlemskap. **Var gång det står Hells Angels i den här typen av rapporteringar och sammanhang så förstärker det ju hela tiden just den här hysterin och kraven: Förbjud klubben, förbjud medlemskap, så blir allting bra!**

Anonyma artiklar

Journalisters anonymitet annonserar rädsla för läsaren!

Sidan 145: Men det anonyma, osignerade skrivandet kan få farliga konsekvenser. Genom anonymitet visar man för läsarna att man som journalist är rädd. Vilket då, tillsammans med ett otal artiklar där man tagit upp och skrivit att “ingen törs vittna mot mc-klubbarna” ytterligare förstärker budskapet om de farliga mc-gängen. Det får naturligtvis som konsekvens att polisen får svårare att utreda brott.

Polisens kommentar till journalisters anonymitet

Maria Truedsson, Helsingborgspolisens informationsenhet: Ja, det är ju märkligt att man inte själv

vågar stå för vad man skriver, och så hänger man ut folk med både namn och bild i artiklarna... Anonyma artiklar där journalister skriver så, det är på något vis som att sticka huvudet i sanden. Då ska man inte skriva det heller på det viset och lämna ut människor... Och jag vet inte vad man vill uppnå med det heller... Vilka signaler tidningar ger när journalister inte vill ha sitt namn med, och så får dom vittnen som ställt upp finna sig i att de blir uthängda... Det är ju märkliga signaler man ger...

Om uthängningar av bikers med alla uppgifter de kan finna

Sidan 150: Det har gjorts ett flertal så kallade "kartläggningar" i kvällstidningarna, **där namn och bilder publicerats**, t.om. på personer som vagt betecknats som "möjliga provmedlemmar". **Till namn och bild har tillfogats uppgifter om personliga förhållanden, ålder, yrke, inkomst samt domar för de som begått brott. Vid några tillfällen har även lämnats ut uppgifter om familjeförhållanden och bostadsort.** Flera av de män som pekats ut som medlemmar och "anhängare" är ostraffade och okända i rättssystemet.

Sidan 154: Länskriminalens chef i Skåne, Peter Tjäder, ser med blandade känslor på dessa utpekanden av andra skäl: **På lite längre sikt har det en negativ sida som jag ser det. Nämligen att dom här människorna blir ju identifierade som kriminella för lång tid framåt.** Jag tror knappast det underlättar för den som vill ägna sig åt annat – att söka jobb och liknande – att ha suttit på mittuppslaget i kvällstidningarna som kriminell.

Sidan 160: Utöver de kartläggningar av klubbarna som gjorts publiceras också regelmässigt namn och bild på mc-killar som står inför rätt... **När det gäller Hells Angels tillämpas inte de gamla klassiska pressetiska grunderna, som annars är brukliga i kriminaljournalistiken.** T.ex. att personen redan är en av allmänheten känd brottsling, eller att brottet i sig är synnerligen allvarligt. Man har helt enkelt valt att publicera namn och bild därför att **man anser att allmänintresset ligger i det faktum att de är medlemmar i Hells Angels.**

Sidan 161: Advokat Tom Peyton: – **Det finns inget liknande beteende inom massmedia mot någon annan organisation eller grupp i samhället. Och det här uthängandet i massmedia har i sin tur inneburit att inte bara Hells Angels, utan också deras anhöriga, har drabbats.** Dom har blivit uttittade, utpekade som släktingar till personer som har gjort sig skyldiga till brott som är inte av den karaktären, menar jag, att dom skulle ha behövt tåla detta... **Även dom blir ju uthängda genom att deras barn eller syskon framställs som brottslingar av allvarlig karaktär.** Allvarligare än vad det egentligen har handlat om, och som andra som begår liknande brott inte pekas ut för.

Om Pressombudsmannens (PO) syn på mediarapporteringen kring mc-klubbar

Sidan 155: Lika lite som man ser det som något lönt att tala med pressen har Hells Angels sett någon större idé att klaga till PO. – Men även om det inte finns så många prövningar så är det ju en annan sak att dom pressetiska reglerna, dom ska ju gälla även för dom. **Reglerna gäller alla, även outlaws.** Och man har också rätt att vara fredad, även om man är dömd för mycket hårda saker, säger Pressombudsman, Pär-Arne Jigenius. Men sedan är det också så att vi utgår från att drabbade hör av sig själva och klagar om dom känner sig felaktigt behandlade... **dom har ju kommit att behandlas som offentliga personer, dom som är med i klubbarna... Men jag kan hålla med om att det är anmärkningsvärt.** För samtidigt är det ju så att frågan om medlemskap är ju hemlig, så det är ju en trovärdighetsfråga. Vet tidningarna helt säkert att dom som pekas ut verkligen är medlemmar?

Sidan 161: I juni 1997 kom svaret från Allmänhetens Pressombudsman: Organiserad brottslighet och förakt för lagen och medmänniskors säkerhet gör Hells Angels till en företeelse som i alla enskildheter äger ett oavvisligt intresse. Dess medlemmar bör därför inte heller skyddas av anonymitet vid en fällande dom.

Sidan 161: Tom Peyton, advokat kommenterar ovanstående utslag från PO, enligt följande:

“Organiserad brottslighet och Öppet förakt för lagen”... Är Hells Angels en brottslig organisation? Kan man tala om en kriminella mc-gäng? Det där är ju inte på något sätt styrkt idag. Det är ju bara massmedia som påstår att det är så, och kallar dom så...

Trots skyddad identitet publicerade media alla uppgifter om medlemmar!

Sidan 167: **I maj 97 avslöjar de regionala tv-nyheterna SydNytt att nio medlemmar av Hells Angels MC har skyddad identitet. Dagen därpå följer Aftonbladet upp detta men går ett steg längre. Tidningen publicerar deras namn och bilder och skriver i artikeln också utförligt allt om deras personliga förhållanden, inkomster, arbete, eventuell förekomst i straffregistret, samt namnger i något fall flickvän, flickvänners bostadsorter, om de har barn m.m.. Bilderna på killarna finns även på tidningarnas löpsedlar denna dag.**

Aftonbladets chefredaktör Torbjörn Larsson: Nu var det väl inte rättsväsendet utan det var i formell mening skattemyndigheten som gett dem skyddad identitet. ur vår synvinkel är det naturligtvis fullständigt absurt. Det är att felutnyttja systemet.-Då kan ni som tidning sätta er över det genom att publicera deras namn och bild? **Vi sätter oss inte över det, utan vi accepterar det inte. och om du vill kalla det att sätta sig över, så är det korrekt.**

Det finns en risk för att massmedias bikerrapportering förändrar tänkandet och rättspraxis

Sidan 171: Det är inte första gången Siw Persson tar till orda och har fel i sin kamp mot mc-klubbarna... Siw Persson är kanske också den som mest av alla varit med och spridit de gamla 60-talsföreställningarna och vandringssägner om Hells Angels. Hon är alltid redo att uttala sig för massmedia, och också oerhört frän i sina uttalanden. En tacksam rubrikmakerska. Kort sagt, hon har via media gjort sig ett politiskt namn genom sitt korståg mot mc-klubbarna.

Sidan 177; Advokat Tom Peyton: – **Man känner så tydligt att massmedia kan komma att förändra rättspraxis, förändra vårt tänkande helt. Att medlemmar i Hells Angels kan komma att behandlas annorlunda än andra i rättsväsendet på grund av hur massmedia har skrivit och behandlat dom. Någonstans finns det en risk, men jag hoppas att utvecklingen inte ska bli sådan.**

Mytologin kring och fruktan för bikers har skapats av massmedia!

Sidan 181: Medierna har naturligtvis inte skapat bikern, men **den mytologi och den fruktan som idag omgärdar bikerkulturen har i stor utsträckning formats genom massmediernas behandling av fenomenet. Av en massmediakår som inte drar sig för att själva låtsas och utge sig för att vara experter på bikers och Hells Angels.**

Källor:

[Olja, Krom och manlig gemenskap, antologi, redaktör Ove Sernhede, Daidalos Förlag](#)

[Identitetens omvandlingar](#)

[“1 %” – en analys av hur mc-gängs “farlighet” beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010](#)

Författaren och Forskaren Lars Lagergren: Så skapade polis och media bikermönstret!

Lars Lagergren är författare och forskare kring i första hand svensk motorcykelkultur genom historien. Lagergren är även författare till böckerna: *Svensk Motorcykelkultur* och *Skinnskuttar och spättor*. Lagergren har vidare skrivit en essä med namnet: *Make way for the Biker: Media and Swedish Motorcycle Culture* som bland annat kan sägas ge det historiska sammanhanget kring bikerkulturens framväxt i Sverige och medias ansvar kring hur bilden förändrades från en positiv bild av skinnskuttar och chopperåkare till en betydligt mer negativ bild kring bikern.

Citat från forskningsuppsatsen: *Make way for the biker!*

Vi citerar direkt ifrån ovanstående uppsats de för ämnet, bikerkriminalitet, adekvata delarna samt länkar till uppsatsen i sin helhet:

The Swedish media and public lacked a catchy name around which to build a stereotype. Only then could the media, the authorities and the public join forces to condemn, or for that matter support, the members of a particular subculture. Whether the young speed freaks themselves needed a brand will never be established.

In my interpretation of the outlaw biker culture in Sweden the media plays an important role. First, the media, by willingly adopting the claims of corporate American commercial cultural production, made way for the subculture by changing its attitude towards motorcycle riding, which translated to an invitation to new categories of potential customers. Second, the media showed an enormous interest in the few clubs that in the early 1990s tried to establish themselves as hard-core "outlaw" biker clubs. The latter pushed the marginalisation towards a de facto outlaw existence for these clubs and their members.

The typical motorcyclist is now a forty-five-year-old (or older) middle-class family man who sold the sailing boat or caravan to try something new. These bikers have nothing to do with the "outlaw" biker clubs, but in a way they are benefiting from the aura of danger that surrounds those clubs.

In another dimension, the media's function as a shaper of public opinion helps establish the image of the subculture and its members for both the public and the authorities.

The stereotypes created by the media are strong constructions almost impossible to change. If a subculture is built around a mainly positive stereotype, then there are only some rotten apples among the fresh in the basket that stand for all the bad. If, on the other hand, the subculture is built around a negative stereotype, all the fruit is perceived to be rotten.

To break the stereotype it is necessary that the only actor who can change roles in the paly does so, This is exactly what the media did. They broke the spell by giving the motorcycle a new and, according to society's system of norms and values, appropriate function. This time the function was not as a means of transportation but as an experience – not as something useful in the modern sense, but as something consumable in a late – modern sense. In other words – the media made way for the biker.

Källa: [Make way for the Biker: Media and Swedish Motorcycle Culture](#)

Antropolog och doktor om hur media medvetet ljugar för att skruva verkligheten när det gäller bikers!

Bakgrund

Carl-Johan Carpentier, antropolog, författare, filosofie doktor samt journalist, medverkar i antologin Olja, krom och manlig gemenskap med artikeln "Att skruva en verklighet -om bikerkulturen i medierna", sidan 183-197.

Payback har genomgått artikeln för att kunna publicera vad Carpentier kommit fram till angående medias rapportering kring bikers och bikerklubbar.

Allmänjournalistisk programförklaring samt ett allmänt medialt betyg

Carpentier spaltar på sidan 183 och 184 två korta stycken med regler för god allmänjournalistisk verksamhet som borde vara självklara men som tyvärr inte är så:

Sidan 183: *Den här texten handlar om den bild som media förmedlar av de så kallade mc-gängen. Men en sådan granskning tarvar först en allmän genomgång av media och saklighet. Ett uppror i Albanien eller ett tillslag mot en mc-klubb bör speglas med samma noggrannhet. Och respekt för fakta. Den gode journalisten bör därför vara något av en allvetare. Som när den egna kunskapen inte räcker vet att få fram och värdera information. Det är min utgångspunkt.*

Sidan 184: *Som skribent hyllar jag korrekthet. Lögn accepteras inte, och slarv vittnar blott om yrkesmässig undermålighet.*

Sidan 186: ***Bilden av bikers i media speglar journalistiken i allmänhet. Man rör vid en kärna av sanning men förmår aldrig, eller sällan, ge en täckande och saklig bild. Möjligtvis vill man inte heller. Eftersom myten ska odlas och sälja lösnummer.***

Uppenbara och utstuderade lögner om bikers!

Fall 1: Om polistillslaget som aldrig ägde rum

Sidan 187: Carpentier redogör här för en fest en lokal fristående klubb arrangerade: *En av ortens journalister fanns på plats hela kvällen, roade sig med de andra och drack systembolagspilsner. Det var för övrigt en mycket lugn och städad tillställning. Den 29 april kunde man i Ystads Allehanda njuta av den femspaltiga rubriken POLISEN SLOG TILL MOT MC-KLUBB. Den efterföljande artikeln var signerad av den journalist som deltagit i festen. Någon sanning i denna rubrik fanns överhuvudtaget inte. Den var falsk från första till sista bokstav.*

Carpentier redogör därefter för att två klubbmedlemmar tillskriver Ystads Allehandas chefredaktör vid två tillfällen och ber om ett beriktigande. Ett år senare har fortfarande inget svar erhållits; än mindre det begärda beriktigandet. När det stod klart att Ystads Allehandas chefredaktör föredrog att titta vända sig klubben till Pressens Opinionsnämnd, eftersom tidningen publicerat oriktiga uppgifter.

Den 23 maj 1996 fattade Pär-Arne Jigenius sitt svar (Dnr 173/96). Här finns bland annat följande två formuleringar: ***Enligt min bedömning är rubriken något missvisande; följt av: Denna underlåtenhet från tidningens sida faller emellertid utanför den pressetiska bedömningen... Slutsatserna är symptomatiska. Att förvägra genmälesrätt i form av ett beriktigande strider enligt PO ej mot svensk pressetik. Dessutom är det tydligen helt ok att skriva lögner om bikers.***

Fall 2: När Janne Josefsson blåljög i direktsänd TV!

Carpentier fortsätter, på sidan 188, skildrandet av medias lögner med att ta upp Janne Josefsson, rikskänd reporter och hans reportage kring Hells Angels MC i Kvällsöppet 1995-02-14: Ty trots att han varit på platsen visste han att berätta om vallgravar, beväpnade vakter och tyska hundar. Jag känner inte hundarnas stamtavlor, och jag ställer mig tveksam till uppgiften om beväpnade vakter. **Däremot vet jag att Segeå är Segeå, och inte en vallgrav; varmed förstås en av människa tillverkad fortifikation. Janne Josefsson har varit där, och visste att det inte fanns några vallgravar. Men han hade inget emot att bluffa i rutan. Måhända för att ge sitt bidrag till myten? Och förstärka bilden av farlighet. Som journalist reagerar jag oerhört starkt när en kollega medvetet ljuger.**

Sidan 188: Medias sätt att hantera sanningen varierar på en skala från spektakulära och medvetna lösnummerlögner till en allmän blandning av bristande kunskaper och osaklighet – jämte frånvaro av elementär källkritik.

På sidan 190-192 fortsätter Carpentier att skildra hur media och polis i samarbete präglar allmänhet och politiker att bikerklubbarna är kriminella genom att bruka direkta lögner. Andra lögner som presenterats i separata artiklar tidigare av Payback rörande Siw Perssons "ytterst fantasifulla" riksdagsmotion samt det dokument som inledde bikerförföljelseerna. Artiklarna länkas nederst.

Fall 3: Polisens påståenden om bikers hjälmintyg

Sidan 190: Till exempel behandlas att den skånska polisledningen under sommaren 1995 gick ut i rikstelevisionen och vid flera tillfällen och upplyste tittarna om att hälften av HA Malmoes medlemmar hade dispens från tvånget att bruka hjälm på grund av mjäll: Låt oss dröja ett ögonblick vid mjäll. **Ingen HA-medlem i Malmö har mjällintyg. Mig veterligen finns det heller ingen läkare i Sverige som skrivit ordet mjäll på en dispenshandling. Alltså har jag svårt att förstå hur en länspolismästare kan sitta i TV och förmedla lögner – om än triviala.** Eftersom jag personligen är av den uppfattningen att polisen bör stå över dylikt. Till skillnad från förment grävande journalister har jag kontrollerat fakta... Under våren 1997 rullade för övrigt mjäll- och hjälmhistorien vidare. Således publicerade Arbetet en till fullständigt sanslös artikel där man helt utan kontroll vidarebefordrade inkorrekta polisuppgifter om mjäll, indragna licenser och skånska läkare (1997-03-04). Med polisiära utsagor så osannolika att vilken normalbegåvad journalist som helst borde ha reagerat. Och ställt sig frågan om polisens påståenden verkligen kan vara sanna. Ty i så fall skulle t.ex. samtliga berörda läkare i Skåne gjort sig skyldiga till inkompetenta klavertramp.

Sid 192: En annan viktig källa till desinformation är polisens eget utbildningsmaterial Hells Angels och andra outlawklubbar, framtaget vid Polishögskolan i Sörentorp i oktober 1991. en text upplagd av två för omvärlden helt anonyma författare som **ett akademiskt 60-poängsarbete helt utan källhänvisningar och dokumentation. Här levandegörs alla tänkbara fördomar på ett drygt sextiotal sidor; inklusive uppgifter om till exempel meriterande samlag med lik, menstruerande negresser, o.s.v. jämte påståenden om dödsfällor avsedda för polisen i klubbhusen – rum med giftormar, förgiftade metallstenar, etc. Uppgifter som naturligtvis svalts av media.**

För att fatta oss kort omskriver Carpentier olika artiklar som i varierande grad beskyller Hells Angels för att vara kriminella organisationer, maffia och organiserat brottsyndikat och arbeta med gränsöverskridande brottslighet. Dock utan att presentera ett enda bevis i sak eller kunna hänvisa till några källor i sak! Som Carpentier uttrycker saken på sidan 189: **Flera medlemmar har förvisso dömts till huvudsakligen korta frihetsberövanden men det har ingenting med organiserad**

brottslighet att göra. Lika litet som att till exempel Rotary eller Advokatsamfundet skulle vara kriminella organisationer för att enskilda medlemmar dömts för brott.

Källa:

Antologin [Olja, Krom och manlig gemenskap, antologi, redaktör Ove Sernhede, Daidalos Förlag](#), artikeln Carl-Johan Carpentier: Att skruva en verklighet – om bikerkulturen i medierna, sidan 183-197.

Relaterade artiklar:

[Antropolog och författare visar hur media ljuger ihop historier som inte finns kring bikers!](#)

[Totalskandal! Historien om när 35 brott blev 5 939 och 6 brott blev 224 i Siw Perssons riksdagsmotion!](#)

[Om den första kartläggningen av mc-klubbar i Sverige](#)

Så utbildar, styr och kontrollerar polisen landets media!

Externa samverkanspartners

Åklagarmyndigheten	Domstolsverket
Försäkringskassan	Skattemyndigheten
Kronofogdemyndigheten	Ekobrottsmyndigheten
Kustbevakningen	Migrationsverket
Finansinspektionen	Brottsförebyggande Rådet
Länsstyrelsen	Försvarsmakten
Kommunerna	Tullverket
Landstinget	Ordningstvaktbolag
Kriminalvårdsverket	Försäkringsbolag
Fastighetsägare	Fastighetsmäklarorganisationen
SMC ¹²	Media
Svensk Bilprovning	Restaurangnäringen

5. Mediafokusering som arbetsmetod i det brottspreventiva arbetet där rätt mediafokusering ska störa 1% MC-gäng och övrig organiserad gängkriminalitet och deras verksamhet samt ge ökad kunskap hos allmänheten. Kontinuerliga kontakter ska genomföras med mediaföreträdare i respektive myndighet för att informera om läges- och problembilden i syfte att klargöra en riktig bild för allmänheten.

erhållit uppdraget att samordna en gemensam informationsstrategi för regionen. Utgångspunkten skall vara att förebygga hot mot poliser och andra samt uppdatera media avseende problembilden inom området för att skapa en sakriktig information till allmänheten om verksamheten som representeras av 1 % Mc-gäng och deras supportergrupperingar.

En offensiv inriktning med en tydlig och riktad information med viss periodicitet till media är en taktisk metod som är effektiv och bör utvecklas ytterligare i regionen

Första beviset på att polisen styr mediarapporteringen kring bikers!

Att arbeta för bikerulturens bästa har sina svårigheter. Att komma till tals i media och få förmedla bikers syn på olika bikerulturella fenomen eller vid särskilda händelser möter oftast oöverstigliga hinder då media helt enkelt inte är intresserade av att skildra och spegla bikerulturens syn eller förklaringar i olika ärenden eller ämnen.

Folk i allmänhet har en klar åsikt. Polisen styr inte media!?? Men är det verkligen så? Låt oss titta på två olika former av dokumentation i ärendet.

1. Polisen samverkar med media vilket klart och tydligt framgår ur ovanstående dokument ifrån polisens strategidokument *Strategi mot 1 %-mc-gäng*. Polisen har avhållit och fortsätter hålla utbildningsdagar för media där syftet är att sprida *sakriktig information till allmänheten*... Vi har i strategimaterialet tillgång till scheman där polisen hållit utbildning för mediarepresentanter vilket i sig är väldigt tveksamt för i första hand medias trovärdighet och förmåga att därefter kunna sakligt och opartiskt skriva kring bikerkulturen och även är exempel på ännu en olaglig påverkan från polismyndigheterna.

Polisen anger även att de ska ge en offensiv och riktad information till media såsom en taktisk metod. Polisen ska vidare uppdatera media avseende problembilden kring 1 % mc-klubbar. Polisen anger vidare att mediafokusering utgör en direkt arbetsmetod i det brottspreventiva arbetet där korrekt mediafokusering ska störa 1 % mc-klubbar och deras verksamhet.

Med detta som facit är det då konstigt att vi har svårt att komma till tals och få ge vår syn på sakernas förhållande inom bikerkulturen? Nej, det är nog inte så konstigt...

Andra beviset för polisens påverkan och styrning av mediarapporteringen!

Det som Payback Sverige hela tiden hävdar, nämligen att polisen vägrar ge media material om de inte skriver vad polisen vill bekräftades mycket tydligt i TV-programmet *Veckans Brott*, avsnitt 5/10 den

13 november 2012. Jan Guillou och Leif G W Persson, två mycket tunga och ansedda aktörer med mycket stor inblick i polisvärlden stod då för nedanstående återgivna uttalanden.

Det finns knappast några jämförbara journalister och kriminologer vad avser sanningsvittnande eller vad gäller erfarenhet och kunskap om media, polis och kriminaljournalistik i Sverige varför deras utsagor måste anses utgöra fullgoda bevis i sig för sanningshalten i påståendena!

Vi återger ungefärliga hålltider i programmet och vad som där uttalas:

39.30 G W Persson: *Det finns ju inom media ytterst få kritiska röster.*

39.50 Guillou om journalisters relation till polisen: *Det beror ju på vilken journalist det handlar om. Kollaboratörerna, om jag får kalla dem det inom journalistkåren, är naturligtvis väl sedda av polisen. Eftersom de framför polisens versioner, polisens önsketänkande eller polisens särskilda önskemål i sådana här mera finurliga sammanhang, som Bengt var inne på, medan kritiska journalister helt enkelt bara stängs av från polisens källor och får försöka med annat såsom advokater och åklagare.*

40.15 Guillou om huruvida det finns en symbios mellan kriminaljournalister och polisen idag: *Ja, därför att poliser gillar att få sina tankar, redan i ett mycket tidigt skede av en utredning, publicerade. Jag vet inte om det ser verkligare ut eller något sånt där. Och, journalister har ju den ursäkten att: Ja, men den här källan är inom polisen. Då spelar det ingen roll vilka dumheter det handlar om. Det är så att säga en legitim källa. Och, då kan man skriva spännande, kul, saker. Även i såna fall där man inte tror på det själv. Det finns ju exempel på när journalister skriver sådant som de vet absolut inte kan vara sanna.*

Polisen styr således media genom att kontrollera flödet till media. Ger du en annan syn på ett fenomen, som inte polisen vill ha och/eller kritiserar polisens agerande, stängs du helt enkelt av från polisens källor vilket för en tidning eller för ett annat mediaföretag är katastrofalt. För har du inte tillgång till polisens uttalande och källor kommer konkurrenterna att kunna skriva om sådant du bara kan återge i efterhand och via citat då du bara kan publicera nyheter genom återgivande av andrahandskällor. Medialt självmord, således!

Forskning visar också att polisen är medias primärkälla i 77 % av fallen och att i endast 7 % av artiklarna får utomstående experter komma till tals!

Linn Jonsson vid Kriminologiska Institutionen på Stockholms Universitet har forskat kring hur media skildrade mc-fejden under 90-talet, benämnd: *Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediastudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97.*

På sidan 31 framgår följande: *Tidigare forskning visar på att den primära källan inom brottsrapportering är polis och rättsväsendet (Dahlgren, 1987, s. 17). Räknar man dessutom med när polisen omnämns i artiklarna är de uppe i 77 % som källa till rapporteringen. Enligt Pollack (2004) kan det finnas många aktörer som har vinning av att något lyfts fram i medier. Av resultatet från undersökningen kan man fundera på om det är journalisterna som vänder sig till polisen eller om polisen vänder sig till medier för att föra fram sin agenda (Pollack, 2004, s.65ff.).*

Att exceptionella nyheter säljer har framkommit i tidigare forskning i denna studie (Heber, 2007, s. 173), jag anser att det stöds i denna studie, av att ett fåtal förutom polisen får komma till tals. *Exempelvis förekommer bara sju artiklar med kommentarer från experter inom ämnet. Det är inte lika attraktivt att ha en intervju med en expert/forskare som berättar den faktiska sanningen om hur statistiken ser ut som att få en intervju med en bekymrad polischef som ser hur Sverige börjar förändras från en lantlig idyll till en farlig krigszon.*

Slutsatsen: Nyhetsrapporteringen kontrolleras och styrs helt av polisen i Sverige!

Tagna en och en kan fenomen lätt förklaras bort men om man lägger tillsammans fakta får du en bild där du inte kan blunda för att media och nyhetsrapporteringen totalt och uteslutande kontrolleras och styrs av polisen vad avser kriminaljournalistiken i Sverige!

Polisen har som arbetsmetod och taktisk metod att utbilda och rikta informationen till mediaföreträdare och sprider, vad de menar är, strategisk information till media. Polisen ska vidare uppdatera media avseende problembilden kring 1 % mc-klubbar samt anger vidare att **mediafokusering utgör en direkt arbetsmetod i det brottspreventiva arbetet där korrekt mediafokusering ska störa 1 % mc-klubbar och deras verksamhet**. Taget tillsammans bekräftar dessa fakta också vad Payback länge hävdade nämligen att polisen har inget brottsligt att anföra mot landets bikerklubbar utan för en närmast uteslutande medial kampanj mot bikerklubbarna - utan att kunna presentera någon form av substans eller fakta för sina påståenden.

Polisen kontrollerar vidare mediaflödet genom att journalister som skriver eller ställer kritiska frågor om polisverksamheten inom kriminaljournalistiksområdet helt enkelt stängs av från nyhetsflödet från polisen vilket för en enskild journalist liksom det mediaföretag han/hon tillhör har förödande och fatala konsekvenser.

Forskningen visar slutligen att polisen är primärkälla i 77 % av alla artiklar kring mc-klubbar och att i endast 7 % av artiklarna tillåts utomstående experter komma till tals. Fakta som direkt påvisar att media låter sig villigt styras och medvetet vinklar artiklarna i polisens favör och i negativ riktning gentemot mc-klubbarna!

Tagna tillsammans kan knappast någon, utom poliser själva, anse utan att Polisen helt och hållet styr den mediala rapporteringen kring Sveriges bikerklubbar! Media återger polisens bild och version och granskar aldrig eller ifrågasätter polisen och utgör därmed bara polisens förlängda arm och är därmed blott ett ytterst bekvämt och lättkontrollerat verktyg i polisens hand.

Källa:

Strategi mot MC-gäng och organiserad gängkriminalitet, A-4833475/02, Polismyndigheterna CSTUWX-län

[Forskning visar att media med hjälp av poliskällor stämplar bikerklubbar som maffiaorganisationer! Del 2/2](#)

Forskning kring dagspressens bild av organiserad brottslighet – Inga källhänvisningar alls och inga som helst konkreta belägg för kriminalitet!

Medias roll vid kriminaliseringen av mc-klubbarna

I arbetet med att ta fram fakta och forskning kring mc-klubbarna har vi nu genomgått det första av två forskningsarbeten kring hur media har valt att framställa mc-klubbar i massmedia och vad det har fått för konsekvenser och effekter vad gäller klubbarnas status.

‘Kriminologiska Institutet vid Stockholms Institutet har forskat i hur massmedia framställt mc-klubbarna i svensk dagspress i arbetet “*Bilden av organiserad brottslighet i svensk dagspress 1995-2002*”. Forskningsarbetet utfördes av Daniel Vesterhav. Vesterhav är idag chef för Brå:s enhet för organiserad brottslighet.

Forskningssyftet

Syftet med forskningsarbetet anges på sidan 3, enligt följande: *Syftet med föreliggande uppsats har varit att med hjälp av en innehållsanalys undersöka hur organiserad brottslighet framställs i ledare och debattartiklar i svensk dagspress under perioden 1995- 2002. Utgångspunkten är att ledare och debattartiklar speglar en del av den offentliga debatten väl. Uppsatsen fokuserar på hur begreppet organiserad brottslighet används, vilka former av brottslighet som nämns i samband med organiserad brottslighet och om det har förekommit några förändringar över tid.*

Frågeställningar i forskningsstudien

Studien har för avsikt att besvara följande frågeställningar:

- Vilka former av brottslighet fokuseras det på i debatten i svensk dagspress när det skrivs om “organiserad brottslighet”?
- Har det förekommit några förändringar över tid gällande vilka brottstyper man fokuserar på i debatten i svensk dagspress när det skrivs om “organiserad brottslighet”?
- Hur används “organiserad brottslighet” i debatten i svensk dagspress?

Ingående media och tidsperiod

Studien granskar fyra olika tidningars rapportering. De fyra är Aftonbladet, Dagens Nyheter, Expressen och Göteborgsposten och studien avser perioden 1995-2002.

Två olika mediala framställningssätt

Daniel Vesthav fann under arbetet att media använde sig av två olika framställningssätt av organiserad brottslighet, sidan 3: *Uppsatsen visar att det var två framställningssätt av organiserad brottslighet som var de vanligast förekommande. Det första var att organiserad brottslighet framställdes som ett allvarligt hot mot samhället som behövde bekämpas effektivt och det andra framställningssättet var artiklar som var av en neutral karaktär.*

På sidan 22 framgår att av studiens 145 ingående artiklar (sidan 20) så framställde 41 procent av artiklarna organiserad brottslighet som ett hot mot samhället som måste bekämpas medan 35 % förhöll sig neutrala och var av informativ karaktär utan att ta ställning.

Vi och dem

En parentes men likväl ett intressant fenomen i sig som forskaren upptäckte i samband med arbetet var att artiklarna till vissa delar innehöll ett vi och dem tänkande. Där "vi" är de laglydiga medborgarna som inte har något att dölja eller frukta när det gäller ökad övervakning, och "dem" är den organiserade brottsligheten som måste bekämpas effektivt och till denna kamp krävs fler tvångsåtgärder.

Bristande källhänvisning och brist på konkreta belägg för hotbilder

Ett intressant fenomen som i sig direkt påvisar att medias artikelförfattare inte har fog för det de säger i artiklarna, och som Payback ständigt påpekar när det gäller skildringen av mc-klubbar och bikers i media, är den totala avsaknaden av källhänvisningar samt de utelämnade beläggen för olika framställda hotbilder!

Forskaren Vesterhav konstaterade på samma vis att det helt saknades källhänvisningar och konkreta belägg för de hotbilder som utmålades i artiklarna: **Några specifika källhänvisningar eller bevis över de nutida hotbilderna ges inte i artiklarna.** En av artiklarna hänvisar till "en färsk amerikansk undersökning" utan att ange källan eller vad för typ av undersökning det är (Dag Hartelius i DN 971201). **Det ges heller inga konkreta belägg för de framtida hotbilderna**, bara att det inte är värt risken att vara passiv. (Sidan 27)

Sidan 37: **Som det har nämnts tidigare så ges det aldrig några specifika källhänvisningar som kan visa upp belägg för hur utbredd den organiserade brottsligheten är i Sverige och hur stort hot den utgör.** Om några hänvisningar ges så är det mycket allmänna sådana som t.ex. "tidigare forskning visar. .." eller "det är uppenbart att den organiserade brottsligheten har ökat".

Sidan 40: **Som det har nämnts tidigare förekommer det aldrig några specifika källhänvisningar i artiklarna.** Belägg för organiserad brottslighets existens som hotbild ges istället ofta genom att hänvisa till specifika händelser.

Resultatsammanfattning

Vad kom då forskningsuppsatsen fram till? Resultaten redovisas på sidan 3 samt sidan 42 och framåt varvid vi citerar de viktigast slutsatserna här nedan:

Daniel Vesthav undersökte i arbetet vilka källhänvisningar och konkreta belägg media presenterade vid framställningen av mc-klubbar som ett allvarligt hot mot samhället. Sidan 3: **Några konkreta källhänvisningar som gav belägg för hotbilden fanns inte i artiklarna** utan det fanns istället en tendens till att hänvisa till specifika händelser som fått uppmärksamhet i media.

Sidan 42: Syftet med denna uppsats var att undersöka hur begreppet organiserad brottslighet framställs och används i debatten i ledare och debattartiklar i svensk dagspress under tidsperioden 1995- 2002. **Sett över hela tidsperioden var det vanligaste framställningssättet av den organiserade brottsligheten att den var ett allvarligt hot mot Sverige/EU där en effektiv bekämpning betonades. I vissa artiklar i form av mer resurser till polisen/SÄPO och i vissa fall i form av lagändringar och ett införande av nya tvångsmedel.**

Sidan 44: **Ett av kriterierna för moralpanik är att fenomenet framställs på ett stereotyp och förenklat sätt. Detta syns tydligt i framställningen och användandet av organiserad brottslighet. Dels i den tidigare nämnda distinktionen mellan "vi" och "dem" men även genom att organiserad brottslighet används i 43 procent av artiklarna utan att man ger exempel på vad det är som man räknar till organiserad brottslighet. Även när exempel ges på organiserad brottslighet används begreppet som att det har en självklar betydelse som inte egentligen behöver förklaras närmare. Ingen**

specifik definition av begreppet ges mer än exempel på aktörer och brottstyper som anses vara organiserad brottslighet. Ingen artikel innehåller heller någon konkret källhänvisning där organiserad brottslighets betydelse som hotbild fastställs. Till följd av detta så kan det inte kontrolleras vad artikelförfattarna baserar sitt framställande av organiserad brottslighet som nutida hotbild på mer än de specifika händelser som de tar upp.

Sidan 45: *Några specifika källhänvisningar förekommer inte i artiklarna, ett vanligt tillvägagångssätt i argumentationen är istället att artiklarna hänvisar till specifika händelser som har fått stor uppmärksamhet i media som exempel på den organiserade brottsligheten.*

Sidan 45: *I effektivitetsartiklarna görs en distinktion mellan "vi och dem" där "vi" är samhällets vanliga skötsamma medborgare och "dem" är den organiserade brottsligheten som hotar oss andra som står på rätt sida om lagen.*

Sidan 48: *Sett över hela tidsperioden gavs inga exempel på organiserad brottslighet i 43 procent av artiklarna. Inga specifika definitioner förekom heller av begreppet utan det närmaste en definition av begreppet som gavs var exempel på brottstyper och aktörer som räknades till organiserad brottslighet. Den vanligast förekommande brottstypen som gavs som exempel på organiserad brottslighet i artiklarna var narkotika. Den aktör som angavs mest som exempel på organiserad brottslighet var Mc-gäng och rysk & öststatsbrottslighet.*

Paybacks sammanfattning

Forskningen konstaterade att det inte förekom några som helst konkreta källhänvisningar som gav belägg för hotbilden för eller från organiserad brottslighet! Inga som helst belägg för olika organisationers kriminella status presenterades heller.

Istället specificerade sig media på att ständigt hänvisa till speciella händelser som skulle ge underlag för en hotbild som i sin tur menas bilda grund för att skärpa lagstiftning.

Detta fenomen har Payback ständigt återkommit till när det gäller medias rapportering kring mc-klubbar. Klubbarna omskrivs oftast såsom kriminella organisationer och/eller en del av den organiserade brottsligheten. Media och polis har dock aldrig, och då menar vi verkligen aldrig, lyckats presentera ett enda, konkret bevis i sak för att så skulle vara fallet. Det enda media har att anföra har varit att återge siffror och statistik över den extraordinära händelsen och skeendet som utgjorde det så kallade mc-kriget i nordnorge som avslutades 1997.

Media gör så ständigt och jämnt fast mc-kriget för länge sedan passerat utgångsdatumet. Det är 20 år sedan det avslutades! Och kriget var en extraordinär händelse som hade sitt ursprung i personliga konflikter och inte om kriminella markandsandelar m.m. som media och polis, återigen obelagt och i strid mot all forskning och fakta, försöker vrida det till.

Forskningsarbetet kring medias skildring av organiserad brottslighet 1997-2003 ger således Payback rätt för allt i sak. Det finns inga belägg och inga källor att hänvisa till!

Brå konstaterar ännu en gång att mc-klubbarna inte är en del av den organiserade brottsligheten

Vi avslutar med att återge ett intressant avsnitt omkring forskningsstudien med ett mycket intressant uttalande från dåvarande chefen för BRÅ:s forskning kring organiserad brottslighet, från sidan 7: Emanuelsson Korsell (1999, s. 3) på Brottsförebyggande rådet (BRÅ) anser att ordet "organiserad brottslighet" används alltför bokstavligt av journalister och politiker. Dessa använder t.ex. *kriminella mc-gäng som exempel när de talar om organiserad brottslighet där de gemensamma märkena på västarna skulle vara det som är utmärkande för organiserad brottslighet. Den brottslighet som*

benämns organiserad brottslighet av journalister och politiker i Sverige saknar enligt Emanuelsson Korsell (1999, s.2- 3) fasta strukturer och organisationer och består mer av nätverk. Dessa nätverk kännetecknas av olika individer som rör sig mellan olika lösa grupperingar (Emanuelsson Korsell, 1999, s.2-3). Korsells uttalande är hämtat ifrån artikeln "Organiserad Brottslighet – vad är det? Apropå 6/99.

Payback: Brå och Korsell tar därmed ännu en gång ställning för att mc-klubbarna inte är kriminella organisationer eller en del av den så kallade organiserade brottsligheten! Korsell fastslår att den organiserade brottsligheten i Sverige saknar fasta strukturer och organisationsform och istället består av nätverk med individer som rör sig mellan lösa grupperingar!

[Bilderna av organiserad brottslighet i svensk dagspress 1995-2002](#)

Forskning över mediabilden fastslår: MC-klubbar stämplas som kriminella för att de betraktas som "orena" och "smutsiga" och inte för att de är kriminella!

Bakgrund

Kriminologiska Institutionen vid Stockholms Universitet, Petter Ingemarsson, ligger bakom ett mycket intressant arbete om hur media skildrar mc-klubbars farlighet. Forskningsstudien har namnet: "1 %" – *en analys av hur mc-gängs "farlighet" beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010".*

För forskningsändamålet utvaldes efter forskningsmässiga kriterier 158 artiklar som innehöll något av begreppen mc-gäng, mc-klubb och motorcykelklubb. Av dessa publicerade Aftonbladet 52 stycken stycken 1995 och 15 st 2010. Dagens Nyheter publicerade 59 st 1995 och 32 stycken 2010.

Forskningsanalysens syfte

Ingemarsson anger som syfte med analysen att undersöka hur Aftonbladet och Dagens Nyheter skildrar mc-gängens "farlighet" i Sverige år 1995 och 2010 utifrån Mary Douglas teori om fara. Definitionen av farlighet utvecklas vidare på sidan 11 (AR): *Ordet "fara" definieras i sin tur som "hot om mycket skadlig utveckling" eller "risk" (Nordstedts Svenska Ordbok 1999). Då hotet av "den farlige andre" riktas mot samhällsgemenskapen avses med begreppet "farlighet" alltså i denna studie något som utgör "hot om mycket skadlig utveckling mot samhällsordningen".*

Sidan 11-12 (AR) Garland menar t.ex. att föreställningar om brottsligheten och dess risker skapas i stor utsträckning genom mediernas skildringar av brott (Garland 2001, s. 157 f.)... Garlands begrepp

“criminology of the other” avser brottslingen som den hotfulla utstötta, den farlige främlingen, den exkluderade och förbittrade, dvs. en demonisering av brottslingen – ”den farlige andre”.

Sammanfattning av slutsats

I den inledande sammanfattningen på sidan 3 (Acrobat Reader, AR) anger Ingemarsson vilken slutsats analysen kommer fram till enligt följande:

Douglas menar att samhället kännetecknas av olika klassifikationssystem som uttrycks i form av normer, regler, lagar, kategorier och gränser. Alla dessa hjälper människan att bringa ordning i tillvaron. **Det som inte passar in, det som människor i ett givet samhälle betraktar som felaktigt, avvikande eller konstigt är smutsigt. ”1 %-arna” ses som något ”smutsigt” som utgör en fara för samhällsordningen.** Studien visar att artiklarna i både Aftonbladet och Dagens Nyheter inte tenderar att skilja sig nämnvärt i sin ”sensationslystenhet” avseende beskrivningarna av mc-gängens ”farlighet” och detta oberoende av tidning och årgång. **Slutsatsen är att ”1 %-arna” med sin outlaw-mentalitet och sina symboliska attribut är något orent som hotar samhällsordningen bara genom att vara avvikande, snarare än genom att syssla med kontinuerlig grov kriminalitet.**

Payback: **Ingemarsson drar således slutsatsen att det är tack vare att bikers är avvikande och konstiga och därmed betraktas som något smutsigt! Ingemansson menar vidare att bikers med sina synliga attribut är något orent som bara genom att vara avvikande anses hota samhällsordningen och att det är det avvikande, smutsiga och orena snarare än att de skulle syssla med kriminalitet som utgör samhällshotet från bikers sida!**

Om 1 % och outlaws

På sidan 8 (AR) skriver Ingemansson följande om 1 % och Outlaws: En 1 % -symbol används ibland av outlaw-klubbarnas medlemmar för att visa att de är outlaws och delar outlaw-mentaliteten. Märken med symboler sitter ofta på medlemmarnas västar, motorcykeltankar eller som tatueringar (Svedin 1999, s. 9). **Att vara en outlaw innebär dock inte att vara kriminell utan att vara fredlös, i likhet med positiva myter om kända fredlösa som Robin Hood och Billy the Kid (Tamony 1970, s. 200 f.; Svedin 1999, s. 8; Rostami 2013, s. 16).** Själva outlaw-mentaliteten kan således sägas utgöra dels avvikande åskådning, dels avvikande handlingssätt i förhållande till det övriga samhället. Jag kommer i fortsättningen använda mig av begreppet ”1 % -are”, vilket alltså är synonymt med att vara outlaw.

Sidan 14 (AR): det intressanta är istället hur ”1 % -arnas” genom sin outlaw-mentalitet och handlande överträder normens gränser inom nationalstaten på ett sätt som uppfattas som farligt.

Sidan 16 (AR): Hopper & Moore menar att den gemensamma nämnaren för de amerikanska 1 % -klubbarna är att medlemmarna delar kärleken till motorcyklar samt en stark känsla av att vara utstötta från samhället (Hopper & Moore 1983, s. 59).

Den tidiga forskningen visar att klubbarna inte är några kriminella organisationer

Sidan 19 (AR): **I den tidigare svenska forskningen har det ansetts att mc-gängen faktiskt inte utgör organiserad brottslighet utan att det snarare rör sig om vissa enskilda brottsaktiva medlemmar, som ägnar sig åt utpressning, olaga hot, illegal invandring, smuggling, narkotikabrott och ekobrott och inte i organiserad form (Brå 1999, s. 7; Korsell & Örnemark Hansen 2002, s. 7, 25; Korsell, Skinnari & Vesterhav 2009, s. 20; jfr Rostami 2013, s. 58).**

Sidan 20 (AR): I den tidigare forskningen har medias skildringar av outlaws diskuterats. Redan på 1950-talet bidrog Hollywood till det mesta av mytologin om bikers t.ex. genom filmen The Wild One (Vild ungdom) från 1953 (Lyng & Brace, Jr 1998, s. 111). Under mitten av 1960-talet skildrades

sensationslystet olika fall av biker-”invasioner” i småstäder, krogslagsmål och gängvåldtäkter i amerikansk media (Lyng & Bracey, Jr 1998, s. 114). Detta hot var enligt Lyng & Bracey, Jr till stor del uppdiiktat och ledde till den nya mytologi avseende bikerkulturen som, i likhet med de tidigare bikermyter som främjats av filmindustrin, kan sägas råda än idag (ibid., s. 114). Medias beskrivningar gav alltså ”upphov åt mytologiska konstruktioner som bikers internaliserade och vidareutvecklade när de skapade sin egen subkulturella verklighet” (ibid., s. 111).

Moralisk panik

Sidan 14 (AR): Studien omfattar den massmediala beskrivningar av mc-gängs ”farlighet”, vilket skulle kunna studeras utifrån Cohens teoribildning avseende moralisk panik... Moralisk panik kan kortfattat definieras som överdrivna, kraftigt fördömande, reaktioner från olika samhällsaktörer på verkliga eller inbillade problem.

Sidan 15: Moralisk panik kan leda till mer eller mindre bestående samhälleliga förändringar, t.ex. lagstiftning och dess främsta kännetecken är att någon eller några grupper utpekade som ansvariga (av de s.k. moraliska entreprenörerna) för det upplevda hotet (oavsett om detta är faktiskt eller föreställt), att ett ”vi” och ”de andra” etableras och att föreställningarna sprids och omfattas av många (Pollack ibid, s. 65)...

Om ”smuts”

På sidan 13 (AR) definieras forskningsanalysens användande av begreppet smuts. Smuts blir alltså att betrakta som det som avvisas i ordnade system av olika slag och vad som avgör om något är smutsigt eller inte har med moral att göra, dvs. med vad som i ett givet klassificeringssystem kan betraktas som rätt eller fel (Johansson & Miegel 2002, s. 130)... Det som inte passar in, det som människor i ett givet samhälle betraktar som felaktigt, avvikande eller konstigt är smutsigt (Douglas 1997, s. 162 f.; Johansson & Miegel 2002, s. 131).

Stark kritik mot medias rapportering kring mc-klubbar

Annette Cedergren var under det s.k. mc-kriget reporter på Kvällsposten. Sidan 20 (AR): För svensk del har Cedergren analyserat massmediernas pressetiska skildringar av Hell’s Angels och hon menar att medierna har varit mycket offensiva med att publicera namn och bilder på medlemmarna i mc-klubben (Cedergren 1998, s. 141). Hon är kritisk till medierapporteringen som hon menar innehåller en rad påståenden och många felaktigheter och anser att ”den mytologi och den fruktan som idag omgärdar bikerkulturen har i stor utsträckning formats genom massmediernas behandling av fenomenet” (ibid., s. 181). Även Charpentier har riktat kritik mot svenska medias granskning av mc-gängen som han menar genomsyras av stor okunnighet från journalistiskt håll (Charpentier 1998, s. 196).

Analys av tidningsartiklar om mc-klubbar 1995 och 2010

Efter att Ingemarsson på sidorna 27-33 (AR) genomgått en rad olika artiklar och deras påståenden så fortsätter Ingemarsson därefter med att analysera artiklarnas innehåll varvid han drar följande slutsatser:

Sidan 33 ff: **”1 %-arna” ses alltså – för att använda Douglas begrepp – som något ”smutsigt” som utgör en fara för samhällsordningen** (Douglas 1997, s. 162 f.). Typexemplet på detta är att artiklar som rör andra typer av avvikande grupperingar (nynazister och fotbollshuliganer) också omnämner mc-gäng. Även om mc-gängens farlighet i artiklarna omnämns tillsammans med **påståenden** om brottslig verksamhet framträder vid en djupare genomgång av materialet att detta inte alls behöver vara fallet. Exempel på detta är de artiklarna som rör yrkesofficern som avskedas från Försvarmakten pga. att han är medlem i en ”aspirantklubb” till Hells Angels. **Farligheten ligger alltså i att**

officeren är en del i en gruppering som betraktas som "smutsig". För att bringa ordning i den samhälleliga tillvaron behövs alltså smutsen tas bort, vilket sker genom att avskeda officeren (som efter tvist i arbetsdomstolen dock får behålla sitt arbete).

Kopplingar

Ingemarsson tar även upp hur fenomenet "kopplingar" används för att demonisera mc-klubbarna. Sidan 34 (AR): Detta förefaller tveksamt då det i den sista artikeln rörande detta framkommer att den som grips för brottet har "kopplingar" till ett mc-gäng utan att detta preciseras närmare. Utifrån Douglas synsätt kan detta förklaras genom att de avvikande mc-grupperingarna redan i om med sin formering utgör ett hot mot den samhälleliga ordningen. Farligheten är således redan befast vilket innebär att vidlyftiga spekulationer om medlemmar i ett mc-gäng som förövare till knivdådet kan vara mer accepterbara än om det skulle visa sig att medlemmar i Advokatsamfundet skulle ha befunnit sig på platsen... Även flertalet av de andra artiklarnas fokus på farlighet kan förstås på motsvarande sätt utifrån Douglas teori om fara.

Sidan 39 (AR): När personer med kopplingar till mc-gäng misstänks för vapenbrott påminns läsaren om risken för mc-kriget. Med utgångspunkt i Douglas teori skildras mc-gängen fortfarande som något "smutsigt" som utgör en fara för samhällsordningen (Douglas 1997, s. 162 f.). Även om mc-gängens "farlighet" i artiklarna omnämns tillsammans med **påståenden** om brottslig verksamhet **framträder vid en djupare genomgång av materialet att detta inte är helt klart. Exempelvis omnämns personer som påstås ha gjort sig skyldiga till brottslighet sägs ha kopplingar till mc-gäng utan att detta närmare preciseras.**

Polisrazzior och åklagarförslag används för att bekräfta mc-klubbarnas farlighet

Sidan 34 (AR): När höga representanter för polismyndigheten föreslår hårdare tag för att komma till rätt med de grovt kriminella motorcykelgängen och **då flera razzior genomförs mot mc-gäng i syfte att beivra brott kan detta, utifrån Douglas synsätt, sägas vara ett sätt att offentligt bekräfta den rådande "rena" samhällsordningen och förstärka dess moraliska värden** (Douglas 1997, s. 198).

Sidan 35: Mc-gängen anses som ondskefulla föremål som fördöms från det etablerade samhällets sida. Exempel på detta är när riksåklagaren vill ge polis och åklagare ökade möjligheter till hemlig telefonavlyssning för att polisen ska skaffa sig kontrollen över den allvarliga mc-relaterade brottsligheten.

Obelagda påståenden om mc-gängs verksamhet för att demonisera klubbarna

Sidan 35 (AR): Under 2010 beskrivs mc-gängens "farlighet" i Aftonbladet genom att dessa **påstås** syssla med allvarlig brottslig verksamhet men även med att utnyttja bidragssystemen... Flera artiklar kännetecknas av ett förgivettagande att läsaren redan känner till att mc-gängen är "farliga" genom att de omnämns som kriminella mc-gäng tillsammans med olika former av grov brottslighet.

Sidan 36 (AR): Under 2010 beskrivs mc-gängens "farlighet" även i Dagens Nyheter genom att dessa **påstås** syssla med allvarlig brottslig verksamhet men även med att utnyttja bidragssystemen... Flera artiklar kännetecknas av att läsaren redan känner till att mc-gängen är "farliga" genom att de omnämns som kriminella mc-gäng tillsammans med olika former av grov brottslighet.

Sidan 37 (AR): Vidare påstås i två artiklar att mc-gängens medlemmar ägnar sig i allt större utsträckning åt ekonomisk brottslighet... Ett par artiklar rör Hells Angels **påstådda** kriminella verksamhet.

Den som orenar blir i dubbel bemärkelse ett ondskefullt föremål för fördömande

Sidan 40 (AR): Douglas menar att fysiskt överskridande av "sociala barriärer betraktas som ett farligt orenande [...] och **"den som orenar blir i dubbel bemärkelse ett ondskefullt föremål för fördömande:** för det första därför att han överskred gränsen och för det andra därför att han utsatte andra för fara" (Douglas 1997, s. 197). Utifrån Douglas synsätt blir medlemmar i mc-gäng som utnyttjar välfärdssystemet ytterligare fördömda. Dessa individer, som alltså redan sedan tidigare är ansvariga för ett farligt orenande av samhällsordningen, uppvisar en ytterligare dimension av "farlighet". **Genom att de (enskilda medlemmar) utnyttjar välfärdssystemet visar detta på att det orena tränger sig allt djupare in i och besmittar den ordning som samhället med dess välfärdssystem står för.**

Misstänkliggörande av behjärtansvärda insatser från mc-klubbar/medlemmar

På sidan 40 tar Ingemarsson upp ett typexempel på hur media och polis genom åren lyckats få väldigt behjärtansvärda insatser, såsom stora insamlingar till samhällets olika behövande grupper, misstänkliggjorda eller rentutav förhindrat. Insatser som om de utövats i annan regi hade hyllats unisont:

Ett typexempel på där sociala barriärer överskrids och betraktas som ett farligt orenande är när det nämns att intagna ungdomar på vårdhem fick spela hockey med en Hells Angels-ledare och renovera hans verkstad och att behandlingshemmet ska granskas av Socialstyrelsen. **Det framkommer inte att det skulle ha skett några oegentligheter förutom genom det "orena" att ungdomarna har kommit i kontakt med Hells Angels. Hade det rört sig om en ledare för en annan typ av gruppering (t.ex. för en veteranbilsklubb) hade det troligtvis inte ens omnämnts i en artikel, och skulle det ha gjort det, är ett inte alltför långdraget antagande att det hade skildrats som en behjärtansvärd insats för att hjälpa behövande ungdomar.**

Slutsatser

Sidan 41: Det etablerade samhället och dess samhällsstruktur präglas av att bringa ordning i tillvaron (Douglas 1997, s. 139). Förekomsten av ordning möjliggör samtidigt avvikelser från denna ordning. **Hon menar vidare att fysiskt överskridande av "sociala barriärer betraktas som ett farligt orenande [...] och den som orenar blir i dubbel bemärkelse ett ondskefullt föremål för fördömande:** för det första därför att han överskred gränsen och för det andra därför att han utsatte andra för fara" (Douglas 1997, s. 197). **Som jag ser det spelar "1 %-arnas" symboliska attribut en viktig roll i detta sammanhang. Dels genom dessa grupperingars självformering, dels som en avgränsning mot det etablerade samhället.**

Sidan 42: Flera av artiklarna innehåller **påståenden** om att medlemmar ur ett mc-gäng var involverade i ett av bråken. **Huruvida det stämmer eller inte spelar i sammanhanget mindre roll. När den misstänkte gärningsmannen påstås ha "kopplingar till ett mc-gäng" är det oklart vad dessa "kopplingar" faktiskt innebär, men detta befäster att mc-gängen representerar en synlig oordning som utgör en fara mot samhällsgemenskapen.**

Sidan 42-43: Douglas menar alltså att samhället kännetecknas av ett flertal klassifikationssystem som uttrycks i form av normer, regler, lagar, kategorier och gränser. Alla dessa hjälper människan att bringa ordning i tillvaron. **Det som inte passar in, det som människor i ett givet samhälle betraktar som felaktigt, avvikande eller konstigt är smutsigt** (Douglas 1997, s. 162 f.). Mc-gängens "smutsighet" har inte förändrats i medierapporteringen under 2010. Genom att medlemmarna **påstås utnyttja välfärdssystemet visar detta på att det orena tränger sig allt djupare in i och besmittar den ordning som samhället med dess välfärdssystem står för. Och genom den massmediala bilden av**

mc-gängen som ”de farliga andra” etableras enligt Douglas synsätt även ”vi:ets” – dvs. medborgarnas i det etablerade samhället – oskuld och normalitet (Greer & Jewkes 2005, s. 29).

Sidan 43: *I den Durkheimtradition – som Douglas verkar inom – är själva lagöverträdelserna sekundära i förhållande till ett mera grundläggande hot mot samhällsgemenskapen som ”1 %-arna” ger uttryck för genom att de är avvikande och inte passar in. De betraktas alltså – för att använda Douglas begrepp – som något ”smutsigt” som utgör en fara för samhällsordningen (Douglas 1997, s. 162 f.). Artiklarna i både Aftonbladet och Dagens Nyheter tenderar således mot bakgrund av detta inte att skilja sig nämnvärt i beskrivningarna av mc-gängens ”farlighet”.*

Slutsatsen av föreliggande studie är att ”1 %-arna” med sin outlaw-mentalitet och sina symboliska attribut är något orent som hotar samhällsordningen bara genom att vara avvikande, snarare än genom att syssla med kontinuerlig grov kriminalitet.

Sidan 43 (AR): *Det empiriska underlaget utgörs av tidningsartiklar och det är utifrån detta som jag dragit min slutsats och besvarat min frågeställning. Cedergren är kritisk till medierapporteringen som hon menar innehåller en rad påståenden och många felaktigheter och anser att ”den mytologi och den fruktan som idag omgärdar bikerkulturen har i stor utsträckning formats genom massmediernas behandling av fenomenet” (Cedergren 1998, s. 181). Hennes resonemang överensstämmer med det som Lyng & Bracey Jr för (Lyng & Bracey Jr 1998). Mot bakgrund av detta samt vad Flyghed (2000, 2007) och Pollack (2008) framhållit bör viss försiktighet iaktas med att dra ett likhetstecken mellan ett massmedialt uppmärksammat brott och ”verkligheten”, i synnerhet gällande mc-gängen. Det förtjänar att poängteras att det i vissa fall är oklart utifrån artiklarnas innehåll om mc-gäng faktiskt har något att göra med de uppmärksammade brottstyperna.*

Källa:

Litteraturförteckning som forskningsarbetet hänvisar till förekommer längst bak i pdf-filen som länkas här över aktuellt forskningsarbete: [1 %” – en analys av hur mc-gängs ”farlighet” beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010](#)

Relaterat forskningsarbete:

[Forskning kring dagspressens bild av organiserad brottslighet 1995-2002! Inga källhänvisningar alls och inga som helst konkreta belägg för kriminalitet!](#)

Antropolog och författare visar hur media ljugar ihop historier som aldrig ägt rum kring bikers!

Två ytterst välrenommerade personer visar hur media diktar och ljugar ihop hela historier kring bikers!

Bikers är högst medvetna om det faktum att olika mediartiklar skiljer sig drastiskt ifrån verkligheten. Sanningshalten i alla artiklar kan spänna från 0-60 % sanning ungefär. Tyvärr överstiger dock sanningshalten närmast aldrig 60 %.

Dock är det ju så att när bikers hävdar lögn och "förbannad dikt" i mediala sammanhang blir vi inte trodda och media hävdar bara att vi är part i målet och har allt intresse av att själva ljuga.

Därför publicerar vi istället två typexempel där media ljugar ihop historier som aldrig ens funnits! Och det är inte Payback som talar i artiklarna! Det är en prisbelönt och välkänd författare och journalist (Dick Sundevall) och en doktor, författare och antropolog (Carl-Johan Carpentier) som för ordet och berättar hur media skapar artiklar i enda syfte att smutskasta bikers genom att helt sonika ljuga ihop historier som aldrig funnits!

Författaren, Samhälletsdebattören och Magasinet Paragrafs chefredaktör vittnar om Aftonbladets grova lögner!

Dick Sundevall är dubbelt prisbelönt då han erhållit såväl Ordfronts Demokratipris och Guldspaden för grävande journalistik. Sundevall är framförallt känd som journalist och författare samt samhällsdebattör men är numera i huvudsak drivande vad gäller Magasinet Paragraf.

Bakgrund

Dick Sundevall var under veckan på plats och bevakade en rättegång gällande narkotikahandel. Artikeln hade dock inte haft något intresse för Payback om det inte hade varit för att Sundevall rapporterar om hur verkligheten skiljde sig ifrån Aftonbladets rapportering kring rättegången.

Aftonbladet gick ut med stora rubriker kring rättegången om stora säkerhetspådrag och risken för fritagningsförsök:

Vi ska här redogöra för vad Aftonbladet (AB) och vad ögonvittnet Dick Sundevall (DS) såg på plats:

AB: *Ett stort antal poliser och vakter utrustade med skottsäkra västar bevakade rättegången.*

DS: Inte en enda uniformerad polis fanns på plats någon gång under dagen i rättssalen. Däremot fanns det ett par vakter med skottsäkra västar, men det är vanligt förekommande på en tingsrätt.

Aftonbladet fortsätter: *En av de åtalade, en 46-årig man, har kopplingar till ett kriminellt MC-gäng, enligt en källa till Aftonbladet.*

DS: Överhuvudtaget nämndes inget om någon som helst koppling till kriminella MC-gäng, varken av åklagare eller försvarare. Magasinet Paragraf har även tagit del av både förundersökningen samt slasken i fallet, där någon sådan koppling vare sig nämns eller förekommer.

AB: *Att ett fritagningsförsök befarades märktes vid varje paus. Då bildade Kriminalvårdens personal en halvcirkel runt de misstänkta.*

DS: Då de misstänkta i pauserna ska föras tillbaka till häktet, ihopkopplade med handfängsel med personal från Kriminalvården är den proceduren svår att göra utan att närma sig personerna i fråga.

Dick Sundevall avslutar därefter sitt reportage med att konstatera att Lunds Tingsrätt inte har någon säkerhetssal och att mål som kräver hög säkerhet avhålls i säkerhetssalen i Malmö varför denna rättegång om förhållandena varit såsom Aftonbladet rapporterar, med risk för fritagningsförsök, överhuvudtaget inte ägt rum i Lund!

AB: *En av de åtalade, en 46-årig man, har kopplingar till ett kriminellt MC-gäng, enligt en källa till Aftonbladet.*

DS: Överhuvudtaget nämndes inget om någon som helst koppling till kriminella MC-gäng, varken av åklagare eller försvarare. Magasinet Paragraf har även tagit del av både förundersökningen samt slasken i fallet, där någon sådan koppling vare sig nämns eller förekommer.

Åklagaren: Åklagaren i fallet, Stefan Gradler på internationella åklagarkammaren i Malmö, är frågande:

– Någonting om kopplingar till kriminella MC-gäng eller eventuella fritagningsförsök är inget som kommer från vare sig förundersökningen eller från min sida, så det ställer jag mig väldigt frågande till, förklarar Stefan Gradler.

– **Kan det vara någon hotbild som framkommit som du inte känner till?**

– Vi får info från underrättelsen hos polisen och det har inte inkommit något sånt i det här fallet, fortsätter åklagare Stefan Gradler.

Antropologen och författaren C-J Carpentier

I boken "Live To Ride" berättar Carpentier om en annan helt uppdiktad historia, enligt följande på sidan 100: *En annan gång var det en lokal klubb, utan HA-anknytning, som höll sin vårfest. Ortens journalist var på plats hela kvällen, drack, pratade och roade sig.*

Efter helgen kom referatet. Toppat av den 5-spaltiga rubriken POLISEN SLOG TILL MOT MC-KLUBB.

Något polistillslag hade överhuvudtaget aldrig ägt rum. Men däremot en rutinmässig trafikkontroll vid huvudvägen. Utom synhåll från klubbhuset.

Tidningens chefredaktör vägrade att införa ett beriktigande, och inte ens pressombudsmannen fann något klandervärt. Trots att rubriken var en uppenbar lögn.

[Aftonbladets artikel](#)

[Magasinet Paragraf](#)

Forskning visar att media med hjälp av poliskällor stämplar bikerklubbar som maffiaorganisationer!

Bakgrund

Som vi berättade i del 1 så har Linn Jonsson vid Kriminologiska Institutionen på Stockholms Universitet forskat kring hur media skildrade mc-fejden under 90-talet, benämnd: *Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediastudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97*. I första delen genomgick vi vad forskningsstudien fastslog gällande mc-klubbars kriminella status. I denna andra del tittar vi istället på medias skildring av mc-fejden på 90-talet och vilken bild media och polis i systematiskt samarbete förmedlade till allmänhet och politiker.

Medias rapportering sker med ett tydligt syfte och en klar avsikt – att stämpla bikers inför allmänheten!

Sidan 20: Tidningarna målar upp en bild av mc-gäng och dess medlemmar som några som ”vanliga” och ”laglydande” personer ska passa sig för. Att medierna väljer att kalla det för krig symboliserar något extremt negativt. Speciellt om man ser det till att Sverige inte officiellt varit med i krig på väldigt lång tid och helt plötsligt kunde allmänheten läsa om ett pågående ”krig” mitt på Sveriges gator.

Sidan 20: Även om den största delen av Sveriges befolkning inte varit utsatta för krig har de flesta säkert en association till ordet, t.ex. oskyldiga offer, blodiga strider och en osäkerhet om framtiden. Detta använder sig medierna av när de konstruerar ”det stora nordiska mc-kriget”. **Tidigare forskning visar att det är media som sitter på makten om vad som är avvikande (Pollack, 2004, s. 67f.), vilket jag tycker stämmer överens med denna studies resultat om hur media bestämmer vad läsaren ska få för bild av mc-kriget.**

Media rapporterar återkommande att mc-klubbarna står utanför lagen och utgör en maffia!??

Sidan 20–: Ett återkommande tema i rapporteringen om mc-kriget är att mc-klubbarna står utanför lagen och inte vill följa samhällets regler. Klubbarna vill vara egna små självstyrande organisationer och bryr sig inte ifall de bryter mot lagen. Man kan läsa saker som: ”Det är en maffia. För mig är det självklart eftersom de själva deklarerar att de ska leva utanför lagen” och ”De skapar sin egen samhällsordning och visar öppet förakt för demokratiska lagar, beväpnar sig som veritabla arméer och slåss om inbördes herravälde på blodigaste maffiamaner”.

Sidan 21: **Man (media) låter mc-gänget symboliseras med ord som maffia och påvisar att de är odemokratiska. Båda dessa uttryck symboliserar något som vi ”vanliga” fördömer...**

Media skapade under mc-fejden ett avvikande beteende kring bikers som inte accepterades av samhället!

Sidan 22: Stämplingsteoretikerna menar att en individ är beroende av att tillhöra något och kan därför söka sig till olika subkulturer, vilket skulle kunna vara fallet för många medlemmar inom mc-gängen (Becker, 2006, s. 44). Bilden som konstrueras är att inom denna krets begås brott och det är därför de dras till varandra i dessa gäng, de vill begå brott... **Alla citat ovan med olika beskrivningar och negativt laddade ord/handlingar spär på ryktet om att mc-gängen lever efter sina egna ramar och struntar i samhällets regler. Gång på gång refererar man till maffiametoder, vilket allmänheten kan ha stor rädsla för och fördömer. Enligt stämplingsteorin skapas här ett avvikande beteende som inte accepteras av samhället och som måste göras något åt.**

Media överdriver och låter bli att skildra bikers kärlek till motorcykeln!

Sidan 22: stämmer med tidigare forskning som tyder på att medier är betydelsefulla aktörer och deltagare i samhällsdebatten om brott, som i sin tur leder till att nyheter som publiceras är mycket begränsade i sin beskrivning av brottsligheten, i det här fallet mc-gängen och mc-kriget, och en snedvriden bild når allmänheten. **Tidigare forskning om media och brott stödjer studiens resultat, att media ger en överdriven bild av mc-gängens farlighet.**

Sidan 23: **Däremot säger forskningen också att motorcykeln har den mest betydande rollen för mc-medlemmen. Enligt forskningen borde en text om mc-gäng behandla motorcykelns betydelse i deras liv (Knutsson 1977, s.9), dock nämner inte artiklarna eller reportagen något om kärleken till motorcykeln. Det skulle kunna vara sådan information som inte framställer mc-medlemmarna som så farliga, utan istället någon med ett genuint intresse för något annat än brottslighet. Istället lyfter media klubbens betydelse och då konstrueras den andra bilden, och medias bild blir då sanningen för allmänheten (Blomberg m.fl. 2004, s. 13).** "... De lever ett laglöst liv och är lojala in i döden..." (Expressen, 960312), citatet kan ge en bild av att medlemmarna i mc-gänget inte drar sig för någonting när det kommer till att skydda sin klubb och kan till och med gå i döden för den. Till viss del stämmer det med tidigare forskning, medlemmen är lojala mot sin klubb (BRÅ-rapport 1999:6, 1999, s. 18), men citatet använder ord som död och laglös för att framställa en så stark känsla som möjligt hos läsaren. Journalisten hade kunnat skriva att de är lojala mot sin klubb men det skulle inte ge samma effekt som när man blandar in döden och laglösheten.

Medias intresse av att sälja lösnummer påverkar nyhetsrapporteringen kring exceptionella händelser!

Sidan 24: **Att tidningarna väljer att belysa konflikten mellan klubbarna, som tillhör ovanligheten, stämmer väl överens med tidigare forskning. Pollack (2004) menar att tidningarna är beroende av att tjäna pengar på sina nummer, vilket i sin tur påverkar nyhetsrapporteringen. Det gäller att sälja lösnummer och att få så många prenumeranter som möjligt och därför uppmärksammas exceptionella händelser oftare.**

Media ger underlag för att polisen behöver mer pengar för att bekämpa samhällshotet från bikers!??

Sidan 25: Aftonbladet skrev rubriker som "Raketattack mot polisen" (Aftonbladet, 970218). Det förekom också i 48 stycken (18 %) av artiklarna att man ville få skärpt lagstiftning mot mc-relaterad brottslighet. 99 stycken (37 %) av artiklarna behandlar eller omnämner vilket arbete som förs mot mc-relaterad brottslighet "Mer medel begärs för mc-kamp" (DN, 961027), "Mc-gängen ska jagas" och "...större styrka som arbetar med bland annat razzior..." (Expressen, 950410). **Rapporteringen symboliserar att polisen ser på mc-kriget och mc-gängen som något stort som måste få mer medel för att kunna bekämpas innan hotet mot samhället blir för starkt. Allmänheten får också veta att det börjar bli ett problem mot rättssamhället genom artiklarna angående de hotade vittnena och poliserna.**

För att bygga en skräckbild av bikers skildras bikers likvärdigt med ryska och italienska maffian!

Sidan 26: Även om tidningarna inte nämner ordet organiserad brottslighet i sina artiklar så spelade de ändå på fraser som "Maffia rullar in i Sverige" (Aftonbladet, 950115), och "En "maffia" på hjul Mordet visar att det internationella mc-kriget nått – ... Sverige" (Expressen, 950725). **Här använder journalisterna ord som maffia för att uppnå en effekt och få läsaren att förstå att det rör sig om organiserade grupper. Troligt är att läsaren förknippar ordet maffia med ryska och italienska maffia, vilket är de mest kända maffiagrupperna i världen (Barkman & Palmkvist, 2011, s.63), och**

med hjälp av dessa rubriker kan tidningarna ge en känsla av att mc-gängen är en ny maffiagrupp som hotar vårt samhälle, lika farliga som de andra maffiagrupperna. Många av läsarna har säkert en bild av både rysk och italiensk maffia och tror sig veta vad det innebär och skulle därför kunna koppla ihop mc-gängen med samma typ av kriminalitet, hot och rädsla som övriga maffiagrupper utgör. Även här sätts en stämpel på mc-gängen, och allmänheten tycker sig kunna förstå vad det är för personer som väljer att ingå i dessa gäng.

Kvällstidningarna skapar exceptionella nyheter med hjälp av poliskällor!

Sidan 30: *Expressens artiklar ger precis som Aftonbladet en bild av att de vill sälja lösnummer och fokuserar på att skapa exceptionella nyheter så att många vill köpa tidningen* (Pollack, 2004, s. 61).

Sidan 30: Alla tre skriver medelstora nyhetsartiklar om händelsen men man ser skillnaden på vilka uttryck man väljer i sina rubriker. Mest dramatisk rapportering återger Expressen, tätt följt av Aftonbladet. SvD är den tidningen som skriver mest sakligt och använder minst detaljer i sin rubrik... *Studiens resultat tyder på att morgontidningarna ger ett mer seriöst intryck med artiklar om lagändringar, lagförslag, arbete mot mc-relaterad brottslighet och man låter politiker och mer sakkunniga komma till tals medan kvällstidningarna fokuserar på bilder, poliscitat, gäng-medlemmar, vittnen, våldsbrott och reportage.*

Polisen är till 77 % nyhetskällan!!

Sidan 31: Tidigare forskning visar på att den primära källan inom brottsrapportering är polis och rättsväsendet (Dahlgren, 1987, s. 17). Räknar man dessutom med när polisen omnämns i artiklarna är de uppe i 77 % som källa till rapporteringen. *Enligt Pollack (2004) kan det finnas många aktörer som har vinning av att något lyfts fram i medier. Av resultatet från undersökningen kan man fundera på om det är journalisterna som vänder sig till polisen eller om polisen vänder sig till medier för att föra fram sin agenda* (Pollack, 2004, s.65ff.).

Endast i ett fåtal artiklar får experter komma till tals!

Sidan 31: Att exceptionella nyheter säljer har framkommit i tidigare forskning i denna studie (Heber, 2007, s. 173), jag anser att det stöds i denna studie, av att ett fåtal förutom polisen får komma till tals. *Exempelvis förekommer bara sju artiklar med kommentarer från experter inom ämnet. Det är inte lika attraktivt att ha en intervju med en expert/forskare som berättar den faktiska sanningen om hur statistiken ser ut som att få en intervju med en bekymrad polischef som ser hur Sverige börjar förändras från en lantlig idyll till en farlig krigszon.*

Medias rapportering medverkar till att stämpla bikers!

Sidan 32: Polisen får plats med fler långa och beskrivande citat. De ses som legitim och trovärdig och deras uttalanden betyder något (Dahlberg, 1987, s. 17). *I och med att media använder sig av citat från polis, politiker och ett och annat vittne underblåser de rädslan för brott och social oordning. Poliser och politiker pratar om det stora hotet och det framställs som om de alla ser mc-kriget och mc-gängen som ett stort hot och något man måste ta på största allvar. Detta kan i sin tur påverka allmänheten och media har då varit med i skapandet av föreställningar om brottsutveckling, brottslingar, attityder och fördomar genom sin brottsrapportering, alltså en typ av stämpling* (Pollack, 2004, s. 63).

Slutdiskussion

Media jämför mc-klubbar med maffian!

Sidan 32: *Genom att journalisterna jämför och liknar konflikten mellan de olika mc-gängen som krig, kan en bild av dessa grupper och situation målas upp och skapa olika negativa attityder från allmänheten. Allmänheten fördömer krig och vill inte ha det på sina gator. Medierna jämför mc-gängen med maffia och pratar om odemokratiska metoder. Mc-medlemmen beskrivs som en våldsam och farlig person som inte skyr några medel för att skydda sin klubb.*

Media ger en överdriven och snedvriden bild av mc-klubbar och bikers!

Sidan 33: *Det finns många tecken i studien som visar att tidningarna ger en överdriven och snedvriden bild av "mc-kriget", mc-gänget och dess medlemmar.*

Media skapar en bild av att bikers främst tänker på brott och kriminalitet!

Sidan 33: *Mc-gängen kopplas även ihop med organiserad brottslighet och man lyfter väldigt ofta upp medlemmarnas brottsregister i artiklarna. Så fort tidningarna nämner en mc-medlem skriver man också vilket brott han begått eller är misstänkt för. Det kan också skapa en "vi" och "dom" känsla både för allmänheten som fördömer detta, men även för mc-gängen själva. Dessutom skapas en bild av att mc-medlemmarna främst tänker på och planerar brott och kriminalitet.*

Media använder sig av politiker och polis för att stämpla bikers!

Sidan 33: *Genom att dessutom låta polis och politiker, som ofta upplevs som pålitliga och kunniga inom området komma till tals skapas en bild av att det behövs krafttag mot "kriget" som härjar. Det kan styra in allmänheten i tankar om att det är farligt och ett hot mot samhällsordningen eftersom polisen och politikerna lägger ner tid på det och det går att läsa om det i media. Studien har stött sig på stämplingsteorin.*

Uppmaning från studieförfattaren till framtida forskning kring bikerklubbar!

Sidan 36: *Denna studie har handlat om att få en bild av hur tidningarna framställde mc-kriget under 90-talet. I resultatet framkom att polisen oftast var en källa till journalister bakom artikeln. En framtida forskning skulle kunna utöka detta och undersöka vilken empiri som ligger bakom lagändringar och lagstiftningar som rör organiserad brottslighet. Vilka källor har politiker och lagstiftare haft för att vilja göra ändringar inom lagar och arbetsmetoder mot denna typ av brottslighet. En annan sak som borde utforskas mera är huruvida mc-gängen bedriver organiserad brottslighet eller inte? Det finns inga domar mot exempel Hells Angels eller Bandidos som klubb utan bara domar mot mc-medlemmar. Kan man då säga att klubben ligger bakom den organiserad brottslighet eller är det olika sammansättningar av individer som är den organiserade brottsligheten?*

[Linn Jonsson, Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediastudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97, Kriminologiska Institutionen, Stockholms Universitet](#)

Relaterad artikel

[MC-klubbar är inga brottsorganisationer som planerar och genomför brott fastslår mediastudie!](#)

Kriminologiprofessor, Bikerdoktor och Kriminolog sågar Lasse Wierups "Maffiaböcker"!

Bakgrund

Journalisten Lasse Wierup har gjort till sin mission att skriva vad vi anser nedsvärande och till stora delar osanna böcker omkring mc-klubbar m.fl. I en större intervju med tre verkliga experter ställde därför Payback Sverige frågor till personerna just i kring Lasse Wierups böcker och skriftställningsteknik. Frågorna är således bara en del av större intervju där övriga delar kan tas del av [här](#)

Tre tunga aktörer om Lasse Wierups journalistik

Vi börjar intervjueredovisningen med att återge ett omdöme från en tidigare publicerad intervju av Payback Sverige med bikerdoktorn Stig Grundvall. [Läs även hela intervjun med Stig Grundvall](#)

"Med andra ord kommer jag aldrig att kunna ge en fullständig bild av bikerkulturen utifrån min temporära delaktighet. Det är överhuvudtaget inte möjligt. Som jag ser det handlar mitt arbete om att jag kommer som en främling på besök och navigerar mig fram som en utomstående som försöker förstå fenomenet inifrån." Vad anser du, utefter denna din skrivning, om boken Svensk Maffias trovärdighet, då författarna inte en sekund deltagit i bikerlivet?

Den är aningen spekulativ och kunde ha skrivits med enbart tidningsartiklar som underlag. Resultatet hade blivit ungefär detsamma. Det hade varit mer sympatiskt om författarna åtminstone hade satt ett frågetecken efter, eller citationstecken runt, ordet maffian. Författarna driver en tes som ju längre boken framskrider blir allt mer ohållbar och där diskussionen om maffia på sina ställen blir direkt motsägelsefull. Facklitteraturen om maffian återspeglar helt andra förhållanden. Tyvärr tycks boken tillfredsställa en voyeuristiska behov hos allmänheten av att få en exotisk inblick i "det andra".

Personen som besvarade frågeställningen var **Stig Grundvall Filosofie doktor och Lektor** vid Institutionen för Socialt Arbete vid Göteborgs Universitet. Den enda person i Sverige som doktorerat med en avhandling om bikers i Sverige: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet;

De tre personer som Payback Sverige djupintervjuat i sammanhanget är ovanstående beskrivna:

Stig Grundvall, som doktorerat på bikerkulturen, som en av blott fyra personer i världen.

Janne Flyghed, Professor i allmän kriminologi vid Stockholms Universitet. Flyghed kan sägas vara Sveriges mest erkända och välkända svenska kriminolog i utlandet. Läs gärna Flygheds mycket intressanta ["Kriminalitetskontroll – baserad på tro eller vetande?"](#)

Robert Andersson, Kriminolog och Universitetslektor i Kriminologi vid Kristianstads Högskola vid intervjutillfället och numer lektor i kriminologi vid Växjö Universitet och ansvarig för Stockholmspolisens externa utvärdering av The Stockholm Gang Intervention Project, SGIP: <http://www.payback.name/?p=2082>

Med andra ord är de tre personer som nedan ger sitt omdöme rörande Lasse Wierups journalistik erkända och mycket tunga experter på sina respektive område samt personer med verklig detaljkunskap på sina expertområden i motsats till journalisten Wierup!

Inledande Kommentar

Janne Flyghed ville till svaren på frågorna också tillföra en inledande allmän kommentar vilken vi härmed publicerar:

En inledande generell kommentar är att det är en fundamental skillnad mellan ett vetenskapligt arbete och en journalistisk produkt. En journalist kan driva en viss tes, en fråga, för att t.ex. väcka debatt, utan att ha kravet att systematiskt ha gått igenom allt skrivet om det ämne han/hon behandlar. Men givetvis ska de inte basera sig på lögnar eller förneka/utelämnat fakta som går mot den tes de driver. Det finns pressetiska regler. Som bekant är det inte alltid journalistiska framställningar lever upp till detta, i synnerhet inte vad det gäller kvällspressen. Intresset av att öka upplagan överväger ofta informationsintresset.

Intervjuerna

1. I Kristianstadsbladet, 2007-12-15, svarar du, Robert Andersson, på frågan huruvida du läst boken "Svensk Maffia" blott att den saknar referenser vilket en kriminolog ställer sig ytterst frågande till. Jag utgår ifrån att du härmed menar att alstret, trots att det utger sig för att vara en faktabok, helt saknar referenser till vilken litteratur, vilka utredningar, rapporter m.m. som ligger till grund för de olika ståndpunkter och åsikter som författarna använder!?

Alternativ fråga till Janne Flyghed och Stig Grundvall: Trots att boken Svensk maffia utger sig för att vara en faktabok, saknar den helt referenser till vilken litteratur, vilka utredningar, rapporter m.m. som ligger till grund för de olika ståndpunkter och åsikter som författarna använder!? Kommentera:

Janne Flyghed: Att boken saknar referenser till vilken litteratur, rapporter, utredningar och liknande som ligger till grund för de olika ståndpunkter och åsikter som författarna använder, är inget ovanligt vad det gäller denna typ av böcker. Men givetvis styrker det författarnas påståenden om sådana referenser finns med. Behöver inte vara detaljerad fotnotapparat, så är det klar fördel med redovisning av vart man hämtat sina uppgifter.

Robert Andersson: Egentligen har en journalist ingen skyldighet att underbygga sina påståenden så som en forskare har. Det handlar ju om journalistik och inte forskning. Däremot tycker jag att man då också ska bemöta texten för vad det är och inte tro att man håller på med forskning. Här glider både kommentatorer av boken såväl som författarna själva. Ska det vara en faktabok bör man underbygga med empiri och referenser. Tyvärr har ju journalister för vana att köra med guilty by association.

2. Författarna har i Svensk Maffia byggt upp en hel anklagelseakt vad avser de s.k. kriminella mc-gängen, sidan –157, på anonyma källors utsagor. Kan detta sägas vara ett seriöst och normalt förfarande vid författandet av faktaböcker, att via anonyma källor bygga upp en hel anklagelseakt?

Janne Flyghed, svar på frågorna 2-4: Om man, som du skriver, bygger upp en hel anklagelseakt så är det givetvis än mer betydelsefullt att styrka med referenser. Är det baserat enbart på anonyma källor så försvagar det förstås argumentationen. Även i forskning används anonyma källor, i synnerhet i intervjusammanhang. Detta för att skydda de intervjuades integritet, t.ex. i samband med intervjuer med personer som begått brott och som inte vill att dessa ska komma till polisens kännedom. Som forskare ska man också problematisera denna typ av uppgifter, d.v.s. diskutera trovärdigheten i uppgifterna, vilka eventuella bakomliggande syften uppgiftslämnare kan tänkas ha etc.

Robert Andersson: Igen, ska det vara en faktabok bör man ha källor som går att granska.

Stig Grundvall: *Det är väl inget som hindrar att vem som helst skriver en bok i ämnet. För att den skall ha något vetenskapligt värde måste självfallet referenser till utredningar och litteratur uppges och läsaren måste ges möjlighet att kunna bedöma uppgiftslämnarnas trovärdighet.*

3. Är det ett normalt eller seriöst förfarande, att som i Svensk Maffia, varken utreda, ifrågasätta eller granska olika uppgiftslämnarnas motivgrund?

Robert Andersson: *Att arbeta på ett sådant sätt, skulle i forskningssammanhang, diskvalificera arbetet. Man måste vara kritisk till sina källor.*

Stig Grundvall: *Det är väl något som skribenterna bör diskutera och väga in i sammanhanget.*

4. Kan det sägas vara lämpligt att som, i Svensk Maffia, huvudvittnen använda sig av personer vilka kan ha, och i vissa fall bevisligen har, olika inneboende hämndbegär som kan påverka och infektera deras utsagor? Eller borde detta faktum direkt ha diskvalificerat dessa individer såsom uppgiftslämnare?

Robert Andersson: *Igen blir det frågan om vad det är man säger sig göra med boken. Om man säger sig göra en faktabok bör någon form av källkritik ingå. Visst kan man ha sådana källor, men då bör det också framgå att så är fallet så att läsarna själva kan ta ställning till värdet på påståenden.*

Stig Grundvall: *Se fråga 3.*

Payback Sveriges slutsats

De personer som besvarat Payback Sveriges är på många punkter mycket kritisk till Wierups journalistik. Kritiken riktar sig mot den bristande problematiseringen av exempelvis anonyma källor, bristande källkritik och brist på källhänvisningar till konkreta fakta och utredningar. Tagna tillsammans ger de en helt annan analys, kritik samt recension av Wierups alster än vad som någonsin tidigare framkommit i nyhetsmedia.

Kritiken riktar sig i första hand mot företeelser som ger utrymme för godtycklig faktabehandling såsom vi alltid hävdar att Wierups skrivelser också har. Wierup har hela tiden presenterat uppgifter såsom fakta utan att ha hänvisningar till utredningar, rapporter eller annat faktaunderlag som stöd för uppgifterna. Därutöver har han underbyggt obevisade påståenden genom att lägga dem i munnen på personer med egna hämndmotiv och/eller personer vars identitet ingen vet eller kan kontrollera; eller till och med personer som inte ens Wierup vet vilka de är; eller vilken ställning eller relation de har till materialet eller till personer/klubbar de misstänkliggör.

Ingen av de tre verkliga experterna som Payback Sverige intervjuar erkänner Wierups, av media utpekade, expertroll. Tvärtom är de på många punkter väldigt kritiska till Wierups journalistiska arbetssätt liksom hans faktabehandling och brist på källhänvisningar m.m.

Om definitioner över organiserad brottslighet

Omkring EU:s och FN:s definitioner över organiserad brottslighet!

EU:s definition över organiserad brottslighet

Polisen använder sig av EU:s definition för organiserad brottslighet för att kriminalisera mc-klubbar samt såsom en form av lagstöd för de åtgärder och insatser de riktar mot mc-klubbar. Värt att notera redan här är att en definition i sig aldrig kan grunda underlag för lagstöd. Det krävs ytterligare och specifik lagstiftning för att ge polisen nödvändigt lagstöd för åtgärder och insatser!

Problemet med EU:s definition är i huvudsak tre:

- Definitionen träffar genom sina vida kriterier ett mycket stort urval av grupper och kollektiv. Både Polisen själva samt Greenpeace och olika politiska aktionsgrupper skulle med enkelhet kunna definieras som en kriminell organisation utefter definitionen. Vidare kan ungdomsgång som under en tid rånar jämnåriga på mobiltelefoner inräknas. En konstellation som samlas för att planera och utföra exempelvis ett större rån samt många andra former av gatugång med flera kan också komma att definieras såsom kriminella organisationer.
- Enligt definitionen räcker det med att tre personer samarbetat vid en brottslig gärning för att definitionen ska träda i kraft om de därutöver har en kontinuitet i verksamheten över tid, begår allvarlig brottslighet samt strävar efter makt/vinning samt förutsatt att ytterligare två kriterier kan uppfyllas.

Det innebär att om exempelvis tre personer ur en större grupp såsom i ett bolag, en förening eller sammanslutning medverkar vid en brottslig gärning utan andras vetskap inom den större gruppen kan hela gruppen, inklusive alla ovetande, bli föremål för en kriminalisering med alla dess följder.

I betänkandet *Organiserad brottslighet – förfärls- och underlåtenhetsansvar, kvalifikationsgrunder m.m.* (SOU 2014:63), sidan 45, uttalades följande kring EU:s definition över organiserad brottslighet som direkt påvisar att den alltför vida definitionen omfattar närmast all form av brottslighet som utövas av två personer eller fler vilket gör definitionen oanvändbar: ***Ett problem med den vida definition som ställs upp i de internationella konventionerna är att den täcker in allt från italienska maffiasyndikat till två inbrottstjuvar som driver en fönsterputsfirma (Brå 2012:13 s. 332).***

Den statliga så kallade kriminaliseringsutredningen, SOU 2000:88, fastslog också att EU:s definition över organiserad brottslighet egentligen inte var en definition utan mer en arbetsmodell. Sidan 62 i betänkandet: *Inom Europeiska unionen används en gemensam arbetsdefinition till stöd för en årlig lägesrapport från medlemsländerna om organiserad brottslighet. Det är egentligen inte fråga om en definition av organiserad brottslighet utan snarare om ett operativt klassifikationsinstrument, som skall vara till hjälp i det praktiska samarbetet för att bekämpa kriminalitet inom unionen.*

Åtminstone sex av följande kännetecken måste enligt den definitionen föreligga; bland dem de fyra med nummer 1, 3, 5 och 11, för att brott eller kriminella grupper skall kunna klassificeras som organiserad brottslighet.

FN:s definition av organiserad brottslighet

År 2000 antog FN en konvention mot transnationell organiserad brottslighet, den så kallade Wienkonventionen. Konventionsstaterna förbinder sig att förebygga, beivra och lagföra vissa definierade brott samt alla allvarliga brott, om brottet har en internationell karaktär och har förövats av en kriminell organisation (artikel 3). De särskilda brott som definieras i Wienkonventionen är

deltagande i en kriminell organisation (artikel 5), penningtvätt (artikel 6), korruption (artikel 8) och övergrepp i rättssak (artikel 23).

Konventionen definierar i artikel 2 a vad som ska utgöra en kriminell organisation enligt följande: *Organized criminal group” shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit.*

Brå kommenterar kriterierna enligt följande i rapport 2002:7, Organiserad brottslighet – lösa maskor eller fasta nätverk. s.19: *Kriteriet avseende antalet medlemmar i en kriminell organisation har således satts mycket lågt, men organisationen ska vara strukturerad och bestående – vilket utesluter spontana sammanslutningar. Vidare ska det brott som den kriminella organisationen förövar ha ett direkt eller indirekt vinningssyfte.*

Brå sammanfattar sin syn rörande både EU:s definition och FN:s definition av organiserad brottslighet i ovan angivna rapport på sidan 22: *De nya gemensamma internationella definitionerna innefattar kriterier avseende brottstyper som kan utgöra organiserad brottslighet samt organisationsformer eller nätverksstrukturer som verksamheten kan bedrivas inom. En redogörelse för denna allvarliga och avancerade form av brottslighet i Sverige bör emellertid inte utgå från dessa definitioner, eftersom mycket tyder på att de inte är ändamålsenliga för en beskrivning av svenska förhållanden.*

Slutsats

Viktigast av allt att lägga på minnet och uppmärksamma gällande såväl EU:s definition som FN:s definition över organiserad brottslighet är dock att **definitionen har direkt avvisats** (EU:s definition) **och inte antagits av Sveriges regering eller av Sverige som nation (EU:s och FN:s definition)**. Ett faktum som gör att Polisen inte kan använda definitionen vare sig för att bilda lagstöd för olika former av insatser och heller inte för att verbalt kriminalisera eller juridiskt anklaga olika föreningar eller organisationer!

Källor:

[Organiserad brottslighet – förfälts- och underlåtenhetsansvar, kvalifikationsgrunder m.m. \(SOU 2014:63\)](#)

[Brå-rapport 2002:7, Organiserad brottslighet – lösa maskor eller fasta nätverk](#)

SOU 2000:88, Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – “Kriminaliseringsutredningen” – [Del 1](#)

Relaterade artiklar

[Polisen hänvisar till en definition över organiserad brottslighet som regeringen avvisat!](#)

Polisen hänvisar olagligt till en definition över organiserad brottslighet som regeringen avvisat!

Vi ska i denna artikel gå igenom vad Advokatsamfundet och Regeringen uttalat respektive fastslagit i frågan rörande en legaldefinition över vad som är en "kriminell organisation". Samtidigt får vi också svar på om det är korrekt av Polisen att hänvisa till EU:s definition över organiserad brottslighet vid insatser mot mc-klubbar.

Sveriges Advokatsamfunds remissvar, Ju2008/499/L5 över promemorian Ds 2008:6, Sveriges antagande av rambeslutet om organiserad brottslighet

Sid 2: "Advokatsamfundet vill inledningsvis understryka den stora betydelse för det demokratiska rättssamhället som bekämpandet av allvarlig och gränsöverskridande brottslighet har. För att kunna bekämpa vad som ofta benämns som organiserad brottslighet krävs dock att det är helt klarlagt vad detta är. Samtidigt är det angeläget att framhålla det fundamentala i att värnandet av det demokratiska rättssamhället förutsätter en respekt för individers grundläggande fri- och rättigheter. Varje inskränkning eller ingrepp i dessa rättigheter måste därför föregås av en noggrann och grundlig prövning av åtgärdernas ändamålsenlighet, nödvändighet och effektivitet. Enligt Advokatsamfundets mening medför tillnärmandet av medlemsstaternas lagstiftning när det gäller kriminaliseringar och påföljder för brott som rör deltagande i en kriminell organisation en uppenbar risk bland annat för att rambeslutet får negativa effekter och till och med inskränker den i regeringsformen skyddade mötes- och föreningsfriheten. Därför måste regelverket kring en kriminalisering och påföljder för deltagande i kriminella organisationer ovillkorligen prövas mot individens grundläggande fri- och rättigheter."

Sid 4: "Advokatsamfundet är starkt kritiskt till att över huvud taget kriminalisera ett deltagande i en kriminell organisation som sådant. Mot bakgrund av den mötes- och föreningsfrihet som råder i vårt land under skydd av regeringsformen, är det högst anmärkningsvärt att ett deltagande i sig, utan något individuellt brottsligt agerande, skall vara kriminaliserat. Trots befintliga europeiska instrument till reglerande av en sådan kriminalisering (t.ex. den gemensamma åtgärden 1998/733/RIF om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott, Palermokonventionen etc.), anser Advokatsamfundet att utformningen av artikel 2 i rambeslutet väcker frågor om bestämmelsens förenlighet med kraven i regeringsformen och Europakonventionen. För det fall begreppet "kriminell organisation" skall förstås så att en sammanslutning skall betraktas som en sådan organisation oavsett om brott inte begåtts genom organisationens försorg, ens på planeringsstadiet, skulle detta i så fall innebära ett krav på kriminalisering som avviker från svensk rättstradition och en utvidgning som måste ifrågasättas i ljuset av regeringsform och Europakonvention. Sett till hur artikel 2 som sådan är formulerad torde även ledande av och aktivt deltagande i organisationen vara kriminaliserat, även om något individuellt straffbelagt handlande inte har begåtts. Detta är inte rimligt och skulle i så fall vara något som ställer krav på att självständiga straffbestämmelser måste införas i svensk lagstiftning, något som även regeringen tidigare har noterat, se Regeringskansliets Faktapromemoria 2004/05:FPM53".

Länk till Advokatsamfundets remissvar:

<http://payback.name/Ju2008499L5.pdf>

Ur Regeringskansliets Faktapromemoria 2004/05:FPM53

Sverige kommer att verka för att rambeslutet får en utformning som på ett proportionerligt sätt bidrar till att förstärka insatserna mot organiserad brottslighet samtidigt som regleringen uppfyller kraven på legalitet och förutsägbarhet. **Särskilt viktigt är att reglerna inte kommer i konflikt med den grund-**

lagsfästa föreningsfriheten. Sverige kommer också att verka för att det förutsätts att ett brott har begåtts, i vart fall på planeringsstadiet, för att en organisation skall falla in under definitionen. Vidare bör de brott som omfattas av definitionen i artikel 1 begränsas på ett lämpligt sätt.

Som artikel 2 är formulerad kan den dock förstås så, att den ställer krav på att självständiga straffbestämmelser skall införas, genom vilka ledande och aktivt deltagande skall kriminaliseras på sätt som föreskrivs i artikeln. En sådan tolkning väcker frågor om hur sådana bestämmelser skulle förhålla sig till regeringsformen och Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) i fråga om föreningsfrihet.

Om definitionen av en kriminell organisation i artikel 1 skall tolkas så, att det inte krävs att ett brott (ens på planeringsstadiet) faktiskt har begåtts av organisationen för att den skall bli tillämplig, torde detta innebära en kriminalisering som avviker från svensk rättstradition. En sådan utvidgning accentuerar ytterligare frågan om förslagets förenlighet med regeringsformen och Europakonventionen.

Regeringens slutsats i faktagruppnotan: Sverige kommer att verka för att rambeslutet får en utformning som på ett proportionerligt sätt bidrar till att förstärka insatserna mot organiserad brottslighet samtidigt som regleringen uppfyller kraven på legalitet och förutsägbarhet. **Särskilt viktigt är att reglerna inte kommer i konflikt med den grundlagsfästa föreningsfriheten. Sverige kommer också att verka för att det förutsätts att ett brott har begåtts, i vart fall på planeringsstadiet, för att en organisation skall falla in under definitionen. Vidare bör de brott som omfattas av definitionen i artikel 1 begränsas på ett lämpligt sätt.**

Länk till: [faktagruppnotan](#)

Regeringens proposition, 2007/08:144, Sveriges antagande av rambeslut om kampen mot organiserad brottslighet

I regeringens proposition genomförs alternativet att införa en legaldefinition på vad som utgör en kriminell organisation. Regeringen valde bort denna möjlighet **på grundval av nedanstående argumentation och beslut. Därför kan inte heller Polis eller Åklagare hänvisa till EU:s definition då den inte är antagen, utan istället avvisats av Regeringen!**

Viktiga bitar att citera från propositionen:

Sid 10. I svensk rätt finns inte någon legaldefinition av begreppet kriminell organisation. Rambeslutet kräver inte heller att det införs en sådan.

Sid 15. Av det sagda har alltså framgått att ett genomförande av rambeslutet får anses kräva lagstiftningsåtgärder alldeles oavsett om genomförandet sker i enlighet med modellen i artikel 2 a eller

2 b. Ett genomförande i enlighet med den förra artikeln synes dock vara lämpligast, bl.a. av det skälet att man då undviker den av Sveriges advokatsamfund kritiserade vägen att behöva kriminalisera någons deltagande i en kriminell organisation utan att samtidigt uppställa krav på att en konkret straffbar gärning har begåtts inom ramen för organisationens verksamhet.

[Länk till propositionen](#)

Slutsats: Polisen har inget som helst stöd för att hänvisa till EU:s definition över organiserad brottslighet då regeringen avvisat att införa en legaldefinition!

Regeringens faktrapromemoria uttryckte att: Särskilt viktigt är att reglerna inte kommer i konflikt med den grundlagsfästa föreningsfriheten. Sverige kommer också att verka för att det förutsätts att ett brott har begåtts, i vart fall på planeringsstadiet, för att en organisation skall falla in under definitionen.

Advokatsamfundets remissvar i ärendet uttryckte att: För det fall begreppet "kriminell organisation" skall förstås så att en sammanslutning skall betraktas **som en sådan organisation oavsett om brott inte begåtts genom organisationens försorg, ens på planeringsstadiet, skulle detta i så fall innebära ett krav på kriminalisering som avviker från svensk rättstradition och en utvidgning som måste ifrågasättas i ljuset av regeringsform och Europakonvention. Sett till hur artikel 2 som sådan är formulerad torde även ledande av och aktivt deltagande i organisationen vara kriminaliserat, även om något individuellt straffbelagt handlande inte har begåtts. Detta är inte rimligt och skulle i så fall vara något som ställer krav på att självständiga straffbestämmelser måste införas i svensk lagstiftning**, något som även regeringen tidigare har noterat, se Regeringskansliets Faktrapromemoria 2004/05:FPM53".

Payback: Både regeringen och advokatsamfundet var således vid denna tidpunkt rörande eniga om att ett brott, om så på planeringsstadiet, var tvunget att ha begåtts för att en organisation ska kunna falla in under en definition av att utgöra en kriminell organisation eller för att verka under så kallad organiserad brottslighet. Båda parter var vid denna tidpunkt även motsåndare till att införa en legaldefinition av organiserad brottslighet samt klara motståndare till att införa regler som begränsade den grundlagsskyddade föreningsfriheten.

När Polisen således hänvisar till EU:s definition över organiserad brottslighet så äger de inget som helst lagstöd, vilket polisen tvunget måste ha bakom sig för varje insats eller åtgärd då grundlagen uttalar att all form av myndighetsverksamhet ska ske under lagarna och därvid äga ett direkt uttryckt stöd i lagen!

Regeringen har avvisat att införa en legaldefinition över organiserad brottslighet vilket innebär att Polisen inte under några omständigheter kan hänvisa till en definition som ej antagits vid prövning av Sveriges Regering!

Forskningsstudie totalsågar EU:s definition av organiserad brottslighet då även mobbinggrupper och hedersbrott uppfyller kriterierna!

Bakgrund

Jasna Tabrizi och Sabrina Stusinski på Sociologiska Institutionen vid Stockholms Universitet har utarbetat en forskningsstudie över funktionen av EU:s definition över organiserad brottslighet benämnd *Organiserad Brottslighet – Att definiera ett problem*.

Syfte och Frågeställning med forskningen

Syfte och Frågeställningen som forskarna avser att besvara med studien preciseras på sidan 6:

Syftet med uppsatsen är att, genom att applicera EU:s definition av organiserad brottslighet på fiktiva fall exempel i tre filmer, undersöka om definitionen ger tydliga riktlinjer för identifikation av kriminella organisationer eller om den bidrar till den rådande begreppsförvirringen.

Frågeställning: *Vilka (typer av) organisationer kan definieras som organiserad brottslighet enligt EU:s definition?*

Underfrågeställningar

1. Kan organisationer, utifrån professor Göran Ahrnes organisationssociologiska teori observeras i filmerna?
2. Hur skiljer sig organisationer observerade i filmerna från varandra?
3. Klassas organisationer i filmerna som organiserad brottslighet enligt EU:s definition?

Om fallstudiens problematisering och förutsättningar

Författarna av studien resonerar kring arbetets motiv på sidan 5. Motivet till studien anges vara att det i Sverige i likhet med andra länder som Australien och USA (författarens anmärkning att här bör även Tyskland och Danmark ingå) höjs allt fler röster för en kriminalisering av mc-klubbar varför det är väsentligt att specificera vem och vilka grupperingar som faller under begreppet organiserad brottslighet.

Sidan 5: *Hans Rosing (2006) hävdar att definitioner skapas för de begrepp som är viktiga att förstå på rätt sätt i dess sammanhang och att om definitionen misslyckas med detta kan den tillföra mer skada än nytta. Bristfällig definition av organiserad brottslighet kan leda till allvarliga konsekvenser såsom orättvisa domar för åtalade och att myndigheternas strategier mot kriminella gäng blir bristfälliga.*

Sidan 5: ***För att identifiera organiserad brottslighet utgår Rikskriminalpolisen i Sverige från EU:s definition som är tillräcklig bred för att kunna innefatta även mindre brottsliga aktiviteter och klassificera dem som organiserad brottslighet.*** När definitionen av organiserad brottslighet inte är tydligt avgränsad kan det leda till att den typen av kriminalitet inte längre behandlas som en speciell typ av brott, vilket leder till en allmän straffskärpning.

Sidan 6: ***EU:s definition misslyckas att avgränsa det unika med organiserad brottslighet och istället skapar en förvirring. Amir Rostami (2013) anser att begreppsförvirringen leder till att det exceptionella brottet normaliseras och detta resulterar i att medborgerliga rättigheter försämras.*** (Rostami är kriminalkommissarie och sociolog)

180 olika definitioner!

På sidan 10-19 förs därefter en intressant teoretisk diskussion kring ämnet definitioner av organiserad brottslighet som konstaterar att det finns inga av forskare och brottsbekämpande myndigheter allmänt accepterade definitioner av organiserad brottslighet. Det finns *180 olika definitioner men inga är tillräckligt definierade för att vara verksamma och möjliga att arbeta utefter juridiskt utan stora identifierings- och tillämpningsproblem som hotar att leda till felaktiga domar och förföljelser av grupper som egentligen inte är kriminella organisationer.*

Urval av forskningsobjekt

Forskningsförfattarna sökte aktivt efter 3 filmer som har “etiketter” som utgörs av punkter listade i EU:s definition över organiserad brottslighet och som samtidigt kännetecknar organisation (sidan 20).

Syftet är att *illustrera problematiken med att identifiera organiserad brottslighet utifrån EU:s definition. Detta utförs genom att applicera definitionen på tre olika typer av kriminella organisationer.* (sidan 21).

Forskarna valde ut filmer *där det finns grupper avvikande från varandra gällande genomförandet av brottsliga handlingar och brottstyp. Det vi vill säga med resultatet är hur tydliga riktlinjerna är listade i EU:s definition för identifiering av organiserad brottslighet. Definitionen förväntas vara avgränsad och tillräckligt tydlig för att kunna indikera en viss typ av brottslighet och exkludera en annan. Genom urval av väldigt olika fall kan definitionens tydlighet eller brist av densamma illustreras* (sidan 21).

De tre filmer som valdes ut var:

- *Blood in Blood out* som handlar om två kusiner där en blir medlem i ett kriminellt gäng och den andra narkotikapolis.
- *Ondskan* som speglar bland annat pennalismkulturen inom internatskolevärlden.
- *Honour* som skildrar ett indiskt kärlekspar där flickans familj är beredda att döda flickan som de menar drar skam över familjen genom att vilja leva samman med en man som kommer från “fel del av Indien”.

- Mer om filmerna kan du läsa om på sidan 23-24.
- Hur organisationerna kan observeras i de respektive filmerna kan du läsa om på sidan 27-28.
- Om de tre olika organisationsformerna i filmerna, brödraskap, kamratskapsmedlemskap och familjemedlemskap kan du läsa om på sidan 27.
- Detaljdiskussion kring huruvida de respektive filmernas utvalda organisationsformerna uppfyller EU:s kriterier för organiserad brottslighet kan tas del av på sidorna 28-33.

Resultat och Slutsats

Sidan 2: Resultaten visade att enligt Göran Ahrnes organisationssociologiska teori existerar organisationer i samtliga filmer. Vidare, **trots att organisationerna i filmerna var väldigt åtskilda uppfyllde de EU:s definitions kriterier för organiserad brottslighet. Slutligen kom vi fram till att den stora problematiken ligger i begreppet organisation då det är alldeles för brett och kan feltolkas.** Det andra problemet är att de befintliga definitioner som används idag misslyckas att lyfta upp det unika med organiserad brottslighet.

Sidan 33: Alla organisationer från filmerna vi valde till vår analys skulle kunna klassificeras som organiserad brottslighet då de uppfyller samtliga krav enligt EU:s definition. Kriminella gäng i filmen *Blood in Blood out* uppfyllde alla elva kriterier utifrån EU:s lista. Dessa organisationer är alltså renodlad organiserad brottslighet. Organisationen i filmen *Honour* är **en familj som organiseras för**

att utföra ett mord. Även den klassas som organiserad brottslighet. Familjen uppfyller tio punkter listade av EU:s definition varar de fyra obligatoriska. De fullgör alltså bara en punkt mindre än de kriminella gäng som presenterades i Blood in Blood out. Organisationen i Ondskan uppfyller åtta, inklusive de fyra obligatoriska, kriterierna utifrån EU:s definition. Grov typ av mobbning i skolan kan alltså klassas som organiserad brottslighet enligt EU:s definition.

Sidan 34: De tre filmerna är väldigt olika varandra och två av dessa är inte sådana som uppenbart handlar om organiserad brottslighet. Det har visat sig att EU:s definition av organiserad brottslighet är tillräckligt bred för att kunna appliceras på alla de filmer som vi har valt. Detta påvisar att, enligt definitionen, hedersmord och även vissa typer av mobbning kan klassas som organiserad brottslighet. EU:s definition likställer de kriminella broderskapen i Blood in Blood out med en grupp tonåringar som mobbar en klasskamrat. Organiserad brottslighet är ett fenomen som på grund av dess natur, vilken tillåter storskaliga brott, ska behandlas separat från övriga typer av brott. När tillämpad definition av organiserad brottslighet är så bred att den fångar in väldigt många olika och även små brottsliga grupperingar, normaliseras den unika typen av brottslighet. Myndigheternas försök att behandla den organiserade kriminaliteten som separat från annan typ av brottslighet blir då omöjlig.

Sidan 34-35: Detta kan leda till problem med utformning av lämplig lagstiftning för att hantera organiserad brottslighet. Införandet av straffskärpning för medlemmar av kriminella gäng blir ogenomförbar eftersom definitionen inte anger någon tydlig skillnad mellan organiserad och oorganiserad brottslighet. Vidare kan mindre brottslingar straffas hårdare eftersom deras brott enligt EU:s definition kan klassas som organiserad brottslighet. När allt för många brottslingar straffas som om de var verksamma i organiserad brottslighet sker det istället en allmän straffskärpning.

Sidan 35: De flesta vardagliga grupperingar kan anses vara organisationer såsom vänskap och familj. Så fort det sker någon slags samarbete mellan personer sker även hierarki, arbetsfördelning, kontroll och regler, sanktioner, fördelning av kollektiva resurser och någon form av medlemskap. Dessa, menar Ahrne, kännetecknar en organisation.

Sidan 35: Forskarna har skapat egna listor med egenskaper för organiserad brottslighet för att skapa bättre förslag än de befintliga. Även deras kriterier kan dock appliceras på alla de filmer vi har valt vilket påvisar att de är lika diffusa.

Sidan 36: Forskarnas förslag är alltså bristfälliga och löser inte problematiken med den rådande begreppsförvirringen kring organiserad brottslighet.

Paybacks slutsats och kommentar

Forskarna har således efter prövning av olika filmsammanslutningar mot EU:s kriterier för organiserad brottslighet visat att närmast alla former av grupperingar, där någon form av brott begås inom sammanslutningen, också uppfyller kriterierna för att klassas som organiserad brottslighet utefter EU:s definition!

Således faller inte bara närmast alla former av grupperingar av personer som begår traditionell brottslighet under EU: definition. Det forskningsstudien också visar är att även en familj eller en sorts hierarkistisk struktur som utövar mobbing eller en familj inom vilken hedersbrott begås, med lätthet skulle kunna klassas och dömas för att ha utövat organiserad brottslighet utefter EU:s definition!!

För EU: definition är så bred att den fångar upp alla sorters organiseringsformer såsom relationer inom en familj, kamratföreningar och liknande då de uppfyller de grundläggande kriterierna för en organisation utefter EU:s kriterier...*Källa:*

Jasna Tabrizi och Sabrina Stusinski: [Organiserad Brottslighet – Att definiera ett problem](#)

Brottsförebyggande Rådet (BRÅ)

Vad Brottsförebyggande Rådet fastslagit gällande bikerklubbarnas "kriminella" status!

Bakgrund

Brottsförebyggande Rådet är den enda oberoende institutionen som arbetar med forskning och fakta kring så kallad organiserad brottslighet i Sverige.

Brottsförebyggande Rådet (Brå)

Brå har genom åren hållit en konsekvent linje och hävdat att mc-kriminaliteten dels är gravt överdriven och dels ett resultat av enskilda individers kriminalitet. Som bevis för det senare svarar hela rapporten MC-Brott 1999:6. Ur denna samt två andra rapporter har vi här tänkt citera ett antal uttalanden:

MC-Brott 1999:6

Vi inleder granskningen över vad Brottsförebyggande Rådet fastslagit kring bikerkriminaliteten genom att se vad de kom fram till i den enda faktsamling över bikerkriminaliteten som någonsin företagits i Sverige, nämligen i rapporten – MC-Brott 1999:6:

Sidan 7: "Brottsligheten är alltså ojämnt fördelad. Detta stärker hypotesen om att de svenska mc-gängens brottslighet främst begås av vissa grupper av medlemmar och då inte i organiserad form. De åtgärder som samhället vidtar mot mc-gängen bör således, för att vara effektiva, främst riktas mot de medlemmar som begår brott i organiserad form".

Sidan 8: "...så begås merparten av vad som brukar kallas mc-relaterad brottslighet endast av någon eller några medlemmar. Dessa mindre grupper agerar ibland tillsammans med personer utanför gängen. Enligt KUT ska mc-gängen alltså inte förstås som brottsorganisationer i traditionell mening".

Sidan 30: "I material hos Rikskriminalpolisen i Sverige, framstår inte mc-gängen som brottsorganisationer av klassiskt snitt. **Organiserad brottslighet sägs dock förekomma. Det kan till exempel handla om att grupper av medlemmar – ibland tillsammans med personer utanför gängen – ägnar sig åt illegal verksamhet. Men den grupp som ägnar sig åt organiserad brottslighet är i sådana fall inte liktydigt med mc-gänget**".

Sidan 32: **KUT:s (Kriminalunderrättelsetjänstens antagande att mc-gängen inte är brottsorganisationer utgår från följande: Det finns ingenting som tyder på att profiten av den brottslighet som medlemmarna begår tillfaller gruppen (mc-klubben). Istället tycks denna delas mellan medlemmen och de som eventuellt har deltagit. Av övriga kan en del varit medlemmar av gänget andra inte.**

Sidan 35: "Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan. Möjligen lever mc-gängen i större utsträckning upp till denna dramatisering idag, än tidigare".

Sidan 36: "Även om hänsyn tas till de brott för vilka det finns skäliga misstankar, ger det sammantagna utdraget ur PBR-registret inga belägg för att mc-gängen i sin helhet kan likställas med traditionella brottsorganisationer".

Brå-rapporten 2002:7: Organiserad brottslighet – lösa maskor eller fasta nätverk

Vi går vidare och tittar på ännu en viktig BRÅ-rapport rörande organiserad brottslighet och vad BRÅ där kommit fram till:

Sidan 42: "Denna utgångspunkt innehåller alltså den symboliska påföljden att en för brott dömd eller misstänkt individ tillskrivs en viss gruppstillhörighet, att personen i fråga kategoriseras utifrån vem vederbörande är, och inte utifrån av vad han har gjort. Annorlunda uttryckt: medlemmen i en mc-klubb är inte farlig på grund av sitt brott, utan brottet visar hur farlig han är....

Genom en social kategori sker en kollektiv klassificering av individer som reducerar dem till medlemmar i en mc-klubb. När en av dessa individer begår brott beskrivs följaktligen denna brottslighet som brott av en medlem i en mc-klubb".

BRÅ-rapporten 2008:22, 14 projekt mot organiserad brottslighet

Nästa BRÅ-rapport av intresse gällande bikerkulturen är den ovanstående som utreder polisens olika då pågående och/eller avslutade projekt rörande så kallad organiserad brottslighet. Vad konstaterar då BRÅ i denna rapport:

Sidan 71: "Även om Brå inte gjort någon studie på senare år som tar sikte på mc-gängen utan mer kommit i kontakt med deras aktivitet genom en rad andra studier, talar mycket för att dessa grupperingars brottslighet ofta överskattas. De spelar exempelvis en roll som indrivare av skulder (Brå 2007c) och kan utföra andra uppdrag i företrädesvis byggbranschen där svart arbete sker i organiserade former (Brå 2007b) **men även om samtliga personer i den kriminella mc-miljön skulle hamna i fängelse torde det inte nämnvärt påverka organiserad brottslighet i Sverige**".

Sidan 74: "Ändå är det troligen en begränsad del av organiserad brottslighet som i grunden påverkats. Det har att göra med att brottslighetens nätverksstruktur gör den särskilt motståndskraftig och därför svår att bekämpa. Det är i själva verket bristen på organisation och hierarkiska strukturer som gör den svår att motverka (Brå 2005). Om brottsligheten hade bestått av stora pyramidliknande kriminella organisationer med "medlemskap" hade de varit lättare att skada. Satsningen har haft ett begränsat fokus genom att exempelvis mc-gängen eller andra namngivna gäng fått en större plats än vad deras brottslighet motiverar".

Källor: [Brå-rapport 2002:7, Organiserad brottslighet-lösa maskor eller fasta nätverk?](#)

[Brå-rapport 2008:22, 14 projekt mot organiserad brottslighet](#)

Brå-rapport: MC-Brott 1999:6: <http://www.payback.name/wp-content/uploads/mcbrött19996.pdf>

Lars Korsell, Chef för enheten för forskning om ekonomisk och organiserad brottslighet på Brottförebyggande Rådet (Brå)

I en intervju för Sveriges Radio, Upplandsnytt, poängterar Bråchefen Lars Korsell ett antal intressanta faktum som om man lägger ihop dem ger en väldigt klar bild över att Brå tar avstånd från förföljelserna mot mc-klubbarna, markerar att polisen ljuger när de målar upp en bild över att den organiserade brottsligheten ökar och att förbud mot gängemblem på krogar är ett exempel på när samhället gått för långt i sina försök att bekämpa gängkriminalitet. Och, viktigast av allt fastslår Bråchefen mycket tydligt angående mc-klubbarna: Han tycker det är problematiskt att polis och media pratar om mc-gängskriminalitet: **"Vår bild är nog den att de här mc-gängen är inte kriminella organisationer eller egentligen kriminella utan att det finns personer i gänget som är involverade i kriminalitet"**.

Källa: <http://payback.name/wp-content/uploads/korsell.pdf>

Slutsats

Summa summarrum tar BRÅ; den enda fakta- och forskningsinstansen i Sverige rörande organiserad brottslighet, gång efter gång klar ställning emot att mc-klubbar skulle utgöra

kriminella organisationer! BRÅ slår också fast att den brottslighet som sker inom bikerkulturen helt och hållet är ett resultat av att enskilda individer tillsammans med andra personer utanför bikermiljön begår brott som aldrig sker i klubbarnas regi!

Enskilda bikers brott beskrivs som klubbens brott som ett led i polis och medias stigmatisering av biker-klubbarna!

Bikerkriminaliteten har grundats på dubbelstigmatisering!

En enskild person begår ett brott. Där borde nyhetsrapporteringen slutat och gör så också normalt. Undantaget utgörs av om personen råkar vara medlem i en mc-klubb. Då slutar plötsligt inte nyhetsrapporteringen här utan leder längre, mycket längre. För då vinklas artikeln istället om till att handla om klubbmedlemsskapet och hjälper till att bygga på myten om såväl den utpekade mc-klubbens kriminella status som hela bikerkulturens kriminalitet. Varför? Vari består egentligen skillnaden i om en mc-klubsmedlem begår ett brott eller om person helt utanför mc-miljön begår ett och samma brott? Det finns ingen skillnad och det är därför djupt felaktigt varenda gång en enskild persons brottsliga gärning läggs till grund för att ytterligare stigmatisera och kriminalisera en förening som inte har haft ett dugg med personens brott att göra!

Häri är bikerkulturen också helt unik. Om en enskild polisman eller flera begår brott är det ingen som liknar polisen vid en kriminell organisation. Samma sak gäller alla andra grupper, kollektiv eller föreningar. Det är bara bikerkulturen som på grundval av polisens behov av en fantom, och medias behov av en stor lösnummerförsäljning, som kan generera pengar till verksamheten som medfört att bikerkulturen fått en unik ställning i det avseendet att individers gärningar per automatik innebär att personens klubb antas ligga bakom, planerat och genom individen faktiskt utfört den brottsliga gärningen.

En persons gärning som belastar såväl individ som klubben som helhet!

Vad media vid ovannämnda förfarande gör sig skyldigt till är en dubbel stigmatisering. Den enskilda medlemmen pekas ut som kriminell på grund av sitt medlemskap samtidigt som klubbens kriminella status ytterligare förstärks genom att den enskilda personens brott kopplas till klubben.

I dessa fall fungerar den dubbla stigmatiseringen således som en mycket försvårande omständighet gentemot allmänheten. Genom den medvetet valda journalistiska arbetsmetoden lyckas media inte bara med att framgångsrikt stigmatisera personen utan även den i sammanhanget inte ens förekommande klubben.

Underlag som stödjer Payback!

Är det då bara Payback Sverige som anser att stigmatiseringen av mc-klubbar bygger på en så kallad

dubbel stigmatisering? Nej! Vi har stöd av forskning och vetenskap för vårt resonemang som ger fullt belägg för saken.

Nuvarande Universitetslektorn i Straffrätt vid Lunds Universitet, Sverker Jönsson skrev i Brå-rapporten 2002:7 Organiserad brottslighet– lösa maskor eller fasta nätverk, sidan 42, som följer: **Denna utgångspunkt innehåller alltså den symboliska påföljden att en för brott dömd eller misstänkt individ tillskrivs en viss gruppstillhörighet, att personen i fråga kategoriseras utifrån vem vederbörande är, och inte utifrån av vad han har gjort.** Annorlunda uttryckt: medlemmen i en mc-klubb är inte farlig på grund av sitt brott, utan brottet visar hur farlig han är.

Man definierar alltså mc-klubbar som en social kategori. För individuella medlemmar i mc-klubbar innebär detta att de tillskrivs vissa typiska egenskaper. En av dessa anses vara en benägenhet att begå brott. Vidare medför kategoriseringen att ett eventuellt dokumenterat brott som begås av en individuell medlem i en mc-klubb kommer att beskrivas i termer av individens gruppstillhörighet. Resonemanget går i cirkel.

Genom en social kategori sker en kollektiv klassificering av individer som reducerar dem till medlemmar i en mc-klubb. När en av dessa individer begår brott beskrivs följaktligen denna brottslighet som brott av en medlem i en mc-klubb. Detta innebär i sin tur att kriterierna för kategoriseringen tycks vara riktiga.

Tillsammans med den växelverkan som finns mellan kategoriseringen och de kategoriserades självbild och identitet får denna process en tydlig självuppfyllande karaktär. Ansatsen förutsätter det som ska bevisas: utifrån en viss kategorisering av brottsligheten kommer brottsligheten att kategoriseras på ett visst sätt.

I stället för tattarna (de är inte längre en möjlig fiende) utnyttjas i dag andra ”förbrytar-organisationer” för att motivera kampen mot brottsligheten och legitimera det statliga våldsmonopolet. Det normativa elementet i den sociala kategoriseringen, det vill säga den symboliska påföljden i form av gruppstillhörighet och den materiella påföljd som det innebär att bli föremål för polisens och andra myndigheters prioriteringar, erbjuder för samhället en känsla av resultat. Som Garland och Young visar är emellertid en sådan kriminalpolitik förknippad med vissa problem. **I ett straffrättsligt perspektiv är det särskilt problematiskt om den som döms eller misstänks för ett brott inte bara klandras för sin gärning utan också stigmatiseras av samhället på grund av sin livsstil.**

Koppling och anknytning såsom kriminaliseringsverktyg!

På samma sätt används även gentemot bikerkulturen de avskyvärda begreppen koppling och anknytning till. Klubbar kriminaliseras genom att personer som står utanför klubben begår brott. Brott vilka då används som ett verktyg att förstora brottstatistiken kring klubben genom att personerna påstås ha kopplingar eller anknytning till en klubb. Och, då föreligger just de omständigheter som Jönsson ovan beskriver, nämligen att brottet beskrivs såsom brott av en person med anknytning till klubben varför kriterierna för kriminaliseringen av klubben inför allmänheten syns riktiga.

Slutsatser och lärdomar

Denna skrift vill belysa hur media och polis använder sig av enskilda personer, medlemmar eller personer som hängs på en anknytning eller en koppling till en klubb för att kriminaliserings-kategorisera klubben. Skriften belyser på samma sätt hur en sådan kriminalitetskategorisering av klubben i sin tur används för att kriminalisera de enskilda medlemmarna utefter förenings-tillhörigheten.

Detta är den problematik vi står inför och som vi måste bevisa äger rum och har ägt rum och att den i själva verket har grundat hela kriminaliseringen av såväl klubbar som enskilda medlemmar i biker-kulturen. Det är en smart och strategisk polis- och mediastrategi som skapat en bikerkriminalitet som saknar all form av grund i verkligheten.

Medlemmar i olika klubbar begår brott som inom alla andra föreningar eller kulturer. Men medlemmen är inte kriminell på grund av sin föreningstillhörighet utan personen måste i så fall ha begått ett flertal brott i nutid för att kunna klassas såsom kriminell.

Medlemmars brott kan heller aldrig utgöra underlag för att kriminalisera en klubb. Enskildas brott är alltid de enskildas brott om inte klubben kan fastslås ha planerat, beslutat, verkställt samt tagit profiten av de enskilda medlemmarnas brott.

Det finns inga kriminella mc-gäng! Det finns individer inom klubbarna som begår brott men det gör aldrig klubbarna kriminella!

Brå-rapporten 2002:7 Organiserad brottslighet– lösa maskor eller fasta nätverk:

http://www.payback.name/wp-content/uploads/2002_7_organiserad_brottslighet.pdf

Brårapporten: MC-Brott 1999:6: Statistiska belägg för att klubbarna ej är kriminella organisationer!

Det finns inga kriminella mc-gäng!

Nu presenterar Payback Sverige den fullständiga sanningen om kriminaliteten inom bikermiljön. Fullständiga och kontrollerbara fakta i brottstyp efter brottstyp.

Skrönorna om bikerklubbarnas kriminalitet har med åren byggts ut och förmerats för att numera ha uppnått rent legendariska höjder. Polisen har med stora, yviga, svepande drag målat upp en mörk och hotfull bild av bikers såsom farliga och gravt kriminella element samt av bikerklubbarna som ett hot mot själva samhällets existens och fortlevnad. Press och TV har helt samvetslöst och med förvånansvärd skicklighet förmått kopiera nästan hur långa stycken som helst ur polisens olika rapporter och pressmeddelanden utan att någonsin vare sig granska eller ifrågasätta informationens kvalité eller sanningshalt. Det förunderliga är att detta kunnat ske under s.k. "fullständig radiotystnad" då motparten (läs: bikerkulturen) aldrig fått möjlighet till varken replik eller genmäle.

Det är därför hög tid att presentera de faktiska siffrorna gällande kriminaliteten ibland specifika bikers. De källor som finns att tillgå är Brå: s rapport MC-Brott 1999:6, sammanställd av Roger Sundberg, samt Sveriges Radios granskning av mc-gängens kriminalitet från 2007.

Låt oss fastslå: Både BRÅ och Sveriges Radio har bara fått tilldelat sig material från Rikskriminalpolisens Kriminalunderrättelsetjänst KUT. Därför skall heller ingen skugga falla över dessa parter. All kritik i nedanstående avsnitt riktar sig därför emot den materialansvariga parten, polisen, som underlåtit att tillställa utredarna ett fullödigt underlag som kunde gett en rättvis, klagörande och heltäckande statistisk sammanställning över bikers och bikerklubbarnas kriminalitet.

Det utlämnade materialet uppfyller tyvärr inga som helst krav på vetenskaplig objektivitet eller rättvisande urval. Varför? Jo, statistiken ifråga sträcker sig mellan 1987-2007. **Då 68 brotts-rubriceringar inneburit att personen ifråga överlämnats i socialtjänstens vård, sista gången så sent som 2004, måste vi utgå ifrån att materialet till stora delar inte är hänförligt till densamma tid som individerna ifråga varit medlemmar i någon mc-klubb.** Detta då personerna varit minderåriga vid tiden för brotten och därför saknat alla förutsättningar att kunna vara medlem i en mc-klubb. Vidare bildades Dirty Dräggels MC (sedermera Hells Angels MC) runt 1987 och Morbids MC (sedermera Bandidos MC) 1991 **vilket innebär att flertalet, i undersökningen ingående personer, inte heller kan ha varit medlemmar i någon klubb vid brottstillfällena då deras klubbar vid brottstillfällena helt enkelt inte existerade.** Då undersökningen (SR: s) dessutom avser medlemmar i Hells Angels MC, Bandidos MC och Outlaws finns ännu ett statistiskt aber. **Dessa kom till Sverige först 1993, 1995 respektive 2001 varför ännu fler år, medlemmar och åtalspunkter borde strykas samt plockas bort ur registret och statistiken.** (Dessutom bildades och upphöjdes andra avdelningar i samma klubbar vid ännu senare tidpunkter).

Varför nämner jag då detta? Jo, dels för att ni skall förstå hur och varför statistiken högst medvetet manipulerats, friserats och skraddarsytt, av polismyndigheten innan den lämnades ut till BRÅ och SR, i avsikt att erhålla så hög brottslighet som möjligt ibland dessa individer. Vidare för att påvisa att **statistiken är irrelevant och högst avsiktligt missvisande då den omfattar en mängd brott och årtal då individerna antingen var minderåriga eller icke var medlemmar alls i någon mc-klubb, varför också brottsligheten är högst ointressant i sammanhanget!**

Vad mer kan sägas om statistiken? Jo, att om polisen beredd att bruka dylika smutsiga knep, i enda syfte att förmera och förstora brottsligheten bland bikers, visar detta med all önskvärd tydlighet, både med vilken ärlighet de normalt handskas och förfar med sanningen samt även hur långt de är beredda att gå, vad gäller att vinkla, förvanska och förfalska sanningen. Dels för att rädda hem fler miljarder till sin egen budget och dels för att få bikers att löpa gatlopp i pressen!!

Angående urvalet vill jag också citera två oberoende källor som var för sig kan sägas bekräfta ovanstående slutsatser. Först ur boken "Svensk Maffia", sidan 48: **"Majoriteten av Hells Angels-männen hade straffats redan innan de gick in i mc-klubben. Men även om både dråp, grovt vållande till annans död och grovt rån finns med på listan över tidigare brott så var stöld, trafikbrott och misshandel och andra mindre allvarliga brott det dominerande under deras tid som icke Hells Angels medlemmar."** Detta uttalande bekräftar att brottsligheten inte startat med klubbinträdet utan varit en del av personens liv redan innan, vidare säger det att personerna ifråga dels begått allvarliga brott och dels många brott före klubbinträdet. Brott som självklart skulle varit raderade och inte orättfärdigt belastat och förstorat kriminaliteten ibland bikers.

Vidare ur Brå: s rapport 1999:6, MC-Brott, sid. 37: **"Ur materialet är det omöjligt att avgöra i vilken mån individen begått de brott som han straffats för under tiden för sitt medlemskap i mc-gänget. Det är troligt att en del (okänt hur stor) av brotten har begåtts innan individen blev medlem. Det faktum att åtalsunderlåtelse på grund av ålder förekommer relativt flitigt, är möjligen ett tecken på att den del av brotten som har begåtts innan individen blev medlem kan vara större."**

Statistik över bikers faktiska kriminalitet i siffror

Antalet åtalspunkter som lett till fällande domar och strafförelägganden –1998 avser 100 st. medlemmar i Hells Angels och Bandidos (Källa: Brå:s rapport MC-brott 1999:6.)

1987-2007 avser 112 medlemmar i Hells Angels, Bandidos, Outlaws samt i deras undergrupper. (Källa: Sveriges Radios granskning, juni 2007)

Brottstyp	–1998	1987-2007
Trafikbrott och tillgrepp av fordon		
Trafikbrott (fortkörning, olovlig körning, rattfylleri, m.m.)	176	401
Tillgrepp av forskaffningsmedel (inkl. försök)	35	45
Summa Trafikbrott	211	446
Våldsbrott och hot		
Grov misshandel och misshandel (även medhjälp och försök)	83	118
Våld och motstånd och hot, våld, förgripelse mot tjänsteman	35	68
Olaga tvång, olaga hot och olaga frihetsberövande	32	42
Ofredande och hemfridsbrott	8	10
Människorov	6	1
Övergrepp i rättssak (även medhjälp) och mened	6	17
Dråp	1	1
Mordbrand	1	0
Mord eller dråp och misshandel med dödlig utgång	0	0
Mord- och dråpförsök	0	3
Olaga intrång	0	3

Brottstyp	–1998	1987-2007
Grov fridskränkning	0	1
Våldsamt upplopp	0	1
Falsk tillvitelse	0	1
Uppvigling	0	1
Summa Våldsbrott och hot	172	267
Egendomsbrott, häleri och rån		
Grov stöld och stöld (även försök, medhjälp och förberedelse)	93	84
Grovt häleri och häleri	24	65
Grovt rån och rån (även försök och förberedelse)	37	37
Snatteri	10	10
Summa Egendomsbrott, häleri och rån	138	196

Vapenbrott och explosiva varor

Olaga vapen- och ammunitionsinnehav	61	65
Brott mot knivlagen	19	39
Brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor	6	5
Olovlig införsel av vapen	1	0
Summa vapenbrott o explosiva varor	87	109
Smuggling och droger		

Narkotikabrott (främst innehav/bruk, även grovt narkotikabrott)	29	149
Brott mot varusmugglingslagen (bland annat narkotika), även försök	10	9
Alkohol drycker: olovlig (t) försäljning och innehav, tillverkning	9	13
Dopingbrott	2	27
Summa Smuggling och Droger	50	198
Bedrägeri och utpressning		
Grovt bedrägeri och bedrägeri (även medhjälp och försök)	4	6
Utpressning (även försök)	4	27
Förberedelse till bruk av falska sedlar	2	0
Urkundsförfalskning/brott mot checklagen/förskingring	2	6
Skattebrottslagen	0	5
Bokföringsbrott	?	6
Brott mot Inkassolagen	?	6
Summa Bedrägeri och Utpressning	12	56
Övrigt (Främst 28 fall av skadegörelse men också två fall av vållande till annans död, varav ett grovt)	86	58
Totalt	756	1 330

Kommentarer och slutsatser över tabellmaterialet:

1. Brott mot inkassolagen, 6 stycken. I alla år har vi lyssnat till polisens beskyllningar om hur bikers och bikerklubbarna systematisk utövar olaga inkassoverksamhet i stor skala. Nu föreligger statistiska fakta i saken och verkligheten ger en helt annan bild. Fakta säger nämligen att det under 21 års tid föreligger endast 6 stycken dokumenterade fall av brott mot inkassolagen!! Således har polisen under alla år ljugit såväl media, allmänhet som politiker rakt upp i ansiktet i det de påstått att mc-klubbarna systematiskt gör sig skyldiga till brott mot inkassolagen samt att just inkassoverksamhet är en huvudsaklig inkomstkälla för mc-klubbarna. Det saknas således all form av bevis, fakta och forskning som stödjer polisens tes!

Det mest skrämmande är hur enkelt polisen förmått manipulera och vilseleda så många enskilda människor och yrkesgrupper, under så många år, utan att någon enda person under hela denna period begärt pappren på bordet eller själv tagit fram fakta bakom alla lösa anklagelser. "Alla" har lika okritiskt accepterat polisens utsagor såsom varande Guds egna ord i dess renaste form och därför den enda och absoluta sanningen. Med synnerligen enkla medel hade vilken rättsivrande journalist eller politiker som helst i detta land, kunnat begära fram bakgrundsmaterialet. Sammanställt statistiken. Synat. Lagt korten på bordet och avslöjat bluffen.

2. Utpressning.

Grundfakta: 27 fall på 21 år och 112 personer.

$27 \text{ fall} / 112 \text{ medlemmar} = 0,241 \text{ brott/person}$

$27 \text{ fall} / 21 \text{ år} = 1,286 \text{ brott/år}$

$1,28 / 112 = 0,011 \text{ brott per person och år}$

Samhällshot? Knappast! Satt i perspektiv: 1,28 fall per år och 0,011 brott utslaget per år och medlem. Ännu en gång avslöjas och uppenbaras en polisär bluff mitt framför våra ögon. Inte heller vad gäller utpressning föreligger således några som helst faktamässiga eller forskningsmässiga rön som stödjer polisens utsaga. Tvärtom, sett i detta perspektiv, med specifika siffror i svart på vitt, inser nog de flesta att sagan om bikers som samhällshot är just bara en saga framkallad ur en önskan om större resurser för poliskåren att bekämpa ett imaginary bikermonster.

27 fall på 21 år och 112 medlemmar av utpressning kan inte med bästa vilja i världen vare sig kallas samhällshotande och systemhotande eller vara systematiskt iscensatt!!

3. Trafikbrotten svarar för 34,4 %, Narkotikabrotten för 11,4 %. Förhållandevis höga och ökande siffror för dessa brottskategorier. Trafikbrotten mestadels på grund av den ständigt ökande kontrollen, övervakningen och punktmarkeringen. Narkotikabrotten på grund av att eget bruk under perioden kriminaliserats då nästan samtliga brott går att finna under denna kategori. (För vidare kommentarer kring trafik- och narkotikabrott, se kapitlets två avslutande stycken)

4. Ur Brå: s material kan man även utläsa att 25 av mc-klubbarnas 100 medlemmar var helt ostraffade och att ytterligare 22 medlemmar hade högst ett par ärenden på sig. Däremot svarade 25 individer själva för 2/3 av den sammantagna brottsligheten, 505 av 756 åtal, samt 111 av 151 års fängelse. Vad berättar då dessa fakta berätta för oss? Jo, att en liten klick av medlemmarna svarar för en väldigt stor del av brottsligheten. Detta i sig, bevisar och talar ju starkt för att det inte är klubbarna utan de enskilda medlemmar, som själva eller tillsammans med utomstående står för de kriminella aktiviteterna. Ty hade kriminaliteten varit styrd och beslutad av klubbarna hade brottsligheten varit tämligen jämnt fördelad över medlemmarna.

Vidare, för att fog skulle finnas att kalla mc-klubbar för kriminella organisationer skulle också samtliga medlemmar nödvändigtvis vara fällda för samma brott, vid ett och samma tillfälle. Alternativt måste klubbarna beslås med att antingen ha kriminalitet som yttersta idé och metod eller att ha fattat

beslut om kriminella handlingar, utfört desamma samt att det ekonomiska utfallet av handlingarna, tillfallit klubben. För att detta skulle vara fallet har aldrig ens skuggan av ett bevis framlagts!!

5. Bikerstatistiken Brå: –1998:

Grundfakta: 756 åtalpunkter och 151 års fängelse på 100 medlemmar och 12 år.

$756 \text{ åtalpunkter} / 100 \text{ medlemmar} = 7,56 \text{ per individ} / 12 \text{ år} = 0,63 \text{ åtal per år och medlem.}$

Statistik över antal domar finns inte tillgänglig när det gäller Brå: s undersökning.

Bikerstatistiken 1987—2007:

Grundfakta: 1330 åtalpunkter och 284 års fängelse på 112 medlemmar och 21 år

$1330 \text{ åtalpunkter} / 112 \text{ medlemmar} = 11,87 / \text{medlem} / 21 \text{ år} = 0,56 \text{ åtal per år och medlem}$

Antalet domar: $621 \text{ st} / 112 \text{ medlemmar} = 5,54 \text{ domar} / 21 \text{ år} = 0,26 \text{ domar per år och medlem.}$

Cirka ett halvt åtal per år och medlem i snitt. Kan då dessa tal sägas bekräfta polisen och medias anklagelser rörande bikers och bikerklubbarnas omfattande kriminalitet? Nej, tvärtom. Siffrorna är överraskande låga och modesta och utgör istället ännu ett bevis för att bikerkriminaliteten är de enskildas kriminalitet och inte klubbarnas.

Ett annat intressant faktum är att antalet åtal per år och medlem jämförelsevis är lägre under perioden 1987-2007 än under perioden –1998 i Brå: s statistik. Detta bevisar att brottsligheten de facto sjunker och inte ökar ibland bikers. Således precis tvärtemot vad polis och media hela tiden låter påskina!!

Källor:

[Brå:s rapport MC-Brott 1999:6](#)

Sveriges Radios granskning av mc-gängens brottslighet:

<http://www.sr.se/cgi-bin/ekot/artikel.asp?Artikel=1418325>

[Olja, krom och manlig gemenskap: Stephen Lyng och Mitchell L. Bracey – Den enda procenten berövas gadden](#)

Svensk Maffia – Lasse Wierup & Matti Larsson

Intervju med Brå-rapporten: MC-Brott 1999:6:s utredare, Roger Sundberg!

Bakgrund

Med anledning av att endast en enda utredning avseende mc-klubbarnas kriminalitet och eventuella systemhotande karaktär någonsin företagits av en oberoende och opartisk källa, det vill säga utanför polisens egen sfär, BRÅ: s MC-Brott 1999:6, var vi intresserade av att ställa ett antal frågor till utredningens författare Roger Sundberg, för att förtydliga tillvägagångssättet samt fastställa hur kommentarerna därefter fallit angående utredningens slutsatser. Vi vill också i samband med publicerandet av intervjun passa på att utdela ett utomordentligt betyg till Roger Sundberg för att med stor integritet och mod vågat lägga fram en rapport som så tvärs emot den samlade polis- och mediakåren klart och tydligt fastslog att mc-klubbarna inte var några kriminella organisationer!

Frågor och svar!

Efter en analys av material från Rikskriminalpolisens Underrättelsetjänst (KUT) fastslår du i rapporten, lite förenklat, att "mc-klubbarna inte är några brottsorganisationer utan att det är enskilda medlemmar som begår brott, tillsammans med andra medlemmar eller personer utanför klubben samt att profiten inte tillfaller klubben. Och den grupp som ägnar sig åt organiserad brottslighet är i sådana fall inte liktydlig med mc-gänget."

1. Hur anser du rapporten uppmärksammats?

Roger Sundberg: När rapporten publicerades var det något inslag i TV. Men det var i stort sett allt. Jag anser att den uppmärksammades dåligt.

2. Hur mycket anser du att man uppmärksammat de slutsatser du i rapporten kommit fram till?

Roger Sundberg: Uppmärksamheten har totalt sett varit dålig – därmed har även slutsatserna uppmärksammats dåligt, anser jag.

3. När och var har man direkt refererat till rapportens text och slutsatser (alltså inte bara medtagit den såsom referens och källa)?

Roger Sundberg: Vet inte. Har inte någon koll på vilka som refererat rapportens text. Vet att det har förekommit – men kommer inte ihåg när och var.

4. "Vi" i bikerkretsar har ofta refererat till rapporten då det är den enda utredning som företagits av någon utanför polisväsendet och därför oberoende och opartisk. Dock anser vi att det inte alls framkommit just det faktum att den enda oberoende utförda rapporten fastslagit att mc-klubbarna inte är några brottsorganisationer utan att det är enskilda medlemmar som begår brott, tillsammans med andra medlemmar eller personer utanför klubben samt att profiten inte tillfaller klubben. Varför tror du att politiker, polis och media så totalt nonchalerat och negligerat Brå-utredningens slutsatser och systematiskt när mc-klubbar är på tapeten använder begreppet kriminella mc-gäng? Att de till och med kan sägas tala i direkt opposition mot en utrednings slutsats och åsikter?

Roger Sundberg: En orsak till att rapporten delvis har bemötts av tystnad är nog att den inte målar bikermiljön i enbart svart eller vit. Den mer komplicerade bild av miljön som rapporten ger (och som du tycks ha uppfattat helt korrekt) är svårare att ta till sig än en okomplicerad bild, typ: alla bikers är kriminella och jättefarliga.

En sådan mer komplicerad bild ger inga säljande rubriker – därför är den inte lika intressant för media.

Är mer osäker på varför polis och politiker var relativt tysta. Kanske lockar man inte till sig några väljare med budskapet att alla bikers inte är kriminella, kanske polisen var rädd för att deras resurser skulle minska – men detta är bara spekulationer, jag har inget svar.

Jag tror dock inte polisen relativa tystnad berodde på att de inte delade min syn på hur dessa mc-gäng ska förstås. I princip all information som låg till grund för detta tredje perspektiv (vid sidan om det subkulturella och det som handlade om organiserad kriminalitet) kom ju från polisens KUT.

5. Vad tror du utgör polis, media och politikens yttersta motiv för att på så utstuderat sätt strunta i en utrednings slutsatser?

Roger Sundberg: Se svaret på fråga fyra.

6. Du skriver i rapporten: “Ur materialet är det omöjligt att avgöra i vilken mån individen begått de brott som han straffats för under tiden för sitt medlemskap i mc-gänget. Det är troligt att en del (okänt hur stor) av brotten har begåtts innan individen blev medlem. Det faktum att åtalsunderlåtelse på grund av ålder förekommer flitigt, är möjligen ett tecken på att den del av brotten som har begåtts innan individen blev medlem kan vara större.”

Frågade du någonsin om du kunde få tillgång, dels till uppgifter om när de olika personerna varit medlemmar i klubbarna och dels deras födelseår så att materialet skulle kunna ha rensats från olika brott begångna medan personerna inte varit medlemmar i klubbarna?

Roger Sundberg: Jag antar att jag frågade om det. Det är ju uppenbart att jag i alla fall tyckte att det var problematiskt att jag inte hade denna information – så troligen frågade jag efter den. Men jag kommer faktiskt inte ihåg!

7. Varför har då inte polisen rensat statistiken från de brott individerna utfört innan de blev medlemmar i mc-klubbarna? Vi hävdar att det är en del i en större och högst medveten strategi, från polisens sida, att utmåla mc-klubbarna som betydligt kriminellare än de är och vad också verkligheten visar. Därav behovet att på olika vis och med olika metoder frisera och framtvunga högre brottsstatistik än en normal, opåverkad verklighet givit för handen, jag pratar då om alla upprepade, konstruerade och ej naturligt förekommande kontroller, och dels genom underlåtelsen att radera irrelevanta brottsuppgifter. Håller du med om mina ovan angivna slutsatser angående motivet till att polisen inte rensat materialet från irrelevant brottslighet? Kommentera.

Roger Sundberg: Det enda jag kan kommentera är följande:

Jag hade absolut ingen strävan efter att försöka framställa mc-gängens medlemmar som mer kriminella än de faktiskt var. Om jag hade haft en sådan strävan, skulle jag knappast offentligt ha skrivit de rader du citerade ovan:

(“Ur materialet är det omöjligt att avgöra i vilken mån individen begått de brott som han straffats för under tiden för sitt medlemskap i mc-gänget. Det är troligt att en del (okänt hur stor) av brotten har begåtts innan individen blev medlem. Det faktum att åtalsunderlåtelse på grund av ålder förekommer flitigt, är möjligen ett tecken på att den del av brotten som har begåtts innan individen blev medlem kan vara större.”)

Om någon annan har försökt att påverka slutsatserna i rapporten genom att ge mig ”friserad” information, låter jag vara osagt. Jag vet helt enkelt inte – och vågar inte heller göra en gissning.

8. Sidan 9 i rapporten: “Materialet från Sverige har i huvudsak hämtats från KUT. (Rikskriminalpolisens Kriminalunderrättelsetjänst) Merparten av materialet har upprättats av nämnda myndighet, en del har andra länders underrättelsetjänst som användare”. Hur ser du på detta faktum att allt material ensidigt kommer från en part i målet, den som samtidigt har de största resursfavörerna (ekonomi och manskap) av att utredningen går åt ett visst håll? Kan det sägas bli en svaghet och ett riskmoment vad gäller rena faktas sanningshalt? (Jag menar här absolut inte att ifrågasätta din trovärdighet, tvärtom.) Jag syftar på att inget material finns i ämnet som kommer från opartiska aktörer, forskning, utredningar, rapporter, andra skrifter. Är detta en svaghet? Ligger det inte en uppenbar risk i att de som skall utöva makten också är de som tar fram allt underlag och material som skall ligga till grund för resursfördelning, riktade strategier mot utvalda grupperingar, åtgärder och lagförslag?

Roger Sundberg: Först vill jag tydliggöra en sak: Rapporten innehåller en mängd referenser till forskare, andra rapporter och till andra länders polismyndigheter. Det var helt uppenbart att dessa aktörer kunde placeras i ett av de två perspektiv som mc-gängen brukar ses ur: det subkulturella eller det om organiserad kriminalitet.

När jag pratade med KUTen och tog del av deras syn på mc-gängen framträdde ett tredje perspektiv vid sidan av de två ovan (de som i all litteratur om mc-gäng har varit de dominerande). Eftersom jag inte kunde hitta någon annan rapport (från forskare eller från någon myndighet) som vid sidan om KUTen hade detta tredje perspektiv, blev KUTen såklart ensam källa i denna del.

Det jag försöker säga är följande: när det handlar om KUTens syn på mc-gängen är det inte en svaghet att KUTen är enda källan (det är snarast rätt naturligt).

Däremot håller jag med om att man bör vara medveten om att informationen om medlemmarnas kriminalitet, kommer från en myndighet vars budget delvis bestäms av hur hotfull världen är.

9. Försökte någon under något skede av utredningen påverka dig och styra resultat och utfall av utredningen i någon riktning? Isåfall vem och hur?

Roger Sundberg: Inte vad jag vet.

10. Har du i efterhand fått några kommentarer angående utredningens slutsats? (Att klubbarna inte kan ses som traditionella brottsorganisationer utan att det är enskilda medlemmar som tillsammans eller ihop med andra utomstående begår brotten)

Roger Sundberg: Kort efter det att rapporten publicerats gjorde TV ett inslag om den. Man tog om just den slutsats du refererar till, och konfronterade någon länspolismästare i Skåne med den. Det intressanta var att länspolismästaren (jag har glömt vad han heter) i inslaget sa att polisen aldrig har kallat mc-gängen för brottsorganisationer eller för ”kriminella mc-gäng”.

Det är dock min uppfattning att polisen alltid kallade mc-gängen för kriminella vid denna tid. Det var min förhoppning att de skulle sluta med det, och länspolismästarens sätt att uttrycka sig fyllde mig med vissa förhoppningar. Som vi vet har det inte blivit så – mc-gängen kallas fortfarande kriminella.

OBS: Måste få poängtera att jag inte kan bedöma om mc-gängen i dag fungerar på ett annat sätt än för tio år sedan. Möjligen har dessa utvecklats till brottsorganisationer – jag vet inte. Däremot vet jag att de inte behöver vara brottsorganisationer bara för att polisen har gett mc-gängen etiketten kriminella.

Statlig Kriminaliseringsutredning – SOU 2000:88

Statlig kriminaliseringsutredning fastslog att brott inom bikermiljön begås av enskilda medlemmar!

Olika partier lägger med jämna mellanrum fram olika populistiska förslag om att förbjuda och kriminalisera olika organisationer för att påskina att de faktiskt gör någonting i sak inför väljarna. Vad partierna däremot noggsamt undviker är att berätta för väljarna är att ett sådant förbud redan utretts och befunnits vara direkt olämpligt ur rättssäkerhetsaspekt såväl som rent juridiskt. Payback presenterar nedan fakta i kring direktivet för utredningen samt vad utredningen kom fram till.

Statens Offentliga utredningar, SOU 2000:88

Utredningen, SOU 2000:88, "Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella m.m.

SOU 2000:88 är den ökända s.k. kriminaliseringsutredningen som förutom direktivet att utreda huruvida framförallt mc-klubbar och rasistiska organisationer skulle förbjudas också därutöver tog till sin uppgift att analysera vilken typ av brottslighet som begicks av de angivna organisationerna samt om brottsligheten var styrd av organisationerna.

Viktigaste slutsatserna i utredningen

Sidan 13: *En av våra huvuduppgifter har varit att överväga om det bör införas ett straffansvar för aktivt deltagande i en sammanslutning som har brottslighet som ett väsentligt inslag i sin verksamhet. I våra direktiv anges att sådant aktivt deltagande kan bestå i exempelvis finansiering av verksamheten, upplåtelse av lokal till sammanslutningen eller aktivt stöd på annat sätt.*

Sidan 16: ***Vi gör den bedömningen att övervägande skäl talar för att någon utvidgning inte bör ske av det kriminaliserade området såvitt gäller deltagande i eller stöd till sammanslutningar där det förekommer brottslighet.***

Sidan 34: ***“Vi har valt att undvika det inte sällan förekommande begreppet “kriminella mc-gäng”, eftersom det faktum att medlemmar i mc-gängen begår brott inte med nödvändighet innebär att klubben som sådan kan anses som en brottsorganisation”.***

Sidan 87: ***“Det finns inga belägg för att brottsligheten är organiserad i den meningen att brotten skulle begås för mc-klubbarnas räkning eller på order uppifrån. Brotten begås av en eller flera medlemmar för egen räkning, ibland i samarbete med personer utanför mc-miljön”.***

Sidan 89: *“Från att mc-gängen tidigare mera uppfattats som ett ungdomsproblem, har den offentliga bilden av mc-gängen genom denna process successivt kommit att ändras så att det i dag tycks råda någon sorts allmän enighet om att s.k. rockerkriminalitet är liktydig med organiserad brottslighet. Bay menar att detta är en utveckling som inte har någon förankring i verkligheten”.*

Sidan 169: ***“Av de i kapitel 5 redovisade uppgifterna framgår visserligen att det i hög grad är tveksamt om det finns belägg för att det här skulle röra sig om organiserad brottslighet bedriven i mc-gängens regi”.***

Sid 181: *En fråga i sammanhanget är emellertid om en sådan kriminalisering likväl skulle kunna medföra att möjligheterna till politisk opinionsbildning inskränktes på ett otillbörligt sätt. I våra direktiv konstateras att det inom miljörelsen och fredsrelsen i dag finns grupper som, för att uppnå politiska mål som i och för sig är accepterade i ett demokratiskt samhälle, använder sig av metoder som är brottsliga och genomför sina aktioner i organiserad form. Även om de brottsliga*

gärningarna som sådana givetvis måste beivras så kan det, enligt vad som anförs i direktiven, inte komma i fråga att ingripa mot deltagandet i eller stödet till sådana organisationer i och för sig. Som skäl för denna ståndpunkt anförs just att ett sådant ingripande skulle innebära att möjligheterna till politisk opinionsbildning skulle kringskäras på ett sätt som vore oacceptabelt i ett demokratiskt samhälle.

Sid 182: Som vi ser det kan det inte gärna komma i fråga att utforma straffbestämmelserna på ett sådant sätt, att skillnad skulle kunna göras mellan olika sammanslutningar beroende på vilka mål dessa vill uppnå med de brottsliga aktiviteterna. Man kan alltså inte bortse från risken för att bestämmelser av här diskuterat slag skulle kunna leda till resultat som från de i direktiven angivna utgångspunkterna skulle framstå som oacceptabla. Vi anser mot bakgrund av det anförda att övervägande skäl talar för att de här diskuterade straffbestämmelserna inte bör införas. Det sagda innebär att vi gör bedömningen att någon utvidgning inte bör ske av det kriminaliserade området såvitt gäller deltagande i eller stöd till sammanslutningar där det förekommer allvarlig brottslighet.

Paybacks kommentar:

“Kriminaliseringsutredningen” kommer således fram till att en kriminalisering av deltagande i olika organisationer ej bör ske av i huvudsak två orsaker.

1. MC-klubbarna kan inte anses vara kriminella organisationer då brottsligheten utförs av enskilda medlemmar och brottsutbytet tillfaller inte klubbarna.

2. Det går inte att kriminalisera medverkandet i organisationer på det sätt att skillnad skulle göras mellan olika organisationer beroende på vilka mål och syften organisationerna har med olika gärningar.

Källa:

SOU 2000:88, Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – “Kriminaliseringsutredningen” – [Del 1](#) [Del 2](#) [Del 3](#)

“Kriminaliseringsutredningen” fastslog i 13 olika avsnitt att mc-klubbarna inte är kriminella organisationer!

Bakgrund

Den statliga “Kriminaliseringsutredningen”, SOU 2000:88, med namnet “*Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella m.m.*” tvingades, såsom en bieffekt i arbetet för att kunna ta ställning till om bland annat mc-klubbar skulle kriminaliseras, också genomgå all forskning och fakta kring mc-klubbarnas kriminella status för att kunna ta ställning till frågeställningen. Här nedan presenterar vi samtliga stycken som avsåg forskning kring mc-klubbarnas status och vilka uttalanden som gjorts fram till tidpunkten för rapportens framläggande.

I 13 olika avsnitt frias mc-klubbarna från att utgöra kriminella organisationer!

Härunder redovisar vi, utefter utredningens sidonummering, i vilka avsnitt och utefter vilka rön och slutsatser mc-klubbarna direkt frias ifrån att vara kriminella organisationer och det sker utefter forskningsfakta från Brottsförebyggande Rådet (Brå), utsaga från Kriminologen Joi Bay samt utefter Rikskriminalens dåtida rapportutsagor.

Sidan 34: *“Vi har valt att undvika det inte sällan förekommande begreppet “kriminella mc-gäng”, eftersom det faktum att medlemmar i mc-gängen begår brott inte med nödvändighet innebär att klubben som sådan kan anses som en brottsorganisation”.*

Sidan 37: *I ännu högre grad än i den vanliga motorcykelklubben står motorcykeln i centrum i outlaw-klubbarna. Den är det mest centrala objektet i den kultur bikern tillhör och är en väsentlig del i bikerns liv och identitet.* Medlemmar i Hells Angels (och även i Bandidos) får i princip köra endast Harley Davidson-motorcyklar.

Sidan 69: Outlaw MC-miljön sägs vara en kriminell sfär som bildar bas för organiserad brottslighet i Sverige. *Huvuddelen av den vinstmotiverade kriminella aktiviteten i miljön förefaller dock enligt rapporten ske inom särskilda fraktioner, snarare än direkt i klubbarnas regi. Dessa fraktioner har ofta ett personligt vinstintresse och samverkar i sin brottslighet ofta med andra kriminella aktörer utanför Outlaw MC-miljön.* Detta är en tendens som enligt rapporten för år 1999 har förstärkts. *Det har enligt RKP (Rikskriminalpolisen) inte gått att belägga att klubbarna som sådana tar del av de vinster som genereras genom denna kriminalitet.*

Sidan 77: Här skall påpekas att det av materialet inte är möjligt att avgöra i vilken mån en individ har begått de brott som han straffats för under tiden för sitt medlemskap i mc-gänget. Det är troligt att en del (okänt hur många) av brotten har begåtts innan individen blev medlem... En stor del av de begångna brotten är av tämligen ”ordinärt” slag. Absolut flest straffförelägganden och åtalspunkter avser olika former av trafikbrott, som till exempel rattfylleribrott, fortkörning och olovlig körning (176 fall). Ofta har dessa brott begåtts i kombination med tillgrepp av fortskaffningsmedel (35 fall). Stölder är en annan stor kategori brott. Totalt 93 fall avser stöldbrott (därav åtta fall av grov stöld och två av förberedelse till grov stöld). [Brå-rapporten MC-brott 1999:6](#)

Sidan 78: Enligt BRÅ:s bedömning ger utdraget ur person- och belastningsregistret *litet stöd för att mc-gängen skulle ägna sig åt organiserad brottslighet av ”klassiskt” snitt.* Brott, som anses typiska för den organiserade brottsligheten (till exempel utpressning, grova narkotikabrott och bedrägerier) förekommer, men inte i så stor omfattning. Bland annat avser endast fyra fall bedrägeri, lika många utpressning och nio fall olika former av olovlig alkoholhantering. Antalet fall av narkotikabrott skulle enligt rapporten dock kunna ses som ett stöd för teorin att mc-gängen är brottsorganisationer. Antalet är stort (29 fall), men endast två fall avser grovt narkotikabrott. *De flesta narkotikabrotten avser innehav eller eget bruk av narkotika... den slutsats som dras i rapporten är emellertid att det inte finns belägg för att mc-gängen i sin helhet kan likställas med traditionella brottsorganisationer.*

Sidan 79: Rikskriminalpolisen (RKP) utarbetar varje år för regeringens räkning en rapport om organiserad brottslighet i Sverige som sedan lämnas till EU... Vi har tagit del av de fullständiga rapporterna avseende organiserad brottslighet i Sverige under åren 1997-1999...

Sidan 80: *RKP anser det dock vara mera tveksamt om den vinstmotiverade brottsligheten som förekommer i outlaw mc-miljön sker i klubbarnas regi. Mycket talar i stället för att det är fråga om organiserad brottslighet som bedrivs av fraktioner inom klubbarna, med personliga vinstmotiv och ofta i samarbete med kriminella aktörer som saknar anknytning till mc-miljön. I rapporterna för åren 1998 och 1999 sägs att detta intryck består.*

Sidan 81: *Som nämnts i det föregående, har det inte gått att belägga att mc-klubbarna som sådana tar del av de vinster som genereras genom den vinstmotiverade kriminalitet som medlemmarna i klubbarna ägnar sig åt.* Detta kan, sägs det i 1997 års rapport, bero på bristande insyn i klubbarnas innersta kärna. *En annan och enligt RKP kanske mera trovärdig förklaring är att hypotesen om organiserad brottslighet i klubbarnas regi, som framförts i olika sammanhang, åtminstone hittills och för svensk del varit felaktig. Det finns, säger man, en risk för att människans allmänna behov av förenklingar för att hantera en komplex verklighet leder till att sådana kriminella grupperingar som är lättare att identifiera på grund av att de avviker genom en speciell etnisk tillhörighet eller, som mc-gängen, genom sitt sätt att uppträda, får en högre prioritet av de brottsbekämpande myndigheterna än vad de förtjänar jämfört med andra kriminella strukturer.*

Sidan 87: Efter att den statliga utredningen haft sammanträffanden med olika poliser och åklagare sammanfattades intrycken av mötena enligt följande:

“Det finns inga belägg för att brottsligheten är organiserad i den meningen att brotten skulle begås för mc-klubbarnas räkning eller på order uppifrån. Brotten begås av en eller flera medlemmar för egen räkning, ibland i samarbete med personer utanför mc-miljön”.

Sidan 89: Kriminologen Joi Bay har i en artikel i Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab, nr 3-4/98, uttalat följande: *“Från att mc-gängen tidigare mera uppfattats som ett ungdomsproblem, har den offentliga bilden av mc-gängen genom denna process successivt kommit att ändras så att det i dag tycks råda någon sorts allmän enighet om att s.k. rockerkriminalitet är liktydig med organiserad brottslighet. Bay menar att detta är en utveckling som inte har någon förankring i verkligheten”.*

Sidan 90: Det är ett faktum att medlemmar av mc-gäng har gjort sig skyldiga till narkotikabrott, beskyddarverksamhet och andra brott vars syfte i allt väsentligt är ekonomisk vinning eller profit. Denna typ av brottslighet kan dock inte förstås som ett uttryck för fenomenet mc-gäng, menar man. *Mc-gängen är inga brottsorganisationer som planerar och genomför brottsliga aktiviteter i syfte att erhålla profit. Förklaringen till att det finns medlemmar som begår dylika brott, måste sökas hos just dessa individer anser man vidare. När de utför denna typ av brottslighet kan de sålunda inte anses agera som medlemmar av ett mc-gäng.*

Sidan 90: Det tredje perspektiv på den s.k. mc-brottsligheten som diskuteras i BRÅ-rapporten (s. 32 ff) är ett specifikt svenskt sådant som bygger på material som finns hos Rikskriminalpolisen (jfr de i föregående avsnitt redovisade rapporterna). *BRÅ:s tolkning av det materialet är att mc-gängen inte framstår som brottsorganisationer av klassiskt snitt. Däremot deltar medlemmar i mc-gängen ibland i organiserad brottslighet tillsammans med andra medlemmar eller personer utanför gången. Antagandet att mc-gängen inte är brottsorganisationer förklaras framför allt av att det inte finns något som tyder på att profiten av den brottslighet som medlemmarna begår tillfaller gruppen*

Sidan 169: *“Av de i kapitel 5 redovisade uppgifterna framgår visserligen att det i hög grad är tveksamt om det finns belägg för att det här skulle röra sig om organiserad brottslighet bedriven i mc-gängens regi”.*

Källa:

SOU 2000:88, Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – “Kriminaliseringsutredningen” – [Del 1](#) [Del 2](#) [Del 3](#)

MC-demoniserarna Per-Samuel Nisser, Siw Persson och Barbro Jönsson – alla deltog i “kriminaliseringsutredningen” och var med och fastslog att mc-klubbar ej är kriminella organisationer!

Bakgrund

Ett intressant faktum, som gått närmast alla förbi, är att tre personer som flitigt uttalat sig i media om att mc-klubbar är kriminella organisationer faktiskt deltog i den statliga kriminaliseringsutredningen och däri godtog utredningskommitténs slutsats att mc-klubbar inte är några kriminella organisationer då de heller inte reserverade sig mot beslutet!

Tre bikerklubbsdemoniserare godtog att bikerklubbar inte är kriminella!

De tre personer vi här avser är följande:

Per-Samuel Nisser (M), numer Kommunalråd i Karlstads Kommun och talesman i ärendet kring Hells Angels MC:s klubbhus. Nisser har gång på gång under de senaste åren uttalat i media att Hells Angels MC är en kriminell organisation som ska köras bort från Karlstads Kommun.

Siw Persson (Fp), riksdagskvinna som inte drog sig för att direkt ljuga ihop statistik kring mc-klubbmedlemmars brottslighet i en riksdagsmotion och som också hänvisade till att Europol fastställt att en mc-klubb var en kriminell organisation i en rapport! En rapport som visade sig inte ens existera!

Barbro Jönsson, tidigare Åklagare, chefsjurist och stabschef på Polismyndigheten i Västra Götaland. Jönsson fick ytterdörren till sin bostad bortsprängd och startade därvid upp ett riktat mediadrev mot mc-klubbar som utpekades som skyldiga. Jönsson fick under de följande åren en enorm media-uppmärksamhet som expert i radio, TV och tidningar innan hon försvann ut i periferin igen. Sprängningen av dåvarande chefsåklagare Jönssons dörr visade sig ha utförts av två personer som tillhörde en grupp som överhuvudtaget inte hade med bikervärlden att göra vilket dock tonats ned så mycket som möjligt.

Här är alla bevis som behövs för att de tre både deltog och godtog att bikerklubbar inte är kriminella!

Att dessa tre personer verkligen deltog i Kriminaliseringsutredningen, 2000:88 framgår med all önskvärd tydlighet redan i nedan länkade del 1, sidan 1. Siw Persson och Per-Samuel Nisser deltog som ledamöter i utredningskommittén och Jönsson såsom expert i densamma kommitté!

När Kommittén lagt fast sina ståndpunkter, har varje ledamot eller expert möjligheten att reservera sig mot beslutet. Reservationerna tas då in som en del i slutbetänkandet varför det direkt går att utläsa vilka som till fullo ställt sig bakom en utrednings slutsatser och vilka som reserverat sig.

I nedan länkade del 3, går det att från sidan 287 (43/82) genomläsa de olika reservationerna till utredningens slutsatser. Alla tre nämnda har förvisso inlämnat reservationer i vissa delar av utredningen men ingen av dessa reservationer avser utredningens slutsats att mc-klubbar med flera inte ska kriminaliseras!

Således godtog och delade de tre deltagarna kommitténs slutsatser att inga organisationer bör kriminaliseras och lät även bli att reservera sig på den punkten. Siw Persson är även en av de som står bakom reservationen på sidan 287 där hon direkt delar synpunkten: *Vi är ense med majoriteten vad*

gäller utgångspunkterna för våra överväganden i den nu aktuella frågan (avsnitt 16.1.1 och 16.1.2). Att dessa punkter är just de som avser själva kriminaliseringen av organisationer i sin helhet framgår ur innehållsförteckningen på sidan 9, del 1.

Betänkandet:

SOU 2000:88, Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – “Kriminaliseringsutredningen” – [Del 1](#) [Del 2](#) [Del 3](#)

Fakta och forskningsbelägg

19 aktörers uttalanden ställda mot polisens språkanklagelser!

Väger verkligen Polisens språkanklagelser tyngre än 19 olika expertaktörers uttalanden?

I artikeln nedan ställs 19 aktörers olika uttalanden och bevis för att bikerklubbarna inte är kriminella organisationer mot den enda parten som påstår motsatsen, Sveriges polisväsende. Frågan som osökt måste ställas i sammanhanget är då: Vilken part har mest trovärdighet? De många parter och aktörer som stödjer sig på fakta, erfarenhet, forskning och vetenskapliga belägg eller den enda part som har egna intressen i sak och ej förmår presentera ett enda konkreta bevis för sin sak mer än simpelt språkbruk med inget som helst bevis- eller vetenskapligt värde?

Artikeln är på grund av ämnet mycket lång men även mycket viktig för bikerkulturens sak då den påvisar hur många tunga aktörer som hävdar att bikerkriminaliteten dels är mycket överdriven och dels ett resultat av enskilda individers handlingar som aldrig kan härledas till klubbarna.

Amir Rostami

Amir Rostami är sociolog, forskare, kriminalkommissarie och expert på mc-klubbar och andra föreningar på Rikskriminalen.

I en artikel under sommaren 2013 gör Rostami följande uttalande rörande Hells Angels MC:

medelålders svenska män med tydliga regler för klubbmedlemmar och som, trots sitt rykte, samlas kring kärleken till motorcyklarna, enligt Amir Rostami.

Han menar att HA, trots sitt rykte, i första hand är en mc-klubb och i andra hand ett kriminellt nätverk.

– Hells Angels vilar fortfarande på bikerkulturen. Den måste man förstå för att förstå Hells Angels. Det handlar inte om att du står utanför lagen, utan om att du är en fri man, står på egna ben och lever på vägen. Det har man inte i andra mc-klubbar där det är kriminaliteten som styr, säger Amir Rostami.

Samtidigt råder det ingen tvekan om att Hells Angels medlemmar bryter mot lagen, menar han:

– Att deras medlemmar begår brott är inget sensationellt, det förekommer och man är verksam i en miljö där det är tufft och har tvingats anpassa sig. Då behöver man ett antal personer som kan möta fienden, slagskämpar som står i fronten och kan värna och försvara varumärket och befästa deras maktposition.

Länk till artikel: [amirrostami2](#)

Lennart Körnsveden

Lennart Körnsveden är polis och medlem i en av polisens ryggmärkesklubbar: Blue Knights MC. I en brevväxling och intervju för Payback gjorde han bland annat följande uttalanden:

jag kan bara konstatera att begreppet att ”ställa sig utanför samhället eller lagen” inte praktiskt finns. Det är ju inte så enkelt att det finns något avtal att underteckna där man ställer sig utanför varken samhällets krav eller hjälp. En grundregel är ju att alla människor har ett lika värde och har rätt till samhällets skydd och hjälp, även om personen begått ett brott. I mitt jobb har jag att förhålla mig till

det brott en person har begått och jag varken dömer eller fördömer personen även om jag tar avstånd från det brott eller handling han eller hon har gjort.

bikers i allmänhet inte är kriminella i större omfattning än andra är något varje polis mycket väl känner till även om det finns de som påstår motsatsen.

kan mycket väl förstå den frustration det innebär att ständigt bli stoppad och kontrollerad vid de evenemang man besöker, för att så sker i dag är jag lika väl medveten om som du. Anledningen till detta är att man från myndigheternas ledning i dessa fall beslutat att det skall vara så. Det kan också för mig tyckas märkligt att man vid arrangemang tar in hundratals poliser, tom på övertid för att kontrollera ett fåtal. Kontroller som oftast ger ett mycket magert resultat, sett till insatsen. Det är inte omöjligt, till och med troligt att samma resurs på E4an en vanlig helgkväll skulle resulterat i ett betydligt större utfall av upptäckta brott, efterlysta personer och gjorda beslag. Tro inte annat än att de poliser som genomför dessa beordrade kontroller ofta frågar sig samma sak, är detta nödvändigt.

att rättsvårdande myndigheter och poliser i allmänhet inte bara skall hålla sig inom regelverket utan också uppträda korrekt och med omdöme.

Källa: <http://www.payback.name/?p=9572>

Dick Sundevall

Dick Sundevall är en journalist och författare med ett antal uppmärksammade böcker bakom sig bland annat.

I boken Peter Rätz – Nio år som undercoveragent, sidan 238-242 gör han följande intressanta uttalanden rörande polisens insatser mot mc-klubbar samt angående polisens resurser:

Naturligtvis måste polisen vidta åtgärder mot de här organisationerna när de som klubbar eller som enskilda medlemmar eller anhängare begår brott, precis som mot alla andra medborgare som begår brott. Jag kan också förstå om man sätter in lite extra resurser mot de här gängen eftersom de utgör en arrogant utmaning mot rättsstaten genom sitt agerande. Därtill kan ett antal rotlösa unga män se det här som ett romantiserat alternativt livsval. Men det måste vara några rimliga proportioner. Sannolikt står olika grupperingar av fotbollshuliganer för betydligt fler våldsbrott än vad de här gängen gör tillsammans. Och som sagt, **våldet i hemmen mot kvinnor och barn är mångfalt mer omfattande.**

För varje polis som sätts in mot de här mc-gängen blir det en mindre som kan lösa, eller helst förhindra, grova våldsbrott i hemmen, våldtäkter, mord och liknande grov brottslighet.

Men – för de jurister som sitter som höga polischefer i olika polisdistrikt i landet, är det de här gängen som ger de positiva rubrikerna när man då och då lyckas få några av dess medlemmar fällida.

Varje gång det kommer förslag om lagändringar som innebär hårdare tag i form av längre fängelsestraff, buggning av våra hem, kontroll av vår mejltrafik etc, så hänvisas till den “grova organiserade brottsligheten”. Riksdagsmän, många åklagare och polischefer återkommer till det här som en mantra. För att inte tala om alla tyckare inom journalistiken: ledarskribenter, kolumnister och andra som aldrig behöver kontrollera det kontrollerbara – utan bara tycker fritt. Det nya “sociala mediet”, alltså bloggarna – tycks också vara överbelastat av personer som kräver hårdare tag mot något som de inte kan definiera.

Leif G W Persson

Leif G W Persson behöver knappast någon närmare presentation såsom TV-personlighet, bästsäljande deckarförfattare och kriminologiprofessor vid Rikspolisstyrelsen. I boken Peter Rätz – Nio år som undercoveragent, sidan 238-242, gör han följande uttalanden:

*Föreställningarna om dom här gruppernas samhällsfarlighet och den kriminalpolitiska vikten av att satsa stora resurser på dom, är inte riktigt grundade i realitet. Dom är överdrivna. **Man borde ta itu med våldtäkter och vanliga misshandelsfall där människor kan bli slagna sönder och samman. De har en omfattning som närmast är gigantisk i jämförelse med det här lite mer organiserade inslaget.***

Dom här grupperna fungerar närmast som en polisiär kukförlängare. Man kan ligga och spana och man kan jobba under täckmantel och sånt. Det kan hålla på i årtal och blir en i det närmaste sekterisk verksamhet.

Mot detta invänds ofta att den "grova organiserade brottsligheten" hotar vittnen, vilket är mycket allvarligt för rättssäkerheten. – *Det vanligaste hotet mot vittnen handlar om en banal gatumisshandel med vanliga offer och gärningsmän. Det är betydligt mer vanligt än att grabbar i lädervästar dyker upp och hotar vittnen. **Men det är ju dom där killarnas verksamhet som det är enklast att få in mer pengar till polisen.***

Rörande mc-kriminaliteten har även polisprofessorn Leif G W Persson uttalat sig enligt följande i TV-inslaget: "En polisiär kukförlängare"

"Det finns viktigare områden att satsa resurser på än den organiserade brottsligheten, anser polisprofessorn Leif GW Persson. – Föreställningarna om de här gruppernas samhällsfarlighet och den kriminalpolitiska vikten av att satsa stora resurser på just dom, dom är inte riktigt grundade i realitet, säger han till Kriminalkanalen.

Att arbeta med organiserad brottslighet fungerar som en "polisiär kukförlängare" illustrerar polisprofessorn"

Källa: <http://www.youtube.com/watch?v=99wttn6RMTM>

Stig Grundvall

Stig Grundvall, fil dr, Göteborgs Universitet. Den ende i Norden och en bland blott fyra i världen som doktorerat på bikerkulturen.

I en intervju med Nättidningen Payback uttalar Grundvall bland mycket annat följande: "**Forskningen hävdar samfällt, vare sig man fördömer kulturen eller inte, att det inte finns något belägg för att klubbarnas verksamhet handlar om kriminalitet**".

Grundvall resonerar även mycket initierat kring medias roll och polisens vilja att i egen sak uppförstora kriminaliteten inom miljön m.m. En intervju som i sin helhet noga bör genomläsas och bära med sig bagaget!

Källa: <http://www.mynewsdesk.com/se/view/pressrelease/payback-intervjuar-sveriges-enda-bikerforskare-603441>

Lars Korsell, Chef för enheten för forskning om ekonomisk och organiserad brottslighet på Brottförebyggande Rådet (Brå)

I en intervju för Sveriges Radio, Upplandsnytt, poängterar Bråchefen Lars Korsell ett antal intressanta faktum som om man lägger ihop dem ger en väldigt klar bild över att Brå tar avstånd från förföljelserna mot mc-klubbarna, markerar att polisen ljuger när de målar upp en bild över att den

organiserade brottsligheten ökar och att förbud mot gängemblem på krogar är ett exempel på när samhället gått för långt i sina försök att bekämpa gängkriminalitet. Och, viktigast av allt fastslår Bråchefen mycket tydligt angående mc-klubbarna: Han tycker det är problematiskt att polis och media pratar om mc-gängskriminalitet: ***“Vår bild är nog den att de här mc-gängen är inte kriminella organisationer eller egentligen kriminella utan att det finns personer i gänget som är involverade i kriminalitet”.***

[Länk till artikel](#)

Brottsförebyggande Rådet (Brå)

Brå har genom åren hållit en konsekvent linje och hävdat att mc-kriminaliteten dels är gravt överdriven och dels ett resultat av enskilda individers kriminalitet. Som bevis för det senare svarar hela rapporten MC-Brott 1999:6. Ur de övriga två nedan länkade rapporterna har jag här tänkt citera ett antal uttalanden:

Vi börjar med ett mycket intressant uttalande från Brå-rapporten 2002:7:

Sidan 42: *“Denna utgångspunkt innehåller alltså den symboliska påföljden att en för brott dömd eller misstänkt individ tillskrivs en viss grupptillhörighet, att personen i fråga kategoriseras utifrån vem vederbörande är, och inte utifrån av vad han har gjort. Annorlunda uttryckt: medlemmen i en mc-klubb är inte farlig på grund av sitt brott, utan brottet visar hur farlig han är.....Genom en social kategori sker en kollektiv klassificering av individer som reducerar dem till medlemmar i en mc-klubb. När en av dessa individer begår brott beskrivs följaktligen denna brottslighet som brott av en medlem i en mc-klubb”.*

Ur rapporten 2008:22 plockar vi följande citat:

Sidan 71: *“Även om Brå inte gjort någon studie på senare år som tar sikte på mc-gängen utan mer kommit i kontakt med deras aktivitet genom en rad andra studier, talar mycket för att dessa grupperingars brottslighet ofta överskattas. De spelar exempelvis en roll som indrivare av skulder(Brå 2007c) och kan utföra andra uppdrag i företrädesvis byggbranschen där svart arbete sker i organiserade former (Brå 2007b) men även om samtliga personer i den kriminella mc-miljön skulle hamna i fängelse torde det inte nämnvärt påverka organiserad brottslighet i Sverige“.*

Sidan 74: *“Ändå är det troligen en begränsad del av organiserad brottslighet som i grunden påverkats. Det har att göra med att brottslighetens nätverksstruktur gör den särskilt motståndskraftig och därför svår att bekämpa. Det är i själva verket bristen på organisation och hierarkiska strukturer som gör den svår att motverka (Brå 2005). Om brottsligheten hade bestått av stora pyramidliknande kriminella organisationer med “medlemskap” hade de varit lättare att skada. Satsningen har haft ett begränsat fokus genom att exempelvis mcgängen eller andra namngivna gäng fått en större plats än vad deras brottslighet motiverar”.*

Och slutligen väljer vi citat ur rapporten MC-Brott 1999:6:

Sidan 7: *“Brottsligheten är alltså ojämnt fördelad. Detta stärker hypotesen om att de svenska mc-gängens brottslighet främst begås av vissa grupper av medlemmar och då inte i organiserad form. De åtgärder som samhället vidtar mot mc-gängen bör således, för att vara effektiva , främst riktas mot de medlemmar som begår brott i organiserad form”.*

Sidan 8: *“...så begås merparten av vad som brukar kallas mc-relaterad brottslighet endast av någon eller några medlemmar. Dessa mindre grupper agerar ibland tillsammans med personer utanför gängen. Enligt KUT ska mc-gängen alltså inte förstås som brottsorganisationer i traditionell mening”.*

Sidan 30: ”I material hos Rikskriminalpolisen i Sverige, framstår inte mc-gängen som brottsorganisationer av klassiskt snitt. Organiserad brottslighet sägs dock förekomma. Det kan till exempel handla om att grupper av medlemmar – ibland tillsammans med personer utanför gängen – ägnar sig åt illegal verksamhet. Men den grupp som ägnar sig åt organiserad brottslighet är i sådana fall inte liktydigt med mc-gänget”.

Sidan 35: “Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan. Möjligen lever mc-gängen i större utsträckning upp till denna dramatisering idag, än tidigare”.

Sidan 36: “Även om hänsyn tas till de brott för vilka det finns skäliga misstankar, ger det sammantagna utdraget ur PBR-registret inga belägg för att mc-gängen i sin helhet kan likställas med traditionella brottsorganisationer”.

Källor: [Brå-rapport 2002:7, Organiserad brottslighet-lösa maskor eller fasta nätverk?](#)
[Brå-rapport 2008:22, 14 projekt mot organiserad brottslighet](#)
[Brå-rapport: MC-Brott 1999:6](#)

Lena Melin, Kriminalunderrättelsetjänsten

Lena Melin, analytiker på den regionala kriminalunderrättelsetjänsten vid polismyndigheten i Umeå, uttalade så sent som den 15 december 2009 följande i Länstidningen, Östersund: *Men det finns inte några kriminella mc-klubbar, det finns möjligtvis kriminella medlemmar i mcklubbarna. Kriminella individer förekommer i de flesta föreningar. Men mc-klubbmedlemmar märks ju, de är inte som en frimärksklubb eller en bridgeklubb. De är synliga på ett annat sätt”.*

[Länk till artikel](#)

Statens Offentliga utredningar, SOU 2000:88

Såsom nästa del i Paybacks plädering för att mc-klubbarna **inte** är några kriminella organisationer har vi valt SOU 2000:88, “Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella m.m.

SOU 2000:88 är den ökända s.k. kriminaliseringsutredningen som förutom direktivet att utreda huruvida framförallt mc-klubbar och rasistiska organisationer skulle förbjudas också därutöver tog till sin uppgift att analysera vilken typ av brottslighet som begicks av de angivna organisationerna samt om brottsligheten var styrd av organisationerna.

Jag citerar: Sidan 34: “Vi har valt att undvika det inte sällan förekommande begreppet “kriminella mc-gäng”, eftersom det faktum att medlemmar i mc-gängen begår brott inte med nödvändighet innebär att klubben som sådan kan anses som en brottsorganisation”.

Sidan 87: “Det finns inga belägg för att brottsligheten är organiserad i den meningen att brotten skulle begås för mc-klubbarnas räkning eller på order uppifrån. Brotten begås av en eller flera medlemmar för egen räkning, ibland i samarbete med personer utanför mc-miljön”.

Sidan 89: “Från att mc-gängen tidigare mera uppfattats som ett ungdomsproblem, har den offentliga bilden av mc-gängen genom denna process successivt kommit att ändras så att det i dag tycks råda någon sorts allmän enighet om att s.k. rockerkriminalitet är liktydig med organiserad brottslighet. Bay menar att detta är en utveckling som inte har någon förankring i verkligheten”.

Sidan 169 *“Av de i kapitel 5 redovisade uppgifterna framgår visserligen att det i hög grad är tveksamt om det finns belägg för att det här skulle röra sig om organiserad brottslighet bedriven i mc-gängens regi”*.

Rikskriminalen

Rikskriminalpolisen (RKP) och Rikskriminalens underrättelsetjänst (KUT) hävdade ända fram till 2007 att mc-gängen inte var några kriminella organisationer utan att kriminaliteten inom miljön hänförde sig till enskilda medlemmar som tillsammans med personer utanför miljön begick brott. Vad hände därefter? Förmodligen tvingades de in i fällan för Polisens gemensamma saks skull!

Jag skall nedan redogöra för några skrivelser men då polisen i samband med att de gjorde omhemsidan också plockade bort en massa rapporter från just RKP så kan vi inte citera ur dom. Är det någon därute som har tillgång till RKP 2004, RKP 2005 a och b samt Problembild 2007 så var vänlig mejla filen till paybackpetersnabelahushmail.com

Vi börjar med att citera ur MC-Brott 1999:6, Sidan 32: *“KUT:s antagande att mc-gängen inte är brottsorganisationer utgår från följande: Det finns ingenting som tyder på att profiten av den brottslighet som medlemmar begår tillfaller gruppen. I stället tycks denna delas mellan medlemmen och övriga som eventuellt har deltagit. Av övriga kan en del vara medlemmar av gänget, andra inte.”...är det generella intrycket att det är kottierier inom klubbarna som begår kriminalitet i egen regi och då ofta tillsammans med andra kriminella utanför den egentliga Outlaw MC-miljön”*.

Sidan 33: *“Enligt KUT får såväl polis som medier ta på sig en del av skulden för denna omotiverat stora rädsla. De har båda dramatiserat gängen och på så sätt medverkat till att spä på rädslan”*.

Vi fortsätter med att referera till SOU 2000:88: Sidan 78: *“RKP anser det dock vara mera tveksamt om den vinstmotiverade brottsligheten som förekommer i outlaw mc-miljön sker i klubbarnas regi. Mycket talar i stället för att det är fråga om organiserad brottslighet som bedrivs av fraktioner inom klubbarna, med personliga vinstmotiv och ofta i samarbete med kriminella aktörer som saknar anknytning till mc-miljön”*.

Sidan 79: *“En annan och enligt RKP kanske mera trovärdig förklaring är att hypotesen om organiserad brottslighet i klubbarnas regi, som framförts i olika sammanhang, åtminstone hittills och för svensk del varit felaktig. Det finns, säger man, en risk för att människans allmänna behov av förenklingar för att hantera en komplex verklighet leder till att sådana kriminella grupperingar som är lättare att identifiera på grund av att de avviker genom en speciell etnisk tillhörighet eller, som mc-gängen, genom sitt sätt att uppträda, får en högre prioritet av de brottsbekämpande myndigheterna än vad de förtjänar jämfört med andra kriminella strukturer”*.

Källor: [MC-Brott 1999:6](#)

SOU 2000:88: <http://payback.name/wp-content/uploads/sou2000881.pdf>

Norsk Maffia

Boken *“Norsk Maffia”* är skriven av Ole Martin Kristiansen.

En bok, som trots att den speglar densamma kultur och desamma klubbar, kommer till en diametralt motsatt slutsats än Lasse Wierup i *Svensk Maffia*. Nämligen att mc-klubbar inte är kriminella. Enskilda individer är det ibland.

“Det är några få individer som står för brottsligheten. De kriminella handlingar som utförs av medlemmar i en-procentklubbarna är inte officiella klubbangelägenheter. Det finns ruttna äpplen överallt, men det kan vara att dessa klubbar har attraherat särskilt många med ett brokigt förflutet.

Hursomhelst, det är inte klubben utan medlemmarna som bryter mot lagen.”
(Citat saxat ur artikeln: “Norsk Maffia”, Scanbike 2/2009)

[Länk till boken](#)

Politidirektoratet (POD)

Såsom nästa plädering för mc-klubbarnas oskuld väljer vi att publicera två utdrag direkt ur Norska Politidirektoratet (POD) rapport: “Tendenser i kriminaliteten- utfordringer i Norge i 2007 – 2009” och riktar samtidigt ett stort tack till ABATE Norge för informationen.

Sidan 12: *“1 % MC miljøet” består av et begrenset antall medlemmer. Erfaringer viser at det er enkelte medlemmer innen klubbene som er svært aktive kriminelle, og at de samarbeider med personer utenfor klubben”.*

Sidan 27: *“Kriminaliteten begås i all hovedsak av uavhengige grupper eller enkeltmedlemmer, i samarbeid med nettverk utenfor klubbene”.*

[Länk till rapporten](#)

Joi Bay

Nästa del i Paybacks artikel om olika personers eller organisationers uttalande ikring begreppet “kriminella mc-gäng” omfattar Joi Bay. Joi är förmodligen den mest kända personen i Norden som forskat kring bikers och bikerklubbar men även delvis levt inom mc-kulturen. Han var tidigare verksam som kriminolog på Köbenhavns Universitet.

Jag saxar från den första nedan länkade artikeln:

“Den danske kriminologen Joi Bay som vistats flera år i “bikerkreter tyckte att medierna hade fel utgångspunkt och var ensidiga i sin granskning. – Själva beteckningen “kriminell mc-klubb” är i sig missvisande, sa han. Den är ett resultat av en felöversättning av engelska frasen “Outlaw biker gangs”, som inte betyder “kriminell”, utan “fredlös”.

– Över huvud taget går det inte att använda sig av fakta om de amerikanska förlagorna för att beskriva de skandinaviska klubbarna eftersom dessa har sin egen historia, ansåg han.

Och att definiera klubbarna som kriminella organisationer är även det felaktigt. Den typen av organisationer har en profitmotiverad kriminalitet som mc-gängen saknar, hävdade han.

– Kriminalitet är bara en del, och en underordnad sådan, i den här subkulturen. Personerna är inte kriminella på heltid. Det finns också medlemmar som är tatuerare, mc-mekaniker eller sysslar med inkasso och svartjobb – bara försörjningssättet stärker deras identitet och utanförskap.

Lika fel har medierna när de rubricerar våldsamma konflikter mellan Hells Angels och Bandidos som krig om narkotikamarknaden sa Bay.- Deras konflikter bör snarare definieras som fejder, där klubbarnas anseende står på spel. Det rör sig om en långsam process, där våldet eskalerar och kulmen blir sammanstötningar med dödlig utgång.

Han poängterade att mc-klubbarna är en del i ett politiskt spel där både medier och politiker deltar, något han tyckte journalister verkade vara ointresserade av att skriva om”.

Från den andra, nedan länkade artikeln citerar Payback följande uttalande från Joi:

“Den danske kriminologen Joi Bay, vid Köpenhamns universitet, anser att polisens syn på vad som driver de kriminella så kallade outlaw-klubbarna, med Hells Angels och Bandidos i spetsen, är fel. Detta leder till en felaktig taktik från polisens sida.

Hans resonemang går ut på att polisen behandlar Hells Angels som en professionell kriminell verksamhet som följer kapitalistiska principer. Om förhållandet mellan omkostnader och förtjänster minskas, exempelvis efter en polisrazzia, så förväntar polisen sig att verksamheten stängs.

Men polisens antaganden håller inte, enligt Joi Bay. Han anser att mc-gängen är en subkultur, där varken kriminaliteten i sig själv eller avkastningen i form av pengar eller makt är drivkraften för gängmedlemmarna. Drivkraften är istället värden som ära, stil, respekt och brödraskap, kombinerat med intresse för bland annat speciella motorcyklar och tatueringar.

De brott de svenska medlemmarna i Hells Angels och Bandidos är dömda för är framförallt misshandel, olaga hot, trafikbrott och fusk med tull och avgifter. Brott som vanligen förknippas med organiserad brottslighet har det funnits få bevis för. Polisen har emellertid långtgående misstankar om att medlemmar i Hells Angels och Bandidos sysslar med organiserad brottslighet – inte minst för att flera av dem driver inkassofirmor, vaktbolag och dörrvaksverksamhet.

Men Joi Bay argumenterar att gängmedlemmarna inte startar firmor för att begå brott, utan för att utnyttja sina kvalifikationer och skapa sig ett sammanhang mellan förvärvslivet och livet som bikers”.

Källor: <http://www.journalisten.se/artikel/631/tt-journalister-pa-graev-98-medierna-goer-mc-gaengen-farligare-aen-vad-de-aer>

http://www.bra.se/extra/pod/?action=pod_show&id=404&module_instance=12

Hells Angels

Hells Angels är en av de “stora klubbarna” vars s.k. organiserade brottslighet oftast dras fram och används såsom exempel och slagträ för att bevisa mc-klubbars kriminalitet. Men hur många vet egentligen att klubbens organiserade brottslighet varit föremål för prövning i bland annat Spanien, Holland, Tyskland, Belgien, Canada, USA och Schweiz! Och, **att domstolarna i samtliga fall konstaterat att Hells Angels inte är en kriminell organisation?**

Detta är exempel på sådan information som aldrig kommer allmänheten till godo då den skulle kunna bevisa att bikerkulturen har rätt när de säger att det finns inga kriminella mc-klubbar! Det finns bara enstaka individer inom klubbarna som begår brottsliga handlingar vilka aldrig kan ledas tillbaka till klubbarna! Såsom är fallet i stort sett i vilken förening som helst!

Tidningarnas Telegrambyrå (TT)

Ett artikelutdrag som påvisar att journalister för några år sedan hade en betydligt mer sansad och nyanserad bild av mc-klubbarna än idag. Utdraget pekar också på ett antal faktorer vi i inom bikerkulturen länge försökt få dagens journalister att förstå och arbeta utefter. Nämligen:

- Gräv själv fram fakta i målet
- Prata med folk från bägge lägren
- MC-klubbarna är inga brottsorganisationer. Enskilda medlemmar begår brott
- Polisen överdriver mc-gängens farlighet i syfte att skaffa sig större resurser

Peter Wallberg och Anders Wahlund från TT har studerat mc-gäng i både Kanada och Sverige och menade att man inte får nöja sig med att enbart ha polisen som källa.

- *Snabbt såg vi att mycket av faktamaterialet som cirkulerade i pressen kom från ett fåtal poliskällor*

från Sverige och Kanada. Vi har försökt hitta eget material; tittat på domar, protokoll, pratat med andra journalister utomlands och med folk ur mc-kretsar, sa Peter Wallberg.

De beskrev också hur mediernas bild av mc-gängen glidit över från rumlande outlaws till rena brottssyndikat.

– En organisation som Hells Angels innehåller en del obehagliga figurer, men den är ingen renodlad kriminell organisation. Det finns det inga belägg för, tyckte Anders Wahlund och menade att man i samband med artiklar om mc-gäng borde gå djupare och diskutera vad som krävs för att beskriva en organisation som kriminell.

De tyckte också att det fanns tendenser till att polisen överdrev gängens farlighet inför medierna, för att enklare få utökade resurser i bekämpningen av gängens kriminalitet. De ställer upp med information om de här grupperna på ett sätt som inte är vanligt annars, tyckte reportrarna från TT.

– Informationen i svenska medier om mc-gängen är oftast saklig, men många artiklar ger en bild av att problemet är större än vad det egentligen är.

Källa: <http://www.journalisten.se/artikel/631/tt-journalister-pa-graev-98-medierna-goer-mc-gaengen-farligare-aen-vad-de-aer>

Stephen Lyng & Mitchell L. Bracey, Jr & Hunter S. Thompson

Nästa del i Paybacks artiklar kring mc-kriminaliteten är citat ur Stephen Lyngs och Mitchell L. Bracey JR:s artikel: Den enda procenten berövas gadden. Samtliga citat utgör referat ur Hunter S. Thompsons bok: Hells Angels: A strange and terrible saga.

Sidan 110: “Hans empiriska redogörelse för myndigheternas kriminalisering av Hells Angels ger emellertid starkt stöd åt stämplingsteorin om avvikande beteende... När han försökte jämkla ihop tidningsrapporterna med olika officiella dokument (som polisrapporter och utredningshandlingar) angående HA:s aktiviteter, upptäckte han ett mönster av förtäckt samarbete mellan media och brottsbekämpande instanser i konstruktionen av en officiell bild av “outlaw-bikerkonspirationen. Den historia som växer fram ur Thompsons data utgör ett klassiskt exempel på hur kulturellt motstånd kriminaliseras genom en stämplingsprocess”.

Sidan 112: “Även om Änglarnas utforskning av gränserna för den egna livsstilen förledde vissa klubbmedlemmar att begå smärre lagbrott, var de i sitt allmänna mönster av kriminella aktiviteter inte annorlunda än andra män från underklassen. Men deras subkulturella identitet och särpräglade stil gjorde dem till väl synliga måltavlor för polisiära åtgärder. Enligt Thompson utsattes Änglarna i samband med sina träffar rutinmässigt för polisens trafikkontroller, vilket ledde till åtskilliga åtal för mindre överträdelser som normalt skulle ignorerats.. Den primära effekten av denna praxis blev att brottsregister för klubbmedlemmar upprättades genom en process av selektiv lagtillämpning. Änglarna kanske inte bröt mot lagen oftare än andra motorcyklister, men de blev mycket oftare än den mera slätkammade majoriteten uppskrivna för de överträdelser de begick. Det kriminella mönster som utvecklades bland Änglarna under dessa år skapades alltså lika mycket genom den av polisen utövade sociala kontrollen som på grund av enskilda Änglars benägenhet för brott.”

Sidan 114: “Kombinationen av starkt ensidiga polisrapporter och pressens tendens till sensationsskapande resulterade i en i stor utsträckning uppdiiktad bild av hotet från outlaws, vilken presenterades för en nationell läsekrets”.

Sidan 117: *“Pressens kampanj för att påvisa den kriminella konspiration som bikers ansågs skyldiga till skapade jämte polisens razzior ett mönster av kriminalitet bland bikers, vilket annars inte skulle ha existerat”.*

Källa: Artikeln *“Den enda procenten berövas gadden: bikerstil och handeln med kulturellt motstånd”*.
Ur antologin: *Olja, krom och manlig gemenskap*, redaktör Ove Sernhede

Bok: *Squaring the One Percent: Biker Style and the Selling of Cultural Resistance* av *Stephen Lyng and Mitchell L. Bracey JR*

Bok: *Hells Angels – A strange and terrible saga* av *Hunter S. Thompson*. På svenska: *Hells Angels: En hemsk och hisnande historia*

Ulf Kristiansson, Sveriges mesta bikerreporter

I Nättidningen Payback nr 3/2009 presenterade sig Ulf Kristiansson såsom följer: *“Jag är reporter på Helsingborgs Dagblad och kom i kontakt med biker-kulturen redan på 1980-talet. Sedan skrev jag mycket om den stora konflikten på 1990-talet mellan Hells Angels och Bandidos, vilken startade här i Helsingborg. Jag var för övrigt också den förste reporter som ifrågasatte förra riksdagsledamoten Siw Perssons så uppmärksammade kamp mot mc-gängen. (Detta gjorde att jag fick informationer om hennes agerande i andra sammanhang och mina artiklar om det ledde så småningom till att hennes politiska karriär tog slut.)”*

Jag har plockat ut tre särskilt adekvata frågor och svar ur intervjun:

Anser du det vara korrekt journalistik att använda begreppet kriminella mc-gäng eller andra liknande begrepp?

Ulf Kristiansson: *Jag använder inte själv det uttrycket. Dels är det ett onödigt förstärkningsord, dels tycker jag att man ska vara försiktig med att sätta etiketter på enskilda och grupper.*

Anser du mc-klubbarna vara kriminella organisationer eller anser du att brottsligheten inom mc-kretsen vara ett resultat av enskilda individers kriminalitet?

Ulf Kristiansson: *Min erfarenhet säger mig att mc-klubbar i grunden inte är kriminella organisationer, dess syfte är inte att begå brott. Men det finns besvärande kriminalitet bland enskilda individer i mc-klubbar. Och eftersom det i många klubbar finns en acceptans gentemot kriminella individer kan det bidra till att folk ser klubbarna som kriminella organisationer.*

Vad är din uppfattning om den alltmer tilltagande hetsjakten på mc-klubbar? Anser du den vara befogad eller överdriven?

Ulf Kristiansson: *Jag har en längre tid tyckt att fokuseringen på mc-klubbar varit överdriven och nu noterar jag att Brottsförebyggande rådet är av samma uppfattning.*

Källa: <http://www.payback.name/20093.html#Intervju>

Vidare citerar vi uttalanden från Ulf Kristiansson ur artikeln: *Red Devils – So What?*
<http://www.vk.se/Article.jsp?article=270838>

Det är heller inte så att en liten grupp okända män kommit till Umeå för att ställa till ett levandes helvete för befolkningen. Enkelt uttryckt kan man säga att de som är med i Red Devils MC är de som var med i den lokala klubben tidigare.

Tyckte man att de var fähundar tidigare, så är de antagligen fortfarande fähundar. Begick medlemmar i den lokala mc-klubben brott, så gör de nog det även sedan de fått ett nytt ryggmärke. Och de som inte

begick brott tidigare kommer sannolikt inte att göra det bara för att de bytt ryggmärke. Så enkelt är det.

Och något har jag lärt mig. Bland annat att inte skapa rädsla i onödan, att göra mc-gängen farligare än de är. Det som nu hänt i Umeå har sannolikt ingen praktisk betydelse för vanligt folk, men är en stor grej för mc-gänget. De är nu del i en internationell gemenskap och har fått högre status i bikerkulturen.

Den lokala klubben har bytt namn och polisen vet exakt vilka dess medlemmar är.

Svårare än så är det faktiskt inte.

Domslut: Brotts begås av enskilda medlemmar och polisen stigmatiserar mc-klubb helt utan belägg!

Oslo Tingsrätt fastslog i april 2014 i målnummer: 13-176606MED-OTIR/08 följande:

Hells Angels – i Oslo og internasjonalt – synes å ha foretatt et strategisk valg som innebærer at Hells Angels som klubb eller organisasjon ikke skal stå bak eller organisere grov kriminalitet. Dette underbygges bl.a. av Hålogaland lagmannsrett i dom av 5. desember 2013 som etter seks ukers hovedforhandling la til grunn “som bevist, **at de straffbare forhold som de tiltalte er domfelt for ved lagrettens kjennelse, ikke er utøvd i regi av Hells Angels som klubb**”, og dette selv om dommen bl.a. omfattet flere personer med tilknytning til Hells Angels,

Videre har Høyesterett i dom av 6. februar 2002 lagt til grunn at det ved den narkotikainnførselen som den saken gjaldt, og der to medlemmer av Hells Angels i Oslo ble dømt til meget lange fengselsstraffer, “**ikke (kan) legges til grunn at Hells Angels står bak innførselen**”. Heller ikke i USA der Hells Angels ble grunnlagt, er den definert som en kriminell organisasjon. Konsekvensen av dette er at i den grad Hells Angels-medlemmer utfører alvorlig kriminalitet, er dette i utgangspunktet som enkeltpersoner – og da gjerne med hjelp av kontakter eller nettverk utenfor Hells Angels.

Etter bevisføringen i vår sak synes Kripas i det materialet som bl.a. blir presentert overfor norske kommuner, å fremstille Hells Angels i Norge på en nærmest stigmatiserende måte uten noen form for kvalitetssikring av påstandene knyttet til organisasjonen.

Domstolen slår således fast: MC-klubbarna är inga kriminella organisationer! Enskilda individer begår brott i egen regi! Polisen stigmatiserar klubbarna men kan inte presentera några som helst bevis i sak när de ställs mot väggen!

Se: <http://www.payback.name/?p=13267>

Danska advokater står upp för bikers i media!

Inte bara Payback Sveriges advokater står upp för bikerkulturens fri- och rättigheter i media. Nu tar även danska försvarsadvokater bladet från munnen och uttalar sig ytterst förtjänstfullt om biker-förföljelser och bikeronani i danska tidningar.

Vi saxar viktiga bitar från länkade artiklar:

Uttalanden från danska försvarsadvokater samt en så kallad politiker:

Politiets efterforskning i stadig flere sager er kritisabel, mangelfuld og ensidig. Retssikkerheden i Danmark er, stik mod hvad mange tror, stærkt svækket, og det rammer især de svage grupper af samfundet og de grupper, som bliver lagt for had politisk og i den brede befolkning.

Store dele af befolkningen er flintrende ligeglade med f. eks. rockere og kriminelle indvandreres retssikkerhed, men det burde politikerne ikke være. De burde værne om de grundlovssikrede rettigheder, som alle mennesker i det her land har. Men det er der ingen stemmer i, og derfor har vi fået en politisk kultur, hvor det gælder om at overbyde hinanden, og dermed lægge pres på politiet og domstolene. Det sætter spor hele vejen ned gennem systemet.

[Artikellänk](#)

Gå efter bolden – ikke efter rygmærkerne.

– Men hvorfor skal det straffes mildere, hvis fru Jensen eller hr Hansen eventuelt udsættes for røverisk overfald eller anden personfarlig kriminalitet af en hårdkogt kriminel, end hvis gerningsmanden er rocker, lyder advokatens spørgsmål.

Secher Schmidt har diverse forbrydere blandt sine klienter. Det gælder både folk med og uden rygmærker. Og han tøver ikke med at kalde politikerne for ‘enøjede’ og ‘rockerliderlige’. Og det sidstnævnte mistænker advokaten i at bunde i simpel jagt på stemmer.

– Politikerne fisker billige stemmer på denne fetishfiksering på rockere. Der er tale om rendyrket rockeronani, mener han.

Men politikerne kan ikke forbyde rockerklubberne. Et eventuelt forbud er flere gange undersøgt ved Rigsadvokaten.

– Kommer den voldsomme rockerfokusering fra ønsket om at forhindre ny kriminalitet? Falder straffede rockere oftere tilbage til ny kriminalitet end andre dømte kriminelle? Det ville være rart at vide, hvis vi skal hjælpe fru Jensen eller hr. Hansen, der har været offer for kriminalitet.

Ifølge Peter Secher Schmidt er der ingen dansk statistik, der enten påviser eller afviser rockeres eventuelle tilbagefaldsprocent til kriminalitet fremfor andre dømte kriminelle.

[Artikellänk](#)

Henrik Sass Larsen bør tænke sig om, inden han stemmer enten for eller imod ved den kommende afstemning omkring stramningerne vedrørende bandepakken.

Havde lovpakken været vedtaget allerede, lå han, ifølge forsvarsadvokat Peter Secher Schmidt, lunt i svinget til selv at ryge med.

Sammen med sin klient – den livstidsdømte HA’er Jørgen ‘Fehår’ Nielsen, mener han, at stramingerne går alt for langt.

– Er det i et retssamfund tilstrækkeligt, hvad politiet skønner, når skønnet ikke kan efterprøves af retten?

Sådan lyder det retoriske spørgsmål fra forsvarsadvokat Peter Secher Schmidt.

– Hvorfor skal disse centrale spørgsmål ikke kunne prøves af landets domstole. Hvorfor skal myndighederne ikke kunne føre bevis for dem, spørger han videre.

– Når bevisførelse ved landets domstole erstattes af politiets skøn, erstattes retfærdighed af sin modsætning – nemlig vilkårligheden. Kun en politistat overlader skønnet til politiet uden reel mulighed for at efterprøve politiets skøn.

Trine Bramsen, retspolitisk ordförare, Socialdemokraterna: – Jag har ingen skrupler över för den forskelsbehandling, der ligger i dobbelt straf til rocker- og banderelateret kriminalitet. Og jeg har fuld tillid til, at politiet og vores domstole vurderer sagerne sagligt.

– Ofte er det ikke svært at kende et rocker- og bandemedlem, da rygmærker afslører tilhørsforhold – alternativt foreligger der normalt aflytninger eller andre fældende beviser. For mig handler det om, at vi får sat en stopper for rocker- og bandemedlemmers uønskede adfærd. Så kan jeg sådan set godt leve med, at en rocker og hans forsvarer ikke er tilfredse.

[Artikellänk](#)

Svenskt Polisväsendes belägg

Mot dessa 19 tunga aktörers belägg och uttalanden skall i rättvisans och allsidighetens namn också ställas polismyndigheternas belägg vilka utgörs av följande fyra uttalanden:

Polisen ställdes under 2010 mot väggen i Förvaltningsrätten i Karlstad, mål nr 386-10, där Payback inlämnade yttrande i sakfrågan kring mc-klubbars kriminella status, och tvingades redovisa vilka bevis de kunde förete för begreppet ”kriminella mc-gäng”.

Fallet avsåg en persons rätt att inneha vapenlicens då han var medlem i en klubb som enligt polisen hade kopplingar till en specifik sfär. Polisens yttrande i Förvaltningsrätten, diarienummer Av-558-3966/08: *“Polismyndigheten har använt begreppet “kriminella mc-gäng” i målet. Begreppet har inte använts i någon särskild juridisk betydelse utan det har begagnats genom ett mer allmänt språkbruk (och användningen torde inte heller avvika från sedvanligt språkbruk)”*.

När samma fall 2011 prövades i Kammarrätten i Göteborg, mål nr: 4450-10 med Payback som juridiskt ombud, försökte polismyndigheten med en ny variant, Polismyndighetens yttrande, diarienummer 1700V02-Av-558-03966/2008: *“Polismyndighetens återkallelsebeslut utgör inte något hinder för Xxx Xxxx att delta i vad myndigheten valt att kalla kriminella mc-gäng”*.

Återkallelsebeslutet ogillades på grund av polismyndighetens obefintliga bevis i sak för någon mc-klubbs kriminalitet!

I ett helt annat fall angående en klubbmedlems rätt att avtjäna sitt straff med fotboja bestod polisens argumentering av att personen tillhörde *”De sammanslutningar som av rikspolisen sorteras in under grov organiserad brottslighet”*.

[Artikellänk](#)

Payback Sverige skickade ett Öppet brev till polisen i vilket vi frågade med vilken rätt de använder begreppet ”kriminella mc-gäng”? Svaret från Rikskriminalens underrättelsesektionen blev: *Begreppet kriminella MC-gäng är även en direkt översättning av det engelska begreppet “outlaw MC-gangs” (författarens kommentar: Outlaw översätts med fredlös) vilket är det vedertagna begrepp som används av brottsbekämpande myndigheter över hela världen...De brottsbekämpande myndigheterna inklusive Rikskriminalpolisens underrättelsesektion använder sig systematiskt av begreppet kriminella MC-gäng i olika rapporter, lägesbilder etc som beskriver den organiserade brottsligheten i Sverige.*

[Länk till brevet](#)

5. I december 2016 erbjöd Payback Sverige Polisen 50 000 kronor om de kunde lägga fram otvetydiga konkreta bevis på att någon mc-klubb inom Sverigemodellen är en kriminell organisation utefter kriterierna: *att klubben har kriminalitet som huvudsyfte, att klubben (och inte enskilda medlemmar)*

beslutar, planerar och verkställer allvarliga brottsliga gärningar för att därefter som klubb tillgodogöra sig brottsutbytet.

Polisens svar blev: Begreppet "kriminella mc-gäng" saknar legaldefinition. Det kan i vissa fall ha betydelse för utgången av ett brottsmål om brottet utövats i organiserad form eller sammanslutning. Sådan prövning görs av domstol efter att åklagare väckt åtal. Prövningarna görs i varje enskilt fall. [Klicka här för att läsa brevet](#)

Payback Sverige efterfrågade inte legaldefinitioner över organiserad brottslighet. Tvärtom påpekade vi i utfästelsen att bevisen **inte** kunde utgöras av en hänvisning till EU:s definition över organiserad brottslighet utan istället skulle bestå av konkreta bevis att en klubb hade kriminalitet som huvudsyfte och att klubben beslutar, planerar och verkställer brottsliga handlingar samt därefter tillgodogör sig brottsutbytet! Polisens svar är således ett *goddag- yxskaft-svar* som inte överhuvudtaget går i svars mål och bara ännu en gång bevisar att polisen inte har några som helst bevis för mc-klubbars kriminalitet!

När Polisen i april 2014 försökte få Hells Angels MC till att vara en kriminell organisation i Oslo Tingsrätt underkände domstolen helt polisens påstående och fastslog i domen enligt följande: *Etter bevisføringen i vår sak synes Kripas i det materialet som bl.a. blir presentert overfor norske kommuner, å fremstille Hells Angels i Norge på en nærmest stigmatiserende måte uten noen form for kvalitetssikring av påstandene knyttet til organisasjonen.*

Källa: Oslo Tingsrätt, målnummer: 13-176606MED-OTIR/08

Sammanfattningsvis

Vi har nu ingående redovisat vilka belägg och erfarenheter 19 stycken mycket tunga aktörer har för att mc-klubbarna **inte** är några kriminella organisationer och mot dessa uttalanden ställt polismyndigheternas så kallade belägg för motsatsen som endast utgörs av språkliga beskyllningar och ordvändningar.

Anser ni det att när så många tunga aktörer med sådan tyngd uttalar sig emot bikerklubbarnas kriminella status att det är korrekt att kriminalisera och stigmatisera klubbar endast utefter språklig användning?

Det är nu upp till er att göra bedömningen av de olika parternas tyngd och trovärdighet i såväl argumentering som faktiska konkreta belägg för sin sak. Vi tackar för ordet och för ert visade intresse för ämnet.

Om kriminaliseringen av mc-klubbar via "Tredje Riketslagstiftning" i Tyskland!

Bakgrund

Lasse Wierup, media samt polisen hänvisar ibland till olika mc-klubbsförbud i Europa eller övriga världen. Verkligheten är en annan. Det finns inget land i världen som kunnat genomföra ett förbud mot mc-klubbar genom sedvanlig domstolsprövning! I minst ett tiotal länder har klubbar varit föremål för domstolsprövning rörande sin kriminella status och i samtliga fall har mc-klubbarna vunnit och domstolarna har fastslagit att mc-klubbarna inte är några kriminella organisationer.

I olika gamla Hansastäder i Tyskland samt i delstat i Australien har däremot införts förbud mot specificerade mc-klubbar. I inget fall har detta skett på ett rättssäkert vis. I bägge länderna har domstolar fastslagit att vissa klubbar är kriminella organisationer utan att beslutet föregåtts av rättsförhandlingar med sedvanlig bevisprövning. Domstolarna har således fastslagit att klubbarna utefter "hemliga bevis" presenterade av polismakten utgör kriminella organisationer. I Tyskland har detta skett i vissa Hansastäder utefter gammal lagstiftning härrörande från Tredje Riket. Läs nedan:

Historiska förbud och försök till förbud

Hamburg

1983 förbjöds Hells Angels MC att bära klubbsymboler öppet inom Hamburgs stadsgränser. Beslutet fattades av politiker med anledning av att medlemmar i HAMC Hamburg var misstänkta för brott. Dessa medlemmar åtalades för brott och HAMC Hamburg åtalades som grupp för att vara en kriminell organisation enligt §129 i den tyska motsvarigheten till vår svenska brottsbalk. HAMC Hamburg frikändes från anklagelserna men förbudet upphävdes aldrig (vissa medlemmar dömdes dock för brott). Vid tidpunkten bestod HAMC Germany av två avdelningar och den andra avdelningen var Stuttgart. Sammanlagt fanns det 13 medlemmar.

Düsseldorf

2000 förbjöds även HAMC Düsseldorf under liknande förhållanden.

Hela Hells Angels MC Tyskland

För ca 10 år sedan påbörjade tyska myndigheter ett försök att förbjuda hela Hells Angels MC Tyskland i domstol. Processen tog flera år och fick över huvud taget ingen framgång alls. Resultatet blev således att myndigheterna förlorade målet.

Nutida förbud och stängda avdelningar

Sedan en tid tillbaks har tyska politiker förbjudit ytterligare sju avdelningar. Dessa förbud har inte prövats i domstol. Syftet med dessa förbud har varit att först förbjuda ett antal enskilda avdelningar för att sedan förbjuda Hells Angels MC helt och hållet i Tyskland. Den senaste tiden har inga avdelningar förbjudits av de tyska politikerna eftersom metoden inte har ansetts få någon önskvärd effekt. Tvärt om har man sett en ökning av personer som vill söka sig till klubben, inte minst bland den yngre generationen i 25-års åldern.

Idag finns det runt 50 avdelningar och flera hundra medlemmar i Tyskland. I mars 2013 har Hells Angels MC funnits i Tyskland i 40 år. Det finns 81 miljoner invånare i Tyskland och 1000-tals MC klubbar.

Lagstiftningen i Tyskland

Den lagstiftning som används idag och som användes tidigare för att förbjuda HAMC Hamburg och HAMC Düsseldorf instiftades av tredje riket i syfte att terrorisera studentrörelser, fackföreningar, politiskt olikstämmande och andra obekväma medborgare. Det är också samma lagstiftning som möjliggjorde ariseringen där bl.a. egendom togs från dess rättmätiga ägare. Bevisbördan är omvänd och den sammanslutning som påstås vara en kriminell organisation måste bevisa sin oskuld, en rättsordning ovärdig en demokratisk stat.

Lagen är uppdelad i två delar där den ena delen, den administrativa delen, är politiskt styrd och den andra delen, den rättsliga delen, prövas av domstol precis som övriga lagar.

Den administrativa delen av lagen innebär att politiker fattar ett beslut, till exempel om förbud av en viss sammanslutning av medborgare eller om konfiskerande av viss egendom, som omedelbart vinner laga kraft, och blir verkställbart. Beslutet prövas inte i domstol och kan heller inte överklagas. Detta förfarande är helt unikt i Europa och anses av övriga rättsmedvetna stater som demokratifientligt och är den mest extrema formen av ministerstyre. Hade Tyskland varit ett u-land i tredje världen hade Tyskland definierats som en diktatur precis som när den administrativa delen av lagen användes flitigare under 30- och 40-talet. I de nu aktuella fallen i Tyskland är det Tysklands inrikesdepartement som efter påtryckningar från polisen fattat besluten om förbud samt konfiskering av egendom.

Den rättsliga delen av lagen är §129 i tysklands motsvarighet till den svenska brottsbalken. Till dags datum har ingen tysk MC klubb dömts i domstol för att vara en kriminell organisation trots att saken prövats vid flera tillfällen.

Operation Monitor och övrigt polisarbete

1997 kontaktades Europol av Manfred Seitner, en dansk polis som då arbetade vid danska PET (politiets efterretningstjänste). Seitner har bl.a. utbildats av amerikanska FBI och av kanadensiska RCMP. Han drog igång en massiv kampanj mot MC klubbar som döptes till *Operation monitor* (information bifogat som *Operation monitor.pdf* och benämns nedan som OM). OM:s syfte är att förbjuda alla MC klubbar och operationen styrs av dansk polis. Den danska polisen har under många år haft ett nära samarbete med FBI, som för övrigt har kontor i Köpenhamn, och den bakomliggande strukturen samt sättet att arbeta på inom OM styrs i sin tur delvis av FBI. Polisen har bl.a. medvetet manipulerat politiker, massmedia och allmänheten genom att sprida lögnar om Hells Angels MC och dess verksamhet samt inriktning. Detta framgår av det bifogade dokumentet *Rahmenkonzeption 2010.pdf*. På sidan 40 i detta dokument finns även bevis för att OM åtminstone i oktober 2010 fortfarande var en aktiv operation och troligen fortlöper detta än idag, dvs. att operationen fortfarande pågår efter 15 år eftersom den ännu inte fyllt sitt syfte.

Man har även under lång tid tillämpat *salamimetoden* som går ut på att man långsamt och med många små förändringar frångår exempelvis Hells Angels MC deras fri och rättigheter. Först har polisen gått till pressen för att bilda en opinion mot exempelvis Hells Angels MC. Sedan har polisen gått till politikerna och förklarat att man behöver mer resurser och större befogenheter, något som beviljats i parti och minut. Resultaten har däremot uteblivit och de journalister som vill söka konkreta källor möts med argument som att det finns bevis men att den är sekretessbelagd. Därför har man fått ta till allt mer rättsvidriga metoder för att kunna motivera sitt agerande.

Som en parallell med detta resursäskande kan nämnas att svenska polisen gjort samma sak under många år. Dock har t.o.m. polisledningen på vissa håll insett att mycket av den påstådda kriminaliteten helt enkelt inte existerar och därför styrt om sina finansiella medel bort från vissa specialinrättade enheter som arbetat med vad man kallat MC-relaterade brott. Detta har i sin tur fått till följd att Wierup (W) skrivit ytterligare en bok där polisledningen i Stockholm kritiseras hårt. Sanningshalten i denna bok är okänd men om den följer Ws tidigare linje är det mesta som framförs medvetna lögnar eller rena spekulationer. Här har vi för övrigt Ws huvudkälla, nämligen en liten grupp inom polisen som arbetar med lagvidriga metoder. Det är dessa som förser W med bl.a. hemligstämplade dokument och det finns misstankar om att en del av dessa är fabricerade.

Stigmatisering

Tysk polis, och många nationers polismyndigheter med dem, har under en väldigt lång tid försökt att framställa Hells Angels MC på ett felaktigt vis. Bl.a. har man spridit en bild om att det inom Hells Angels MC råder en hierarki där vissa medlemmar bestämmer och andra medlemmar lyder. Detta har

gång på annan visat sig vara fel och strider mot Hells Angels MC demokratiska ordning som bl.a. beskrivits av svensk polis i en ganska färsk rapport.

Polisen i Tyskland har även försökt att utmåla Hells Angels MC som nazister. Detta argument faller på sin egen orimlighet eftersom Hells Angels MC finns över hela världen och har många olika människoraser med olika religioner som medlemmar. Dessutom är ca 20% av de tyska Hells Angelsmedlemmarna inte etniska tyskar.

Vidare har polisen i Tyskland ofta påstått att Hells Angels MC säljer narkotika. Hells Angels MC i Tyskland har själva officiellt gått ut med att man har förbud mot att sälja narkotika och att straffet för en medlem som ertappas med att sälja droger är att han kastas ut ur klubben. Dock har polisen inte kunnat förklara varför det endast finns ett fåtal domar på detta och att de medlemmar som dömts kastats ut ur klubben.

Att Hells Angels MC skulle sälja vapen är också en stor del av polisens argument för förbud. Även här saknas både fällande domar eller annan bevisning som styrker detta.

Polisens arbete idag

Idag lägger tyska polisen även ner stora resurser på att försöka hindra medlemmar i Hells Angels MC ifrån att ha vanliga arbeten eller driva egna företag. Man kontakter arbetsgivare och företagsmässiga samarbetspartners och försöker på olika sätt förmå dem att avskeda eller ta avstånd från vad de beskriver som kriminella personer.

Media

Tysk massmedia har länge gått polisens ärenden och enbart publicerat det som polisen vill få ut till allmänheten och politikerna. Men sedan ungefär tre år tillbaks har man allt oftare kunnat ta del av en mer objektiv mediebild i Tyskland. Journalisterna har helt enkelt börjat tröttna på att bli vilseledda och manipulerade av polisen och man har börjat ställa krav på att få kontrollerbara källor så att man kan granska polisens påståenden. Eftersom många av polisens påståenden inte gått att belägga eller visat sig vara felaktiga håller bilden av Hells Angels MC i Tyskland nu sakta på att förändra sig.

Social rasism

Polisen har haft 40 år på sig att bevisa att Hells Angels MC är en kriminell organisation men dessa bevis lyser med sin frånvaro. Av den anledningen har man heller inte lyckats lagföra Hells Angels MC som varandes en kriminell organisation. I sin strävan att påvisa detta har polisen dock lyckats bryta ett antal lagar och ägnat sig åt omfattande oetisk och omoralisk verksamhet där vissa inslag står i omedelbar strid med gällande mänskliga rättigheter. Även vissa delar av det politiska etablissemanget bär ansvar för att detta gjorts möjligt antingen genom medverkan eller för att man tillåtit sig bli manipulerad. Detta är inget annat än social rasism.

Hells Angels MC har aldrig utgett sig för att vara kriminella eller stå utanför lagen. Det finns Hells Angelsmedlemmar som aldrig dömts för brott precis som det finns medlemmar i Hells Angels MC som är dömda men detta skall bedömas för vad det är och inget annat. Polisens tvivelaktiga metoder bejakas inte av alla poliser men dock av de allra flesta som arbetar med frågor som berör Hells Angels MC, i synnerhet på det informationsmässiga planet.

[Rahmenkonzeption 2010](#)

[Operation Monitor](#)

Sju anledningar till att föreningsförbud aldrig införts!

Regeringsformen

Regeringsformen (grundlagen) stadgar i 2 kapitlet:1.5: Var och en är gentemot det allmänna tillförsäkrad föreningsfrihet: frihet att sammansluta sig med andra för allmänna eller enskilda syften.

2:24 Föreningsfriheten får begränsas endast när det gäller sammanslutningar vilkas verksamhet är av militär eller liknande natur eller innebär förföljelse av en folkgrupp på grund av etniskt ursprung, hudfärg eller annat liknande förhållande. Lag (2010:1408).

Föreningsfriheten innebär enligt grundlagen en rättighet som endast får inskränkas för sammanslutningar av militär eller liknande natur eller för organisationer vilkas verksamhet innebär förföljelse av folkgruppp.

Europakonventionens stadgade föreningsfrihet

Om då föreningsfriheten som media menar skulle vara orsaken till att mc-klubbar i Sverige inte kriminaliserats hur kan det då vara att exempelvis EU:s samtliga stater är förbundna att iaktta Europakonventionens 11:e artikel om "*Frihet att delta i sammankomster och föreningsfrihet*"? 17:e och 18:e artikeln stadgar därutöver att *ingenting i konventionen får tolkas så att det medför en rätt för någon stat att utplåna, inskränka eller begränsa de rättigheter som angetts i Konventionen*. Likväl utgör Tyskland som är medlem i EU just en av de två stater som infört ett förbud på delstatsnivå mot mc-klubbar (och på riksnivå mot vissa klubbars loggor). Australien är det andra landet.

Tyskland har nämligen struntat i Europakonventionen, satt sig över alla rättssäkerhetsaspekter och på samma vis som exempelvis olika organisationer terroriststämplats fastslagit i domstol att vissa mc-klubbar utgör kriminella organisationer utan att saken gått att få prövad på sedvanligt sätt. Det är alltså rättssäkerheten som åsidosatts medan föreningsfriheten lämnats helt därhän och inte varit föremål för prövning i saken.

Oskuldspresumtion

Vi har i Sverige, enligt rättspraxis och enligt Europakonventionen, en fastslagen oskuldspresumtion. Presumtionen gäller i stort sett bara enskilda personer men principen måste ju i rättssäkerhetens namn i ett demokratiskt land, vara densamma. Ingen vare sig förening eller person skall ju självklart få anklagas eller beskyllas för brottslig verksamhet utan att konkreta bevis för sanningshalten kan presenteras. Så, långt tror jag nog de flesta är med. Det handlar ju om grundläggande etik, moral och rättsprinciper. (Europakonventionen 6:2)

Sverige saknar kollektiv straffrätt

Sverige har ett straffrättsligt system som bygger på ett individuellt straffansvar. I klartext, betyder det att vi bestraffar individer inte hela kollektiv eller organisationer. En juridisk person kan enligt lag inte begå brott och kan därför inte heller bestraffas för ett brott. Det är därför en omöjlighet att med någon form av rättslig verkan ens använda eller prata om kriminella organisationer. Det finns helt enkelt inga organisationer som är kriminella enligt lag.

I förlängningen innebär det att varje enskild människa eller organ som brukar ett sådant begrepp gör sig skyldig till, om inte ett lagbrott, så åtminstone ett övertramp mot vårt straffrättsliga systems innersta principer om ett individuellt straffansvar. Och den person eller det organ som så gör bryter då

mot vårt rättssystemets intentioner och ställer sig utanför samhället i det att de bryter mot Svensk lags intentioner!

Sverige saknar legaldefinition för kriminella organisationer

Sverige har ingen legaldefinition av vad som är en kriminell organisation varför man rent logiskt inte heller kan kalla någon enda organisation för kriminell. För utefter vilka kriterier skulle då en organisation ens kunna vara kriminell? Det blir ju under sådana omständigheter, när en faktisk definition saknas, upp till var och att sätta en sådan etikett på vem eller vilka organisationer som helst utefter egna intressen. I förlängningen skulle det medföra att vem som kan kriminalisera vilken annan gruppering som helst utefter vilka det bestämmande/dömande organet har egna intressen och motiv att kriminalisera. Och, återigen är det självklart inte ett vare sig rättssäkert eller godtagbart beteende, vare sig juridiskt eller etiskt.

Sammanfattning av det rättsliga och etiska läget kring kriminaliseringsbegreppet!

Så sammanfattningsvis kan vi konstatera att polismyndigheten använder sig av begreppet kriminella mc-gäng trots att:

1. Den svenska rättstraditionen som förutsätter att alla är oskyldiga tills deras skuld bevisats
2. Sverige har en grundlagsskyddad såväl som en av europakonventionen skyddad föreningsfrihet
3. Sverige saknar all form av kollektiv straffrätt
4. Sverige saknar en legaldefinition av vad som är en kriminell organisation
5. Rikspolisstyrelsen ville införa en legaldefinition utan att brottsliga gärningar begåtts i organisationens regi. Regeringen tog ställning emot förslaget på advokatsamfundets inrådan!
6. Polismyndigheterna kan inte framlägga något som helst underlag för användandet av begreppet kriminella mc-gäng. De anser att de har rätt att kriminalisera en stor grupp av människor utefter att uttrycket är ett vedertaget språkbruk, vad de valt att kalla eller valt att sortera som kriminella mc-gäng eller slutligen för att det är ett vedertaget begrepp som systematiskt används av brottsbekämpande myndigheter.
7. Brå såväl som statens offentliga utredning har i de enda utredningar som någonsin företagits kring mc-kriminalitet båda fastslagit att brott inom bikerkulturen begås av enskilda personer utan mc-klubbarnas inblandning. (SOU 2000:88, Mc-brott 1999:6).

Sanningen bakom bikerkriminaliteten! Statistik och analys!

Rättvisande jämförelser i statistiken?

Innan vi ger oss in och analysera nedan länkade tabellmaterial måste vi föra ett resonemang kring det statistiska urvalet kring de tre olika undersökningarna samt om siffrorna överhuvudtaget är jämförbara. Den första undersökningen avser 100 st medlemmar i Hells Angels MC och Bandidos MC. Undersökning två avser 112 medlemmar i Hells Angels MC, Bandidos MC och Outlaws med undergrupper och den tredje aktuella undersökningen avser 170 medlemmar i Hells Angels MC.

Undersökningarna avser således olika urval men är likväl alla tre av värde då de är de enda undersökningar som företagits rörande kriminalitetens storlek i mc-miljön. Då den tredje är den undersökningen som omfattar överlägset flest medlemmar är den därför enligt vår bedömning också adekvat såsom jämförelsematerial.

Brottstatistiken

Rikskriminalpolisens uttalanden kring statistiken

I Rikskriminalens rapport står följande att läsa: *Brottslighet som utförs av Hells Angels medlemmar i olika grupperingar och konstellationer är främst narkotika, tillhandahållande av svart arbetskraft, ekonomisk brottslighet och indrivning eller utpressning.*

Vidare: *Påpekas bör att brotten i denna förteckning ger en generell bild för brottsligheten utförd av medlemmar i Hells Angels MC:s organisation då vissa av brotten begåtts innan individen gjort sitt inträde i organisationen samt att statistik på brott utförda av personer som lämnat organisationen inte ingår i körningen, liksom uppgifter om brott som enligt lag gallrats från brottsregistret.*

Hells Angels MC har inte begått 2 800 brott!

För ett tag sedan kunde vi läsa "Hells Angels har begått 2 800 brott" i alla landets större tidningar samt på en mängd, stora feta löpsedlar. Payback Sverige har nu genomgått och analyserat siffrorna för att granska sanningshalten i de stort uppslagna påståendena.

Vi kan direkt börja med att konstatera att medlemmar, hangarounds eller prospects i Hells Angels MC begått sammanlagt 1093 olika förseelser. Resterande antal står Red and White Crew för som förvisso är en undergrupp till Hells Angels men inte synonyma med HA och heller ingen mc-klubb, även om de är en självklar del av bikerkulturen. Så det korrekta talet i sammanhanget är således 1 093 förseelser.

Trafikförseelser och narkotikabrott

Av de 1093 registrerade förseelserna, vilket vi väljer att kalla dem då en hel del i statistiken består av just förseelser, härrör en stor del från trafikförseelser och även narkotikabrott för eget bruk är klart överrepresenterat. Narkotikabrott är väl ett grovt brott? På den personliga nivån ser vi en människas bruk av narkotika såsom ett olycksaligt missbruk som mer är att räkna som tragiskt för den enskilde drabbade än ett grovt brott. I flera länder är ju inte heller eget bruk kriminaliserat...

357 trafikförseelser + 138 narkotikabrott = $495/1093 = 45,2\%$ av det totala antalet brott varav trafikförseelserna ensamma står för $357/1093 = 32,6\%$. Det vill säga nästan en tredjedel av det totala antalet brottsförseelser utgörs av rena trafikbrott! Och nästan hälften av alla brottsförseelser är att hänföra till trafikbrott eller eget bruk av narkotika.

Vi kan här även konstatera att Rikskriminalens påståenden rörande narkotikabrottslighet, närmast helt är att hänföra till ett antal medlemmars egna bruk, vilket självklart inte kan ligga till grund för uttalanden från Rikskriminalen att klubben har narkotikabrottslighet såsom någon form av brottslig klubbning.

Inkasso och Utpressning

De klassiska brottstyperna som polisen alltid framhållit vad gäller mc-klubbars kriminella grundverksamhet är inkasso och utpressning. Vi kan ur brottsregistren utläsa att dessa brottstyper uppgår till 2 st vad gäller inkassobrott och det totala antalet domar i utpressningsärenden är 17 st. Sett över den långa tid dessa brott är registrerade kan vi här konstatera att polisen således far med grov osanning och helt saknar stöd i brottsstatistiken för sina påståenden.

Mord

I Kalla Fakta under december månad rullade redaktionen smaklöst och helt okontrollerbara siffror i TV-rutan rörande misstänkta mord hänförliga till klubben. Payback Sverige som medverkade i programmets efterföljande debatt hävdade bestämt att ingen medlem är fälld för mord. En uppgift som ställde Kalla Fakta och som de inte kunde gå i svaromål kring då polisen inte vågade debattera saker kring bikerkulturen offentligt i TV. Statistiken över samtliga medlemmar, prospects och hangarounds visar här att Payback Sverige självklart hade rätt och att Kalla Fakta, läs: Lasse Wierup, inte gjort hemläxan! ***Ingen person inom Hells Angels MC i Sverige är någonsin fälld för mord!***

Vapenbrott

Vapenbrotten har varit i ropen under det senaste året, emedan polisen önskat skärpningar av vapenlagen utefter att så kallade "kriminella individer" allt oftare påstås vara beväpnade och inblandade i olika skottlossningar med dödlig utgång.

Det totala antalet uppgår till 130 st varav 70 förseelser är att hänföra till brott mot knivlagen. Då ett flertal personer inom mc-klubben dock arbetar inom sådana yrken där kniv hör till yrkesverksamheten kan man dock här beräkna att ett större antal lagöverträdelse är av sådan karaktär att hade de avsett andra medborgare hade de aldrig blivit föremål för utredning eller anmälan.

Ekonomisk brottslighet och tillhandahållande av svart arbetskraft

Ytterligare ett påstående från Rikskriminalen är att Hells Angels MC är inblandad i ekonomisk brottslighet och tillhandahåller svart arbetskraft. För att ett sådant påstående ska äga giltighet måste då den presenterade statistiken ge ett stort, klart och tydligt bevis för att så är fallet. Ur statistiken framgår att medlemmarna gjort sig skyldiga till 12 brott mot skattelagen samt 20 bokföringsbrott. Då ett antal medialt intressanta personer specialgranskats av Skatteverket har det fått till resultat att ett antal personer genom åren fällts för skattebrott. Det är absolut inte så många brott, vare sig till antal eller beskaffenhet, att de kan kvalificera sig för att ligga till grund för ett mer allmänt påstående att klubbens medlemmar skulle vara involverade i tillhandahållande av svart arbetskraft. 12 brott på 170 medlemmar över en längre tidsperiod är istället en obetydlig brottstyp i sammanhanget då andra brottstyper är betydligt mer frekvent förekommande. Vi konstaterar således att även härvidlag är Rikskriminalens uttalande utan substans med en agenda att utan något som helst statistiskt underlag försöka demonisera klubben och dess medlemmar.

Bokföringsbrotten är något fler till antalet, 20 st. Men återigen är 20 brott på 170 medlemmar under en längre tidsperiod inget som kan ge något som helst underlag för Rikskriminalens påstående att klubbens medlemmar systematiskt skulle ägna sig åt bokföringsbrott eller ekonomisk brottslighet. Då ett flertal medlemmar dessutom driver legala företag med tillhörande bokföringsplikt är den brottslighet som här förekommer till största delen ett resultat av sedvanlig näringsverksamhet som stundom, ibland såväl bikers som andra företagare, ibland genererar denna typ av brottslighet. Brottsligheten på området är ju snarare väldigt låg i förhållande till såväl antalet personer som den tid brottsregisterutdragen avser varför även här Rikskriminalens påståenden befinns sakna all form av

substans och bäst kan förbigås utan att överhuvudtaget vidare uppmärksammas, då de är byggda på en lögnaktig grund av byggfuskkaraktär.

Slutsats rörande Rikskriminalens påståenden samt uppmaning till media

Vi kan således konstatera att Rikskriminalen sin vana troget, och av mycket god anledning, förlitat sig helt på att media inte kritiskt ska granska de framlagda uppgifterna utan bara per automatik köpa alla polisens påståenden kring bikerklubbar. Med facit i handen hade ju Rikskriminalen helt rätt då inget media gjort en förutsättningslös granskning utan bara skrivit av Rikskriminalens påståenden. Rikskriminalen räknade dock inte med Payback som alltid utför det kritiska journalistiska granskningsarbete som andra media inte gör.

Vid en djupare granskning faller nämligen det ena av Rikskriminalens påstående efter det andra i en lång dominorad. På det ena området efter det andra har vi här ovan genomgått och konstaterat att vi återigen beslagtagit Rikskriminalen med att ljuga och fara med grov osanning på punkt efter punkt. Det är högst anmärkningsvärt att den part, journalistkåren, som genomgått en mångårig akademisk utbildning med fokus på att just kritiskt granska och ifrågasätta myndigheters och makthavares fakta och påståenden likväl fortsätter att okritiskt kalkera och kopiera en myndighets slutsatser och påståenden utan att kontrollera fakta.

Än märkligare framstår det ju att detta är ett specifikt fakta för just bikerområdet. På andra områden fullgör i de flesta fall media sina skyldigheter. Det är nu hög tid att vakna och börja utsätta polisen för samma granskning som ni i alla år utsatt bikers för. Gör jobbet! Granska Sveriges sönderfallande polisväsende och hjälp oss att rikta om polismyndigheternas fokus till de områden där de många och verkliga brotten begås! För även ni vill väl ha ett demokratiskt, tryggt och rättssäkert samhälle, eller?

Slutord om statistiken

Vi vill avsluta den statistiska granskningen med de ord vi avslutade den första granskningen av bikerkriminalitetens storlek i Payback nr 1/2009, då de orden fortfarande är aktuella. allmängiltiga och högst högst adekvata gällande även denna statistiska granskning:

Först ut är ett citat ur boken Olja, krom och manlig gemenskap: Stephen Lyng och Mitchell L. Bracey, JR – Den enda procenten berövas gadden: *“Även om Änglarnas utforskning av gränserna för den egna livsstilen förledde vissa klubbmedlemmar att begå smärre lagbrott, var de i sitt allmänna mönster av kriminella aktiviteter inte annorlunda än andra män från underklassen. Men deras subkulturella identitet och särpräglade stil gjorde dem till väl synliga måltavlor för polisiära åtgärder. Enligt Thompson utsattes Änglarna i samband med sina träffar rutinmässigt för polisens trafikkontroller, vilket ledde till åtskilliga åtal för mindre överträdelser som normalt skulle ignorerats.. Den primära effekten av denna praxis blev att brottsregister för klubbmedlemmar upprättades genom en process av selektiv lagtillämpning. Änglarna kanske inte bröt mot lagen oftare än andra motorcyklister, men de blev mycket oftare än den mera slätkammade majoriteten uppskrivna för de överträdelser de begick. Det kriminella mönster som utvecklades bland Änglarna under dessa år skapades alltså lika mycket genom den av polisen utövade sociala kontrollen som på grund av enskilda Änglars benägenhet för brott.”* Avsnittet refererar till Hunter Thompson och hans bok Hell’s Angels.

Vårt andra och sista citat väljer vi ur boken ”Svensk Maffia”, sidan 82. *“..här var det ordningspolisen med piketstyrkan i spetsen, som fick i uppdrag att punktmarkera mc-klubbarnas medlemmar och supportrar ute på stan och i trafiken. Mängder av anmälningar skrevs om rödljuskörningar, bristande bilbältesanvändning, rattfylleri och ringa narkotikabrott”.*

Detta är nyckeln till bikers förhöjda lightbrottslighet (mindre allvarliga förseelser) vad exempelvis

avser trafik- och narkotikabrott. Kontrolleras ditt fordon och ditt blod ideligen kommer det givetvis att ge utslag i statistiken. Utslaget hade förmodligen blivit detsamma vilken befolkningsgrupp som än utsatts för motsvarande granskning avseende fordonskontroller, blodprov, skattefusk och svartarbete. Det är inte mängden av gruppernas vardagsbrottslighet som skiljer sig åt. Det är antalet kontroller och det repetitiva och systematiska i kontrollerandet som, endast drabbar bikerkulturen och självfallet därvidlag, också i faktiska tal genererar fler fall av exempelvis bristande bilbältesanvändning inom bikerkulturen än annorledes.

Rikskriminalen: Hells Angels MC är en mc-klubb som samlas kring kärleken till motorcyklarna!

Amir Rostami, sociolog, forskare och kriminalkommissarie vid Rikskriminalpolisen gjorde i Aftonbladet 2013 tydliga och markerande uttalanden om att Hells Angels MC inte är en kriminell mc-klubb eller ett kriminellt mc-gäng.

Kriminalkommissarie Rostamis uttalanden

Följande uttalanden från Rostamis sida framgår ur artikeln:

medelålders svenska män med tydliga regler för klubbmedlemmar och som, trots sitt rykte, samlas kring kärleken till motorcyklarna, enligt Amir Rostami.

Han menar att HA, trots sitt rykte, i första hand är en mc-klubb och i andra hand ett kriminellt nätverk.

– Hells Angels vilar fortfarande på bikerkulturen. Den måste man förstå för att förstå Hells Angels. Det handlar inte om att du står utanför lagen, utan om att du är en fri man, står på egna ben och lever på vägen. Det har man inte i andra mc-klubbar där det är kriminaliteten som styr, säger Amir Rostami.

Samtidigt råder det ingen tvekan om att Hells Angels medlemmar bryter mot lagen, menar han:

– Att deras medlemmar begår brott är inget sensationellt, det förekommer och man är verksam i en miljö där det är tufft och har tvingats anpassa sig. Då behöver man ett antal personer som kan möta fienden, slagskämpar som står i fronten och kan värna och försvara varumärket och befästa deras maktposition.

Payback Sveriges kommentar

Rostami gör mycket klart att han som uppsatt representant från Polisen anser att Hells Angels MC i första hand är en mc-klubb och att klubben samlas kring kärleken till hojen samt att klubbverksamheten inte handlar om att stå utanför lagen. Rostami konstaterar dock att enskilda medlemmar begår brott.

Detta är också exakt vad Payback Sverige och bikerkulturen såväl som Brottsförebyggande Rådet länge hävdat. Enskilda medlemmar begår brott, som i alla föreningar och sammanslutningar, men klubbarna (de klubbar som kör hoj, har körkort och äger hojar) är inga kriminella organisationer som ställer sig utanför lagen! Klubbarna är och förblir mc-klubbar vars medlemmar byggt sitt liv kring hojen!

Det går inte för varken polisen som myndighet eller för enskilda uppsatta polismän att i längden hävda bikerklubbers kriminella status när dels forskningen från Brottsförebyggande Rådet, entydigt visar att mc-klubbarna inte är kriminella organisationer och dels polisen själva när de ställs mot väggen inte kan hänvisa till mer än vedertaget språkbruk och/eller att polismyndigheten valt att kalla/sortera vissa bikerklubbar som kriminella organisationer. Det är och förblir absurt och patetiskt att hävda sådana klyschor såsom bevis när fakta, forskning och experter entydigt hävdar den direkta motsatsen!

[Rostamiartikel](#)

Bikerforskare: Forskningen hävdar samfällt att det inte finns något belägg för att klubbarnas verksamhet handlar om kriminalitet!

Payback Sverige intervjuar Sveriges enda bikerforskare!

Som ett led i att utröna vilka forskningsmässiga grunder som föreligger för den stigmatisering av mc-klubbarna som fått ett alltmer accepterat förlopp under de senaste åren intervjuade Payback Sverige landets enda forskare som doktorerat på en avhandling om bikerkulturen. Finns det konkret fog för förföljelsen eller är det uteslutande en akt av att tillskansa sig alltmer resurser från polisens sida? Läs vad forskningen säger:

Intervjuad: Stig Grundvall, fil dr, Göteborgs Universitet. Författare till avhandlingen: *Vagabond MC - Gemenskap, manlighet och marginalitet*. En studie av en västsvensk bikerklubb.

1. Vad vi förstår är du den ende i Sverige som har skrivit en avhandling om bikerkulturen. Stämmer det? Vilket mottagande har du fått?

Ja, det stämmer, jag är den ende i Norden och en bland fyra i världen (enligt mina efterforskningar) som genomfört en etnografisk studie av bikerkulturen. Jag har fått mycket uppskattning för arbetet som sådant. Däremot har nog många svårt att få ihop den beskrivning jag gör av bikers med den bild som framträder i media i form av reportage om "MC-gäng" och "organiserad brottslighet". I den demonisering av outlawbikers som uppstått finns ingen plats för mera nyanserade inslag.

2. Du har forskat rörande bikerkulturen och därvid levtt nära en klubb och deltagit i olika bikerevenemang. Utifrån dessa upplevelser: Vad är din uppfattning rörande kriminaliteten inom bikerkulturen? Är brottsligheten inom kulturen ett resultat av enskilda individers kriminalitet eller ser du att klubbarna är kriminella organisationer?

Det är svåra frågor. Som alltid när det gäller kriminalitet så är det inget man skyltar med. Även om bikerkulturen har tydliga regler för medlemmar och medverkan är det en omöjlighet, som jag ser det att med säkerhet säga att det inte finns klubbar som sysslar med organiserad brottslighet. Det skulle innebära att någon hade fullständig insyn i varje klubb som existerar. Ännu mera osäkert är det att påstå motsatsen att klubbarna är kriminella. I det läget måste man utgå från att människor är oskyldiga tills motsatsen bevisats och luta sig mot den forskning som finns inom området. Forskningen hävdar samfällt, vare sig man fördömer kulturen eller inte, att det inte finns något belägg för att klubbarnas verksamhet handlar om kriminalitet.

Samtidigt kan man inte bortse ifrån att det inom kulturen finns personer som är kriminellt belastade och att bikers emellanåt är representerade i kriminella sammanhang. Det låter motsägelsefullt men går att förstå utifrån gällande policy inom kulturen: om att klubben inte lägger sig i privata förehavanden så länge det inte inverkar på klubbverksamheten. Samtidigt måste man tillstå att det många gånger är en hård verklighet och att det är en prestation att kunna leva som outlaw men inte bli kriminell. Bevisligen tycks åtskilliga klara den balansgången.

Ibland hörs resonemang som att det finns ett "mörkertal" och att etablerade medlemmar "låter andra göra jobbet". Resonemanget är inte hållbart, då övervakningen av nämnda klubbar är rigorös. Lagar och rättsväsende är inga perfekta konstruktioner, men vi har inga bättre alternativ. Ingen skall därför behöva bli dömd på oklara grunder. Det sätter rättssäkerheten ur spel och urholkar på sikt demokratin.

Som svar på din fråga så fortsätter jag att se brottsligheten inom kulturen som ett resultat av enskilda individers kriminalitet tills annat är bevisat. Det går inte att bygga fakta på enskilda polismäns uttalanden, det måste till mer forskning i linje med den som gjordes av BRÅ 1999.

3. Polisen och de med dem samverkande myndigheterna har fått ett stort antal miljoner och stora resurser för att bekämpa grov, organiserad brottslighet? Anser du denna satsning befogad vad avser mc-klubbarna?

Begreppet organiserad brottslighet (organized crime) kom att användas i USA under 1920 och 1930-talet och involverade till stor del den korruption som fanns inom polis-och-rättsväsende. Under 1950-talet kom organiserad brottslighet att riktas utåt och blev nästintill liktydigt med "maffian". Därefter har begreppet flitigt kommit att användas mot grupper utanför det "respektabla samhället". Det finns ett flertal definitioner av organiserad kriminalitet, men den som numera tycks gälla är från år 2000 och antogs som en allmän konvention av FN (Wienkonventionen), för att få en gemensam och enhetlig definition av begreppet. Problemet med denna definition, är att i princip varje ungdomsgängs aktiviteter och en del av det man brukar kalla "vardagskriminalitet" skulle kunna klassificeras inom ramen för organiserad kriminalitet. Om man ser till de kriterier som gäller är frågan snarare vad är det som inte kan hänföras till organiserad kriminalitet.

Apropå miljonsatsningen tror jag inte att polisen blir effektivare bara för att man bygger upp en större byråkratisk apparat eller för den delen skapar ett svenskt/europeiskt FBI.

”Samverkan” tycks vara vår samtids nyckelord. I Göteborg har vi nu flera exempel, som ”Ung och Trygg” och ”Kunskapscentrum mot organiserad brottslighet”, på hur myndigheter går samman över myndighetsgränser. Ändamålet tycks helga medlen trots att det handlar om att övervaka medborgare på oklara grunder. I undantagsfall kan kanske sådana konstruktioner försvaras, men när samarbetet systematiseras utifrån repressiva utgångspunkter bör varningsflagg hissas.

Vad gäller MC-klubbarna tror jag att de har varit användbara för att konkretisera ”organiserad brottslighet”. Med sin framtoning syns och märks de i offentliga sammanhang och väcker samtidigt moralisk förfäran. De stora bovarna är svåra att använda för sådana ändamål eftersom de oftast lyser med sin frånvaro. Däremot kan man inte bortse från att polisen kan behöva ha koll på vissa individer inom bikerklubbarna, som kan vara benägna att tillsammans med andra nätverk bedriva kriminella operationer. Men det måste skötas utifrån gällande rättsprinciper och anta något sånär rimliga proportioner.

Om inte ”organiserad brottslighet” räcker som begrepp utan att man nu har börjat använda ”grov organiserad brottslighet”. Vad skall man ta till härnäst. Blir det ”mycket grov organiserad brottslighet”?

4. Du skrev i den avhandling följande: ”Jag har blivit varse att det är människors liv jag skriver om. Livsöden är inte oberörbara men kräver en särskild omsorg. En medmänsklig varsamhet är på sin plats. Det etiska ansvaret människor emellan måste alltid utgå från respekten för individens integritet”. Hur ser du utifrån detta uttalande på allmän publicering av namn och bild då människor inte är dömda för brott utan då publicering sker endast på grundval av att personerna är medlemmar i en mc-klubb?

Det är en milsvid skillnad i infallsvinkel om man som jag följt en bikerklubb på nära håll och lärt känna individerna eller om man som reporter utgår från inställningen att man har med ”samhällets fiender” att göra. Rent allmänt tycker jag inte om den trend som alltmer gör sig gällande inom journalistik att nyhetsvärde och allmänintresse gör att man tar sig rätten att hänga ut människor i media. Att göra allmänheten delaktig i någon form av folkdomstol är att ta flera steg bakåt i civilisationsprocessen.

Det finns också en tendens att peka ut individer som oförbätterligt kriminella. Har du begått ett antal kriminella handlingar så tycks det som kategorin kriminell tar överhanden, hur mycket du än har sonat ditt brott. Kriminalstatistiken är inte alltid så munter på området, många återfaller. Trots det måste avtjänat straff respekteras på så sätt att individen ges en chans att börja om.

Tillbaka till din fråga: Om någon, vem det än må vara, hängs ut i media på förhand utan att vara dömd eller är synnerligen misstänkt för ett allvarligt brott, är det självfallet förkastligt. Att någon är medlem i en mc-klubb förändrar inte på något sätt det ställningstagandet.

5. Du skriver i din avhandling ”I en senare rapport från Brottsförebyggande rådet visar Sverker Jönsson (BRÅ, Rapport 2002:7) hur den sociala kategoriseringen blir bestämmande för hur alla bikers tenderar att behandlas av myndigheter, media och i slutändan allmänheten. Han jämför med hur man tidigare behandlade ”tattarna”... och menar att det inte är den kriminella handlingen som stämplar bikern utan tillhörigheten till den sociala kategorin, bikers. Han ser en stor fara i att det inte är individens handlingar utan den valda livsstilen som blir betecknande för samhällets avståndstagande.” Anser du, utifrån din skrivning, att det i själva verket är så att

kriminaliseringen av bikers bygger på tillhörigheten till bikerkategorin och inte på de kriminella handlingarna?

Jag citerar Sverker Jönsson för att göra läsaren uppmärksam på paralleller i historien. Om man läser Birgitta Svenssons avhandling "Bortom all ära och redlighet – Tattarnas spel med rättvisan" så finner man att resandefolket (tattarna) tenderade att kriminaliseras på grund av tillhörighet i en social kategori. Det stora flertalet var med all sannolikhet inte kriminella. Däremot fanns det individer bland "tattarna" som mer eller mindre var kriminella och som utnyttjade kriminalitetsstämpeln till att skaffa sig förmåner och på sätt bidrog till stämplingen. Bikers situation är inte densamma, men det finns vissa paralleller. Det finns givetvis individer som bidrar till att bilden av bikers är som den är och att allmänheten drar alla över en kam. Men det är också här man tappar bort proportioner och nyanser. Om några klubbar eller avdelningar betar sig illa gäller det då alla inom samma kategori? Om någon/några i en klubb begår brottsliga handlingar innebär det med självklarhet att de andra i klubben också är inblandade? Bevisligen finns det åtskilliga personer som inte är dömda för några allvarligare brott inom klubbarna. Det är ur rättssynpunkt förkastligt att döma människor enbart utifrån religiös, etnisk, sexuell eller som i detta fall kulturell och klubbmässig tillhörighet. Det tycks som nyckelorden "MC-gäng" och "organiserad brottslighet" har en tendens att sätta demokratiska spelregler ur funktion.

6. "Växelverkan mellan medias exponering av extraordinära händelser och polisens hantering av hotbilder. Genom ständiga upprepningar skapas ett hotmedvetande hos allmänheten oberoende av vad kriminologisk forskning visar. Detta bidrar till att tvångsmedlens expansionsprocess blir självförstärkande. Det finns således en risk att bikers stämplas som kriminella, inte för att de begått ett brott, utan för att de tillhör en viss kategori som av polisen betraktas som potentiellt kriminella". Anser du att det är det som skett vad gäller bikerkulturen, att det genom ständiga upprepningar, medias exponering och polisens hotbildsuppmålning, skapats ett hotmedvetande rörande bikers som inte har med klubbarnas kriminalitet att göra?

Sociologen Niels Christies och Kettil Bruuns beskrivning av "den gode fienden" passar väl in på vad bikers får representera i samhället. Deras tanke är att en fiende är god när den uppfattas som ett större hot än den egentligen är. Fienden skall verka tillräckligt ondskefull för att injaga skräck i allmänheten, stark nog att bjuda motstånd ett tag men tillräckligt svag för att staten alltid ska kunna gå segrande ur striden. Ingen får ställa sig på den gode fiendens sida, för fienden måste kunna bekämpas utan att kritiska röster gör sig hörda. Hotbilden fyller naturligtvis en viktig funktion i att den döljer och drar uppmärksamheten från andra avigsidor av samhället.

Jag har under tio års tid följt vad som tas upp av media vad gäller bikers. Det man kan säga är att det händer saker i bikersammanhang. Men följer man upp enskilda händelser så är de för det första oftast uppförstorade, för det andra tas samma händelse upp upprepade gånger så att det ser ut som det är flera händelser och för det tredje så visar det sig att kopplingen till bikerklubbarna många gånger är tveksam. Men det säljer!

Vad jag förstått känner mera insatta poliser till överdrifterna men samtidigt så har de svårt att ta avstånd från något som gagnar deras verksamhet i form av uppmärksamhet och utökade resurser. Politikerna kan å sin sida visa på handlingskraft genom att föreslå åtgärder mot kriminalitet. Det tycks vara en säker karriärväg.

Kort sagt: det handlar om överdrifter.

7. "Det finns en naturaliserad bild. Den är naturaliserad i den bemärkelsen att den blivit upprepade tillräckligt många gånger och därigenom kommit att betraktas som odiskutabel. Varje diskussion eller beskrivning av hur bikers beter sig, som avviker från denna bild, blir till ett försvarstal". Vad är din analys eller åsikt om hur bikerkulturen skall kunna åstadkomma en förändring och skiftning i denna bild av mc-klubbarna.

Sociologen W. I. Thomas myntade uttrycket: "Om människor definierar situationer som verkliga blir de verkliga till sina konsekvenser". Det är så en "naturaliserad bild" fungerar. Man tolkar omständigheter så att de passar in i den verklighetsuppfattning man har eller har bibringats. När väl etiketter som organiserad kriminalitet är allmänt accepterade tenderar allt som hävdas om motsatsen att ändå betraktas genom en redan på förhand inställd lins. Just begreppets otydlighet gör det också svårt att hävda motsatsen. I det långa loppet tror jag ändå att det har effekt att klubbarna själva går ut och tar avstånd ifrån kriminalitet och står upp som exempel på motsatsen. Jag tror också att det är viktigt att klubbarna tar avstånd från personer/aktiviteter som felaktigt förknippas med klubben.

8. "Om bikerkulturen på ett onyanserat sätt fortsätter att vara måltavla för repressivinsatser från samhällets institutioner är det stor risk att den klyfta som idag finns mellan bikerkulturen och samhället inte går att överbrygga". Vad är din åsikt att bikers, politiker, polis och media nu borde göra för att överbrygga en sådan klyfta? Det går bra att peka ut olika medel för de olika aktörerna.

För mig är det en del av en större fråga som blir allt mer uppenbar och som jag skrivit om tidigare. Vi går mot vad man brukar kalla för ett 2/3 delssamhälle. Kort sagt skulle man kunna beskriva det som att: för att 2/3 delar av medborgarna i ett samhälle ska kunna må bra och slippa bekymra sig så måste 1/3 del hållas utanför. Dom får skylla sig själva.

Det är flera grupper som berörs och utdefinieringen kan se ut på olika sätt. Den stora frågan här är segregationen. Bikers ser jag som en projektionsskärm för saker som man inte vill kännas vid i ett "välordnat samhälle" och det handlar troligtvis mer om moral (eller brist på moral) än lagöverträdelser. Det som jag ser som absolut viktigast är att bevara eller återupprätta en gemensam välfärd där alla ges möjligheter till ett anständigt liv. Det är viktigt för dem som är utanför, men på sikt minst lika viktigt för den omhuldade majoriteten för att den inte skall behöva låsa in sig. Samhället har förändrats se senaste 20 åren och det finns ingen väg tillbaka, men ett framväxande samhälle måste bygga på tolerans för olikhet samtidigt som samhörigheten upprätthålls. Det vår enda chans, som jag ser det.

9. Anser du det vara bråttom att överbrygga dessa klyftor, med ett annat ord kan det snart vara för sent enligt din bedömning ?

Jag svarade lite undanlidande och i stora drag på din förra fråga och det beror på att jag inte har några färdiga svar. Men om jag gör ett försök att koppla den till bikers förhållande till politiker, polis och media så tror jag motsättningarna kommer att finnas där, men så småningom tonas ner. Klyftan mellan bikers och polis är till viss del importerad från USA och är egentligen inte så stor, som jag ser det. Dialogen har funnits tidigare och den går att upprätta igen. Däremot har nog media svårare att släppa sin "guldkalv", men sensationsvärdet brukar vara färskvara. Politikerna följer opinionen och ju mer prestige man har satsat i en ståndpunkt desto svårare är det självfallet att nyansera den.

Det som håller på att uppstå är något som den norske sociologen Ottar Brox kallar för "strukturfascism" eller "fascismgenererande strukturer" som tvingar de små i samhället att

bekämpa varandra för att värna om marginella fördelar, samtidigt de grupper som fattar de avgörande besluten vad gäller arbetsmarknad och näringsliv förblir oantastliga. Akuta motsättningar mellan olika delar av arbetarklassen, ibland i form av etniska konflikter, döljer på så sätt de verkliga maktförhållandena.

Nej, det är inte för sent. Men det är en större fråga, som jag ser det, som inrymmer allas samhällsansvar, och där måste makteliten tänka om och visa på det goda exemplet och inte bara se till egen personlig vinning.

10. ”Med andra ord kommer jag aldrig att kunna ge en fullständig bild av bikerkulturen utifrån min temporära delaktighet. Det är överhuvudtaget inte möjligt. Som jag ser det handlar mitt arbete om att jag kommer som en främling på besök och navigerar mig fram som en utomstående som försöker förstå fenomenet inifrån.” Vad anser du, utefter denna din skrivning, om boken Svensk Maffias trovärdighet, då författarna inte en sekund deltagit i bikerlivet?

Den är aningen spekulativ och kunde ha skrivits med enbart tidningsartiklar som underlag. Resultatet hade blivit ungefär detsamma. Det hade varit mer sympatiskt om författarna åtminstone hade satt ett frågetecken efter, eller citationstecken runt, ordet maffian. Författarna driver en tes som ju längre boken framskrider blir allt mer ohållbar och där diskussionen om maffia på sina ställen blir direkt motsägelsefull. Facklitteraturen om maffian återspeglar helt andra förhållanden. Tyvärr tycks boken tillfredsställa en voyeuristiska behov hos allmänheten av att få en exotisk inblick i ”det andra”.

[Länk till Stig Grundvalls doktorsavhandling: Gemenskap, manlighet och marginalitet](#)

Sveriges mesta mc-reporter: MC-klubbar är i grunden inte kriminella organisationer!

Bakgrund

Ulf Kristiansson, reporter på Helsingborgs Dagblad är nog den enda journalist i Sverige som skildrat bikerkulturen på ett allsidigt, nyanserat och opartiskt vis med betoning på fakta. Payback intervjuade tidigt 2009, Ulf Kristiansson på Helsingborgs Dagblad. Då intervjun har samma aktualitet idag publicerar vi ännu en gång delar av denna för bikerkulturen viktiga intervju nedan. Vissa delar av intervjun har plockats bort då delarna numer är inaktuella. Länk till originalintervjun återfinns efter intervjun.

Intervju med Ulf Kristiansson, reporter på Helsingborgs Dagblad

Ulf Kristianssons presentation av sig själv och sitt arbete: Jag är reporter på Helsingborgs Dagblad och kom i kontakt med bikerkulturen redan på 1980-talet. Sedan skrev jag mycket om den stora konflikten på 1990-talet mellan Hells Angels och Bandidos, vilken startade här i Helsingborg.

Jag var för övrigt också den förste reporter som ifrågasatte förra riksdagsledamoten Siw Perssons så uppmärksammade kamp mot mc-gängen. (Detta gjorde att jag fick informationer om hennes agerande i

andra sammanhang och mina artiklar om det ledde så småningom till att hennes politiska karriär tog slut.)

Anser du det vara korrekt journalistik att använda begreppet kriminella mc-gäng eller andra liknande begrepp?

Ulf Kristiansson: Jag använder inte själv det uttrycket. Dels är det ett onödigt förstärkningsord, dels tycker jag att man ska vara försiktig med att sätta etiketter på enskilda och grupper.

Anser du mc-klubbarna vara kriminella organisationer eller anser du att brottsligheten inom mc-kretsen vara ett resultat av enskilda individers kriminalitet?

Ulf Kristiansson: Min erfarenhet säger mig att mc-klubbar i grunden inte är kriminella organisationer, dess syfte är inte att begå brott. Men det finns besvärande kriminalitet bland enskilda individer i mc-klubbar. Och eftersom det i många klubbar finns en acceptans gentemot kriminella individer kan det bidra till att folk ser klubbarna som kriminella organisationer.

Vad anser du vara det eller de bakomliggande motivet för den överdrivna framställningen av ryggmärkesklubbar såsom systemhotande och kriminella brottsorganisationer?

Ulf Kristiansson: Om jag ska svara på den frågan får jag spekulera. Och det är jag inte intresserad av.

Vad är din uppfattning om den alltmer tilltagande hetsjakten på mc-klubbar? Anser du den vara befogad eller överdriven?

Ulf Kristiansson: Jag har en längre tid tyckt att fokuseringen på mc-klubbar varit överdriven och nu noterar jag att Brottsförebyggande rådet är av samma uppfattning.

Vad är din uppfattning om Polisens sedan länge systematiskt bedrivna störnings- och punktmarkeringstaktik av mc-klubbarna och enskilda medlemmar?

Ulf Kristiansson: Låt mig säga så här: Jag tycker det är utmärkt att polisen gör sitt bästa för att förhindra brott och gripa brottslingar, var dessa brottslingar än finns. Och jag har inga problem med att kriminella kan tycka att det är besvärligt. Men en del insatser mot mc-miljön som sådan kan vara onödigt provocativa, vilket i sin tur givetvis bidrar till ett sämre klimat.

Anser du att media alltför okritiskt köper polisens uppgifter om olika mc-klubbar?

Ulf Kristiansson: Jag vill inte generalisera, men jag kan förstå att den uppfattningen finns i mc-miljön.

Är det ett normalt journalistiskt arbetssätt att vare sig utreda, ifrågasätta eller granska olika polismyndigheters uppgifter eller är detta förfaringsätt unikt för rapporteringen kring ryggmärkesklubbar?

Ulf Kristiansson: Vi journalister är oftast ganska bra på att ifrågasätta myndigheter, att granska ärenden och uppgifter. Det är dock svårare när det gäller brottsutredningar där vi inte har tillgång till allt material förrän ärendet går till åtal.

När det gäller svepande anklagelser mot t ex mc-klubbar ska vi journalister givetvis inte okritiskt sprida dem vidare. Men jag tycker samtidigt att medlemmar i klubbar som känner sig orättvist svartmålade ska fundera på vad de själva kan göra för att möta anklagelserna.

Hur anser du borde media istället borde agera gentemot polisen och de uppgifter och uttalanden som kommer från Polismyndigheterna?

Ulf Kristiansson: Vi journalister ska givetvis ha en kritisk hållning, men det gäller inte bara gentemot polisen.

Anser du det vara en objektiv och allsidig nyhetsrapportering att såsom Dalarnas Tidningar ges ensamrätt till polisen att komma med uppgiftsgrundande material till artiklar under webbplatsens rubrik "organiserad brottslighet"; ha fem anställda polisreportrar och en länskriminalreporter samt en frågespalt för polisen och två bloggar för polismän?

Ulf Kristiansson: Den här frågan hoppar jag över, jag vet för lite om de specifika förhållandena på Dalarnas Tidningar. Men rent generellt kan jag ju säga att en frågespalt för polisen kan vara harmlös om den till exempel handlar om att ge råd till allmänheten när det gäller inbrottsskydd och annat liknande.

Men samtidigt får man inte glömma att en av våra uppgifter faktiskt är att kritiskt granska myndigheter och då bör man inte ingå i olika allianser med dem. Och polisen är en myndighet.

Har Polisen någonsin försökt styra Helsingborgs Dagblads eller din egen mediarapportering rörande mc-klubbar? Berätta:

Ulf Kristiansson: Nej, faktiskt inte. Om man bortser ifrån en fd högt uppsatt polis som för en massa år sedan offentligen uttryckte sitt missnöje med att jag lät företrädare för Hells Angels komma till tals i tidningen. Men annars har jag inte mött några negativa reaktioner från poliser för att jag försöker göra mitt jobb.

Känner du till något annat fall där Polismyndigheter gått in och aktivt försökt styra mediarapporteringen rörande mc-klubbar? Berätta:

Ulf Kristiansson: Nej, men polisen ger ju sin bild av verkligheten och det är ju inte säkert att den överensstämmer med andras verklighetsbild...

Har du i din yrkesutövning kommit i kontakt med fall där polisen försökt påverka alternativt tagit initiativ mot myndigheter, fastighetsägare, arbetsgivare, hyresvärdar, krogägare eller annan aktör, till mc-klubbar eller mc-klubbmedlemmars nackdel?

Jag pratar då bland annat om:

- Metoden att uppsöka olika bikers arbetsgivare och uppmana till avsked för personen ifråga. Annars hotar besvär med olika tillstånd, utvidgad skattekontroll, bygglovsproblem m.m
- Metoden att på samma sätt uppsöka bikerklubbars hyresvärdar och med liknande hot försöka få hyresvärdarna att säga upp gällande kontrakt eller att i förväg förhindra kontraktsskrivning
- Metoden att uppsöka enskilda bikers hyresvärdar och på samma sätt påverka desamma.
- Metoden att gå på krogägare och få dessa att utfärda västförbud annars hotar besvär med serveringstillstånd, ideliga kontroller m.m.

Ulf Kristiansson: Jag har hört talas om det mesta du beskriver, men kan inte säga att jag vet att det hänt. Bortsett från västförbudet som var en stor fråga i Helsingborg för en massa år sedan.

Läser du Nättidningen Payback och dess tillhörande blogg?

Ulf Kristiansson: Ja, så klart. Det är viktigt att försöka ta till sig information från olika källor.

Länk till originalintervjun:

<http://www.payback.name/pdf/20093.html#Intervju>

Intervjucitat från Ulf Kristiansson i samband med etablerandet av en Red Devils MC-avdelning

Vi vill också i samband med publicerandet av intervjun med Ulf Kristiansson även citera några andra uttalanden från samma journalist i ett annat sammanhang nämligen när Kristiansson intervjuades av Västerbottenkuriren i samband med etablerandet av en Red Devils MC-avdelning.

Länk till intervjun:

<http://www.vk.se/Article.jsp?article=270838>

Det är heller inte så att en liten grupp okända män kommit till Umeå för att ställa till ett levandes helvete för befolkningen. Enkelt uttryckt kan man säga att de som är med i Red Devils MC är de som var med i den lokala klubben tidigare.

Tyckte man att de var fähundar tidigare, så är de antagligen fortfarande fähundar. Begick medlemmar i den lokala mc-klubben brott, så gör de nog det även sedan de fått ett nytt ryggmärke. Och de som inte begick brott tidigare kommer sannolikt inte att göra det bara för att de bytt ryggmärke. Så enkelt är det.

Och något har jag lärt mig. Bland annat att inte skapa rädsla i onödan, att göra mc-gängen farligare än de är. Det som nu hänt i Umeå har sannolikt ingen praktisk betydelse för vanligt folk, men är en stor grej för mc-gänget. De är nu del i en internationell gemenskap och har fått högre status i bikerkulturen.

Den lokala klubben har bytt namn och polisen vet exakt vilka dess medlemmar är.

Svårare än så är det faktiskt inte.

Åklagare och advokater: Det finns ingen organiserad brottslighet i Sverige!

Åklagare och advokater eniga: Det finns ingen grov, organiserad brottslighet i Sverige!

Boken Peter Rätz – Nio år som undercoveragent är skriven av Dick Sundevall. Boken innehåller ett väldigt intressant avsnitt där Sundevall citerar ansedda experter och advokater m.m om begreppet organiserad brottslighet vilket vi här vill delge läsarna. De citerade styckena återfinns samtliga mellan sidorna 235-242.

Statsåklagare Nils Eric Schultz var under 17 år förordnad att arbeta utslutande mot organiserad brottslighet: – *Många av utredningarna avsåg grov och ofta mycket grov brottslighet som det givetvis är angeläget för rättsväsendet att försöka stävja. Men under dom här åren kan jag med säkerhet bara säga att det var två fall där jag kunde se någon organisation värd namnet. Ett rånargäng och ett gäng som langade knark. Annars var det sm det brukar i Sverige: tillfälliga, löst sammanhållna konstellationer.*

Nils Uggla, framstående brottsmålsadvokat med lång erfarenhet och därtill Notarius Publicus. Uggla fick frågan om hur många fall han hade haft där han kunnat se eller ana en grov organiserad brottslighet, eller en maffialiknande gruppering: *Visst finns det smärre grupperingar, men att kalla dessa för maffiagrupperingar är enligt mitt förmenande att driva det för långt. **Sålunda är svaret på din fråga att jag under 30 år ej kan påstå att jag varit i kontakt med någon svensk maffiagrupp eller ens hört talas om det.*** Däremot har jag både haft och hört talas om smärre grupperingar.

Lars Kruse, som har sin advokatbyrå i Helsingborg, är en av Sveriges mest framträdande advokater: ***Bortsett från ett par ärenden med internationell anknytning bl.a. en holländsk bedragarlaga, är det enkelt att svara: 1 ärende på 20 år.***

Thomas Olsson, känd från fallet Ulf och nu högaktuell som advokat åt Thomas Quick: *Narkotikahanteringen torde på ett visst plan vara organiserad, men det rör sig för svensk del oftast om personer som gått ihop för att utföra brotten. De kan ha familjeband, etnisk tillhörighet eller någon annan anknytning till varandra, men de ingår inte i en organisation, vars verksamhet sträcker sig utanför så att säga den aktuella brottsligheten... **Så om man med "grov organiserad brottslighet avser en grupp människor som gått samman i en organisation vars övergripande syfte är att begå brott, utan att det i förväg är fastställt vilken typ av brott som avses, eller skapa förutsättningar för att begå brott, så är det nog en ganska sällsynt företeelse. De flesta grupperna förefaller att utgöra mer eller mindre löst sammankopplade nätverk som syftar till att antingen genomföra vissa konkreta brott, t ex narkotikahandling eller skattebrott. eller beskydda varandra mot andra kriminella.***

Johan Eriksson, som förekommit i Tv-serien "Advokaterna": *Min principiella inställning är att man tycks laborera med olika begrepp om vad som faktiskt är organiserad brottslighet. Att ett antal personer till exempel under någon slags gängflagg begår rån kan i min värld knappast kvalificeras som organiserad brottslighet. **Med min syn på saken kan det möjligen vara så att utländska organisationer från tid till tid opererar på svensk mark i exempelvis narkotikatransaktioner men att någon egentlig egen organiserad brottslighet inte finns i vårt land.** Alldeles säkert svarar den under alla förhållanden inte för någon högre procentsats i vår brottstatistik. **under min tid som verksam advokat tycker jag mig ha stött på tecken på organiserad brottslighet i princip uteslutande i fall där det förekommit utländsk medverkan.***

Peter Althin, den mest kända av de framstående brottsmålsadvokaterna sa: ***Möjligen är det ett par fall under mina 35 år i yrket där det skulle kunna handla om grov organiserad brottslighet. Men om jag gick tillbaka och skärskådade dessa, är jag inte säker på att de heller skulle kunna passa in i den rubriceringen.***

Payback Sveriges kommentar

Det är synnerligen märkligt att regering och riksdag iscensatt en sådan enorm satsning mot så kallad grov organiserad brottslighet när en mängd experter och personer med mycket lång erfarenhet av arbete med just grova brottsmål inte anser att det ens existerar någon grov organiserad brottslighet i Sverige och knappast ens organiserad brottslighet!

Borde inte och hade inte riksdag och regeringen en skyldighet att genomföra en fullödig utredning rörande i första skedet om (grov) organiserad brottslighet ens existerade i Sverige? Hade inte regering och riksdag att i sådana fall ta fram en exakt definition av vad som utgör organiserad brottslighet och att fastställa att ingen förening ska kunna förföljas under sådana definitioner utan att ha begått konkreta brott såsom organisation först? Jo, självklart. Vi fastslår således att regering och riksdag verkställt en satsning mot en form av brottslighet som inte ens förekommer i Sverige.

Och då kommer vi osökt till frågorna: Fanns det inte mer angelägna och mer frekvent förekommande brottstyper som förtjänat en sådan här stor satsning bättre? Vem tjänar på att en satsning mot grov organiserad brottslighet kommer till stånd? Och vem har i så fall utövat påtryckningar för att säkerställa att satsningen genomförs? Å kanske viktigast av allt: Är det då märkligt att polisens resultat hela tiden försämrats om den grupp de prioriterar att arbeta gentemot har en polisupplåst kriminalitet och den satsning de fokuserar allt större del av sin verksamhet uppå, egentligen inte förekommer ens i verkligheten?

Källa:

[Dick Sundevall, författare och dokumentärfilmare, boken Peter Rätz – Nio år som undercoveragent, sidan 235-242](#)

Experter: Polisen jobbar mot MC-klubbarna för att det ger pengar och positiv press!

Experter, såsom Leif G W Persson, på organiserad brottslighet underbygger nedan exakt vad Payback Sverige tidigare uttalat nämligen att omfattningen av våld i hemmet mot kvinnor och barn, våldtäkter och misshandel är av en närmast gigantisk omfattning jämfört med så kallad mc-kriminalitet! Men, att det är mc-killarna som det är enklast att få positiv press för samt fortsatt pengaflöde till polisen för!

Artikelbakgrund

I den första artikeln om grov organiserad brottslighet där ett flertal experter och advokater enigt uttalade att det inte finns någon grov organiserad brottslighet ställde vi ett antal frågor. De ska vi besvara i den avslutande artikeln med hjälp av fler experter. Även denna gången väljer vi att citera ur Dick Sundevalls bok Peter Rätz – Nio år som undercoveragent, sidan 238-242.

Frågor som söker svar

Frågor som vi i denna del om så kallade organiserad brottslighet ska besvara är:

- Finns det inte mer angelägna och mer frekvent förekommande brottstyper som förtjänat en sådan stor satsning bättre? Vem tjänar på att en satsning mot grov organiserad brottslighet kommer till stånd?
- Och vem har i så fall utövat påtryckningar för att säkerställa att satsningen genomförs?

Svaren

Vi kommer här att citera ett antal experter och visa att stigmatiseringen av mc-klubbar dels är grovt felaktig och dels väldigt överdriven och vi ska också finna ut orsaken till varför just mc-klubbarna utgör den stora måltavlan och höra om experterna anser det vara berättigat.

Dick Sundevall: *Naturligtvis måste polisen vidta åtgärder mot de här organisationerna när de som klubbar eller som enskilda medlemmar eller anhängare begår brott, precis som mot alla andra medborgare som begår brott. Jag kan också förstå om man sätter in lite extra resurser mot de här*

gängen eftersom de utgör en arrogant utmaning mot rättsstaten genom sitt agerande. Därtill kan ett antal rotlösa unga män se det här som ett romantiserat alternativt livsval. Men det måste vara några rimliga proportioner. Sannolikt står olika grupperingar av fotbollshuliganer för betydligt fler våldsbrott än vad de här gängen gör tillsammans. Och som sagt, **våldet i hemmen mot kvinnor och barn är mångfalt mer omfattande.**

För varje polis som sätts in mot de här mc-gängen blir det en mindre som kan lösa, eller helst förhindra, grova våldsbrott i hemmen, våldtäkter, mord och liknande grov brottslighet.

Men – för de jurister som sitter som höga polischefer i olika polisdistrikt i landet, är det de här gängen som ger de positiva rubrikerna när man då och då lyckas få några av dess medlemmar fällda.

Leif G W Persson, Kriminologiprofessor vid Rikspolisstyrelsen har följande att säga om den grova, organiserade brottsligheten: – **Föreställningarna om dom här gruppernas samhällsfarlighet och den kriminalpolitiska vikten av att satsa stora resurser på dom, är inte riktigt grundade i realitet. Dom är överdrivna. Man borde ta itu med våldtäkter och vanliga misshandelsfall där människor kan bli slagna sönder och samman. De har en omfattning som närmast är gigantisk i jämförelse med det här lite mer organiserade inslaget.**

Dom här grupperna fungerar närmast som en polisiär kukförlängare. Man kan ligga och spana och man kan jobba under täckmantel och sånt. Det kan hålla på i årtal och blir en i det närmaste sekterisk verksamhet.

Mot detta invänds ofta att den “grova organiserade brottsligheten” hotar vittnen, vilket är mycket allvarligt för rättssäkerheten. – *Det vanligaste hotet mot vittnen handlar om en banal gatumisshandel med vanliga offer och gärningsmän. Det är betydligt mer vanligt än att grabbar i lädervästar dyker upp och hotar vittnen. Men det är ju dom där killarnas verksamhet som det är enklast att få in mer pengar till polisen.*

Dick Sundevall, journalist och författare: Varje gång det kommer förslag om lagändringar som innebär hårdare tag i form av längre fängelsestraff, buggning av våra hem, kontroll av vår mejltrafik etc, så hänvisas till den “grova organiserade brottsligheten”. Riksdagsmän, många åklagare och polischefer återkommer till det här som en mantra. För att inte tala om alla tyckare inom journalistiken: ledarskribenter, kolumnister och andra som aldrig behöver kontrollera det kontrollerbara – utan bara tycker fritt. Det nya “sociala mediet”, alltså bloggarna – tycks också vara överbelastat av personer som kräver hårdare tag mot något som de inte kan definiera.

Payback Sveriges kommentar

Artikeln hade att besvara två olika frågor med hjälp av direkta citat från olika former av experter. Frågorna gällde om det inte fanns mer angelägna och frekvent förekommande brottstyper som bättre förtjänade en stor satsning än så kallad organiserad brottslighet. Den andra frågan avsåg vem som tjänade på och utövade påtryckning och initierat satsningen mot organiserad brottslighet.

G W Persson uttalar: **Man borde ta itu med våldtäkter och vanliga misshandelsfall där människor kan bli slagna sönder och samman. De har en omfattning som närmast är gigantisk i jämförelse med det här lite mer organiserade inslaget.**

Dick Sundevall spår på med att konstatera att det är olika åtgärder, insatser och tillslag mot mc-klubbar som ger höga polischefer positiva rubriker då de emellanåt lyckats fälla enskilda medlemmar för brott vilket också är orsaken till att poliserna fortsätter att felprioritera och sätter mc-klubbarna i fokus istället för att bekämpa konkret brottslighet såsom våld mot kvinnor och barn.

I förlängningen medför detta också att polisen trots ökade resurser likväl klarar upp ett mindre antal brott!

Således fastslår experterna att det just finns betydligt mer angelägna och frekvent förekommande brottslighet än så kallad enskilda mc-klubbmedlemmars brottslighet, nämligen den brottslighet som är gigantisk i jämförelse: Mord och dråp inom familjen, mord och dråp bland människor som är bekanta med varandra samt våldtäkter och misshandelsfall!

Men, som experterna också fastslår är det områden och grupper som vare sig ger polisen positiva rubriker, mer pengar till den polisiära verksamheten och heller inte kan hänvisas till för att få igenom fler övervakningsmetoder eller integritetskränkande lagar. ***Och i den ovanstående meningen gömmer sig också svaret på den andra frågeställningen vem som tjänar på samt utövar och initierar såväl utökade satsningar som fler integritetskränkande lagar – Sveriges Polismyndighet!***

Dick Sundevall, författare och dokumentärfilmare, boken Peter Rätz – Nio år som undercoveragent, sidan 235-242

Advokat Anders Lindstrand: Polisens arbetsmetoder mot bikers är ett hot mot demokratin!

Bakgrund

Advokat Anders Lindstrand har en mycket lång och bred erfarenhet av att försvara och hjälpa bikers och bikerklubbar i juridiska ärenden. Lindstrand har därigenom under åren fått en ovärderlig inblick i polisens arbete mot bikerkulturen.

Massmediebilden leder till jättestora polishus och fler poliser och åklagare!

I Sveriges Radios program "Advokaterna" ger han sin syn på polisens arbetsmetoder mot bikerkulturen:

Anders Lindstrand som gjort sig känd för att företräda personer i kriminella gäng som Hells Angels. Han hävdar att många av dem är oskyldiga och att polisens metoder är ett hot mot demokratin.

– Polisen anser sig maktfullkomliga. Polisen vill visa musklerna och tar sig friheter.

Det är massmediebilden av gängkriminalitet som leder till jättestora polishus, fler poliser och åklagare. Enorma kostnader som går ut över skola, omsorg och fritidsgårdar. Det är nästan som när vi jagade ubåtar på 70-talet. Då fick försvaret nya pengar. Man hävdar att det finns en ökad gängproblematik, och då skall polisen ha enorma resurser extra. Det är som att man ser spöken på något sätt. Det är ett samarbete mellan polisen och massmedia som ger denna bild av farliga gäng. Det ger krav på skärpta tag, hårdare straff, mer pengar till polisen. De grova brotten har inte ökat.

Poliser – Ett hot mot demokratin

Poliser är i många fall ett rent hot mot demokratin. De tror att det ankommer på dem att styra och ställa. Tidigare hette det att den som inte begått brott inte hade något att frukta. Numer får husrannsakan ske även hos den som inte är misstänkt för brott. Polislagen har ändrats så när en bil stoppats av polisen, får husrannsakan ske enligt polisernas eget gottfinnande. Det gör att poliserna anser sig ganska maktfullkomliga och det blir en maktkamp. Poliserna generellt vill visa musklerna och visa att det är de som bestämmer och ta sig vilka friheter och befogenheter som helst. Därför behövs det fler advokater som jag...

Länk till programmet: <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=95&artikel=5061877>

[PDF-fil över artikeln kring programmet](#)

Leif G W Persson om polisens kukförlängare – bikers och bikerkriminaliteten!

Leif G W Persson om bikerkriminaliteten!

Leif G W Persson behöver knappast någon närmare presentation såsom TV-personlighet, bästsäljande deckarförfattare och kriminologiprofessor vid Rikspolisstyrelsen. I boken Peter Rätz – Nio år som undercoveragent, sidan 238-242, gör han följande uttalanden:

*Föreställningarna om dom här gruppernas samhällsfarlighet och den kriminalpolitiska vikten av att satsa stora resurser på dom, är inte riktigt grundade i realitet. Dom är överdrivna. **Man borde ta itu med våldtäkter och vanliga misshandelsfall där människor kan bli slagna sönder och samman. De har en omfattning som närmast är gigantisk i jämförelse med det här lite mer organiserade inslaget.***

Dom här grupperna fungerar närmast som en polisiär kukförlängare. Man kan ligga och spana och man kan jobba under täckmantel och sånt. Det kan hålla på i årtal och blir en i det närmaste sekterisk verksamhet.

Mot detta invänds ofta att den "grova organiserade brottsligheten" hotar vittnen, vilket är mycket allvarligt för rättssäkerheten. – *Det vanligaste hotet mot vittnen handlar om en banal gatumisshandel med vanliga offer och gärningsmän. Det är betydligt mer vanligt än att grabbar i lädervästar dyker upp och hotar vittnen. **Men det är ju dom där killarnas verksamhet som det är enklast att få in mer pengar till polisen.***

Rörande mc-kriminaliteten har även polisprofessorn Leif G W Persson uttalat sig enligt följande i TV-inslaget: "En polisiär kukförlängare" som kan ses via nedan länkade Youtubeinslag.

“Det finns viktigare områden att satsa resurser på än den organiserade brottsligheten, anser polisprofessorn Leif GW Persson. – Föreställningarna om de här gruppernas samhällsfarlighet och

den kriminalpolitiska vikten av att satsa stora resurser på just dom, dom är inte riktigt grundade i realitet, säger han till Kriminalkanalen.

Att arbeta med organiserad brottslighet fungerar som en "polisiär kukförlängare" illustrerar polisprofessorn".

Länk till Youtubeinslaget:

<https://www.youtube.com/watch?t=11&v=99wttt6RMTM>

Rikskrimanställd biker: Bikers i allmänhet är inte kriminella i större omfattning än andra!

Intervju med Lennart Körnsveden, medlem i polisens ryggmärkesklubb Blue Knights MC samt anställd på Rikskriminalen!

Payback Sverige har intervjuat Lennart Körnsveden, en medlem i en av polisens ryggmärkesklubbar, Blue Knights, Sweden I.

Hej, Lennart. Det var ett tag sedan. Hur är det?

Hej Peter. Jo, tack allt är bra.

Jag tänkte ställa några frågor som jag hoppas du vill svara på.

Ok, jag skall försöka.

1. Berätta lite om dig själv. Vem du är och vad du arbetar med..

Ja nu jobbar ju jag inte sedan flera år direkt ute på "fältet" utan är på en jourrotel men också med att granska och utreda barnpornografibrott i Jönköpings län. Jag kommer därför inte i kontakt med "bikers" på samma sätt som de uniformerade gör.

2. Du är även medlem i en av polisens ryggmärkesklubbar. Berätta lite om din personliga relation till motorcyklar. Hur allt började, vilka motorcyklar du ägt osv.

Alltså jag är en återfalls knutte och har haft några japs. Just nu kör jag en Kawa 1600 cl, delvis ombyggd till bagger med batving. Jag kollar gärna på OCC och kollar gärna på byggen, läser bikertidningar och tycker att choppers är "smycken". Jag tar tillfället i akt att köra hoj varje dag till och från jobbet så det blir rätt många mil om året på hojen. Har tidigare gjort tidningen till Blue Knights och har suttit i styrelsen en kortare period för ett par år sedan.

3. För svensken i allmänhet och även för media verkar det vara ett okänt fenomen att det faktiskt förekommer ryggmärkesklubbar för poliser. Berätta lite om er klubb, vad klubben står för, vilka värderingar som är grundläggande i er verksamhet samt varför ni valt att köra med ryggmärken.

Jag tror också att det kanske inte är så många bland allmänheten som känner till oss, även om Blue Knights fyller 40 år nästa år. Annars finns det ju bikerklubbar för brandmän, för FN soldater och

särskilda klubbar för kristna. Alla med ryggmärken vilket naturligtvis i sig bidrar till att avdramatisera just ryggmärkesåkande knuttar.

Vi är en internationell klubb som finns i mer än 24 länder inkl USA. Vi är ca 20 000 medlemmar. Klubben startade i Main, i USA, 1974 sedan dess har över 600 chapters bildats. Ett chapter består av minst 10 medlemmar men kan ha uppemot 100-200 medlemmar. I Tyskland finns det ett 30 tal chapter, i Sverige finns dock endast 1. I stadgarna står bla att vi skall verka för att skapa en vänlig atmosfär där medlemmarna kan umgås med varandra och utveckla det gemensamma intresset för motorcyklar och motorcykelåkning under kamratliga förhållanden utan ras-, kön-, språk-, religions- eller åsiktsdiskriminering. Klubbens motto är det internationella, "RIDE WITH PRIDE". Alla kör inte med ryggmärken och det är heller inget krav även om många gör det. Detta är inget vi väljer. Hur ryggen ser ut är internationellt med tillägg för aktuellt chapter. Vi kör olika märken allt från rena fullblods-racer till Harley- bobbys och Guldvingar.

4. Ryggmärkesklubbar brukar misstänkliggöras på grundval av olika styrelsefunktioner. Då polisens mc-klubbar bär samma märken och har samma funktioner inom sina klubbar skulle det säkert intressera läsarna att höra varför ni använder beteckningarna president och sergeant-at-arms i er klubb samt vad de står för.

Vi använder de internationella beteckningarna på funktioner eftersom vi är en internationell klubb. Vi har president, vice president samt anchorman eller quartermaster som vissa chapter säger, kassör och sekreterare. Beteckningen Sergeant at arms finns inte. Ledaren i en mc klubb benämns ju allmänt som president och inte ordförande som i andra föreningar eller klubbar.

5. Brödraskap. Lasse Wierup och enskilda polischefer har i olika medier gått ut med att det existerar inget så kallat brödraskap inom bikerkulturen. Vad är din kommentar kring det?

Ja du, brödraskap betyder säkert olika saker för olika människor och inte minst i olika situationer. Begreppet brödraskap finns ju i väldigt många andra sammanslutningar där man har något gemensamt. Ett visst mått av brödraskap finns nog hos de flesta av oss även om graden av lojalitet varierar. Hur utpräglad fenomenet är inom just bikerkulturen har jag faktiskt ingen aning om.

6. Payback Sverige har ju drivit och vunnit samliga fall rörande kommunala västförbud samt även genom en riktad informationskampanj förmått såväl Konstitutionsutskottet som Sveriges riksdagsledamöter att ta ställning emot ett västförbud. Vad är er inställning så som klubb till så kallade västförbud på krogar, då vi förmodar att det även drabbar era mc-klubbar?

Givetvis drabbar det även oss i så fall. Det är en debatt som väl har svalnat vad jag kan förstå. För vet jag att Enskilda krögare ibland kunde ställa krav på viss klädsel på sitt näringsställe. Det kunde tex handla om slips eller kavajtvång något som ju också mer eller mindre försvunnet. Jag är dock inte främmande för att diskussionen kring detta kan komma upp på nytt i framtiden men ett generellt ryggmärkesförbud som det i så fall skulle handla om, är inget jag spontant sympatiserar med utan ser problem hur man skulle tolka ett sådant förbud. Men som sagt jag tror aldrig att det kommer att bli aktuellt med någon lagstiftning som enskilda krögare kan luta sig emot. Men va f... Det är ju rökförbud på krogen, så man vet ju aldrig.

7. 1 % och Outlaw mc-gäng.. Polischefer såväl som Lasse Wierup menar att begreppen innebär att klubbarna ställer sig utanför samhället samt över/utanför lagen. Ifrån bikerkulturens sida har vi uttalat att ingen klubb i Sverige någonsin har hävdats att de ställer sig utanför lagen eller samhället och att påståendena bottnar i en avsiktlig felöversättning av begreppet "Outlaw".

Se: <http://www.payback.name/?p=9127> Vad är din kommentar?

Ja, nu är ju inte jag någon expert på översättningar men jag kan bara konstatera att begreppet att "ställa sig utanför samhället eller lagen" inte praktiskt finns. Det är ju inte så enkelt att det finns något avtal att underteckna där man ställer sig utanför varken samhällets krav eller hjälp. En grundregel är ju att alla människor har ett lika värde och har rätt till samhällets skydd och hjälp, även om personen begått ett brott. I mitt jobb har jag att förhålla mig till det brott en person har begått och jag varken dömer eller fördömer personen även om jag tar avstånd från det brott eller handling han eller hon har gjort.

8. Du har tidigare sagt att bikers i allmänhet inte är kriminella i större omfattning än andra är något varje polis mycket väl känner till även om det finns de som påstår motsatsen. Jag värjer mig kraftigt mot uttryck som "mc kriminalitet" "mc krig" och andra mindre genomtänkta uttryck. I min myndighet talar man inte längre i termer av "kriminella mc gäng" och så är det förhoppningsvis i hela polissverige. Är det då din/er personliga uppfattning, liksom det är Brottsförebyggande rådet och kriminologers, att kriminaliteten inom mc-miljön består av att enskilda personer begår brott och att klubbarna inte är kriminella organisationer?

I Sverige sätter vi inte "stämplar" på organisationer, föreningar och klubbar och är inget vi säkert kommer att göra under överskådlig tid. Det vore också högst rättsosäkert utifrån de demokratiska värden vårt land står för. Att kriminalisera medlemskap i en viss förening skulle vara mycket vanskligt och jag är övertygad om att detta aldrig kommer att hända, även om vi sett motsatsen i andra länder. Vi har den rättsordningen i Sverige att var och en skall stå till svars för det uppsåt man haft vid utförandet av brottet och även om man i ett gäng begår brott skall varje individs uppsåt provas och värderas. Det är det som vi har att förhålla oss till.

9. Vi har förstått att det finns en alltmer ökande frustration hos så kallade "vanliga poliser" rörande det faktum att polisen uppvisar allt lägre personupplärningsprocent samtidigt som en stor mängd poliser åläggs att bevaka olika mc-evenemang eller spana på enskilda bikers alternativt klubbhus.

Du har tidigare sagt att du kan mycket väl förstå den frustration det innebär att ständigt bli stoppad och kontrollerad vid de evenemang man besöker, för att så sker i dag är jag lika väl medveten om som du. Anledningen till detta är att man från myndigheternas ledning i dessa fall beslutat att det skall vara så. Det kan också för mig tyckas märkligt att man vid arrangemang tar in hundratals poliser, tom på övertid för att kontrollera ett fåtal. Kontroller som oftast ger ett mycket magert resultat, sett till insatsen. Det är inte omöjligt, till och med troligt att samma resurs på E4an en vanlig helgkväll skulle resulterat i ett betydligt större utfall av upptäckta brott, efterlysta personer och gjorda beslag. Tro inte annat än att de poliser som genomför dessa beordrade kontroller ofta frågar sig samma sak, är detta nödvändigt. Regering och riksdag ger genom det s.k. regleringsbrevet ramarna för polisverksamheten. Såväl enskilda poliser som bikers har ett gemensamt intresse av att rikta om polisverksamheten mot konkret brottslighet istället för kontroll av bikers. Har du något råd rörande hur vi kan agera eller samverka för att få slut på dessa systematiska kontroller och återkommande registreringar av personer enbart på grundval av föreningstillhörighet och evenemangsdeltagande?

Spontant kommer jag inte på något just nu även om jag tror att vår mc-klubb kanske kan bidra till att avdramatisera mc-åkare med väst, bara genom vår existens. En annan väg för att nå ett bättre klimat är förstås att respektera varandra, att uppträda korrekt och skippa skitsnack. Jag beklagar att du träffat på poliser som du uppfattar inte uppträder korrekt. Om man vänder på det kan jag också reagera för att man i vissa bikertidningar generaliserar över "snutarna" som man ibland utan omsvep anser vara ett enbart elakt kollektiv som gör allt för att jävlas. Nu tror jag att du och faktiskt de allra flesta andra bikers har en mera nyanserad bild av polisen än så, men alla vi kan säkert gemensamt bidra till en vänligare och bättre atmosfär. För visst vill även en "biker" att polisen hittar tjuven som stulit hojen i garaget, spöat upp dottern utanför discot eller gjort inbrott i hemmet.

10. I bikermiljön upplever vi att polismyndigheten allt oftare agerar mot bikers på ett sätt som helt saknar stöd i lagen och därvid istället utgör brott mot lagen från polismyndigheternas sida då handlingarna och åtgärderna i förlängningen inskränker och begränsar föreningsfriheten och yttrandefriheten på ett sätt som strider mot såväl svensk grundlag som europakonventionen. Vad är din åsikt och din kommentar kring att polisen bland annat kontakter arbetsgivare, hyresvärdar, försäkringsbolag, banker med flera för att informera och samtidigt påverka aktörerna att agera mot bikers såväl som bikerklubbarna genom att säga upp enskilda personer från arbetet, säga upp hyreskontrakt, få försäkringsbolag att säga upp försäkringar samt banker att chockhöja räntan för klubbarnas huslån?

Det där va mycket på en gång, o bara något som man generellt kan svara på, nämligen att rättsvårdande myndigheter och poliser i allmänhet inte bara skall hålla sig inom regelverket utan också uppträda korrekt och med omdöme. Bla JO har att granska att så sker.

11. Slutligen skulle vi vilja höra vad du och polisen anser om Payback Sverige och vår verksamhet. Du har tidigare sagt att: "Jag brukar ibland läsa dina artiklar på Payback. Du är väldigt ambitiös och brinner vad jag har förstått för bikers självklara rätt att åtnjuta samma rättsäkerhet. En rättighet som alla medborgare i vårt land i grundlagen redan är tillförsäkrade. Jag har förstått att du och många med dig tyvärr upplever att man inte från rättsvårdande myndigheter fullt ut åtnjuter detta".

Ja jag får väl citera mig själv där då. Det är naturligtvis tråkigt att en del upplever att de utsätts för trakasserier. Att polisen ibland väljer att gå på enskilda individer särskilt hårt med kontroller och ingripanden har sin förklaring till att dessa under delar av sitt liv valt att leva som "livsstilskriminella" dvs förekommer mycket flitigt med div brott under kort tid. Då resonerar man att "det skall vara svårt att leva som livsstilskriminell och därför ägnar man dem större uppmärksamhet. Detta är då riktat mot den personen och under en viss period.

Ja då får vi tacka Lennart och önska en skön hojsommar.

Detsamma, Peter !

Som framgår ur intervjun skedde en inledande mejlkonversation. Lennart Körnsveden har även vid ett tidigare tillfälle insänt ett svar till Payback kring en artikel om polisens mc-klubbar som är lika intressant som intervjun ovan.

Anmärkning: Beteckningen Sergent-at-arms används av en annan av polisens mc-klubbar: Iron Crews MC.

Länk till tidigare intervju med Lennart Körnsveden:

<http://www.payback.name/?p=6949>

Professor, Kriminolog och Bikerforskare svarar Payback om bikerkriminaliteten!

Bakgrund till intervjuerna!

Är Payback Sverige ensamma om att anse mc-klubbarna förföljda och orättvist behandlade? Vad blir följden om trakasseringarna av bikerkulturen fortsätter? Frågor som söker svar. Payback beslöt att ställa ett antal frågor kring ovanstående problematik direkt till utvalda externa experter.

De utvalda blev:

Janne Flyghed, Professor i allmän kriminologi vid Stockholms Universitet

Robert Andersson, var vid tidpunkten för intervjun Kriminolog och Universitetslektor i Kriminologi vid Kristianstads Högskola och numer lektor i kriminologi vid Växjö Universitet och ansvarig för Stockholmspolisens externa utvärdering av The Stockholm Gang Intervention Project, SGIP: <http://www.payback.name/?p=2082>

Stig Grundvall, Filosofie doktor och Lektor vid Institutionen för Socialt Arbete vid Göteborgs Universitet. Den enda person i Sverige som doktorerat med en avhandling om bikers i Sverige: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet.

Inledande allmän kommentar från Professor Janne Flyghed

Inledande allmän kommentar från Janne Flyghed: Dina frågor är omfattande och därmed inte helt lättbesvarade, åtminstone inte kortfattat. En inledande generell kommentar är att det är en fundamental skillnad mellan ett vetenskapligt arbete och en journalistisk produkt. En journalist kan driva en viss tes, en fråga, för att t.ex. väcka debatt, utan att ha kravet att systematiskt ha gått igenom allt skrivet om det ämne han/hon behandlar. Men givetvis ska de inte basera sig på lögn eller förneka/utelägna fakta som går mot den tes de driver. Det finns pressetiska regler. Som bekant är det inte alltid journalistiska framställningar lever upp till detta, i synnerhet inte vad det gäller kvällspressen. Intresset av att öka upplagan överväger ofta informationsintresset.

För mig som forskare är premisserna för arbetet något annorlunda. Förutom att jag ska kritiskt granska alla fakta jag presenterar (källkritik), ska jag systematiskt gå igenom tidigare arbeten om det jag ska skriva om och ska dessutom lägga ner lika mycket energi på att motbevisa mina teser som att bekräfta dem. Jag ska också styrka alla mina påståenden och citat med referenser. Så är det tänkt idealt, men givetvis är det inte alltid forskarsamhället lever upp till detta till 100 %. Detta sagt inledningsvis för att poängtera skillnaden journalistik och forskning och att det därmed inte är lämpligt att bedöma journalistik med samma måttstock som jag bedömer forskning. Men även det omvända gäller, d.v.s. forskning ska inte bedömas med journalistisk måttstock.

Vad det gäller boken Svensk maffia så ligger den lite i gränslandet mellan forskning och journalistik om än närmare journalistiken. Jag har inte läst den, endast ögnat igenom vissa delar av den. Det finns så mycket att läsa och det gäller att hårt prioritera.

Du frågar om vissa förfaringssätt i boken kan ses som seriösa i kriminologiska sammanhang, och med hänvisning till ovanstående så är det inte rimligt att bedöma boken utifrån ett kriminologiskt forskningsperspektiv även om den utger dig för att vara en "faktabok". Det har säkerligen heller aldrig varit författarnas avsikt att de ska leva upp till sådana krav, men det går givetvis att ha synpunkter och reflektioner kring dina frågor trots det.

Vi har tidigare presenterat de tre experternas syn på Svensk Maffia-boken och Lasse Wierup-journalistiken varför vi här endast länkar till de expertsvaren då aktuell artikel avser "Kriminella MC-gäng": <http://www.payback.name/?p=7713>

5. 1999 publicerades Brottsförebyggande Rådets rapport, MC-brott 1999:6, vari förenklat konstaterades att mc-gängen inte utgör kriminella organisationer, utan att en eller flera

personer i klubbarna tillsammans med personer utanför mc-miljön begår kriminella handlingar. "Det finns ingenting som tyder på att profiten av den brottslighet som medlemmar begår tillfaller gruppen." Trots dessa rapportens slutsatser fortfor media, samt framförallt politiker och polisväsendet i oförminskad utsträckning, att begagna uttrycket "kriminella mc-gäng". Fast detta är den enda undersökningen, i statlig icke polisiär regi, som någonsin företagits i avsikt att utreda "vilken typ av problem som mc-gängen i Sverige utgör för samhället och rättsväsendet", har dess slutsatser fullkomligt negligerats och aldrig vidare berörts eller hänvisats till, av någon av samhällets företrädare. Vidare har heller ingen ny, eller annan liknande, undersökning beslutats om eller företagits fastän problemet med och kring "mc-gängen" hela tiden anses vara av accelererande natur. Kan detta anses vara ett normalt beteende att så fullständigt bortglömma och begrava, för att aldrig mer omtala, en hel utrednings omdömen och slutsatser? Att handla och tala i direkt opposition mot egen undersöknings slutsatser och åsikter? Vilken eller vilka slutsatser drar du, som kriminolog, av detta handlande? Var vänlig kommentera.

Janne Flyghed: Dina frågor med anledning av Brottsförebyggande Rådets rapport, MC-brott 1999:6, kan jag inte besvara eller kommentera mer än att du bör fråga dem som negligerat denna rapport.

Robert Andersson: Här bör man ta in det faktum att polisen sedan slutet på 80-talet jobbat s.k. policyskapande. Man har medvetet gett sig i kast med att försöka påverka beslutsfattare och politiker. Jag skulle säga så här: Det är ett missförstånd att tro att kriminalpolitiken skulle vara neutral och rationell när inget annat politikområde är det. Politik handlar om att formulera problem och framställa sig själv som lösning på problemet. Det är det polisen gör med MC-gäng. Vad som väcker olust hos mig är att det bara är de brottsutredande myndigheterna, d.v.s. polis & åklagare som är källor rörande det fenomen som kallas grov organiserad brottslighet. Oberoende forskning om detta fenomen är i stort sett obefintligt. Men det handlar om en profilering av den egna verksamheten som hänger samman med den mål- och resultatstyrning som infördes i Sverige under 80-talet gällande offentlig verksamhet. Ett annat exempel på hur mål- och resultatstyrningen fått saker att gå käpp rätt åt skogen är skolan. Likheterna mellan skol- och utbildningspolitiken och kriminalpolitiken är slående. Men till skillnad från polisen har lärarkåren totalt misslyckats med sitt policyarbete och har blivit de enda som inte får uttala sig.

Stig Grundvall: Forskning handlar om att undersöka något i efterhand. Det finns ett problem i att den inte kan vara dagsaktuell. Samtidigt hamnar vi i ett osäkert rättsläge om inte argument och insatser utgår från beprövad kunskap.

6. Anser du, som kriminolog, att det finns saklig grund och tillräckliga bevis för att benämningen "kriminella mc-gäng" skall vara ett adekvat och acceptabelt begrepp?

Janne Flyghed: Jag är skeptisk till denna typ av svepande generaliserande begrepp. Klart fördelaktigare att prata om konkret brottslighet, d.v.s. enskilda personers brottslighet. **Kriminella Mc-gäng skulle vara en adekvat benämning om det finns sådana som har som huvudsaklig verksamhet att begå brott och att detta omfattar samtliga personer som är medlemmar.**

Robert Andersson: Alla begrepp som rör sig kring det som kallas grov organiserad, och ofta internationellt förankrad, brottslighet, fungerar just på grund av att de är oklara, ospecificerade och odefinierade begrepp. Dessa begrepp skulle inte gå att använda i ett forskningssammanhang på grund av att de är oklara.

Stig Grundvall: Mig veterligt finns det ingen sociologisk definition av begreppet "kriminella MC-gäng". Det är självfallet ett svaghetstecken då det öppnar upp för godtycklighet. Det finns risk att man använder det utefter hur det passar in.

7. Anser du, som kriminolog, att bilden av mc-klubbar som systemhotande, kriminella brottsorganisationer, är korrekt och med verkligheten överensstämmande?

Janne Flyghed: Om man med systemhotande avser att de på något sätt hotar rikets fortbestånd så är min uppfattning att de inte är systemhotande. Däremot finns det belagt att personer kopplade till Mc-klubbar begått brott, även grova brott, och att dessa brott i vissa fall riktat sig mot personer som arbetar inom de brottsbekämpande myndigheterna som politiker och åklagare.

Robert Andersson: Verkligheten är ett minst sagt svårfångat fenomen, och troligen finns den inte på något enkelt sätt. MC-gängen har fått sitt eget liv inom RKP och KUT-verksamhet, en verklighet som man lyckats över förväntan att föra över till politiken. Svaret blir då att hos RPS & RKP m.fl., men även politiker är detta verkligheten. MC-gäng hotar demokratin! Att det sedan finns försvinnande lite bevis för att så skulle vara fallet är en annan fråga. Det du frågar är huruvida det är rationellt det som sker. Problemet är bara huruvida det är rationellt att fråga en troende om Gud finns eller inte?

Stig Grundvall: Vad jag anser spelar mindre roll. Den som kommer med påståendet måste självfallet kunna verifiera det.

8. Vad anser du, som kriminolog, utgör det (eller de) bakomliggande motivet för den överdrivna framställningen av mc-klubbar såsom systemhotande och kriminella brottsorganisationer?

Janne Flyghed: Att det kan finnas bakomliggande motiv till att överdriva hotbilder av olika slag, oavsett om det handlar om terrorism eller risk för invasion av öststatsrelaterad brottslighet, är ett känt fenomen. Jag har skrivit en del om detta, bland annat i den artikel från Svensk Juristtidning som jag bifogat till detta mail.

Robert Andersson: Hade Saddam kärnvapen? Nä! Svensk polis är ett tämligen utforskat område. Vad man däremot kan säga är att Polisen är den enda av den offentliga verksamheten som lyckats ta sig upp ur den kris som nyliberalismen medförde för Sverige under 1980-talet. Polisen har sedan Björn Eriksson medvetet jobbat på att framhäva sig själv och sin betydelse. Detta har man lyckats bra med och får nu hela tiden mer pengar, medan annan offentlig verksamhet lider under konstant ekonomisk kris. I detta policyskapande arbete har man medvetet jobbat med att ta fram hotbilder och dylikt. Kombinera detta med EU-inträdet och EU och Europol och dylikt så har du en fruktbar gryta för att generera mer resurser och medel. Exempelvis Schengenavtalet och dylikt har spelat polisen rätt i händerna. En annan faktor här är ju också järnridåns fall, efter det har vi i väst letat efter nya hotbilder. Hotbilder tycks vara nödvändiga för att ordna vår värld. t.ex. Näcken eller gå inte och bada efter att du ätit.

Stig Grundvall: Se fråga 7.

9. Finns det, genom svensk kriminalhistoria, någon som helst historisk motsvarighet till de handlingar av punktmarkerande natur som idag riktas mot mc-kulturen?

Janne Flyghed: Svårt att säga, men det är inte okänt att personer som sysslat med narkotikabrott punktmarkerats. Man måste också betrakta den typ av kontroll som Säkerhetspolisen ägnade sig åt av personer med politiska vänstersympatier under efterkrigstiden som en form av punktmarkering. Rikskriminalens 100-lista är också uttryck för detta, se deras verksamhetsplan.

Robert Andersson: Ja, vi har kartläggningen av Tattarna.

Stig Grundvall: Vet ej. Möjligtvis går det att dra paralleller till övervakningen av vissa delar av vänsterrörelsen under 1960-70-tal.

10. Finns det genom svensk kriminalhistoria, någon som helst historisk motsvarighet till den faktiskt planerade, beslutade och iscensatta massmediapolicy, med uteslutande avsikt att demonisera en hel kultur och dess företrädare, som mc-klubbarna utsatts och fort-löpande utsätts för?

Janne Flyghed: Kan jag inte uttala mig om, men ställer mig skeptisk till planerad, beslutad och iscensatt massmediapolicy. Samtliga media? Tidningar, radio och Tv? Och planerad och beslutad av vem/vilka?

Robert Andersson: På det hela taget är det så att kriminalpolitiken sedan 1970-talet i USA och 80-talet i Europa, har kommit att bli en arena för politisk profilering. Vi har massvis med företeelser som inte klarar en närmare granskning. Ett svenskt exempel är narkotika, svensk narkotikapolitik är ett unikum med extrema straffsatser där bara USA är värre i Väst. Här har vi hur förhindrandet av smittspridning av HIV och gulsot inte genomförs p.g.a. sprututbytesprogram anses vara något som uppmuntrar knarkande. MC-gängen har en bra, bra bit kvar innan den kan jämföras med svensk narkotikapolitik. Men det gemensamma för mycket som sker inom kriminalpolitiken är just detta att man kan påstå saker utan att det utsätts för kritisk granskning.

Stig Grundvall: Det är svårt att jämföra och jag är ingen expert på området. Men moralisk panik kring olika fenomen har uppstått vid flera tillfällen under 1900-talet. Jag tänker t.ex. på dansbaneeländet på 1940-talet och raggarna på 1950-60-tal. Resandefolket demoniserades mestadels under de första decennierna av 1900-talet.

11. Har du något du vill tillägga, utveckla eller överhuvudtaget kommentera vad gäller fenomen i och ikring mc-klubbar eller liknande så varsågod:

Robert Andersson: Om man har en symbolpolitik som grund, där man försöker skaffa sig väljare genom dramatiska utspel, kommer alltid lätt utdefinierbara grupper som MC-gäng, som har i sin "kultur" ett avståndstagande till det konventionella samhället, att bli en tacksam måltavla. Andra sådana grupper utgjordes av Tattarna och finska Zigenare. Vad du får är en samverkan mellan politiker som vill göra karriär, forskare som också vill göra karriär och brottsbekämpande myndigheter som vill ha mer pengar. Häri har då inte djupare empiriska analyser något större chans!

Kriminologiprofessor Janne Flyghed: Vaga för att inte säga obefintliga bevis för att bikerklubbar är kriminella!

*I samband med föregående publicerad intervju sände Professor Janne Flyghed med en artikel från Svensk Juristtidning nr1/2007: **Kriminalitetskontroll – baserad på tro eller vetande?** Artikeln var utomordentligt intressant varför en uppföljande intervju rörande artikelns skrivningar ägde rum. Länk till artikeln publiceras i slutet av intervjun.*

1. Hotrekvisitet: Anser du att det föreligger de tillförlitliga och kontrollerbara belägg för mc-klubbars kriminalitet som rättfärdigar den ström av nya förslag som nu i rask följd läggs och med största sannolikhet kommer att genomföras? Då pratar jag inte om personer så kallat

kopplade till mc-klubbar utan mc-klubbar som sådana?

Janne Flyghed: *Nej, tycker inte det finns stöd för att MC-klubbar generellt bedriver kriminell verksamhet. Dock finns det uppenbarligen inom vissa sådana ett större inslag med personer som sysslar med kriminell verksamhet. Och även om det finns klubbar som är involverad i kriminell verksamhet, så gäller det givetvis inte alla sådana.*

2. Hotbildskonstruktioner: Anser du att hotbilden vad gäller mc-klubbar har just ett sådant uttalat syfte du själv beskriver med t ex att rättfärdiga organisationers existens och verka för att organisationen bör tilldelas mer resurser?

Janne Flyghed *Tror att den hotbild som framställs av MC-klubbar till förhållandevis liten del legitimerar olika brottskontrollerande organisationers existens. Finns andra hotbilder som väger tyngre.*

3. Påståendehierarki: Under vilken punkt av din uppbyggda påståendehierarki skulle du påstå att merparten av anklagelserna gällande mc-klubbars kriminalitet faller? Vad anser du de är baserade på och utefter?

Janne Flyghed: *För att svara på det måste jag ta mig igenom och klassificera de rapporter som just handlar om brottslighet kopplad till MC-klubbar. Vad jag hittills sett så är det väldigt vaga, för att inte säga obefintliga, belägg för att MC-klubbar en masse sysslar med brottslighet. Däremot finns det starka belägg (fällande domar m.m.) för att ett flertal personer inom vissa klubbar varit inblandad i grov kriminalitet.*

4. Normalisering: Anser du att det är vad som skett när det gäller mc-klubbar att "bristfälligt underbyggda exceptionella hotbilder efterhand normaliserats. Att de trummats in som sanningar trots att det saknas belägg och att det därmed skapats ett permanent krisläge vilket legitimerat ytterligare repressiva insatser i form av mer polis, hårdare straff och nya polismetoder. Du har själv kallat detta skeende för "normalisering av det exceptionella".

Janne Flyghed: *I viss mån har det skett en sådan normalisering, d.v.s. i bemärkelsen att den brottslighet som förekommit (och förekommer) inom vissa grupperingar spillt över på MC-klubbar generellt.*

5. Organisationsexpansion och organisationsegoistiska skäl: Kan bikers säga ha blivit polisens mjölkkossa eller imaginära u-båt? De som legitimerar polisens fortlevnad i det att de fungerar som en permanent uppgraderingsmöjlig hotbild vilken ständigt kräver mer och fler tvångsmedel, expanderad verksamhet och större ekonomiska resurser för att kunna bekämpa?

Janne Flyghed: *Likartad fråga med nr.2 ovan. Den MC-relaterade brottsligheten ingår som en mindre del i denna argumentation, men här finns också lokala variationer. Inom vissa länspolismästar-områden är tankegången mer relevant än inom andra.*

6. Enstaka icke representativa, exceptionella händelser normaliseras till att bli ett ständigt överhängande hot: Mc-konflikten på 1990-talet samt t ex sprängningen av åklagarens dörr i Trollhättan är ju exempel på två exceptionella händelser och skeenden. Sprängningen är ju överhuvudtaget ingen som vet varken motiv till eller vem som är förövare men den har likväl tagits som intäkt för åtgärder mot mc-klubbarna: Inrättandet av en överåklagare och de åtgärder som t ex skall föreslås av en styrgrupp inom Justitiedepartementet före den 30 april 2008. Ingendera händelsen kan ju sägas vara annat än exempel på just exceptionella händelser. Anser du att det är adekvat att tala om just exceptionella händelser som exploateras och

normaliseras till att bli ständigt överhängande hot som legitimerat en expansion av kontrollen (som du själv uttrycker saken)?

Här vill vi tillägga att sprängningen av åklagarens dörr efter att intervjun ägde rum visat sig vara utförd av personer helt utanför bikerkulturen men länge och väl användes av media såväl som polis för att smutskasta bikerkulturen och införa fler repressiva åtgärder.

Janne Flyghed: Finns en uppenbar risk att vissa spektakulära händelser normaliseras och spiller över på MC-klubbar generellt. De klubbar som huvudsakligen är intresserade av MC-kulturen får ta en del skit på grund av de klubbar som varit involverade i mer eller mindre grov kriminalitet. Lätt att allmänheten, med god hjälp av media, drar alla över en kam.

7. Anser du slutligen att mc-klubbarna är offer för en demonisering, såsom kriminella mc-gäng, samt en demonisering av hoten?

Janne Flyghed: För att upprepa vad jag sagt ovan: tror att klubbar som inte sysslar med illegal verksamhet drabbas av de brott som andra klubbars medlemmar de facto är inblandade i. Risken finns då att det sker en demonisering av MC-kulturen. Något som borde kunna motverkas med att de klubbar som inte sysslar med brott tog sig och fick större utrymme i debatten. Men skötsamhet blir inte lika fläskiga löpsedlar tyvärr.

Länk till artikel:

http://payback.name/wp-content/uploads/Kriminalitetskontroll_baserad_pa_tro_eller_vetande.pdf

Intervju med Professor i Rättssociologi Håkan Hydén!

Bakgrund

Då Payback under året 2008, i samband med ungdomskravallerna i Köpenhamn, snubblade över diverse intressanta uttalanden från Håkan Hydén, Professor i Rättssociologi vid Lunds Universitet, beslöt vi att på vinst och förlust sända iväg en förfrågan till nämnda professor. Vi erhöll mycket intressanta och tankeväckande svar som i sin tur framkallade ytterligare en fördjupande intervju.

Bakgrund till frågeställningarna:

Förföljelserna och punktmarkeringarna av bikers i Sverige visar inga tecken på att mattas av snarare verkar det som om de kommer att fortsätta trappas upp i ett allt mer accelererande tempo. Samtidigt mullrar det och knorras alltmer i bikerleden över de därigenom alltmer inskränkta levnadsbetingelser bikers tvingas uthärda. Vi förstår att du inte specifikt följt bikerfrågan och vill inte heller att du skall uttala dig om det eventuella berättigandet eller inte i själva förföljelserna. Vi önskar istället att du skissar ett scenario i vad som kan bli resultatet om utvecklingen oförtrutet fortsätter vilket ju för övrigt allt tyder på att den kommer att göra. Utanförskap, svårt/omöjligt att erhålla/behålla arbeten pga massmedial demonisering, en alltmer totalomfattande kontrollapparat med ideliga blodprov, fordonskontroller och liknande.

Exempel på frågeställningar:

Vad har lett fram till dagens situation?

Vad är de dolda, utsagda, bakomliggande motiven från samhällets sida att dagens situation kunnat uppstå?

Kan det sägas vara adekvat att, man pga de stora skillnaderna i uppfattningen om moral och heder, tala om ett kulturernas krig?

Vilket scenario kan du se framför dig?

Vilka kommer de eventuella uttrycksmedlen att bli om bikers beslutar sig för att (juridiskt) ge igen?

Hur kommer en konflikt mellan en bikerkultur och samhället att te sig?

Vilka blir konsekvenserna av en sådan konflikt?

Håkan Hydén:

Vi lever i ett övergångssamhälle mellan ett övermoget industrisamhälle och ett informationssamhälle i vardande. Det skapar historiskt sett spänningar och osäkerhet. Inom samhällsvetenskapen finns det t.o.m. dom som talar om att vi lever i ett risksamhälle. Andra talar om ett postmodernt samhälle, som kännetecknas av att "allt förflyktigas" (Zygmundt Bauman) och att det inte längre finns några sanningar att hålla sig till. Detta är orsakerna till dagens situation, vilket jag kan tala om länge och väl.

Konsekvensen är som sagt att spänningarna och de sociala klyftorna ökar i samhället. Det kan vi se på sånt som inkomstklyftorna och nyrikedomen. Vi ser det också i den roffarmentalitet som spritt sig från samhällets topp till dess botten.

När det gäller moral och etik, tror jag att vi länge inte har behövt att diskutera sådant. Det har varit inbyggt i det homogena och framgångsrika samhälle vi hade under 1900-talet.

Det är först nu i den brytningstid vi befinner oss i – under ett 50-tal år – som moral och etik väcks till liv. Vi måste ju omorientera oss och bygga ett nytt samhälle. Jag tror inte heller det finns anledning att tala om civilisationernas krig, som Hutchinson, även om ökade inslag i vårt land och i västerlandet generellt av muslimer och islamisk påverkan, skapar sociala spänningar.

Och så till Bikers. I den typ av övergångssamhälle som jag nämnde, vet vi att vissa grupper sluter sig och går sin egen väg. Självförsörjning, legalt och icke-legalt, blir alternativ. Sådant utmanar det etablerade samhället. Det tror jag är en minst så viktig förklaring till att man "synar" bikers som man gör från statens sida. Denna motsättning förstärks om bikers ger igen. Men det kan ju ske på olika sätt. Att fortsatt odla sitt utanförskap kan ju vara ett sätt att protestera och även medverka till skapandet av alternativ till det existerande sättet att leva. För en sak är klar, det är den sociala dimensionen som står för dörren de närmaste 50 åren. Vi har just passerat peaken av den tekniska digitala utvecklingsskedet.

Fördjupande intervju

Intresseväckande svar, men vi ville även denna gång ha än mer uttömmande, specificerade och nedbrutna svar så vi skickade en extra omgång uppföljande frågor:

1. Till TT instämmer du i att en förklaring till Köpenhamnsupploppen är att invånarna sedan lång tid lider av ett utanförskap samt uttalar själv "att anlägga bränder är ett av få uttrycksmedel som ungdomar kan använda för att visa sitt missnöje". Min fråga är då: Bikers är sedan länge drabbade av samma

sorts utanförskap som Köpenhamnsungdomarna och har samtidigt varit avskurna alla former av mediala uttrycksmedel för att kunna ge sitt missnöje till känna. Vilka uttrycksmedel kan du se att bikers kommer att använda sig av framöver för att visa sitt allt ökande missnöje? Konsekvenser?

Håkan Hydén:

Vet egentligen för lite om Bikers och deras agenda för att kunna svara. Uttrycksmedlen står i proportion till vilka frågor som drivs och hur pass viktiga de är för gruppen/organisationen. Jag vet t ex inte i vilken utsträckning Bikers ägnar sig åt olaglig verksamhet som en del av sin försörjning, eller om det "bara" gäller för vissa grupper typ Hells Angels (om nu dessa gör det, vilket jag i och för sig inte har annat än tidningsuppgifter på, något man aldrig ska lita på).

2. Om jag uppfattar dig rätt menar du att det faktum att bikergruppen sluter sig och går sin egen väg och därmed utmanar det etablerade samhället, är en minst lika viktig del i och förklaring till, polisens och samhällets pågående förföljelse av bikers såsom grupp, som den utmålade brottsligheten? Är detta en riktig och korrekt iakttagelse?

Håkan Hydén:

Jo, jag menar det, även om det inte ens säkert sker medvetet från etablerade gruppers sida, utan mer som en reflex och reaktion mot det avvikande, ungefär som mobbing fungerar mellan ungdomar. Man vet inte riktigt varför, men man gör det.

3. Du ger i de tre första styckena av ditt mail en förklaring på de fyra första frågorna, avseende det moderna samhällets och vad som lett fram till dagens situation och läge. I det sista korta avsnittet går det därefter att även här utläsa svaret både på de fyra första frågorna men också på de tre sista frågorna omsatta till att gälla specifikt bara för bikerkulturen. Är detta korrekt uppfattat?

Håkan Hydén:

Jo, det är riktigt uppfattat. Mina förklaringar ligger på en förhållandevis hög abstrakt nivå, men jag tror ändå att det är de krafter jag pekar ut som gör sig gällande.

4. Med termen "självförsörjning" och i begreppet "att fortsätta att odla sitt utanförskap" avser du här även en självförsörjning i meningen av en egen moral- och hederskodex? Och i att fortsätta odla sitt utanförskap, avser du då att ur isolering och slutenhet utan influenser utifrån, fortsatt bygga en egen kultur med specifika tankesätt, moral och en unik begreppsvärld?

Håkan Hydén:

Innehåller två frågor. På den första svarar jag nej. Jag menar i det sammanhanget självförsörjning i en existentiell mening, dvs. hur man skaffar sitt uppehälle och sin försörjning. På den andra frågan svara jag ja. Odla sitt utanförskap = bygga sin egen kultur i en vid mening precis som du skriver

5. Ser du, såsom rättssociolog, någon ytterligare fara i detta ovanstående beteende? Kan då inte den extrema slutenheten och isoleringen provocera fram än mer kontroll-, övervaknings-, avlyssnings-åtgärder och rättsövergrepp samt eskalera motsättningarna in absurdum?

Håkan Hydén:

Jo, så är det definitivt. Det finns en fara och risk att det sker en eskalering, för att tala i militäriska termer. FRA-lagen är ju ett "bra" (läs dåligt) sådant exempel.

Polisen har inga som helst belägg för att bikerklubbar är kriminella! Fem bevis i sak!

En artikel som med jämna mellanrum är mycket viktig då den alldeles själv visar att Polisen i samarbete med media utan någon som helst grund och föreliggande bevis helt orättfärdigt tecknat en bild av kriminella mc-klubbar som de inte kan bevisa – för att det finns helt enkelt inga bevis i sak!

Ställda mot väggen är detta allt Polisen kan lägga fram!!!! Patetiskt!!

1. Polisen ställdes under 2010 mot väggen i Förvaltningsrätten i Karlstad, mål nr 386-10, där Payback inlämnade yttrande i sakfrågan kring mc-klubbars kriminella status, varvid polisen tvingades redovisa vilka bevis de kan förete för begreppet ”kriminella mc-gäng”.

Fallet avsåg en persons rätt att inneha vapenlicens då han var medlem i en klubb som enligt polisen hade kopplingar till en specifik sfär. Polisens yttrande i Förvaltningsrätten, diarienummer Av-558-3966/08: *“Polismyndigheten har använt begreppet “kriminella mc-gäng” i målet. Begreppet har inte använts i någon särskild juridisk betydelse utan det har begagnats genom ett mer allmänt språkbruk (och användningen torde inte heller avvika från sedvanligt språkbruk)”*.

2. När samma fall 2011 prövades i Kammarrätten i Göteborg, mål nr: 4450-10 med Payback som juridiskt ombud, försökte polismyndigheten med en ny variant, Polismyndighetens yttrande, diarienummer 1700V02-Av-558-03966/2008: *“Polismyndighetens återkallelsebeslut utgör inte något hinder för Xxx Xxxx att delta i vad myndigheten valt att kalla kriminella mc-gäng”*.

Återkallelsebeslutet ogillades på grund av polismyndighetens obefintliga bevis i sak för någon mc-klubbs kriminalitet!

3. I ett helt annat fall angående en klubbmedlems rätt att avtjäna sitt straff med fotboja bestod polisens argumentering av att personen tillhörde *”De sammanslutningar som av rikspolisens sorteras in under grov organiserad brottslighet”*.

Källa: <http://www.gp.se/nyheter/goteborg/1.589003-bandidosboss-slipper-inte-fangelse>

4. Tidigare skickade Payback Sverige ett Öppet brev till polisen i vilket vi frågade med vilken rätt de använder begreppet ”kriminella mc-gäng”? Svaret från Rikskriminalens underrättelsesektion blev: *Begreppet kriminella MC-gäng är även en direkt översättning av det engelska begreppet “outlaw MC-gangs” (författarens kommentar: Outlaw översätts med fredlös) vilket är det vedertagna begrepp som används av brottsbekämpande myndigheter över hela världen... De brottsbekämpande myndigheterna inklusive Rikskriminalpolisens underrättelsesektion använder sig systematiskt av begreppet kriminella MC-gäng i olika rapporter, lägesbilder etc som beskriver den organiserade brottsligheten i Sverige.*

Källa: www.payback.name/?p=2313 och <http://www.payback.name/wp-content/uploads/rikskrimsvar.pdf>

Rikskriminalens underrättelsesektion, svenskt polisväsendes specialistenhet på så kallad mc-brottslighet, medger således ännu en gång att de brukar begreppet kriminella mc-gäng – inte på grund av vare sig fakta, forskningsmässiga rön eller bevis – utan enbart utefter att begreppet är ett vedertaget begrepp som systematiskt används av de brottsbekämpande myndigheterna!?

5. I december 2016 erbjöd Payback Sverige Polisen 50 000 kronor om de kunde lägga fram otvetydiga konkreta bevis på att någon mc-klubb inom Sverigemodellen är en kriminell organisation utefter

kriterierna: att klubben har kriminalitet som huvudsyfte, att klubben (och inte enskilda medlemmar) beslutar, planerar och verkställer allvarliga brottsliga gärningar för att därefter som klubb tillgodogöra sig brottsutbytet.

Polisens svar blev: Begreppet "kriminella mc-gäng" saknar legaldefinition. Det kan i vissa fall ha betydelse för utgången av ett brottsmål om brottet utövats i organiserad form eller sammanslutning. Sådan prövning görs av domstol efter att åklagare väckt åtal. Prövningarna görs i varje enskilt fall. [Klicka här för att läsa brevet](#)

Payback Sverige efterfrågade inte legaldefinitioner över organiserad brottslighet. Tvärtom påpekade vi i utfästelsen att bevisen **inte** kunde utgöras av en hänvisning till EU:s definition över organiserad brottslighet utan istället skulle bestå av konkreta bevis att en klubb hade kriminalitet som huvudsyfte och att klubben beslutar, planerar och verkställer brottsliga handlingar samt därefter tillgodogör sig brottsutbytet! Polisens svar är således ett *goddag- yxskaft-svar* som inte överhuvudtaget går i svars mål och bara ännu en gång bevisar att polisen inte har några som helst bevis för mc-klubbars kriminalitet!

... ändå straffas en hel kultur med alla dess medlemmar!

Polisen har således visat att de faktiskt inte har ett enda bevis för mc-klubbarnas kriminella status att hänföra till då de ställs mot väggen och tvingas presentera sina kort i en rättegångsförhandling eller via en konkret fråga rörande bevis för polisens användande av begreppet "kriminella mc-gäng". Och det är väl ändå ingen som inte tror att polisen skulle lägga fram varje bevis på bordet i en rättegång om de faktiskt hade något att komma med, eller hur?

Således är och förblir polisens kriminalisering av bikerklubbarna inte byggd på någon annan grund än polisens upplevda behov av mer pengar och mer personal, och en hel kultur med alla dess medlemmar samt alla anhöriga och andra människor i och omkring bikerkulturen, dignar under förföljelser, trakasserier och den tunga bördan av en kriminaliserande stigmatisering! Fair? Not so much...

Länskriminalchef, Polischef, Advokat, Chefsåklagare och Kammaråklagare – alla förklarar de att Hells Angels MC inte är en kriminell organisation!

Vi fortsätter att skildra vad Anette Cedergren skrivit i artikeln *Pressetik och Hells Angels ingående i bikerantologin Olja, krom och manlig gemenskap*, sidan 141-182. Denna gången fokuserar vi kring vad Cedergren fick fram kring vad åklagare, kammaråklagare, advokat, polischef och Länspolis-mästaren uttalade vid frågan om Hells Angels MC är en kriminell organisation.

Om Hells Angels MC som "kriminell organisation"

Sidan 156: Och vet massmedia att Hells Angels är en kriminell organisation? Detta uttryck som

slentrianmässigt används i press, radio och tv? – Jag skulle gärna vilja att någon visade mig vari kriminaliteten består, säger Göran Bergling, chefsåklagare i Helsingborg. *Inte så att inte medlemmar skulle vara kriminella. För det är dom. Men, mc-klubbarna som sådan, är dom kriminella eller inte? Det är väldig skillnad... Men där måste man nog ta sitt ansvar. Påstår man att en organisation är kriminell, så får man ju ha någon form av belägg för det. Då måste man ha belägg för att man har stadgar, eller någon form av procedur, eller ett uttalat syfte som är direkt kriminellt. Och det har man inget belägg för.* Ingen har ju sett stadgarna för Hells Angels, t.ex.

Men från massmedia menas ju då att man har en journalistisk täckning för uttrycket? Asch... det är något man antar. Eftersom medlemmarna i stor utsträckning är straffade, så utgår man från det... Man ser att dom bär väst, och den här hårtofsen och skägget, och att dom betar sig på ett visst sätt, och då blir det lite slarvigt att man säger att dem är kriminella, som föreningar betraktade. Det är ju inte korrekt att dra sådana slutsatser utan vidare.

Tom Svensson, kammaråklagare, Helsingborg:- *Det är ju inte bevisat att det är så... Kriminella mc-gäng innebär ju att gänget som sådant skulle vara kriminellt... Jag anser det är fråga om gäng och att där finns ett betydande antal medlemmar eller sympatisörer som är kriminella. Men att organisationen som sådan skulle var kriminell, det har man ju inte så mycket belägg för... medlem A kanske har dömts för ett knarkbrott, medlem B driver in skulder. Men en del av dom är ju inte brottsliga. Och att dom skulle sätta sig ner vid ett bord och säga "nu går vi och köper knark" och "nu går vi och driver in skulder", det har man ju inga som helst belägg för... det innebär ju som sagt inte att Hells Angels som sådant sysslar med brott, hela organisationen.*

Sidan 157: Knut Dreyer, polischef Helsingborg: *Dom är ju väldigt organiserade... Men i vad mån deras brottslighet är organiserad, det ser man i varje fall inte i domarna. Det kan man inte påstå...*

Peter Tjäder, chef för Länskriminalen i Skåne: – Och till yttermera visso är det ointressant. För ett gäng kan inte begå brott, inte i Sverige i alla fall. Bara enskilda personer. *Och i mc-gängen är det ofta så att olika individer ägnar sig åt olika brott, utan att andra är inblandade i det. Så det finns ingen anledning att prata om kriminella mc-gäng...* Men uttrycket har ju genom massmedia kommit att få en väldig betydelse i den politiska debatten. För många läser ju bara tidningarna, får sin bild genom det. Och intresset har ju kommit att fokuseras på att förbjuda organisationerna i sig, att göra det straffbart att vara med där. *Och det är ju inget som är önskvärt för polisen.*

Sidan 161: Tom Peyton, advokat kommenterar ovanstående utslag från PO, enligt följande: "Organiserad brottslighet och Öppet förakt för lagen"... Är Hells Angels en brottslig organisation? *Kan man tala om en kriminella mc-gäng? Det där är ju inte på något sätt styrkt idag. Det är ju bara massmedia som påstår att det är så, och kallar dom så..*

Intervju med Bikerpastorn Ulf Mannebeck, Church on Wheels!

Med anledning av dokumentären *Himmelska Bikers* som sändes i SVT kanal 1, måndagen den 29 juli ställde Payback Sverige lite frågor kring bland annat kristna ryggmärkesklubbar/bikerklubbar till

en av de medverkande i programmet. Den person som besvarar frågorna är samordnaren inom Church on Wheels, Bikerpastorn Ulf Mannebeck.

Frågor, svar och kommentarer!

Vi börjar intervjun med att citera direkt från medias artiklar om programmet och ber om Ulf Mannebecks kommentar kring de olika skrivningarna:

Därför kom det som en komplett överraskning att det finns 20 kristna mc-klubbar bara i Sverige.

Kommentar: De ca 20 olika Kristna klubbarna representerar alla sorters mc-stilar, några är de som går in för "Biker" stuket, några är med i Sverigemodellen.

när någon i introduktionen börjar prata om den vanliga gången med hangarounds och prospects – så känns det märkligt. Alla de vanliga benämningarna som ständigt möter oss i beskrivningar av mc-gång med inte särskilt gott rykte. Det är precis samma klättring uppåt här, även om man kör i Jesu namn. En tröskel att komma över redan från start.

Kommentar: Vill man vara med i en "subkultur" så är det väl ganska naturligt att man tar reda på hur den fungerar, annars så ska man nog syssla med något annat. **För övrigt tycker jag att bikerkulturen är i vissa stycken mycket lik kristendomen, tänker då på gemenskapen, broderskap, respekt, samförstånd.**

Måste man ha väst så att det nästan ser ut som att man är medlem i Hells Angels? Jag har svårt att köpa det här.

Kommentar: Läderkläder och väst är inte på något sätt synonymt för "Hells Angels". Jag tycker det blir bara larvigt när de ser det på det viset och fäller en så dum kommentar.

De kristna verkar inte riktigt vilja ta avstånd från de andra gängen.

Kommentar: Vad skulle de vara för Pastor, eller kristen klubb som tog avstånd från folk som vill ha kontakt med dem/oss? Bara tanken på att jag skulle ta avstånd från någon som söker mig som pastor blir ju helt absurd.

Ytterligare frågor

Payback: Du uttalar själv i en artikel dig enligt följande: *Skillnaden mellan oss och profana mc-klubbar är väl att vi tror på Jesus, annars har vi nog snarare mer gemensamt.*

Vidare så är ju en del av de kristna bikerklubbarna valt att ingå i Sverigemodellen. De kristna bikerklubbarna har även valt att använda sig av bikerkulturens märken och att leva efter samma regelverk gällande bland annat hojinniehav och provotider.

De kristna bikerklubbarna är slutligen också flitiga deltagare vid olika bikerfester och mc-evenemang.

Så vår fråga blir: *Vad består skillnaden mellan kristna bikerklubbar och de andra bikerklubbarna? Finns det någon skillnad förutom tron?*

Svar från mig som Bikerpastor: Det är ju för mig helt självklart att ta avstånd från användandet av alla former av rusmedel, har ju arbetat i missbruksvård i många år och ser det som en förtroende fråga. Det finns även andra moraliska aspekter som är ganska självklara om man påstår sig vara

Kristen/Pastor, men det har inget att göra med om man är biker, raggare, moppefantast eller rent av sportfåne, utan har mer att göra med det nya livet man har funnit i Gud.

Skillnaden mellan kristen bikerklubb och inte kristen är nog ingen större skillnad på i uppbyggnad, även icke kristna klubbar skiljer sig åt i detaljer, så det är nog mer så att det är lite olika mellan alla olika bikerklubbar, en del har ingen klubblokal men de flesta har det, osv.

Payback: Vi har också pratat en hel del med medlemmar från de kristna bikerklubbarna vid olika mc-evenemang. Å de berättar om att de drabbats av samma företeelser som andra bikers såsom person- och fordonskontroller. Vad har du för kommentarer kring det?

Ulf Manneback: *Personligen har jag aldrig blivit stoppad av den anledningen som du frågar om. Har hört av andra däremot att de blivit stoppade, utan någon rimlig orsak och tycker att det är lite märkligt.*

Payback: Hur ser du överlag på de upprepande, olaga kontrollerna av bikers- och bikerklubbar med flera förföljelseformer samt polisens och medias uttalande om klubbarnas kriminella status?

Ulf Manneback: Din fråga får mig att tänka på när polisen för några år sedan fick kritik för att de inte klarar upp brott som har begåtts i den utsträckning man kan förvänta sig, typ narkotika, inbrott och annan kriminalitet. Det blev en del skrivelser i massmedia av om detta, en polischef svarade då att de behöver nog göra en extra drive med fartkontroller, så folk såg dem mer, vad nu det har med kriminalitet att göra? Möjligen samma tänkande från polisen i det du frågar om.

Massmedia lever mycket på att sälja lösnummer och för dem verkar det som att sanningen inte alltid är så avgörande, utan mer att få till en bra rubrik. Ofta så vill journalister ställa mig som motsats till olika klubbar och bikers för att skapa en "smaskig" rubrik. Hittills så har jag klarat mig från detta. Det beror nog på att jag krävt av dem att låta bli, men tyvärr så kan man aldrig vara säker på att det inte skulle göra så ändå en dag. Men jag gör vad jag kan för att det inte ska hända.

Payback: Hur ser du på Paybacks arbete och verksamhet för bikerkulturens återupprättelse?

Ulf Manneback: Jag önskar er som arbetar med detta allt gott!

Länk till artiklar om Himmelska Bikers-dokumentären:

<http://www.payback.name/?p=11238>

<http://www.payback.name/?p=11302>

Länk för att kunna se hela programmet i efterhand:

<http://www.svtplay.se/video/1363698/himmelska-bikers>

Länk till alla Kristna MC-klubbar i Norden:

<http://www.churchonwheels.se/sv/klubbar.html>

Länk till Church on Wheels. Én kyrka för motorfolket vars uppgift är att vara ett andligt service organ för alla olika sorters MC-klubbar/Motorklubbar:

<http://www.churchonwheels.se/sv/component/content/article/25-allmaent/5-vaelkommen-till-church-on-wheels-europe-.html>

Stockholms Universitets Kriminologiska Institution förkastar hela utredningen om straffrättsliga verktyg mot “organiserad brottslighet”!

Kriminologiska Institutionen vid Stockholms Universitet (KISU) står upp för rättssäkerheten!

Stockholms Universitets Kriminologiska Institution, under ledning av Sveriges Internationellt mest erkända kriminolog, Professor Janne Flyghed, har alltmer tagit över som den främsta försvararen av Sveriges rättssäkerhet!

Vi ska här gå igenom Kriminologiska institutionens underlag för Stockholms universitets remissvar på SOU 2014:63, *Organiserad brottslighet – förfälts- och underlåtelseansvar, kvalifikationsgrunder m.m.*

KISU:s sammanfattning

Vi börjar med att direkt återge KISU:s sammanfattning av remissvaret: *Kriminologiska institutionen avvisar förslaget om skärpningar av det straffrättsliga regelverket rörande organiserad brottslighet. Skadan eller faran av denna brottslighet och dess utveckling har inte visats på ett övertygande sätt, utredningens alarmistiska beskrivning strider mot tidigare utredningar från bl.a. Polisen, den allmänpreventiva effekten av föreslagna lagändringar har inte gjorts trolig, och effekterna av en expansion av strafflagstiftningen har inte problematiserats.*

Citat direkt ur remissyttrandet

Direktiven kan kritiseras. Det görs inga försök att bedöma effekterna av de stora insatser som gjorts under senare år eller att analysera varför den organiserade brottsligheten trots detta tydligen bara blir värre. Det mycket allvarliga påståendet att den organiserade brottsligheten är systemhotande, byggs inte empiriskt under på ett rimligt sätt. Det förefaller i direktiven vara viktigare att visa att viss brottslighet kan räknas som organiserad än att visa vilken skada eller fara brottet innebär som skulle kunna berättiga ett högre straffvärde.

Utredningen understryker vikten av att “bekämpa” den organiserade brottsligheten genom att ange de olika problem som denna typ av brottslighet innebär.

- Gängen bygger upp kunskap som gör att de kan fortsätta och utvidga den brottsliga verksamheten.
- Kriminella gäng bygger genom våld upp ett våldskapital, vilket senare kan användas för att förenkla den fortsatta verksamheten.
- Den organiserade brottsligheten infiltrerar det legala samhället med bl.a. effekterna att gränserna blir otydliga och att illojal konkurrens ökar med risk för försämrade tillväxt, företagande och välfärd.
- De kriminella gängen försöker ta över samhällsfunktioner och att den organiserade brottsligheten därigenom blir systemhotande.
- Den organiserade brottsligheten är ytterst ett hot mot rättsstaten.

Då dessa effekter av den organiserade brottsligheten förs fram som bakgrund till behovet av lagstiftning, måste innebörden även vara att det rör sig om en förändring, d.v.s. om en situation som blivit allvarigare och där riskerna för skada ökat. Denna bild är dock knappast entydig och strider till

del mot andra beskrivningar i forskning och utredning. Utan att bagatellisera den organiserade brottslighetens effekter förefaller såväl dess allvar som dess negativa utveckling kunna ifrågasättas.

Den bild av den organiserade brottsligheten som utredningen ger kan ställas mot en i en tidigare statlig utredning om hemliga tvångsmedel mot allvarliga brott: “Det förekommer att hotbilderna kring organiserad brottslighet kännetecknas av vissa överdrifter. Trots att organiserad brottslighet till skillnad från terrorism sedan länge är fast förankrad i svenska samhället har hotbilderna ibland saknat empiriskt underlag. I vissa fall kan det upplevas som att organiserad brottslighet har fogats till en lista över diffusa hot som ingått i politikens och myndigheters retorik. Särskilt de namngivna gängerna har vid vissa tillfällen tilldelats egenskaper som de knappast lever upp till” (SOU 2012:44, s. 223).

Att avsaknaden av en definition är ett problem i sig lyfts också fram i utredningen. “Ett problem med insatser mot organiserad brottslighet kan alltså vara att det är svårt att klart se vilka insatser som lämpligen bör vidtas eller vad dessa ska leda till utan att samtidigt veta vad som avses med organiserad brottslighet eller vilket problem det är man vill komma tillrätta med från samhällets sida” (s. 43 f.). De föreslagna åtgärderna vidtas således delvis mot en fantombild. Definitionsproblematiken försöker utredarna sedan glida undan med en logisk kullerbytta. De menar nämligen att det inte finns något “omedelbart behov av att närmare definiera vad som avses med organiserad brottslighet” då deras förslag “i huvudsak (är) generella på det sättet att de inte specifikt är knutna till den organiserade brottsligheten”. Sitt förslag om ytterligare kriminalisering lägger utredningen således “oavsett om brottsligheten utförs i organiserad form eller inte”. (s. 71 f.). Har med andra ord “organiserad brottslighet” endast använts som en förevändning för en generell kriminalisering och en utvidgning av tillämpningsområdet?

Utredningen tar också upp flera exempel på att den organiserade brottsligheten inte är särskilt omfattande och t.o.m. kan förväntas minska

Utredningen menar att det “finns anledning att anta att de förslag vi lämnar till skärpta straffrättsliga åtgärder i någon utsträckning kan bidra till att minska antalet brott”. Dock redovisas inga belägg vad detta antagande grundar sig på.

I en nyligen avgiven statlig utredning hänvisas också till ett flertal arbeten som i frågasätter allmänpreventiva effekter, och utredningen uttrycker att “det inte finns några generella belägg för att skärpta straff eller en hög repressionsnivå avskräcker människor i allmänhet eller den som tidigare har begått brott från att fortsätta att begå brott” (SOU 2014:43, s. 217 f.)

Under senaste årtionden har strafflagstiftningen expanderat mycket kraftigt. Utvecklingen står i kontrast mot tidigare, då även ned- och avkriminalisering präglade lagstiftningen (von Hofer och Tham 2013). Ett enskilt förslag till skärpning av strafflagstiftningen blir då allvarligare genom att ingå i en utvecklingstendens som kan betraktas som systemhotande i meningen hota traditionella rättsprinciper.

Paybacks kommentar

KISU pekar på en rad väldigt viktiga företeelser och frågeställningar i sitt remissyttrande. Utredningen som ligger till grund för straffutvidgande har exempelvis fastslagit att så kallad organiserad brottslighet inte är särskilt omfattande och även förväntas minska. Varför ska då straffrättsliga åtgärder hela tiden vidtas, vidgas och skärpas?? Särskilt med tanke på att utredningen inte kan belägga att sådana straffskärpningar ens har någon som helst effekt?

Organiserad brottslighet används som ett slagträ i debatten utan att ens en legaldefinition av begreppet existerar. KISU påpekar därvidlag på att ***alla straffskärpningar därmed vidtas mot en så kallad fantombild*** vilket Payback också många gånger hävdade rörande bilden kring mc-klubbar. KISU ställer därefter utredningens viktigaste fråga: **Har med andra ord begreppet “organiserad brottslighet” endast använts som en förevändning för en generell kriminalisering och en utvidgning av tillämpningsområdet?**

KISU pekar också på en för bikerkulturen mycket väsentlig företeelse: **Särskilt de namngivna gängen har vid vissa tillfällen tilldelats egenskaper som de knappast lever upp till.** Namngivna gäng kallas i utredningen för självmarkerande “gäng” och avser i första hand mc-klubbar som i utredningen framställs som systemhotande, ett hot mot rättsstaten och en gruppering som byggt upp ett så omfattande våldskapital att den endast genom användandet av symboler hotar såväl samhällsordningen som enskilda myndighetspersoner m.m.

Omkring bilden av mc-klubbar såväl som kring organiserad brottslighet fastslår KISU ***att de alarmistiska beskrivningarna strider mot forskning och utredning från bl.a. polisens samt att såväl dess effekter som dess negativa utveckling kan ifrågasättas!***

Mycket bra jobbat, KISU är Paybacks omdöme! Låt oss fortsätta att få se er vid vår sida i kampen för ett samhälle som byggs på fakta, forskning och rättssäkerhet och där inga grupper ska förföljas utan att solklara bevis föreligger för skuld och kriminalitet för grupperingens brottslighet!

Remissyttrandet

Forskningsstudie fastslår att MC-klubbarna inte är några kriminella organisationer samt att det är gatugängen och inte “mc-gäng” som polisen ska arbeta emot!

Bakgrund och syfte

Håkan Karlsson vid Högskolan i Halmstad har i *Gängkulturen i Sverige – en sociologisk litteraturstudie kring kultur, attityder och värderingar* fastslagit att mc-klubbarna inte är några kriminella organisationer.

Håkan Karlsson har skrivit en forskningsuppsats som belyser den svenska gängkulturen. Karlssons syfte med uppsatsen var i första hand att öka förståelsen kring de svårigheter många gängmedlemmar har att lämna gängen men forskningsarbetet har likväl en hel del matnyttigt att erbjuda i fakta- och forskningshänseende för bikerkulturen. Karlsson har i sin vetenskapliga litteraturstudie genomgått en hel rad rapporter, forskningsartiklar, material från författare, journalister och polisen samt andra närbesläktade arbeten vilka alla kan tas del av genom Litteraturförteckningen längst bak i länkad forskningsstudie.

Uppsatsens sammanfattning

Karlsson sammanfattar resultatet av forskningsstudien i två stycken, enligt följande på sidan 3: I resultatet framkommer att Mc-gäng inte är mer kriminella än andra, men att de som vill hoppa av ofta utnyttjas av polisen.

Detta innebär slutligen att denna studie har lyckat visa att Hells Angels och Bandidos inte uppfyller kriterierna för organiserad brottslighet.

Sidan 7: I material från rikskriminalpolisen framstår inte Mc-gäng som organiserad brottslighet. De fall som rikskriminalpolisen granskat och där det förekommit kriminella handlingar kopplat till Mc-gäng, inkluderar enskilda medlemmar som tillsammans med andra utanför Mc-sfären begått brott. Om rikskriminalpolisens material stämmer kan det mycket väl vara så att de flesta Mc-gäng ägnar sig åt just motorcyklar. Motorcykeln har alltid varit ett viktigt attribut hos alla Mc-gäng, där den stylade utformningen utgör dess egenskaper. Många av de Mc-klubbar som finns i Sverige har således inskrivet i sina stadgar att varje medlem måste äga en motorcykel helst av märket Harley Davidsson.

Sidan 15: Karlsson citerar på sidan, Lars Korsell, forskare och enhetschef på avdelningen för ekonomisk och organiserad brottslighet. Korsell går emot andra forskare då han understryker att "gängmedlemmar" inte är några monster. de kan enligt honom vara både intelligenta och rationella: Författaren går i mot många andra forskare när han menar att gängmedlemmar inte är några monster, de kan enligt honom vara både intelligenta och rationella.

Sidan 29: Den normativa cirkeln inom hermeneutiken har sin utgångspunkt i socialt grundade fördomar. Detta kan i ett vidare perspektiv ha bidragit till att det från början har funnits socialt grundande fördomar kring Mc-gäng, där Hells Angels och Bandidos har skildrats som kriminella organisationer.

Sidan 36: Efter att noga ha gått igenom de olika sektionerna i presentationen av materialet så går det att se ett mönster där samhället till viss del har utövat en häxjakt gentemot olika gängkonstellationer. De har av media framställts som det värsta samhällshotet i svensk modern tid.

Sidan 40: I de rapporter som myndigheter och lagstiftare framställt råder det ingen tvekan om att samhället har ett nytt svårt fenomen att brottas med. Det som dock lämna frågetecken är att rapporterna är vinklade åt ett och samma håll, nämligen så som samhället själva vill att organisationerna skall uppfattas.

Sidan 40: vilket betyder att många medlemmar i Mc-gängen har vanliga familjeliv med bra social status. Om det stämmer så kan Mc-gäng inte syssla med grov kriminell verksamhet. Det skulle vara alltför riskabelt, då de vill framstå som sofistikerade Mc-entusiaster. Den gemensamma nämnaren som tycks ha förenat medlemmarna är att de inte har fått tillgång till samhällsgemenskapen, vilket i förlängningen kan ha bidragit till att de ses som avvikare. Detta betyder vidare att det finns vissa tendenser som pekar på att samhället hyser viss rädsla för medborgare som är starka och har en bra organisation. Denna rädsla kan i ett vidare perspektiv ha bidragit till den häxjakt samhället utövar gentemot okända grupperingar.

Sidan 43: Vissa lobbyister opponera sig mot polisens arbetsmetoder, en av dem är Schjerva som menar att polisen slösar skattepengar i sitt sökande efter gängkriminalitet som inte finns. Författarna för fram att Mc-gängens konservativa drag härstammar från USA, där de först uppstod och ses som nödvändiga för fortsatt existens.

Sidan 44: Att Mc-gäng har en bra organisation är också något som går att fastslå, däremot går det inte att säga att den svenska gängkulturen ägnar sig åt grov organiserad brottslighet. Detta betyder vidare att media har fört en häxjakt på Hells Angels och Bandidos, vilket kan vara ett resultat av att vissa människor anser att olika gängkonstellationer ägnar sig åt grov organiserad brottslighet.

Polisforskning visar att polisarbetet ska riktas mot gatugäng och inte mc-klubbar!

Forskningen som Karlsson hänvisar till här är rapporten Att bekämpa kriminella gäng – utvärdering av SGI-projektet. Författare till forskningsrapporten är polisen och forskaren Stefan Holgersson samt Rolf Granér, lektor och forskningsansvarig vid Polisutbildningen i Växjö, Linnéuniversitetet.

Sidan 18: Författarna betonar att SGI:s-metoder när det gäller kartläggning har bland annat visat att det är gatugängen som arbetet bör inrikta sig mot och inte Mc-gäng. Detta betyder således att projektledningen för (SGIP) eller som det numera heter (SIG) har kommit fram till att det endast är sju gäng i Sverige som behöver punktmarkeras.

Forskningsuppsatsen kommenterar författarnas Holgerssons och Granérs artikel enligt följande på sidan 19: Artikeln av Holgersson och Granér tycker jag visar på en häxjakt av ett samhälle som har tappat greppet. När man inte har några andra lösningar så tar samhället till brutala medel med hjälp av polis. Artikeln har också valts för att den på ett föredömligt sätt visar den förföljelse som vissa grupper i samhället utsätts för. Att denna artikel väl förtjänar sin plats i uppsatsen beror också på att den pekar på ett samhälle som har tappat greppet och står maktlösa inför nutidens problematik.

Paybacks kommentar:

Håkan Karlssons arbete visat och fastslår nio stycken för bikerkulturen väldigt viktiga faktorer.

- MC-klubbarna är inte några kriminella organisationer!
- MC-klubbar sysslar inte med organiserad brottslighet
- Forskningsstudien visar att mc-klubbar inte är mer kriminella än andra
- Polisarbetet ska riktas mot gatugäng och inte bikerklubbar!
- Samhället har bedrivit en häxjakt på bikers!
- Officiella rapporter vinklas på det sätt som samhället vill att mc-klubbarna ska framstå!
- Socialt grundade fördomar kring mc-klubbar har medfört att klubbarna orätt har skildrats som kriminella organisationer
- Bikers är utsatta för förföljelse av myndigheter som tar till brutala medel för att de har tappat greppet
- Samhället är rädda för starka och bra organiserade grupper vilket varit upphovet till förföljelserna mot bikers

Med andra ord slår forskningsstudien fast just allt som Payback under lång tid hävdade!

Gängkulturen i Sverige

MC-klubbar är inga brottsorganisationer som planerar och genomför brott fastslår mediastudie!

Bakgrund

Linn Jonsson vid Kriminologiska Institutionen på Stockholms Universitet har forskat kring hur media skildrade mc-fejden under 90-talet, i en forskningsstudie benämnd: *Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ medie-studie om mc-relaterad brottslighet 1995-97*.

Payback har delat upp materialet i två olika delar för att dels tydliggöra i en del vad som behandlar mc-klubbarnas status och i en andra del som behandlar medias rapporteringsmetoder kring mc-fejden. Denna första del behandlar således vad Jonsson kommit fram till gällande bikerklubbarnas status.

Media har varit delaktiga i skapandet av “mc-gängens” ökända rykte!

Sidan 2: *Resultaten av den genomförda studien tyder på att media har varit delaktiga i skapandet av mc-gängens ökända rykte. Genom den täta rapporteringen om våldsbrott, mc-gängens farlighet och varningar om att det nya fenomenet kunde bli ett hot mot samhället om det inte stoppades i tid, sattes en stämpel på dessa gäng och dess medlemmar som kunde leda till allmänhetens rädsla och oro.*

Sidan 8: Studerar man rapporteringar och utredningar från 90-talet ser man att det är först då som polisen börjar inrikta sig på organiserad brottslighet i form av motorcykelgäng (ibid., s. 66), den organiserade brottsligheten hade nu fått en ny deltagare som skulle bekämpas.

Då polisen är primär nyhetskälla påverkas medierapporteringen direkt av polisens bakomliggande syften!

Sidan 9: Den primära källan för nyheter om brott är polis och rättsväsendet. Det lyfts oftast fram i artiklar eftersom de anses som en legitim och trovärdig källa (Dahlgren, 1987, s. 17). *Det betyder att polis- och rättsväsendet i stor utsträckning påverkar vad som blir en nyhet och deras paradigm och tolkningar får ett stort utrymme i medierapporteringen (Pollack, 2004, s. 65f). Om medias konstruktion av mc-gäng och mc-kriget bygger på polisens uppgifter kan den påverkas av bakomliggande syften hos polisen. Det är svårt att uttala sig om vad syftet skulle vara men polisen vill alltid motivera att det behövs mer pengar för att bekämpa brottslighet (Flyghed, 2000, s. 166). Att lyfta fram den mc-relaterade organiserade brottsligheten skulle kunna ligga i deras agenda.*

Extraordinära händelser uppmärksammas som nyheter

Sidan 9: Pollack (2004) menar att medias urval vilar på ett institutionellt perspektiv, att det som avviker och bryter mot rådande normer och värderingar, ofta är det som blir exceptionellt och därför uppmärksammas som nyheter (Pollack, 2004, s. 61).

Bikerkulturen är en subkultur som utgörs av intresset kring motorcyklar och brödraskap!

Sidan 11: Inom Hells Angels och Bandidos finns det inga kvinnliga medlemmar, det är en manlig subkultur med manligt ideal och *utgörs av intresset för motorcyklar och brödraskapet, en för alla, alla för en. För medlemmen är klubben den viktigaste sociala enheten, hans lojalitet ska finnas för klubben och likvärdigt ska klubbens lojalitet finnas för honom.*

MC-konflikter är fejder om prestige och status som startar på grund av personliga konflikter!

Sidan 11: När man pratar om dem våldsamma konflikterna mellan mc-gäng ska de förstås som inslag i en fejd, där klubbarna strider om prestige och status. Ofta har konflikterna mellan klubbarna startat i samband med att några medlemmar som bär väst hamnat i konflikt med varandra.

Mc-klubbar är inga brottsorganisationer som planerar och genomför brott!

Sidan 11: Andra brott som olika aktörer vill koppla till mc-gäng är narkotikabrott, ekobrott, utpressning och beskyddarverksamhet. Det är ett faktum att medlemmar av mc-gäng begår dessa typer av brott vars syfte är ekonomisk vinning eller profit. Dock kan dessa typer av brott inte ge uttryck för fenomenet mc-gäng, då mc-gängen inte är några brottsorganisationer som planerar och genomför brottsliga aktiviteter i syfte att erhåll profit. Alltså måste den enskilda medlem som begår brottet räknas som utomstående när brottet begås. Det är då individen som begått ett brott och ska därför räknas som en enskild person och verkar således inte som en medlem i ett mc-gäng. Mc-gänget som organisation begår inte det fysiska brottet utan individer som medlemmar i organisationen genomför den brottsliga handlingar, därför kan inte klubben i sig ställas inför rätta (ibid., s. 22).

Sidan 22: Tidigare forskning om media och brott stödjer studiens resultat, att media ger en överdriven bild av mc-gängens farlighet.

Sidan 23: Däremot säger forskningen också att motorcykeln har den mest betydande rollen för mc-medlemmen. Enligt forskningen borde en text om mc-gäng behandla motorcykelns betydelse i deras liv (Knutsson 1977, s.9), dock nämner inte artiklarna eller reportagen något om kärleken till motorcykeln. Det skulle kunna vara sådan information som inte framställer mc-medlemmarna som så farliga, utan istället någon med ett genuint intresse för något annat än brottslighet. Istället lyfter media klubbens betydelse och då konstrueras den andra bilden, och medias bild blir då sanningen för allmänheten (Blomberg m.fl. 2004, s. 13). ”... De lever ett laglöst liv och är lojala in i döden...” (Expressen, 960312), citatet kan ge en bild av att medlemmarna i mc-gänget inte drar sig för någonting när det kommer till att skydda sin klubb och kan till och med gå i döden för den. Till viss del stämmer det med tidigare forskning, medlemmen är lojala mot sin klubb (BRÅ-rapport 1999:6, 1999, s. 18), men citatet använder ord som död och laglös för att framställa en så stark känsla som möjligt hos läsaren. Journalisten hade kunnat skriva att de är lojala mot sin klubb men det skulle inte ge samma effekt som när man blandar in döden och laglösheten.

Sidan 36: En framtida forskning skulle kunna utöka detta och undersöka vilken empiri som ligger bakom lagändringar och lagstiftningar som rör organiserad brottslighet. Vilka källor har politiker och lagstiftare haft för att vilja göra ändringar inom lagar och arbetsmetoder mot denna typ av brottslighet. En annan sak som borde utforskas mera är huruvida mc-gängen bedriver organiserad brottslighet eller inte? Det finns inga domar mot exempel Hells Angels eller Bandidos som klubb utan bara domar mot mc-medlemmar. Kan man då säga att klubben ligger bakom den organiserad brottslighet eller är det olika sammansättningar av individer som är den organiserade brottsligheten?

[Linn Jonsson, Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediastudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97, Kriminologiska Institutionen, Stockholms Universitet](#)

Visste du att? Om bikers kriminalitet

Bakgrund

I tider när polis och media pratar om att mc-klubbar är kriminella organisationer är det av yttersta vikt att plocka fram fakta kring bikers kriminalitet. Källan är den enda statliga utredning som gjorts angående bikers brottslighet nämligen Brottsförebyggande Rådets rapport MC-brott 1999:6 som efter statlig censurering idag bara kan läsas via Payback!

Viktiga fakta om bikers kriminalitet ur rapporten

Visste du att 25 % av bikerklubbsmedlemmarna i de internationella mc-klubbarna Hells Angels MC och Bandidos MC är helt ostraffade?

Visste du att 20% av medlemmarna stått för 75% av de brottsliga gärningarna?

Visste du att 45,2 % av de brottsliga handlingarna utgörs av narkotikabrott för enskilt bruk samt trafikförseelser?

Visste du att den statistik som polisen hänvisar till avser bikermedlemmarnas hela liv och inte är begränsad till den period de varit klubbmedlemmar?

Visste du att flera brottsliga gärningar som belastar medlemmarna begåtts medan personerna varit minderåriga då de omhändertagits av socialtjänsten och ej blivit föremål för straffrättsliga åtgärder?

Hur många sådana förseelser där personerna varit omyndiga och som belastar bikers kriminalitetsstatistik går dock ej att direkt utläsa ur materialet.

Brå:s kommentar: Då 68 brottsrubriceringar inneburit att personen ifråga överlämnats i socialtjänstens vård, sista gången så sent som 2004, måste vi utgå ifrån att materialet till stora delar inte är hänförligt till densamma tid som individerna ifråga varit medlemmar i någon mc-klubb. Detta då personerna varit minderåriga vid tiden för brotten och därför saknat alla förutsättningar att kunna vara medlem i en mc-klubb måste vi utgå ifrån att materialet till stora delar inte är hänförligt till densamma tid som individerna ifråga varit medlemmar i någon mc-klubb. Detta då personerna varit minderåriga vid tiden för brotten och därför saknat alla förutsättningar att kunna vara medlem i en mc-klubb.

Paybacks kommentar

Varför skriver vi då om detta? Jo, dels för att ni skall förstå hur och varför statistiken högst medvetet manipulerats, friserats och skraddarsytt, av polismyndigheten innan den lämnades ut, i avsikt att erhålla så hög brottslighet som möjligt ibland dessa individer. Vidare för att påvisa att statistiken är irrelevant och högst avsiktligt missvisande då den omfattar en mängd brott och årtal då individerna antingen var minderåriga eller icke var medlemmar alls i någon mc-klubb, varför också brottsligheten är högst ointressant i sammanhanget!

Vad mer kan sägas om statistiken? Jo, är polisen beredd att bruka dylika smutsiga knep, i enda syfte att förmera och förstora brottsligheten bland bikers, visar detta väl också med all önskvärd tydlighet, både med vilken ärlighet de normalt handskas och förfar med sanningen samt även hur långt de är beredda att gå, vad gäller att vinkla, förvanska och förfalska sanningen. Dels för att rädda hem fler miljarder till sin egen budget och dels för att få bikers att löpa gatlopp i pressen!!

Vi avslutar med att publicera ett mycket adekvat citat som sammanfattar ovannämnda statistik och som visar att statistiken över klubbmedlemmars brottslighet bevisar bara en enda sak nämligen att klubbarna inte är kriminella organisationer: **Kriminella Mc-gäng skulle vara en adekvat benämning**

om det finns sådana som har som huvudsaklig verksamhet att begå brott och att detta omfattar samtliga personer som är medlemmar. Janne Flyghed, Professor i Kriminologi vid Stockholms Universitets Kriminologiska Institution

Källa: [Brottsförebyggande Rådets rapport MC-brott 1999:6](#)

Högintressant Poliskritisk forskningsuppsats från Polis-högskolan

Två sidor kommer till tals i polisuppsats om bikerklubbar

En Bacheloruppsats från Polishögskolan i Norge är av interesse för bikerkulturen. Den innehåller en hel del av polisens egna påståenden kring bikerklubbarna men låter samtidigt kritiska röster komma till tals och pekar på felaktigheter och svagheter i polisernas demonisering av bikerklubbarna.

Vi citerar här nedan från "sammanfattningen" av uppsatsen och rekommenderar läsarna själva att läsa uppsatsen som publiceras nedan via länk. Läs gärna också artikeln omkring forskningsuppsatsen samt Paybacks kommentarer och slutsatser kring uppsatsen.

Avslutningen

Fra 2008 har politiet gått hardt ut mot 1%-miljøet og oppfordret til en kollektiv samfunnsboikott av miljøet. ***Som en følge av dette har medias dekning av Hells Angels båret preg av "moralisk panikk" (Olsen, 2015).***

Kriminalitet som kommer fra 1%-miljøet ser ut til å være betydelig. ***Likevel er det vanskelig å si om kriminaliteten kommer fra enkeltpersoner eller om klubbene er dirkete årsak til kriminaliteten.***

Kriminalstatistikken som Kripas argumenterer med (2010, 2012) har store mangler, da den ikke har noen sammenligningsgruppe, og deler av statistikken mangler opplysninger om gjerningstidspunkt. Det betyr at det er vanskelig å knytte kriminaliteten til klubben. At de store klubbene tenderer til å rekruttere stadig eldre medlemmer, er med på å underbygge at mye av kriminaliteten fra statistikken kan være begått før 1%-klubbene var inne i bildet.

Det kan virke som at politiets strategier og arbeidsmetoder har overtalt Stortinget og kommuner, uten at de har overbevist i ordets bokstavelige betydning, i form av vitenskapelige etterprøvbare bevis for de grunnleggende holdningene i arbeidene. Dette kan ses på som problematisk og veien blir kort til å kunne anklage politiet for stigmatiserende holdninger overfor 1%-miljøet.

Det finnes et behov for å avklare begreper og produsere argumenter som er etterprøvbare. ***Det holder ikke å si "sånn er det bare" uansett hvor sant det måtte være. Som politi og forvalter av statens maktmonopol er vi nødt til å ha et reelt og etterprøvbart faktagrunnlag for å legitimere så inngripende virkemidler som det er snakk om i denne sammenhengen.***

Kommentaren fra Gottschalk i Stavanger Arbeiderblad om at det er greit at politiet slår ned på 1%-miljøet, så å si uten lov og dom, mener jeg er typisk for samfunnsdebatten. ***Påstanden er i beste fall uheldig, og man kan spørre seg om hvem som definerer seg utenfor samfunnets normer og regler etter å ha kommet med denne kommentaren: de som er enige med professoren, eller 1%-miljøet?***

Paybacks kommentar

Uppsatsen pekar ut flera väldigt viktiga saker som Payback hela tiden poängterat och understrukt vad gäller polisens arbete mot bikerkulturen.

1. Förföljelserna av bikerklubbar bottnar inte i reella hot utan bygger på moralpanik!
2. Att enskilda medlemmar i olika klubbar begår brott innebär inte att klubbarna är kriminella!
3. Brottsstatistiken som kommer från polisen har många inbyggda fel bland annat framgår det inte om brotten har begåtts medan medlemmarna har varit medlemmar utan kan mycket väl ha begåtts före medlemstiden. Antalet medlemmar som polisen har plockat fram statistik för är inte lika med verkligt antal medlemmar varför statistiken kan ha manipulerats avsevärt via fiktiva medlemmars fiktiva brottslighet.
4. Polisen har inte lagt fram bevis och fakta för att klubbarna är kriminella eller att de strategier och metoder de vill kommuner och riksdag vill besluta om och verkställa grundar sig på fakta eller vetenskapligt utprovade metoder!
5. Vem är det som egentligen är kriminell om polisens arbetsmetoder och strategier mot mc-klubbarna inte har lagstöd eller direkt strider mot lagen?

Forskningsuppsatsen

Länk till artikel om forskningsuppsatsen:

<https://fangetutenrettigheter.wordpress.com/2018/03/31/politiets-kamp-mot-mc/>

Granskande journalistik omkring Daniel R. Wolfes doktorsavhandling – den andra personen som doktorerat på bikerkulturen!

The Rebels (Daniel R. Wolf)

Daniel R. Wolf är den andra personen som doktorerat på bikerkulturen. Wolf har också skrivit boken The Rebels som avhandlar klubben, bikerkulturen i stort samt hans tid som medlem i Rebels MC.

Ironically, the appeal of outlaw clubs to their members is very different from what the public understands. Outlaw bikers view themselves as nothing less than frontier heroes, living out the ‘freedom ethic,’ that they feel the rest of society has largely abandoned. They acknowledge that they

are antisocial, but only to the extent that they seek to gain their own unique experiences and express their individuality through their motorcycles.

Becoming a Rebel means being part of a tightly knit formal organization that includes a political structure, a financial base, a geographical territory, a chain of command, a constitution, an elaborate set of rules, and internal mechanisms for enforcing justice and compliance from within.

The core values of being a biker and the social bonds of brotherhood are given a medium of expression through formally organized club activities; the man becomes a Rebel.

A rebel is a person who stands up for his own personal opinions despite what anyone else says. A true rebel stands up for what he believes is right, not against what's right. It's not about smoking crack, drinking till you're rendered unconscious, or beating the crap out of anyone that crosses your path. It's all about being an individual and refusing to follow a crowd that forces you to think the same way they do even if it means becoming an outcast to society. True rebels know who they are and do not compromise their individuality or personal opinion for anyone. They're straightforward and honest and they will sure as hell tell it like it is. www.urbandictionary.com

‘Brorskap er omsorg for medlemmer av klubben. Du vet at det alltid vil være en bror som kan hjelpe deg om du trenger det. Det vil alltid være en bror som kan låne deg nok til drivstoff når ute på tur. Det vil alltid være en bror som du kan snakke med når du trenger det. Brorskap er noe som vokser fram blant medlemmene, det er noe du føler og ikke noe du kan forklare. Du trenger aldri å være bekymret, fordi det vil alltid være noen som støtter deg, og det vet du.’ (Onion, Rebels MC)

En prospect vil lære at hans tilhørighet til klubben, er forventet å bety mer enn betydningen av klubb og motorsykkel. Det betyr vennskapsbånd med omsorg for sine brødre og solidaritet.

The Nine Noble Virtues

Boken ‘The Rebels’ er skrevet etter en studie fra tiden da forfatteren var med The Rebels på 80-tallet, og representerer ikke de som i dag kaller seg ved samme navn. Denne siden gir noen fellestrekk og sammenlikninger med norske forhold.

Noen grunnleggende trekk:

Alle medlemmer individuelt har sin egen oppfatning av hva det vil si å være en Rebel

Innenfor klubben er det uforenelig verdier, ulike gruppemålsetninger, distinkte personlige mål, motstridende impulshandlinger, åpne konflikter

Konflikter løses ikke alltid med regler eller med forsoning

Motsetninger og interne konflikter forblir ofte selvmotsigende, spent og uavklart

Styrken er når motsetninger og konflikter tas med som steg på veien for å nå sine mål: variasjoner blant medlemmer blir konvertert til en styrke og fordel for klubben også ved konflikter, og etterpå kan den gjenoppta sin balanserte orden med brorskap. Når riktig håndtert, vil individuelle variasjoner gi en intern dynamikk for endringer og teoretisk og adferdsmessig fleksibilitet for å håndtere ulike sosiale hendelser

Variasjoner internt blir håndtert av en sterk felles enhet med felles mål og hensikt, som samtidig krever en militærliknende oppbygging for å overleve

Medlemmene oppfordres til å uttale seg ut fra sitt synspunkt for å bidra til forandringer og tilpasninger, men står sammen når utenforstående konflikter: 'The Rebels come out as one!'

The Rebels vet å uttale seg både i action og i ord

De ser bikerlivet som en måte å oppnå frihet fra hverdag og kjedelig eller strevsom jobb, i tillegg til det sosiale og emosjonell tilfredsstillelse

De har en beskrivelse av Harley Davidson som eneste sykkel, detaljert emosjonelt og teknisk; kunne omtalt klubben som en HD-klubb

Overgang til outlaw biker-imaget, vil lære han at en sosial Rebel ikke går ustraffet. Prisen en biker må betale er sosial fordømmelse, moralsk sensur og myndighetenes legale trakassering og borgerverntaktikk

Den unge biker vil raskt miste sin naivitet rundt den frihetsberømmelsen som biker-miljøet snakker om, og myten om 'freedom of the road'

Imaget i seg selv kan forårsake slagsmål, der rivaler oppmuntrer til vold

Hans valgte levesett og tilhørighet vil føre til at forsikringsselskaper ikke ønsker han som kunde, til tross for at de aldri har registrert overtredelser. Politi vil stoppe for id-kontroll utallige ganger, selv om det ikke er tvil om hans identitet, samt forfølge og bøtelegge han for ubetydelige forseelser som de ikke bemerker ved andre borgere

Han lever med forakt i en verden som hyklersk gir en hyllest til personlig frihet og snakker uendelige om en demokratisk arv, men som samtidig prøver å ødelegge noe alternativ til den konvensjonelle livsstil

Tiltross for organisasjonsfrihet og ytringsfrihet, møter bikere restriksjoner i form av forbud mot å bære sine særegne klær (vester), skjenkenekt, forbud mot å vise sin logo, begrensninger i besøk, innreisenekt til utland selv om rent rulleblad etc. En tilsynelatende lovlig trakassering fra det offentlige med bakgrunn i at noen byråkrater misliker biker-kulturen

Standhaftighet og begeistring besørger hans streben etter å fortsette

En ny biker har en romantisert ideologi der outlaw bikere er 'the good guys,' mens det utenforstående ser, er overtredelser, sosiale og kriminelle avvik for å nå personlig frihet

Klubbhuset er outlaws' hovedkvarter. Ideelt ligger det isolert til, inngjerdet for ingen uvedkommende å slippe til, for medlemmer å utforme sin virksomhet som business, sammenkomster og fester. Alt for å holde medlemmene samlet, samt at det blir et tilfluktssted. Klubbhuset forsterker samholdet ved å gi medlemmene en følelse av stabilitet og struktur. Det representerer klubbens eksistens. Likeledes vil klubbhusets synlighet gjøre den utsatt som mål av fiendtlige grupper. Politi, kommuneansatte og andre borgere med negative hensikter, samt rivaliserende klubber vil alle kunne utfordre klubben.

POD og KS har ved hjelp av Kripos utarbeidet en håndbok i ønsket behandling av visse miljøer, deriblant MC og henvendt seg til kommunepolitikere. En representant for politiet uttaler at de fleste politidistrikt i Norge støtter ikke Kripos' håndtering av MC-miljøet, og håndboken kan derfor ses som et ønske om økt støtte i kommunene for Kripos' syn på et mytebasert farlig miljø. Håndboken legger opp til nulltoleranse, og formålet med håndboken er å hindre MC-miljøet å etablere og videreutvikle seg i kommunene. Dette til tross for at organisasjonen er lovlig og rettssystemet oppfordrer til dialog. Trakassering av slike miljøer, har tidligere resultert i økt oppslutning og støtte fra andre klubber. (10)

Antall straffereaksjoner er lavt i Norge, noe medienes dekning tilsier. Det skrives som oftest uttalelser fra politiet om miljøene, og ikke faktiske forbrytelser. En stor andel av medlemmene i MC-miljøet har registrerte handlinger i strafferegisteret, men for mange er disse datert tilbake til før tiden som MC-medlemmer. Kripas henter ut statistikk på kriminelle handlinger helt tilbake til strafferettslig lavalder som er i Norge er 15 år. Kripas viser kriminalstatistikk på "medlemmer" tilbake til 1972, mens den første 1% klubben kom i 1992. Søktes det i strafferegistrene for andre borgere, vil kun det som er registrert etter siste 5 år bli stående. Mindre reaksjoner som bl.a. bøter for trafikkforseelser blir slettet etter 5 år. Informasjon fra PHS, politiet og SSB viser at andelen trafikkrelaterte straffereaksjoner til medlemmer i MC-miljøet, utgjør hele 46 % av alle straffereaksjoner som er inkludert i Kripas' statistikker. Den resterende andelen består av bl.a. beslag av brukerdoser narkotika, ikke uventet i dette miljøet. (2) I tillegg er det noen dommer for omsetning av narkotika og voldsbruk m.m. Den store tunge kriminaliteten og frykten for miljøet uteblir.

MC rebels2

I Los Angeles fortalte naboer av en Hells Angels MC-klubb at de følte seg tryggere, da det var langt lavere risiko for innbrudd med klubbhuset og medlemmenes nærvær. Hører du med nabolag, skoler og barnehager i Norge, vet de fleste høyst sannsynlig ikke om klubbens lokalisering, og de har ikke opplevd noe negativ med dens medlemmer.

Medlemmer kan i stedet for et klubbhus, ha møter og andre sammenkomster hjemme hos hverandre. Alternativt kan de ha klubbhus på private tomter. Dette vanskeliggjør overvåking fra politi og politikere, samt at klubben ikke tiltrekker seg like mye oppmerksomhet i nabolaget.

Politi overvåker klubbhus for å alltid ha up-to-date informasjon om klubben, medlemskap, nettverk og aktiviteter. Besøker du noen gang et outlaw klubbhus, er det en stor sjanse for at du blir observert av en spaner fra politi. Besøker du det for andre gang, vil du bli tatt bilde av, samt ditt kjøretøy og registreringsnummeret vil bli sjekket. Besøker du samme klubbhus for tredje gang, vil en observasjonsmappe bli laget i ditt navn. Politiet har en egen avdeling med spesialtrening som inkluderer teknikker i spaning og overvåking, inkludert utplassering av utstyr og avlytting. En annen politistrategi er rett og slett å få ransakelsesordre for å komme seg inn i klubbhus. Under slike besøk vil det bli tatt bilder og videoer av det interne sikkerhetssystemet, plassering av overvåkingskamera, av infrarøde sensorer, ultrasoniske alarmer etc. I mellomtiden vil et eget personell plassere høyfrekventert avlyttingsutstyr. Etter enhver razzia vil derfor klubben tilkalle sitt eget profesjonelle byrå som klarer klubbhuset for avlyttingsutstyr, før enhver samtale går som normalt. Klubbene kan imidlertid ikke gå ut ifra at de har samme ekspertise som politi, så en viktig forutsetning må tas for å hindre lagring av viktige samtaler, samt at oppbevaring av diverse utstyr skjer utenfor klubbhuset. Noen klubber løser dette ved å ha møter andre steder enn i eget klubbhus.

Det paradoksale er at samtaler og annen informasjon oppnådd med utplassering av overvåkingsutstyr i forbindelse med en husransakelse, ikke kan benyttes i en rettssak. Politi trenger imidlertid ikke bevise hvordan informasjon er oppnådd, og kan dermed bruke materialet så sant ikke motparten kan bevise at det stammer fra ulovlig overvåking.

My personal opinion is not to waste too much time and energy trying to catch them (police). And just assume that everything is being recorded and consider that what you say can be played back in court and prove you are not doing anything criminal. Because even if you find a bug, that doesn't mean it's the only one. – Gordon "Flash" Grow, HAMC Oakland

Politiets overvåking og rettshåndhevelse må skille mellom legitime forsøk på kulturelle og kriminelle avvik. Outlaw-klubber får bittært akseptere det faktum at de er selekterte mål og prioritet hos politiet.

Trakassering skjer når bikere blir forskjellsbehandlet pga en ytterligere tolking av lovverk. Interaksjonen mellom politiet og bikere forbigår ønsket om å opprettholde loven, det ønskes å tvinge fram sosiale normer. Politi blir forutinntatt av sosiale hensyn, samt juridiske, og vil bruke strafferetten til å tvinge fram sosiale normer for å behandle bikere – som er sett på som sosiale avvik – som de skulle være kriminelle. Vanlige kontroller resulterer stort sett i forelegg, som f.eks. for og ha kjørt i 65 km/t i 60 sone, eller også i 55 km/t i samme sone. Rettslig prosesser koster samfunn og biker, men resulterer ofte i favør av biker, da politiets urimelighet ikke støttes av rettsapparatet. Med oversikt over alle medlemmer i en klubb, vil politiet kunne velge ut nye medlemmer for mer hyppige kontroller. Politiet sier selv at de fanger opp hangarounds og prospects og forteller dem hva det vil si å bli medlem utfra politiets rolle. (3) De mistolker også situasjoner der flere klubbmedlemmer reiser sammen til steder der det fra før ikke finnes klubber. Da vil de kunne tro at det er sondering av terreng for å starte opp et nytt charter, men som i realiteten er jakten på et sted å overnatte. (4)

Det mer penger det er i klubben, dess gladere er medlemmene. (Voodoo, Rebels MC)

Bildet gitt av inntektskilden er ofte relatert til prostitusjon, narkotika, hvitvasking og tyveri. Mediene selger med overskrifter om narkotika og heleri, og med bilde av en MC-fører på sykkel. I tillegg ønsker noen politidistrikt å bruke mediene til å fremme et bilde på egen innsats. De strategisk velger å entre et klubbhus med skuddsikre vester og bevæpning, for å gi et bilde av sine egne tjenestemenns arbeid mot et voldelig miljø. (5) Når har en norsk motorsykkelklubb satt seg til motverge under en husransakelse som tilsier slikt utstyr? Retten kaller politiet syn på MC-miljøet 'stigmatiserende,' og det blir påpekt at de bruker mediene bevisst for å fremme et falsk bilde av klubbene (les mer under 'Politiet & mediene').

Virkeligheten bak inntektene til klubben, ligger i at de fleste har arbeid på hel- eller deltid. Ikke uvanlig motorrelatert arbeid som verksteder, MC-forhandlere, maskinister, men også ofte andre praktiske arbeidsplasser som håndverkere, elektrikere og innen off-shore. Du finner også MC-medlemmer innen helsesektoren og andre yrker.

Outlaws er ikke profesjonelt kriminelle. De gjør sjelden lovbrudd for profitt. Kriminelle handlinger er ofte forseelser som besittelse av hasj og marijuana til eget forbruk, våpenlovbrudd, ugagn, brudd på alkoholloven og overflod av bøter i forbindelse med trafikkforseelser. En klar klubbregel er om en person skal selge narkotika, så gjøres det ikke som klubbmedlem: det er ikke tillatt å bære colors, ikke engang klubbens t-shirt. Regelen ble satt for å beskytte klubbens medlemmer fra økt overvåking som blir resultatet om et medlem blir arrestert i forbindelse med salg av narkotika.

Den politiske strukturen i en outlaw-klubb, er basert på en grunnlov og regelbok "Book of rules." Klubben er bygget på demokrati. Alle juridiske, politiske og administrative avgjørelser må bli godkjent med flertall av medlemmene. Ulikheter er positivt, fordi det gir et repertoar av forskjellige talenter, ideer og holdninger som gjør medlemmene i stand til å takle ulike situasjoner. Det har likevel et destruktiv potensiale om ikke holdt innen visse grenser. Klubbens medlemmer er bevisste om at verden utenfor er fiendtlig innstilt til deres eksistens. Deres overlevelse er avhengig av vedlikehold av felles verdier som uttrykkes gjennom samtaler om motorsykler og kjøring, brorskapet og kjærlighet til klubben. Et medlems kapasitet og tilbøyelighet til å holde fast ved disse underliggende verdier, var utvalgt, lært og testet gjennom prospect-perioden. Til tross for litterær beskrivelse om struktur og oppbygging av outlaw-klubber tilbake til deres eksistens, omtales de av politiet likt det militære med hierarki. Politiet beskriver organisasjonene som tett sammensveiset, vanskelige å infiltrere og med en absolutt juridisk avgjørelse innad.

Suksessen til The Rebels' politiske system, baserer seg på en større ramme av diskusjoner rundt ulike tema blant medlemmer. Før ukentlige klubbmøter, har ofte medlemmene allerede diskutert ulike tema

og kommet med mulige løsninger. Diskusjoner bærer preg av lite emosjonell fiendtlighet og aggresjon, da de framtrer ofte i naturlige settinger som i klubb-baren eller ved andre sammenkomster. Slike 'Brain storm-møter' promoterer udisiplinerte, noen ganger humoristiske, men alltid kreative ideer. De resulterer i maksimal utveksling av meninger blant medlemmene ved å bruke en diskusjonsform som ikke er forenelig med de mer strukturelle klubbmøtene. Videreføringen av disse uformelle diskusjoner der medlemmene viser samhold, er livsviktig for en outlaw-klubb. Ved å komme til enighet i viktige spørsmål i en uformell atmosfære i klubb-baren, reduseres mulige uenigheter, dårlig følelser rundt et tema, og gjør avgjørelser enklere, når samme tema kommer opp i klubbmøtet.

Warlords MC startet opp i Edmonton, Canada i 1968 etter sammenslåing av Coffin Cheaters MC og Sinners MC, og tillot Rebels MC å starte opp året etter. De to klubbene holdt til i samme by i 14 år uten konflikter. Sammen holdt de byen fri for andre klubber, for å bevare territoriet, noe som er nødvendig for medlemmene i klubben, for deres personlige stolthet, ved at klubben viser styrke og mot, markedsføring av klubben og tilgang på ressurser som bl.a. nye medlemmer. Etter disse 14 årene, fusjonerte de to klubbene og Warlords' medlemmer ikledde seg the Rebels' colors. For noen klubber kan territorier også handle om å ha enemerket på kriminell profitt.

I Norge har det vært rolige forhold mellom klubbene siden 1997. Det er pr i dag en unik situasjon der bl.a. prospects kan hoppe fra en klubb til en annen uten nevneverdig problemer, og fullverdige medlemmer av ulike klubber kan omgås. Nye klubber dukker også opp. I én kommune er det 5 kjente, større internasjonale klubber som lever side om side. En årsak kan være at den største klubben holder seg stabil med en sterk identitet. Alle klubber ønsker å være i eliten av sin sjanger. Klubben har økt rekruttering bl.a. ved at prospects har gått fra andre klubber og over til denne, samt å ha supporterklubber og flest støtteklubber som gir bilde av styrke og suverenitet. Lokale mindre klubber gjør det også best for seg selv, om de støtter større klubber, da de kan ta større del i det som skjer (Kilde: PHS, Politi)

The Rebels i Canada og HAMC i USA har vært i territoriemarkering også med bilklubber, da disse hadde jakkemerker og ble sett på som konkurrenter. Dess større geografisk område som kan kontrolleres av en klubb, dess større dominans og påfølgende status har klubben.

'Når det er andre klubber i området, så er det alltid noen som gjør noe feil. Og for en vanlig innbygger, skilles det ikke mellom klubbene, men alle MC som har jakkemerke blir sett på som én. Han trenger ikke være fra samme klubb, men han er likevel skyldig. Du må svare for andres feil også.' (Raunch, Rebels MC)

Med kontroll over territorier, vil klubben unngå og straffes for noe en annen klubb har gjort, eller også enkeltmedlemmer av en klubb. Politi og politikere kan innføre restriksjoner felles for alle bikere, som da rammer også de som ikke selv har ført til uro. Politiet ønsker normalt ikke flere klubber i samme område, pga faren for voldelige sammenstøt.

'Inter-club networking' er når en klubb danner vennskapsbånd med andre klubber som holder til lengre unna. Det gir fordeler og blir også sett på som en nødvendighet. De vil møtes på felles arrangement, runs, kan tilby overnattingsmuligheter, samt be hverandres klubb til fester og større sammenkomster. Noen slike etableringer er kun for det sosiale, andre er mer politisk relatert.

Club run symboliserer samhold, eksistens, frihet, deres mål og verdier som følger med friheten. Den legitime definisjonen for frihet blir ironisk nok trakassert av politiet under club runs, men det styrker klubbens portrettering av definisjonen på frihet. "Riding in the wind" med brorskapet er langt mer enn og møtes for å være sammen, det blir en gjensidig og utholdende handling. De kjører sammen i glede og i sorg.

En manns image er machismo – dominans og aggresjon – og den gjennomførte selv gode patriotisme i en outlaw-klubb forklarer behovet for å sikre gruppens ønske om å fremstå som en eliteorganisasjon. Klubbens ønske er å redusere konfrontelle hendelser med utenforstående ved å vedlikeholde stereotypen av en fryktsom biker, noe som representeres ved deres maskulinitet.

Nordiske forhold viser en standhaftighet blant MC-miljøet. Med svært få genuint engasjert i politietaten som kjenner MC-miljøet, blir det en snever og forhåndsdommende rapportering og journalistikk. Til tross for gode tall og kostnadsbesparelser fra pådrivere av dialogmodellen, samt ros i rettsvesenet for sin strategi, velges nulltoleranse overfor dette miljøet av regjerende politikere. Samtlige MC i Norden er lovlig organisasjoner, likevel opplever medlemmer daglig trakassering og lovbrudd fra kommuner og politidistrikt. Følgelig står som oppfordring i en av politiets egne rapporter om anbefalt håndtering for bekjempelse av lovlig organiserte MC-medlemmer og deres klubber:

(et utdrag) 'Øverst på listen av effektive tiltak er de som rammer nettverket, for eksempel ansvarliggjøring av klubben eller avdelingen som sådan eller av medlemmene fordi de er medlemmer. Eksempler på slike tiltak kan være inndragning av «klubbens» midler og skjenkebevilling eller pålegg om flytting, demontering av gjerder, videokameraer osv. Nest øverst på listen over effektive tiltak som politiet kan anvende, er de som retter seg mot medlemmets klubbmedlemskap, for eksempel inndragning av «colors» og førerkort, oppholdsforbud ved klubblokaler eller liknende.' (6)

Når politi velger ulovligheter for å rettferdiggjøre pågrep og trakassering, vil ikke medienes dekning være til politiets fordel, selv om de selv påstår dette i sin rapport. (6)

Menneskerettighetskonvensjonen er underskrevet av norske myndigheter allerede så tidlig som i 1953, og fastslår bl.a.:

organisasjonsfrihet, forbud mot diskriminering, at enhver skal bli ansett uskyldig fram til dømt av offentlig domstol, ingen skal dømmes for en handling eller uttalelse som i henhold til nasjonal lov ikke er straffbar, ingen må utsettes for vilkårlig innblanding i privatliv, familie, hjem og korrespondanse, eller for angrep på ære og anseelse, enhver har rett til lovens beskyttelse mot slik innblanding eller slike angrep, enhver har rett til å eie eiendom, alene eller sammen med andre, ingen må vilkårlig fratas sin eiendom. (7)

Fanget uten rettigheter: når enkeltindivider blir uten de samme rettigheter som resten av befolkningen på bakgrunn av tilhørighet. Selve definisjonen på trakassering.

Til tross for organisasjonsfrihet, ytringsfrihet og menneskerettighetskonvensjonen, tillater politimyndigheter i flere land og bryte lovverk pga egeninteresser og egen oppfatning av ulike miljøer. Oppfatninger med bakgrunn i medienes dekning, fiktive historier og rykter, medieskapt med eller uten påvirkning av den samme etat som ønsker å innskrenke rettighetene.

Frykt for at noe skal skje, selv om det aldri tidligere har vært en trussel, brukes aktivt av politiet i mediene. Poli- og justissaker gis betydelig dekning i media. Reportasjer om MC-klubber forekommer jevnlig. Slikt nyhetsstoff selger godt. (2) Økt fokus gir igjen mer publisitet, og mer ressurser til etaten.

Jurister med fokus på menneskerettigheter, rettigheter til individet og samfunnet, er en åpenbar nødvendighet for å sikre like rettigheter til alle. Også i det norske og europeiske samfunnet vi liker å kalle demokrati.

Trakassering: I juridisk sammenheng definert som handlinger, unnlatelser eller ytringer som virker eller har til formål å virke krenkende, skremmende, fiendtlige, nedverdiggende eller ydmykende (8) og er forbudt når det finner sted på grunnlag av etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion eller livssyn. (9) Livssyn er måten vi velger å leve på. Det å følge hjertet sitt i relasjon

med hva man aksepterer å være det ultimate viktige, som gjenspeiler seg i teori og praksis, som en forpliktelse til å gjennomføre i sitt liv.

Klubbene har supporterklubber og ruterklubber som viser styrke og samhold. Ruterens farger og 1%-merket gjør definisjonen utfordrende for politietaten. Supporterklubbene kan oppleve trakassering og framferd av politiet likedan som en moderklubb, mens bildet er relativt uendret for en klubb som bærer ruterens som en ruterklubb. (4) Det avhenger av hvilken holdning politidistriktet har til 1%-miljøet. Politiet har blitt instruert til å kalle alle som bærer ruterens for 1%-ere. (3)

Brudd på fri bevegelse i EU/EØS, bestemt pga organisasjonstilhørighet:

<https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/40616/222.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

‘Å utnytte lovverket til å finne ulike metoder for å stoppe MC-klubbenes fester har sjelden noen annen effekt enn å øke avstanden og tilliten mellom partene’ (politi og klubbmedlemmer). Svært ofte er dette likevel mer vanlig strategi hos politi, til tross for svært kostbart for etaten. Hentet fra https://www.politi.no/vedlegg/lokale_vedlegg/oslo/Vedlegg_1548.pdf s. 18.

Kripos har laget et mytespunnet bilde om et farlig miljø i Norge, med bakgrunn i hva som har vært vanlig i utlandet og da særlig USA, hvor de får sin opplæring (se mer i menyen om Politiets strategier og IOMGIA).

‘Medlemmer er ikke farlige, men de er ikke pusekatter’ -Politi på Østlandet om en MC-klubb

Kilder:

The Rebels (Daniel R. Wolf)

http://pub.cdn.tv2.no/multimedia/TV2/archive/01103/Hemmelig_rapport_o_1103962a.pdf

Politiet

MC

tv2.no/a/4019939

https://www.politi.no/vedlegg/lokale_vedlegg/politidirektoratet/Vedlegg_1096.pdf

<http://www.fn.no/Bibliotek/Avtaler/Menneskerettigheter/FNs-verdenserklæring-om-menneskerettigheter>

Diskrimineringsloven § 5

Diskrimineringsloven §§ 4-5

nrk.no/norge/_-dette-er-en-del-av-has-strategi-1.11295003

<http://affa.hells-angels.com/hamc-history/> Fra world website for Hells Angels MC, historien om HAMC

Intervju med Daniel R. Wolf

<http://www.astralgia.com/webportfolio/omnimoment/archives/features/bikers/index.html>

Intervju med Stig Grundvall, Sveriges eneste forsker på MC-miljøet

<http://www.mynewsdesk.com/se/pressreleases/intervju-med-sveriges-enda-bikerforskare-360673>

https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/10309/1/gupea_2077_10309_1.pdf

Den tredje person som doktorerat på bikerkulturen var Maz Harris – Hells Angels medlem och talesman i England!

Ian “Maz” Harris var doktor, Hells Angels grundare samt talesman för Hells Angels i England!

Den tredje person som doktorerat på bikerkulturen var en person med verklig insidesinformation kring bikers och bikerlivet. Ian Richard “Maz” Harris var medlem i Hells Angels MC Kent och var klubbens talesman ända fram till sin död i en motorcykelolycka år 2000. Cirka 1000 bikers formerade sig i en nästan 5 kilometer lång kortege till Kents kyrka vid Maz begravning. Kortegen upptog tre motorvägs-filer och tog fem minuter för andra fordon att passera i de yttre, fria filerna.

Maz Harris fick via sin doktorsavhandling *The Myth and Reality in the Motorcycle SubCulture* sin filosofie doktorsgrad vid Warwick University. Han var också involverad i att organisera den vida berömda motorcykelfestivalen *Bulldog Bash* i England.

Bikers – Birth of modern day outlaw

Boken innehåller två delar – historien om födelsen av motorcykelklubbar från 40-talet fram till 1968 samt därefter utvecklingen från rockers till den moderna bikern som vi idag känner. Boken är också rikt illustrerad med bilder där utvecklingen går att följa från 1947 och fram till boken utkom 1985.

Boken är skriven av en genuin och äkta biker som vet vad han talar om. En biker som är biker, som levt bikerlivet och som hängivet älskar sin hoj, hojkörandet och bikerlivet till det yttersta vilket ni inte tvivlar på en sekund medan ni läser boken. Vi vill delge er valda bitar från boken då skrivningarna är antingen väsentliga eller ren bikerpoesi med stor igenkänningsfaktor!

Känslan för bikerlivet 1

Sidan 8: Even today, most people I come into contact with regard me as something strange and threatening despite the fact that I've got a university degree under my belt and do research for that august body, the Economic and Social research group. People just can't understand why it is that I ride a bike and live the way I do. I get turned away from pubs and find it hard to get rented accomidation. I get stopped and searched by the police with monotonous regularity. And I still have difficulty in convincing people that I'm not about to punch them up in the air or steal their money... I'm not so sure. One thing I do know is that if I ever had to make a choise between changing the way that I go about things in order to gain social acceptance – thus living a lie, remaining an outsider – and being true to myself, then there reallyy wouldn't be any contest at all. Anyway, it's fun making life hard for yourself, ain't it?

Om Hojkörning

Sidan 9: The very act of riding a bike is itself an exciting and potentially dangerous experience... the biker exposes himself to the hazards of the road. Out there on the highway, winding it on, he is truly the master of his own destiny, a free-willed individual engaged in a relentless quest for the spirit of life. Like his cultural predecessor, the American Indian, he may go down, but he'll most certainly go down fighting!

Om polisförföljelser

Sidan 8: I get stopped and searched by the police with monotonous regularity.

Sidan 15: Their method was systematic harassment of the outlaw bikers from the mass of law-abiding

motorcyclists and the subsequent emergence of a new “American folk hero” or folk devil (depending on your point of view or, more particularly, your social situation).

Om 1-% patchen

Sidan 19-20. A conference was held in San Francisco 1960 between Hells Angels statewide leadership... and the leadership of clubs like Gypsy Jokers, Road Rats, Galloping Gooses, Satan's Slaves, a North Beach club called The Presidents and Mofos. We gotta stop fighting ourselves and start fighting the cops... We voted to ally under a 1 percenter patch. As a supplement to regular colours, it would identify the wearer as a righteous outlaw. The patch also could help avoid counterproductive in-fighting because an Angel, Mofo or any 1-percenter would be banded against a common enemy. Everyone knew the patch was a deliberately provocative gesture, but we wanted to draw deep lines between ourselves and the pretenders and weekenders who only played with motorcycles.

Om rockers

Sidan 110: In England the pivotal skills was not brutality or dancing, but simply fast and dangerous riding...every London hospital was crowded to overflowing with motorcycle casualties... In the tangled mass of the road systems, the jungle of glittering signs, the endless hypnotic cat's eyes, the monotonous lanes of traffic, the desolate cafeterias, the rockers were a strange and heartening breath of wildness and preserved integrity. They would come roaring down to London at the weekend in tribes, studs glittering, tangled greasy hair flying out behind them.

Sidan 123: Black leather, greasy DA haircuts and rock'n roll were far from dead and were still considered to be the style of the rebellious biker throughout most of the land.

Skiftet från rocker till biker

Sidan 9: 1968 was the year when the biker subculture, in common with every other subcultural movement in Western Society, underwent a whole host of quite radical and lasting changes.

Sidan 122: In Britain, as well as in America 1968 represented a turning point for the biker scene in more ways than one...Almost parasitically the embryonic bike scene of the late 1960s grew to maturity within the hippie subculture, sharing its drugs, its music, its festivals its squats and its women.

Sidan 116: Suddenly you no longer had to be interested in bikes to be a biker – it was the experience, not the nuts and bolts...Rebels, after all, didn't need a cause. The bike became a kind of drug. Like acid, it assaulted the senses of user, wrenching him both bodily and mentally from his earthbound existence. As with acid, it was the trip that counted, not the destination...Outlaws? They were outlaws by choice, from the word go.

Medlet till förvandlingen: Easy Rider-filmen innebar att rockern dog ut och bikern föddes! Om födelsen och av strukturen och idén, Bikern!

Sidan 119: *Born to be wild* became the international anthem of a new generation of bikers. It was released in 1969 of the film *Easy Rider*, which more than any other single event, projected the biker image.

Sidan 122: British bikers formed themselves into loosekriit clubs, emulating their american precursors as best they could by sewing outlaw patches on to their sleeveless denims and drawing up codes of conduct. Things began to change rapidly. Old time rockers were growing their hair, wearing beads and eagerly exploring the mindbending properties of psychedelic drugs. At the same time they enjoyed the freedom symbolized by a speeding motorcycle. Bikers had at last found their place in the revolution, their own model of action.

Sidan 123: What was needed was a new identity which the bike rider could adopt, an identity which fitted the new way of looking at the world. As, in the States it was the release of Easy Rider in the autumn of 1969 that provided that identity and banished the coffeebar cowboy into the dark ages for ever... But not for one single moment did we realize just what a significant and lasting impact it would have on the british bike scene. It hit us like a bolt between the eyes... The release of Easy Rider transformed our idea, virtually overnight of what was and what was not meant by the term biker lifestyle.

Sidan 123 ff: Just to watch the pair of them gunning their Harley across the screen with the wind in the hair, was poetry itself. Incredible music, incredible scenery – these were more than enough to impress me beyond words... Easy Rider was for us a truly messianic film that quite literally triggered off a thousand ideas in our eager... It was like drifting off into another world, a world which we desperately wished to experience for ourselves...

Sidan 123 ff: Dennis Hopper managed to encapsulate brilliantly the very spirit of freedom that we all had felt, at one time or another, out there on the road. He presented on the screen a ceremonial vindication of what we'd known all along but were unable to articulate. Even the numbing shock of the ending, the pointless death, was itself strangely beautiful. It said it all. There could have been no way more fitting, no other way that could have hammered home the message more effectively. Outlaws no longer had to be swaggering, macho bullies to offer a challenge to the world. All they had to do was place themselves beyond the comprehension of ordinary people in order to qualify for summary extermination. They might be dead and gone, but the challenge had been made, and we were more than ready to take it up. We didn't talk very much as we made our way home... We didn't need to. We understood!

Allt förändrades efter Easy Rider: Stil, innehåll och struktur! Hojar, körstil och språk!

Sidan 124: Easy Rider gripped our world by the neck and shook it around. Nothing was ever the same again. It provided a clarity of image, a style which had hitherto been lacking and it banished everything that had gone before into total obscurity.

Even riding styles altered to conform with the new image. Doing the ton down the bypass, chin on the petrol tank, arse in the air, suddenly lost all its appeal. Now we rode our bikes along the high street, feet up and laid back inviting the citizens to turn their heads and comment as we passed by.

Bikes became known as choppers, hogs or simply wheels. Birds became chicks or old ladies... It was our very own revolution. The new bike scene was still alive and kicking, only now it wore a new set of clothes, spoke a new language and found new ways to outrage the public.

Ian Richard "Maz" Harris manifest

True outlaw bikers aren't the wild-eyed kids that the press is so fond of quoting. We may not be the most wellmannered or presentable people in the world, but we are probably the most honest. We have nothing to hide. We doesn't hand out bullshit and we don't take bullshit. Our way of life isn't to everybody's taste but neither is there to ours. Governments do their best to control us, to make us conform to their pattern of civilized behaviour. In the United States federal racketeering laws are abused to imprison our leaders. In West Germany our clubs are banned. In Canada Project Focys records our every moment. We get pilloried by the press, which prints lies about us, and by the police, who get out of their way to stop and hassle us. We are made to wear helmets to protect ourselves against lunatic car drivers. *We get no support from concerned MPs or civil rights organisations. But I guess we wouldn't have it any other way. We have our own voice, we fight our own battles, we choose our own friends and we look after ourselves. We are the bikernation, and while we live and breathe we will protect our heritage. In the words of Hells Angel Sonny Barger: "It's something we believe in. I know they can lock me up, and I know they can beat me up and I know they can kill me, but they're not going to change my mind. They're assholes and I know it. They're mad because I know it". Ride on brother!*

Paybacks Slutord – visa folk frihet och de blir halvt ihälskrämda!

Vi vill avsluta genomgången av Maz Harris bok omkring födelsen av den moderna bikern med ett mycket talande avsnitt från sidan 120: In process of exploring the American myth of freedom on the road, the two bikers discover that it's just that – a myth. George, their new friend, is touched too, by the quest for his elusive freedom but is... cowardly murdered by mindless conformists, inflicted with the very same disease that killed the American myths of liberty and individuality – *paranoia that steems from a fear of freedom...* As George himself puts it: This used to be a helluva country, There's a lot of talk about freedom and the individual, but no freedom. *Show, the people a little individualism and they're terrified.*

Här sätter Mas Harris fingret på det allra väsentligaste inom all förföljelse och trakassering av bikers: Nämligen att förföljelsen av bikers har ingenting med kriminalitet att göra. Det är vad bikers representerar som skrämmer skiten ur folk! ***Varje gång en människa ser en biker komma körande ser de friheten personifierad och definierad vilket skrämmer dem halvt till döds! Det är friheten bikern representerar som samhället med alla medel försöker kväsa och ingenting annat!***

Rekommendation: *Bikers* är en bikerbok ni vill äga! Köp den! Den är magnifik, äkta och genuin fylld av kärleken till allt kring bikerlivet, skrivet av en biker to the bone!

Efterord från Hells Angels MC Kent om Ian Richard "Maz" Harris

OBS! Nedanstående text publiceras efter tillstånd från Hells Angels MC Kent!

Dr Ian Richard Harris PhD (Maz Harris H.A.M.C.K.E.) 26th July 1949 – 31st May 2000

On July 26th 1949, to Jack and Betty Harris, an eminent biker was born. A bouncing bundle of joy given the name Ian Richard Harris, who would later be known to us all as 'Maz'.

Maz would have us believe, and believe we do, that his love of motorcycles had stretched four decades. From the early age of two and half he remembered sitting on his Uncle's 650cc BSA with his young imagination running wild. It was not until just before his sixteenth birthday however, that he bought his first bike, a 500cc Ariel, for the princely sum £7. It wasn't new, but to Maz it was his first real taste of something great and rewarding.

A lifestyle undoubtedly within him from the beginning. Interestingly, the year of this purchase was 1965, a year that would see many a rampage, particularly on the beaches, by the infamous 'Mods & Rockers'. This of course instilled a great fear of motorized two-wheeled vehicles into even the most liberal of parents. Amusingly, Maz's Dad had said to him exactly the same thing as my parents had said to me, and no doubt many of you encountered the same, which was of course that age-old piece of advice, "Why don't you wait another year and buy a car instead?". That's not the only thing we had in common though. Like the rest of us natural-born bikers, he had got wet and cold riding them, pushed the bloody things miles when they broke down on him, sworn at them, thrown spanners at them, and yes, the one we all love to hate, been stopped, searched & sometimes even arrested, just for riding them.

As it turned out, all was not in vain because in the early Seventies (pre-1976 amalgamation into Kent as one club) he proudly joined Hells Angels M.C. England of which he would become a member for over 25 years. These lifetime experiences would prove invaluable and helped him gain his Philosophy Doctorate and Sociology Degree. These were awarded to him after a seven year course at Warwick University. Hells Angels Kent allowed him 'time off' in support of him achieving these important goals. With such experience, insight, intelligence and now recognised qualifications on paper, it was hardly surprising that he was the favourite man for the job of press officer for the 'Bulldog Bash' and, just as importantly, official press officer for Hells Angels England for over 12 years.

Maz had an influential part to play in many important new ventures such as the birth of the Bulldog Bash and the early stages of Motorcycle Action Group (M.A.G.). He has also written two books 'Sturgis 50th Anniversary' and 'Bikers – Birth of a Modern Day Outlaw'. Dr. Ian 'Maz' Harris PhD has become one of the most important figures in biking history. A position which he would have modestly denied liking, but deep down we all knew he loved the attention really! This is a very small insight into the world of Maz Harris, but if you were lucky enough to read any of his work in the biking press, such as 'Heavy Duty', 'Super Twins', 'Back Street Heroes', 'Hog Mag', 'Custom Bike' and 'Freeway', then you would have appreciated his wit, contempt of the ignorant and yet the air of compassion about him that so many of us loved, despite the fact that in the later years he suffered from M.E.

For those of us who knew him personally, the loss was immeasurable, not least to his family including Sister Jane and his Hells Angels Brothers all over the world. 31st May 2000 is a date that will not be soon forgotten as it was the date a man's life was taken, a man who had done so much but who still, as always, had loads left to do. He was a man whose work has touched all of us, in one way or another, and some of you won't even be aware of it. Long after his passing we still have reports of the selfless things that he had done, some acquaintances and lots were strangers who had written and asked for his help or advice. He thought of all these people as a brother or sister bikers. His unsung work had touched their very sole. To quote The President of HAMC, Kent, Herman: "We can never say goodbye, just see you later." Written by Zoe with contributions by those of us who knew him best.

Länk till boken Bikers – Birth of a modern day outlaw: <https://www.amazon.co.uk/Bikers-Birth-Modern-Day-Outlaw/dp/0571135102>

Länk till artikel kring Maz Harris och hans begravning: http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/792560.stm

**Om Outlaws = fredlös och utan-
förskap**

Kriminologen Joi Bai: Beteckningen “kriminell mc-klubb” är en felöversättning av engelska frasen “Outlaw biker gangs”, som betyder fredlös och inte kriminell!

Nästa del i Payback Sveriges artikelserie om vad forskningen uttalat ikring begreppet “kriminella mc-gäng” omfattar kultursociologen och kriminologen Joi Bay. Joi är förmodligen den mest kända personen i Norden som forskat kring men även delvis levt inom mc-kulturen. Han var tidigare verksam som kriminolog vid Köpenhamns Universitet.

Artikel 1

“Den danske kriminologen Joi Bay som vistats flera år i “bikerkretsar tyckte att medierna hade fel utgångspunkt och var ensidiga i sin granskning. – Själva beteckningen “kriminell mc-klubb” är i sig missvisande, sa han. Den är ett resultat av en felöversättning av engelska frasen “Outlaw biker gangs”, som inte betyder “kriminell”, utan “fredlös”.

– Över huvud taget går det inte att använda sig av fakta om de amerikanska förlagorna för att beskriva de skandinaviska klubbarna eftersom dessa har sin egen historia, ansåg han.

Och att definiera klubbarna som kriminella organisationer är även det felaktigt. Den typen av organisationer har en profitmotiverad kriminalitet som mc-gängen saknar, hävdade han.

– Kriminalitet är bara en del, och en underordnad sådan, i den här subkulturen. Personerna är inte kriminella på heltid. Det finns också medlemmar som är tatuerare, mc-mekaniker eller sysslar med inkasso och svartjobb – bara försörjningssättet stärker deras identitet och utanförskap.

Lika fel har medierna när de rubricerar våldsamma konflikter mellan Hells Angels och Bandidos som krig om narkotikamarknaden sa Bay.- **Deras konflikter bör snarare definieras som fejder, där klubbarnas anseende står på spel. Det rör sig om en långsam process, där våldet eskalerar och kulmen blir sammanstötningar med dödlig utgång.**

Han poängterade att mc-klubbarna är en del i ett politiskt spel där både medier och politiker deltar, något han tyckte journalister verkade vara ointresserade av att skriva om”.

Artikel 2

Från den andra, nedan länkade artikeln citerar Payback följande uttalande från Joi:

“Den danske kriminologen Joi Bay, vid Köpenhamns universitet, anser att polisens syn på vad som driver de kriminella så kallade outlaw-klubbarna, med Hells Angels och Bandidos i spetsen, är fel. Detta leder till en felaktig taktik från polisens sida.

Hans resonemang går ut på att polisen behandlar Hells Angels som en professionell kriminell verksamhet som följer kapitalistiska principer. Om förhållandet mellan omkostnader och förtjänster minskas, exempelvis efter en polisrazzia, så förväntar polisen sig att verksamheten stängs.

Men polisens antaganden håller inte, enligt Joi Bay. Han anser att mc-gängen är en subkultur, där varken kriminaliteten i sig själv eller avkastningen i form av pengar eller makt är drivkraften för gängmedlemmarna. Drivkraften är istället värden som ära, stil, respekt och brödraskap, kombinerat med intresse för bland annat speciella motorcyklar och tatueringar.

De brott de svenska medlemmarna i Hells Angels och Bandidos är dömda för är framförallt misshandel, olaga hot, trafikbrott och fusk med tull och avgifter. Brott som vanligen förknippas med organiserad brottslighet har det funnits få bevis för. Polisen har emellertid långtgående misstankar om att medlemmar i Hells Angels och Bandidos sysslar med organiserad brottslighet – inte minst för att flera av dem driver inkassofirmor, vaktbolag och dörrvaksverksamhet.

Men Joi Bay argumenterar att gängmedlemmarna inte startar firmor för att begå brott, utan för att utnyttja sina kvalifikationer och skapa sig ett sammanhang mellan förvärvslivet och livet som bikers”.

Knarkhandel

Polisen i Sverige anser sig också ha starka skäl att tro att outlawklubbarna handlar med narkotika. Antagandena bygger på utländska exempel, bland annat i Danmark och Nordamerika, där medlemmar i Hells Angels har fällts för grova narkotikabrott.

Om narkotikahandeln, säger Joi Bay, att som i alla subkulturer där illegala droger används, kommer några att specialisera sig på att skaffa dessa.

Överhuvudtaget är det så att när gängmedlemmar är inblandade i brott, så är det en kriminalitet som är förbunden med deras subkultur, anser han. Våldet och mordet är knutna till subkulturens ärobegrepp och symboliska territorier.

Eftersom kriminaliteten är inlemmad i subkulturen fungerar inte polisens stresstaktik, utan är snarast stärkande, enligt Joi Bay.

Pressen från polisen förstärker den kollektiva upplevelsen av att gängmedlemmarna är outlaws – utstötta och fredlösa – och bekräftar därmed deras egen myt.

Artikel 3

Joi Bay skriver även i artikeln *Konflikter mellan mc-klubbar*, sidan 45-74, i bikerantologin *Olja, krom och manlig gemenskap*, nedanstående omkring outlawbegreppet:

Sidan 46: Att vara outlaw är detsamma som att ha anseende som en ”stark” man eller klubb. Det betyder att mannen eller hans klubb är beredda att försvara sitt anseende (- även om det måste ske med metoder som är kriminaliserade i det omgivande samhället)... Att vara ”stark” syftar i detta sammanhang inte bara på fysisk styrka utan lika mycket på moralisk styrka i betydelsen sammanhållning, solidaritet, broderskap. En outlawklubb kan alltså vara ”stark” trots att den har få medlemmar eller begränsade resurser... Det viktigaste tecknet på styrka hos en biker eller hans klubb är uppträdandet. Att vara beredd att försvara sig själv, sin klubb eller klubbens anseende innebär styrka. Det betyder att styrka inte är någonting oföränderligt eller en karaktärsegenskap, utan snarare en ägodel som kan vinnas eller förloras som annan egendom.

Källor: <http://www.journalisten.se/artikel/631/tt-journalister-pa-graev-98-medierna-goer-mc-gaengen-farligare-aen-vad-de-aer>

http://www.bra.se/extra/pod/?action=pod_show&id=404&module_instance=12

[Antologin Olja, krom och manlig gemenskap, Daidalos Förlag](#)

Bikerforskare och Kriminolog: Outlaw betyder fredlös och aldrig laglös!

Outlaw betyder fredlös och inte laglös varför ingen mc-klubb ställer sig utanför lagen!

Med jämna mellanrum publiceras påståenden från poliser och/eller Lasse Wierup om att olika mc-klubbar ställer sig utanför lagen och/eller utanför samhället.

Ingen mc-klubb säger sig stå utanför lagen. Denna missuppfattning bygger helt och hållet på (medvetet) bristande kunskaper i det engelska språket ifrån de individer som från början översatte olika dokument rörande olika bikerulturella företeelser. Polisen och Wierup, som har en agenda att upprätthålla en orättfärdig stigmatisering av mc-klubbarna, har därför valt att avsiktligt medialt marknadsföra och systematiskt felöversätta Outlaw med laglös.

Den första betydelsen i alla ordböcker är dock den korrekta – nämligen fredlös, utstött, vilket anknyter till dagens verklighet för bikers och bikerklubbarna, där bikers tack vare de mediala skrivierna, polisens uttalanden och Wierups romanbyggen blivit lovligt villebråd för envar att förfölja och smutskasta.

Vi ska också titta på ordet i en vidare historisk kontext för att visa att ordet Outlaw förekom till och med i lagtext redan på 1200-talet, och således redan 700- 800 år före bikerulturens födelse betydde just fredlös:

Historien bakom det mycket gamla uttrycket Outlaw

Begreppet Outlaw har en mycket gammal historia vilket den svenska bikerforskaren Stig Grundvall så förtjänstfullt beskrivit i artikeln “Rövare, rebell och Outlaw” ingående i antologin: *Identitetens omvandlingar*. Stig Grundvall är för övrigt en utav bara fyra stycken forskare i världen som doktorerat på en avhandling kring bikerkulturen!

Vi citerar direkt från sidan 297 i boken:

Under 1200-talet stärktes och utvecklades det officiella rättsmedvetandet och straffet för outlawry preciserades att gälla:

– *Outlawn förlorade alla rättigheter att äga egendom. Hans gård och gods togs i besittning av kungen.*

(Paybacks kommentar: I dagens Sverige går detta förfarande under begreppet “Utvidgat Förverkande”)

– *Varje kontrakt han ingick upplöstes.*

(Paybacks kommentar: Här kommer offentliga upphandlingar in där företag utesluts från anbudsprocessen om de har anställda bikers)

– *Barn till outlaws förblev arvlösa.*

- *Och de som på något sätt bistod den fredlöse kunde bli avrättade.*

(Paybacks kommentar: Betänk likheten med de som idag straffas för att de har umgänge, koppling eller anknytning till olika bikers)

Ingen hade tillåtelse att bedja, äta eller prata med en bannlyst. Sådana hårda straff hade emellertid liten effekt på kriminaliteten.

(Paybacks kommentar: Här aktualiseras återigen umgänge, anknytning och kopplingsbegreppet. Den som umgås med bikers blir själva del av kriminaliseringsprocessen.)

Joi Bai: Outlaw betyder inte kriminell utan fredlös!

Även den danska forskaren och kriminologen Joi Bai har uttalat att myndigheter med flera felöversätter begreppet "Outlaw" vilket vi refererade till i Del 15 i artikelserien kring "Kriminella MC-Gäng?". Han säger följande i sak: *"Den danske kriminologen Joi Bay som vistats flera år i "bikerkretsar tyckte att medierna hade fel utgångspunkt och var ensidiga i sin granskning. – Själva beteckningen "kriminell mc-klubb" är i sig missvisande, sa han. Den är ett resultat av en felöversättning av engelska frasen "Outlaw biker gangs", som inte betyder "kriminell", utan "fredlös".*

Se artikel: <http://www.payback.name/?p=15534>

Att media och alla brottsbekämpande myndigheter över världen gör sig skyldiga till samma avsiktliga översättnings- och kardinalfel gör inte begånget fel mer rätt! ***Outlaw betyder, utefter en korrekt översättning och även utefter den historiska betydelsen, fredlös och aldrig laglös!***

Författaren och filosofie doktor Lars Lagergren med flera om fredlösa men aldrig laglösa outlaws!

Inledning

Payback har tidigare refererat till forskningsarbeten kring att Outlaws betyder fredlös och aldrig laglös, vilka artiklar länkas till längst ned såsom *relaterade artiklar*.

Att Outlaws ***inte*** innebär laglöshet refereras även till i en forskningsstudie av Petter Ingemansson: *1 % – en analys av hur mc-gängs "farlighet beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010.*

Ingemansson skriver på sidan 4: *En 1 % -symbol används ibland av outlaw-klubbarnas medlemmar för att visa att de är outlaws och delar outlaw-mentaliteten. Märken med symboler sitter ofta på medlemmarnas västar, motorcykeltankar eller som tatueringar (Svedin 1999, s. 9). Att vara en outlaw innebär dock inte att vara kriminell utan att vara fredlös, i likhet med positiva myter om kända fredlösa som Robin Hood och Billy the Kid (Tamony 1970, s. 200 f.; Svedin 1999, s. 8; Rostami 2013, s. 16). Själva outlaw-mentaliteten kan således sägas utgöra dels avvikande åskådning, dels avvikande handlingssätt i förhållande till det övriga samhället. Jag kommer i fortsättningen använda mig av begreppet "1 % -are", vilket alltså är synonymt med att vara outlaw.*

Författaren, filosofie doktorn och kultursociologen Lars Lagergren i två avsnitt om Outlaws

Artikel och avsnitt 1

Lars Lagergren har i två olika avsnitt i bikerantologin *Olja, krom och manlig gemenskap* skrivit om

Outlawbegreppet. Vi börjar med att titta på artikeln *Några nedslag i den svenska motorcykelkulturens utveckling under efterkrigstiden*, sidan 23-44.

Sidan 37: Den engelske sociologen, och tillika medlemmen i Hells Angels, Maz Harris (1985) beskriver outlawbikerkulturens tidigare år på följande sätt: Motorcyklisterna gick samman och formade klubbar, hängde på barer, åkte på weekendturer och ställde till ett litet helvete var de än dök upp. Med tiden växte en distinkt bikerstil fram. Åkarna utvecklade ett sätt att klä sig och tala och klubbarna blev mer slutna och avskilde sig alltmer från den ordinära motorcyklistens värld.

Sid 38: Dessutom var de som Harris påpekar "highly visible clubs" och deras yttre stil och uppträdande stack i ögonen på omgivningen. Den inre sammanhållningen blev allt tätare allt eftersom det yttre trycket från polis-, rättsväsende och media ökade. För den som ville bli medlem i en klubb innebar det en provotid och att han genomgick någon form av initieringsrit. Överhuvudtaget växte ett tätt regelverk fram som hårt reglerade medlemmarnas beteende visavi varandra och omvärlden.

Sidan 39: **Klubbarna som ingår i outlawbikerkulturen är inte några skenande horder av desperados utan ofta mycket välorganiserade klubbar med strikt hierarkisk struktur...** Man är inte längre bara en motorcyklist utan en outlawbiker. Allt man gör präglas av de inofficiella lagar och normer som råder i gruppen. Vill man lämna måste man lämna den helt, för inga mellanting finns.

Sidan 40: Livet som outlawbiker är mer komplicerat. Det är inte längre bara att köra motorcykel och ge sig hän åt upplevelsen som den ger. En ny typ av social farlighet utgör en del av kulturen. Steget har tagits från oansvarighet till ett medvetet avståndstagande från samhället. **En följd av detta är, precis som i forna tider, att de som bebländar sig med "fredlösa" eller outlaws själva bryter emot lagen.**

Sidan 41: Steget bort från marginalen innebär en frikoppling från samhällets ramar. Outlawbiker-kulturen skapade sin egen stil och sitt eget regelsystem inom ramen för de normer och värderingar som successivt växte fram i den egna kulturen.

Avsnitt och artikel 2

Vi fortsätter att granska vad Lars Lagergren uttalar i nästa artikel ingående i bikerantologin *Olja, krom och manlig gemenskap*, artikeln *Motorcyklar, manliga ideal och maskulinitetens mytologier*, sidan 75-92.

Sidan 85: Outlawn är per definition utanför samhället och ett lagom utanförskap är stärkande för grupp känslan. Kan utanförskapet kombineras med en orättvis behandling från en förtryckande överhet blir gruppens trotsighet även rättfärdig.

Sidan 88: Som de outlaws de är lever de i stor utsträckning efter sina egna lagar, normer och värderingar.

Sidan 89: Den enskilde medlemmen, som i de utanförståendes ögon är väldigt annorlunda, blir samtidigt till en så utpräglad representant för kulturen att han helt enkelt inte fungerar utanför dess domäner.

Sidan 91: Outlawn kan till skillnad från frifräsaren, inte bara ställa sig vid sidan av samhället, han hamnar på en ofrånkomlig konfrontationskurs med det... Oavsett om de åker motorcykel eller inte kittlar deras livsstil de etablerade medelklassidealen men de kan aldrig utgöra ett hot mot samhällsordningen.

Källor:

[Olja, krom och manlig gemenskap, en antologi om bikerkulturen](#)

[“1 %” – en analys av hur mc-gängs “farlighet” beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010, Petter Ingemansson, Kriminologiska Institutionen vid Stockholms Universitet](#)

“Bikerdoktorn” Stig Grundvall: Om hetsjakt på bikers och fredlöshet!

Bakgrund

Filosofie doktor, universitetslektorn samt Bikerdoktorn Stig Grundvall skrev i antologin “Identitetens omvandlingar” en forskningsartikel med namnet: **Rövare, rebell och outlaw** Om utanförskap och alternativa livsformer från Robin Hood till Hell’s Angels, sidan 293-324.

I artikeln ger Stig Grundvall en utförlig redogörelse över hela Outlawbegreppet och konsekvenserna att bli stämplade som Outlaw från Robin Hood fram till dagens outlaws, mc-klubbarna.

Payback har tidigare redogjort för ett kort stycke av artikeln som berörde det faktum att Outlaws översätts till och betyder fredlös och inte som polisen försöker få det till laglös. Den artikeln kan ni läsa [här](#)

Vid sidan av lagen men inte utanför

Sidan 294: Även om begreppet outlaw inte är entydigt så indikerar det – oavsett vem som än använder det – en form av avståndstagande i förhållande till samhället. Talar vi om outlaw-bikers handlar det om att kamratskapet och gemenskapen i den egna gruppen väger lika starkt – och ibland starkare – än samhällets lagar och förordningar. **Man hävdar i bikerkretsar att man lever vid sidan av lagen, men inte utanför lagen.** Den svenske advokaten Tom Peyron (Cedergren 1998 s.159) uttrycker sig så här: ”Dom säger att dom är ’outlaws’, men dom är inte laglösa för den delen. Där finns en nyansskillnad. Jag tror inte att tidningarna ser den nyansskillnaden...

I vissa avseenden är bikers fredlösa!

Sidan 295: **outlawtillhörigheten innebär att man är utsatt, att man upplever sig som föremål för förföljelse från polis, myndigheter och att man är ett eftertraktat villebråd för media. I vissa avseenden är man helt enkelt fredlös.**

Livsföringen uppfattas som ett reellt hot mot det etablerade samhället!

Sidan 299: Här nedan väljer vi ut ett citat som berör de pionjärer som drog västerut i USA för att vinna nya landområde men som precis lika gärna kunde handlat om dagens bikers. Olika grupper men förföljelsen och orsakerna är densamma. Det är den annorlunda livsföringen som samhället upplever

som ett hot varför en hetsjakt påbörjas som saknar grund men som till slut gör hela samhället onåbart för bevis och argument för det felaktiga i förföljelsen.

“Frontiärmännen” som de kallades upplevde stora inskränkningar av tidigare rättigheter. Å andra sidan uppstod en rädsla för kaos och **outlawgruppernas livsföring kom att upplevas som reella hot mot det etablerade samhället och de hotfulla individerna utsattes för en hetsjakt. Rädslan var till största delen orgrundad men kom att genomsyra samhället på en psykologisk nivå som inte var nåbar för argument.**

Motorcykeln har ett avgörande inflytande på bikernas hela liv och identitet!

Sidan 310: Det finns inga tecken på att bikers som grupp har några samhällsomstörtande ambitioner. Tvärtom skulle man kunna se gruppen som konservativ företeelse där man vinnlägger sig om att **återskapa och bibehålla dygder som är på utdöende**. Trots att outlawbikern ställer sig utanför samhället blir han samtidigt **en försvarare av traditioner. I tider av uppbrott kan man se bikern som en fanbärare för det moderna samhällets tricolor, frihet, jämlikhet och broderskap**. Han personifierar i mångt och mycket den amerikanska drömmen, att hellre än låta sig kuvas drar han vidare och söker sig ett nytt liv... **Friheten symboliseras också starkt genom motorcykeln, det centrala objektet i den kultur han tillhör, en tillhörighet som har ett avgörande inflytande på hela hans liv och hans identitet (Sernhede 1998)**. Den missanpassades liv görs till norm och istället för att tvätta bort sitt stigma tatuerar han i det i huden, för livet.

Den massmediala bilden av bikers står oemotsagd med effekten att bikers demoniseras!

Sidan 313: Här kan man säga att Grundvall varnar för den utveckling som hela tiden accelererar – att samhället stöter ut bikers genom att medialt demonisera och utestänga bikerkulturen från dialog med samhällsföreträdare såsom politiker och polis och som medför en allt starkare sammanhållning bland bikers men också en allt större nödvändig isolation för att överleva:

Outlaws uppstår i en dialog mellan individer och samhälle. Det finns en risk att mc-kulturen blir världsfrånvänd om individerna i allt för stor utsträckning försöker skapa mening isolerat från andra delar av samhället. **Detta kan å andra sidan förstärkas genom att man i dagens samhälle allt mer förlitar sig på externa källor till kunskap och där den massmediala bilden oftast får stå oemotsagd. Effekten blir att man demoniserar människor**. Den vardagliga ansikte-mot-ansikte erfarenheten blir därför oerhört viktig för att se den civiliserade människan bakom den konstruerade stereotypen. Kulturer existerar inte i ett vakuum och det är därför viktigt att inse att bikernas identitet formas av relationer till andra bikers, men lika mycket av relationer till icke-bikers och samhället i övrigt. (McDonald-Walker 2000)

Utesluts ur samhället för att de bryter mot ordningen och inte uppfyller normen!

Sidan 315: Grundvall pekar och markerar mot en annan viktig faktor som drabbar bikers såväl som andra oönskade grupper. Det handlar inte om att någon utesluts ur samhällsgemenskapen på grund av kriminalitet. Det handlar om att oönskade, misshagliga grupper identifieras som fienden, stöts ut ur samhällsgemenskapen, demoniseras, för att i sista hand ingripas emot juridiskt. Känner ni gen mönstret? För villkoren är detsamma för bikers! Vi är en oönskad grupp som samhället stött ut med samma medel och verktyg som även drabbar andra grupper!:

De fattiga är inte längre utstötta från konsumtionssamhället; de är öppna fiender till samhället och understödstagarna blir till presumtiva brottslingar (Bauman 1998). **De som utesluts är i första hand de som 'bryter mot ordningen' och i andra hand 'de som inte uppfyller normen'**. Båda förvägras i princip rätten att existera och är dömda till isolering, förvisning och utplåning... Howard

Becker visar i sin bok *Outsiders* (1963) hur man definieras som avvikare, inte för att man brutit mot reglerna, utan genom att man visar respektlöshet gentemot de som bevakar reglerna. Innan gränsöverskridandet kan bestraffas måste brottet definieras. I denna process är det vanligt att man beskriver problemområdet som värre än det faktiskt är. När den korrigerande åtgärden är uppfunnen måste den tillämpas på specifika individer innan klasser av avvikare kan identifieras och pekas ut. Dom, lagbrytarna måste upptäckas, identifieras, gripas och fängslas.

Bikers har med sin provocerande livsstil blivit fienden som måste bekämpas!

Sidan 318: Grundvall pekar här på ett lika välkänt som ruggigt fenomen – ett samhälles behov av en fiende att bekämpa. Fienden fungerar som en hävstång för rättsvårdande myndigheter för att få igenom mer övervakning, skärpt lagstiftning samt för att vinna ökade resurser för mer personal och mer kapital till verksamheten. För all verksamhets mål är expansion. Bikers har ända sedan 90-talet använts som en idealisk fiende. Vi är synliga! Vi bär märken som ingen kan undgå att se. Vi är därför en idealisk grupp att använda sig av, en god fiende, för att få igenom alla ovanstående nämnda företeelser. Det finns knappast någon annan liknande grupp i dagens samhälle som uppfyller kriterierna så väl som bikers för att utgöra fienden!:

För att reducera rädslan för att upplösning av den egna identiteten skapar man yttre fiender. Yttre fiender står ej längre att finna i Sveriges territorialvatten och det finns inga ryska ubåtar att upptäcka. När försvarsmakten rustar ner och inga landsgränser behöver skyddas får vi söka fienden på annat håll, inom landets gränser. Det finns tydliga tecken på att bikers med sin provocerande livsstil har blivit en av dessa grupper som måste bekämpas, utgränsas.

Bikers håller ihop och skyddar sin livsstil oavsett priset!

Sidan 321: ***Nothing can destroy our culture and brotherhood!*** Grundvall säger samma sak fast med andra ord. Inga förföljelser, trakasseringar, punktmarkeringar eller liknande kommer att knäcka bikerkulturen. Det enda resultatet av samhällets förföljelse är att bikerkulturen sluter sig samman och isolerar sig allt mer från yttervärlden. Av självbevarelsesdrift, för att skydda varandra! Priset blir aldrig för högt! För det är våra liv vi slåss för att behålla!

*Bikermiljön är inte enhetlig utan bör ses som en heterogent sammansatt kultur där människor från olika skikt i vårt samhälle deltar i olika hög grad. Många, antagligen de flesta, lever ett parallellt liv anpassat till vardagslivets mödor med arbete, familj och barn. Det går inte att påstå att bikermiljön ser ut på ett sätt, men på gott och ont ***hänger bikervärlden ihop i ett nätverk som värnar om och betonar en livsstil som inte alltid går hand i hand med gängse värderingar. Man håller ihop och skyddar sin livsstil för att få fortsätta leva på det sätt man föredrar även till priset av utsatthet.****

Källa:

[Stig Grundvall: Artikel Röware, rebell och outlaw Om utanförskap och alternativa livsformer från Robin Hood till Hell's Angels, sidan 293-324. Artikel från antologin Identitetens omvandlingar, Daidalos Förlag](#)

Fem forskare om bikers utanförskap, fredlöshet och att leva vid sidan om samhället!

Stig Grundvall

Filosofie doktor och Lektor vid Institutionen för Socialt Arbete vid Göteborgs Universitet. Den enda person i Sverige som doktorerat med en avhandling om bikers i Sverige: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet.

Stig Grundvall har även skrivit om *Broderskap* inom bikerkulturen i ett arbete som framlades vid en norsk konferens. Vi citerar för ämnet väsentliga bitar nedan:

Sidan 1; Att köra motorcykel är för de flesta bikers en högt värderad aktivitet som ibland tenderar att övergå i en livsstil. Motorcykeln bör därför förstås som ett symboliskt laddat objekt med central ställning i ett liv som också inbegriper sociala och moraliska plikter samt ansvar för en rad mellan-mänskliga åtaganden. Även om begreppet outlaw inte är entydigt så indikerar det – oavsett vem som använder det – en form av avståndstagande i förhållande till samhället... Man hävdar i bikerkretsar att man lever vid sidan av lagen, men inte utanför lagen.

Det går inte att påstå att bikermiljön ser ut på ett sätt, men på gott och ont hänger bikervärlden ihop i ett nätverk som värnar om och betonar en livsstil som inte alltid går hand i hand med gängse värderingar. Man håller ihop och skyddar sin livsstil för att få fortsätta leva på det sätt man föredrar även till priset av utsatthet.

Sidan 4: Ett bikerideal är att man skall kunna vara stolt av sin bikeridentitet. Det tar sig i uttryck i att man helst bär sin märkesbeprydd väst var man än befinner sig. Många bikers skaffar sig därför arbeten och sysselsättningar, ofta med koppling till motorcykelintresset, som går att kombinera med bikeridentiteten.

Håkan Karlsson

Håkan Karlsson är författare till forskningsstudien *Gängkulturen i Sverige – en sociologisk litteraturstudie kring kultur, attityder och värderingar*

På sidan 20-21 drar Karlsson slutsatser ur nedan länkade studie från Forkby: Att Mc-gäng och andra grupperingar använder sig av egna normer och värderingar är ett sätt att tala om för det etablerade samhället att de inte vill ingå i deras gemenskap. När en grupp inte tas emot, utan utestängs, jagas och stämplas som oduqliga, då måste de för att överleva skaffa sig egna normer och värderingar som de tror på, därför blir qänget deras enda väg. Genom att distansera sig från samhällets gemenskap, kan deras känsla av utanförskap stärka medlemmarnas interna sammanhållning, med de lagar och normer som de har valt att leva efter.

På sidan 37- 38 fastslår Karlsson följande utefter Professor Ziegmund Baumanns arbete Arbete, Konsumtion och den nya fattigdomen: *I denna nya samhällsklass som fått beteckningen gängkultur, betyder det att individerna står helt utanför samhällssystemet. Att samhället medvetet stänger ute vissa individer är att skapa problem som inte finns, vilket i förlängningen kan medföra att de som inte får ta del av samhällsgemenskapen inte själva vill förknippas med det etablerade samhället. En av konsekvenserna som ett samhälle kan ställas inför, då de sorterar in människor i olika klassificeringar och sedan rangordnar dem är att de som känner sig utanför bildar små subkulturer, där deras egna lagar gäller.*

Professor Ove Sernhede

Ove Sernhede är docent och var tidigare professor på Sociologiska Institutionen vid Göteborgs Universitet. Numer är han professor på Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande vid Göteborgs Universitet.

Vi citerar nedan ur Sernhedes forskningsstudie: *Kamrater bland motorcyklar*.

Sidan 5: Men, menar **Joi Bay**, bikerns värld är inte vår, den är strukturerad efter en annan logik, den styrs efter andra lagar än samhället utanför. **Den etnografiska forskning som finns talar entydigt om att bikervärlden inte primärt handlar om att erövra ekonomiskt kapital.** För att förstå denna kultur måste vi ha kunskap om den symboliska ordning, de lagar och normer som bär upp bikerkulturen. Det är först när vi utvecklat en sådan kunskap som det blir det möjligt att förstå hur individerna är invädda i denna kultur, **först då blir möjligt att se hur denna värld utgör den första världen för dem.** **Förståelse för bikervärldens kulturella logik borde vara en av förutsättningarna för diskussionen om hur samhället skall bemöta våldet i bikerkulturen. Så är det inte.**

Sidan 6: I en brittisk forskningsstudie av Warwicksociologen **Ian Richard Harris** 'Myth and Reality in the Motorcycle Subculture' (1986) står följande: Som outlaw är man per definition, liksom zigenarna, utanför samhället. **Bikers och zigenare drabbas också på ett liknande sätt av samhällets avståndstagande och rädsla inför det som avviker från de igenkännbara kulturmönstren.** (använd citatet även kring avvikande och skrämmande) En del av de problem bikern har i förhållande till samhället handlar om att det är en kultur som bygger på mobilitet. Går vi till polisrapporterna, menar Harris, är det bikerns rörlighet och polisens behov av kontroll som i stor utsträckning ligger bakom hans kriminalitet. Harris menar att ju starkare polisens 'flås i nacken är', desto starkare svetsas kulturen samman. Den inre dynamiken leder då till att bikerns heroiska föreställningar om sig själv som den siste fria individualisten i kamp mot samhällets konformism förstärks.

Sidan 7: För en man kan detta leda till att han intresserar sig för den värld av gemenskap, kickar och utvaldhet som bikervärlden tillhandahåller. Den som blir biker tillhör i viss mening en elit. Som individ har han höjt sig över mängden genom att vägra gå in i de av konventionen styrda samhälleliga rollspelen. Bikerkulturens etos och värderingssystem utgör också ett livssammanhang som är över-skådligt, möjligt att förstå och som uppfattas som meningsfullt. Bikervärlden är entydig, den utgör ett sammanhang där man, till skillnad från i samhället utanför, dessutom är Någon.

Källor:

[Filosofie doktorn och lektorn Stig Grundvall, artikeln Broderskap, ett föredrag och ett forskningsarbete som framlades vid en nordisk konferens om mansforskning](#)

[Filosofie doktorn och lektorn Stig Grundvall, avhandling Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet](#)

[Håkan Karlsson: Gängkulturen i Sverige, en sociologisk litteraturstudie kring kultur, attityder och värderingar](#)

[Ove Sernhede, Kamrater bland motorcyklar, Tvärsnitt 4/97](#)

[Forkby, T. \(2008\). Gängrelaterat ungdomsarbete. En utvärdering av Ung och Trygg i Göteborg. <http://gbgreg.kommunalforbund.se>. \(FoU Rapport, 1: 2008\)](#)

[Ziegmund Bauman, Arbete, konsumtion och den nya fattigdomen. Delar av mitt tidigare arbete.
Göteborg: Bokförlaget Daidalos AB](#)

Ian Richard Harris, *Myth and Reality in the Motorcycle Subculture*

Intervju med Hells Angels MC

Viktig och journalistiskt korrekt intervju med Hells Angels MC om samhällets förföljelser!

Bakgrund

I samband med att reportern Anette Cedergren skrev den mycket omfattande, och på djupet grävande, artikeln *Pressetik och Hells Angels*, ingående i bikerantologin, *Olja, krom och manlig gemenskap*, intervjuade hon även företrädare för Hells Angels MC. Svaren från mc-klubben är än idag högst aktuella för bikers i allmänhet och för medlemmar av Hells Angels MC i synnerhet.

Intervjun och Hells Angels uttalanden!

Sidan 150:

Cedergren: Gammal litteratur tjänar som sanningssägare om dagens Hells Angels – i Sverige. Så lever de, så behandlar de och benämner sina kvinnor och så tolkar man deras klubbsymboler... I små "faktarutor" bredvid nyhetsartiklar kan man få läsa både det ena och det andra. Massmedia ger sig våghalsigt ut för att veta en massa om Hells Angels, som man vill förmedla till allmänheten.

Hells Angels: *Ja, dom tror dom vet det, ja. Men dom vet inte, det är bara vi som vet... Det är bara okunskap hela tiden, om hur dom tror det är. Men det gäller väl att sälja så mycket som möjligt. Och att då skriva om hur Hells Angels skulle ha varit på 60-talet... Fattar dom inte att det är mycket som förändrats på trettio år? Men det är nog ingen som vill skriva om hur vi lever egentligen. Och vi är rädda för att uttala oss, eftersom allt blir fel ändå...*

Sidan 159– : Hells Angels:

– Outlaws, det betyder inte att man inte följer lagen. Vi följer visst lagen. Det är bara det att när vi gör saker, så tar vi sedan vårt straff för det. Man kan inte stå utanför lagen. Dom säger att det är som i USA, dom menar det, tidningarna. Men det går ju inte att leva som i USA i Sverige. Där kan man leva utanför samhället på ett annat sätt. Men det känns ju som om vi ska pressas utanför lagen med tidningarnas hjälp. Vi ska inte få bo någonstans, vi är inte önskvärda på arbetsplatser. Det spårar ur, det här... Det går inte att få grepp om det...

Dom kunde ju gjort en journalistisk sammanställning på hur övervakade vi är av polisen... Varför är det ingen journalist som är intresserad av det? Hur kan vi vara så kriminella när vi är så bevakade som vi är? Och när vi nu är så bevakade – hela tiden, dygnet runt – är det inte lite konstigt att dom inte tar oss med någonting fetare då? Varför hittar inte polisen mer på oss? Knark och sådant som alla talar om.

Sidan 160: Och så sitter dom och läser vad så kallade "mc-experten" från USA säger om att det finns en knarkexpert i varje Hells Angels-klubb. Hur länge får man jaga oss? Varför är ingen dömd här i Sverige för knarkhandel? *Varför sväljer journalisterna detta, dom här "expertuttalandena" hit och dit? Varför redovisas inga fakta, och varför är det inga följdfrågor när dom intervjuar dom här "experterna"?*

Och när det gäller det här med kriminella mc-gäng, varför döms alla, hela klubben för vad enskilda medlemmar gjort?... Det är hela tiden det här att dom trissar upp oss också som personer... Om vi nu är så brottsliga och organiserade som tidningarna vill göra oss... Det är ju bara en massa teorier som dom tycker är roligt att skriva... Men, ta om vi tvättade pengar t.ex. Vi borde ju haft några bolag i så fall. Men vi kan ju inte ens starta egna bolag, så hur skulle vi tvätta pengar?

– Jobbar vi inte är det fel. Då lever vi på bidrag, heter det. Även om massa andra människor också kan vara utan jobb och få bidrag, a-kassa och sådant. Och jobbar vi så är det superkriminellt, det med... Min arbetsförmedlare sa till mig: "Säg inte vem du är när du söker jobb". För jag kan ju inte få ett jobb om en arbetsgivare vet att jag är med i Hells Angels...

Cedergren: Detta kan ju vilken arbetsgivare som helst få reda på ändå, med tanke på den flitigt förekommande namn- och bildpubliceringen. Utöver de "kartläggningar" av klubbarna som gjorts publiceras också regelmässigt namn och bild på mc-killar som står inför rätta. Detta görs med en betydligt tuffare hållning än vad som annars är tillämpligt. När det gäller Hells Angels tillämpas inte de gamla klassiska pressetiska grunderna, som annars är brukliga i kriminaljournalistiken. T.ex. att personen redan är an av allmänheten känd brottsling, eller att brottet i sig är synnerligen allvarligt. Man har helt enkelt valt att publicera namn och bild därför att man anser att allmänintresset ligger i det faktum att de är medlemmar i Hells Angels.

Bikerantologiboken: Olja, krom och manlig gemenskap

Om bikerklubbarnas brödraskap

Bikerdoktorn Stig Grundvall belägger polisens och Wierups påståenden om obefintligt bikerbrödraskap!

“Bikers är beredda att offra sitt välbefinnande till förmån för sina bröder”!

Om Stig Grundvall

Filosofie Doktor och lektorn vid Göteborgs universitet Stig Grundvall torde vara känd för Paybacks läsare. Grundvall är också en av blott fyra som doktorerat på Bikerkulturen i världen!

I denna artikel ska vi fokusera på en del av ett föredrag och ett forskningsarbete som framlades vid en nordisk konferens om mansforskning. Arbetet är titulerat *Broderskap*.

Om brödraskap

Enligt Joi Bay (1998) kan man tala om broderskap på två nivåer. Det finns i en vidare bemärkelse ett mer generellt broderskap mellan 'riktiga' bikers. Detta överordnade broderskap är inte sammanbundet av personliga relationer utan är ett abstrakt kamratskap där man som biker har förpliktelser gentemot andra bikers. Det innebär att bikers utifrån kulturella koder och livsstil känner igen andra bikers. Av lojalitet mot bikerkulturen är man beredd att välvilligt bistå varandra. Detta gäller i stort inom den delkultur som jag tidigare benämnt som bikermiljön.

På ett personligt plan finns också det primära broderskapet där man tillsammans med medlemmarna i klubben bildar ett tätt socialt nätverk där mottot är “en för alla – alla för en”. Broderskapet handlar här om hängivenhet inför klubben och dess medlemmar. Det är något som växer fram ur att ständigt vara tillsammans och dela såväl glädjeämnen som vedermödor... Broderskap är något som växer fram ur att vara tillsammans. Det är en känsla som inte går att förklara. Du behöver aldrig oroa dig för det finns alltid någon där som är beredd att backa upp dig, och du vet det.

Man assisterar varandra vad gäller såväl pengar, bostad, arbete som personliga problem. Likaväl som man delar de goda stunderna av motorcykelglidande och fester tar man också hand om varandra i tider av svårigheter som till exempel om någon är i fängelse, på sjukhus eller utsätts för personliga hot. ***Man är beredd att offra sitt välbefinnande till förmån för sina bröder.***

Bikerbrödraskapet har likheter med skråväsendets och klosterbrödrarnas

Grundvall drar också den något överraskande slutsatsen att det finns likheter mellan brödraskapet inom bikerkulturen och det brödraskapet som finns och fanns mellan klosterbröder och inom skråväsendet.

Sidan 3: Klostret och dess munkordnar är kanhända det äldsta och mest konsekvent genomförda brödraskapet. Klostret är ett litet samhälle med en social ordning präglad av planering, organisation och krav på självkontroll hos individerna. Håkan Thörn (1997), som beskriver det moderna samhällets uppkomst, ser klostrets brödraskap som en av inspirationskällorna till de välkända parollerna frihet, jämlikhet och broderskap i den franska revolutionen.

Historiskt finner vi också brödraskap inom skråväsendet. Ursprungligen skulle den garantera ett gott hantverksarbete men kom med tiden att betyda en monopolisering. Kännetecknande för skrået var dess bestämda hierarki med lärling, gesäll och mästare. Initiationen föregick varje nivå och blev allt strängare ju närmare maktens centrum man kom. Den tekniska utbildningen var också kopplad till livsgemenskap och blev på så sätt allomfattande till att gälla även det mest privata. Överinseendet och

den sociala kontrollen var total och kom att å ena sidan att garantera den enskilde skråbroderns och hans familjs trygghet och överlevnad. Å andra sidan, om en skråbroder vid upprepade tillfällen bröt mot hantverkets etos, dess ära, kunde han vänta sig att bli utstött, vilket var detsamma som ekonomisk ruin och förlust av borgerlig heder.

Sidan 4: Fragmenteringen av den manliga identiteten som sker mellan de olika sammanhangen, hushåll, arbete och sammanslutning, tenderar i bikermiljön att bli mer sammanhållen. Den livsgemenskap som var utmärkande för skråväsendet går i viss mån att känna igen. Hushållning, arbete och manlig gemenskap ingår som en del av klubbens vardag. Jag har tidigare nämnt hur man stödjer varandra ekonomiskt och med boende. Bikerns familj är integrerad i klubblivet även om fruars och barns närvaro är reglerad. De är ändå en del av klubben, annars skulle det inte fungera. Ett bikerideal är att man skall kunna vara stolt av sin bikeridentitet. Det tar sig i uttryck i att man helst bär sin märkesbeprydd väst var man än befinner sig. Många bikers skaffar sig därför arbeten och sysselsättningar, ofta med koppling till motorcykelintresset, som går att kombinera med bikeridentiteten. Även om klubbaktiviteterna inte i direkt överförbar bemärkelse är ett arbete främjar de en hantverks-gemenskap män emellan.

Om Stig Grundvalls uttalande kring broderskap i doktorsavhandlingen "Vagabond MC"

Vi ska också gå igenom vad Stig Grundvall säger om broderskap i sin doktorsavhandling kring bikerkulturen: [Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet En studie av en västsvensk bikerklubb](#)

Sidan 158: Det jag betecknar som broderskap har en grundläggande betydelse för individerna i bikervärlden. Jag är utifrån mina studier beredd att tala om broderskap på två nivåer. Dels finns i en vidare bemärkelse ett mer generellt broderskap; ett sekundärt broderskap... Till viss del bygger detta sekundära broderskap inom bikerkulturen på att personerna inom miljön genom återkommande bikerevenemang känner igen varandra. I ett större perspektiv bildar detta sekundära broderskap kärnan i en gemenskap och samhörighet som sträcker sig över klubbgränser såväl lokalt, nationellt som internationellt. I detta hänseende kan man tala om bikervärlden som en global stam.

Det primära broderskapet handlar om engagemang och hängivenhet inför klubben och dess medlemmar. Tillsammans med medlemmarna i klubben bildar man ett tätt socialt nätverk där mottot är "en för alla – alla för en". Broderskapet i bikerklubben är något som växer fram ur den ständiga närvaron tillsammans och delandet av såväl glädjeämnen som vedermödor. Genom denna samhörighet blir man en del av ett gemensamt öde som sammanfaller med klubbens överlevnad.

Sidan 160: Etablerandet av vänskapsband var viktigare än den formella organiseringen. Flera av dem hade redan tidigare en förhistoria tillsammans och kände varandra, i enstaka fall fanns släktskapsband. I klubben växte vänskapsbanden och formerade sig allt mer till ett broderskap. Relationerna blev till sociala band som sträckte sig utanför klubbundna aktiviteter och tjänade skiftande intressen. Genom vardagliga interaktioner blev kollektivet allt viktigare. Man assisterade varandra vad gällde såväl pengar, bostad, arbete som personliga problem. Likväl som man hjälpte varandra i tider av svårigheter delade man de goda stunderna av motorcykelglidande och fester.

Sidan 163: Broderskapet handlar i hög grad om solidaritet. Man bryr sig och tar hand om varandra. Broderskapet erbjuder en tillhörighet. Tendenser mot anonymitet, flyktighet och ytlighet i det moderna förvandlas i klubben till en arena där samhörigheten förstärks. Detta innebär att det alltid finns en risk för instängdhet. Man bör därför ta lärdom av att ju mer polis och andra myndigheter kontrollerar och avskärmar klubbmedlemmar, desto större blir slutenheten.

Paybacks kommentar: Payback behöver för bikerulturens räkning lägga fram konkreta bevis byggda på forskning, fakta och vetenskap för våra utsagor. Det är därför viktigt att vi framlägger fakta och forskning för vår syn när ord står emot ord. När det gäller bikerulturens brödraskap så har Wierup och polisen upprepade gånger påstått att ett sådant brödraskap i bikerkulturen inte existerar utan att alla kör sitt race samt att svek är vanligt förekommande. Därför är det viktigt att skriva om Grundvalls artikel, att skriva om just brödraskapsbiten då Grundvall dels doktorerat på bikerkulturen och dels under forskningstiden via en vänskapsklubb haft direkt tillgång till bikerkulturen under flera års tid. Stig Grundvall är med andra ord en riktig expert på bikerkulturen då han levt både inom och utom bikerkulturen!

Stig Grundvall: [Broderskap](#)

**Om brottsfrekvensen i områden
där mc-klubbar etablerar sig!**

Kriminaliteten sjunker bevisligen i kommuner där mc-klubbar etablerar sig!

Bakgrund

Payback har tidigare skrivit översiktligt om Joakim Hilledéns forskning rörande *Effekten av kriminella MC-gäng på brottsfrekvens i Sveriges kommuner 1996-2003*.

Vi går nu igenom arbetet ordentligt för att få fram fakta hur arbetet lagts upp, exakt vad som utretts samt vad forskningsarbetet gav för konkret resultat.

Undersökta Brottskategorier

Hilledéns forskning och arbete avser effekten av att en mc-klubb flyttar in i olika bostadsområden utefter sex olika brottskategorier:

- Tillgrepp av fordon
- Stöld ur och från fordon
- Inbrottsstöld
- Misshandel mot män utomhus

samt därtill även total brottslighet, total tillgreppsbrottlighet, total våldsbrottslighet och total hotbrottslighet.

Om uppgifterna

Brottskategorierna är valda utefter att polisens olika rapporter avser mc-klubbarnas brottsbeteende eller brottsstruktur.

Uppgifterna som ligger till grund för forskningen har hämtats från Brottsförebyggande Rådet (BRÅ), Statistiska Centralbyrån (SCB) och Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS).

Vi ämnar här inte gå in på de olika vetenskapliga modeller som används för att få fram det konkreta underlaget rörande effekten av mc-klubbarnas inflyttning till olika bostadsområden. Modellen är alltför vetenskaplig och akademisk och skulle troligen trötta läsarna. De som är intresserade hänvisas till forskningsarbetet som sådant som länkas till nederst i artikeln.

Förväntad effekt av en mc-klubbs inflyttning till en kommun

Hilledén beskriver på sidan 11 (s 13 vid användning av Acrobat Reader) den förväntade effekten av en mc-klubbs inflyttande i en kommun enligt följande: *Den förväntade effekten av organiserad brottslighet på brottsligheten är positiv enligt den kriminologiska teorin. Alltså, ett kriminellt MC-gäng i kommunen skulle enligt teorin göra att brottsfrekvensen ökar.*

Verklig effekt: Antalet anmälda brott minskar då "kriminella mc-gäng" finns i en kommun!

Sidan 28 (s 30 vid användning av Acrobat Reader) anger såsom slutsats följande: *MCxtrend, som fångar upp effekterna över tid, är däremot negativa och signifikanta i alla fall utom Total hotbrottslighet, Total våldsbrottslighet och Misshandel mot män, vilket skulle kunna tyda på att **antalet anmälda brott minskar då kriminella MC-gäng finns i kommunen.***

Sidan 29 (s 31 AR): *De negativa effekterna av kriminella MC-gäng på anmälda brott kan också vittna om att den faktiska brottsligheten minskar över tid i kommuner med MC-gäng. Att den*

faktiska brottsligheten skulle minska överensstämmer inte med teorin. En tänkbar förklaring till detta märkliga faktum skulle möjligtvis kunna vara att det finns en avskräckande effekt av kriminella MC-gäng i kommunen även för andra brottslingar.

Sidan 30 (s 32 AR): Resultaten från avsnitt 6.2 ger inga indikationer på att en etablering av kriminella MC-gäng i kommunen initialt ökar brottsligheten (egentligen antalet anmälda brott). *Effekten på brottslighet över tid var däremot negativ, vilket tyder på att antalet anmälda brott minskar då det finns kriminella MC-gäng i kommunen.*

Sidan 30 (s 32 AR): *Om man tittar på de brottskategorier där antal anmälda brott erfarenhetsmässigt överensstämmer väl med den faktiska brottsligheten (framförallt tillgreppsbrott), kan resultatet tolkas som att brottsfrekvensen paradoxalt sjunker över tid i kommuner med kriminella MC-gäng.*

Författaren och journalisten Dick Sundevall konstaterar att brottsfrekvensen sjunker på grund av klubbetablering och för att polisen bevakar dygnet runt

Dick Sundevall är en prisbelönt grävande journalist och författare som idag driver Magasinet Paragraf. I artikeln *Grogrund för Svensk Maffia* skriver han följande angående följderna för brottsfrekvensen i områden där Hells Angels MC etablerat sig: När Hells Angels (HA), eller liknande MC-grupperingar, bildar en ny avdelning på någon ort etablerar de sig för det mesta i ett industriområde. I sådana är det ofta inbrott då de ligger lite avsides. *Men när HA kommer dit upphör inbrotten. Dels för att HA inte accepterar sånt i sin närhet då de vill ha en bra relation till den närmaste omgivningen, och få om ens någon vill bråka med HA. Och dels för att det kör omkring polisbilar i området nätterna igenom för att bevaka HA. Därmed har övriga företagare i området till slut fått den polisbevakning på nätterna som de en längre tid har efterfrågat.*

I artikeln *Grov organiserad brottslighet* i Magasinet Paragraf framför Dick Sundevall liknande tongångar: Hells Angels blir alltid populära i det närmaste grannskapet, där de etablerar sig. *Med Hells Angels i området rumlar det inte omkring påtända eller berusade personer som trakasserar närboende. Och de företag eller privatpersoner som finns i närområdet runt HA kan sluta försäkra sina hem, villor och företag, för inbrotten, bilstölderna och skadegörelsen upphör i området. Det upphör därför att HA inte accepterar att småbus och pundare agerar i deras närområde – och därtill för att det, på grund av HA:s närvaro, finns polisbilar i området dygnet runt.*

Slutord

Forskningens resultat överraskar forskaren och stämmer inte med den teorin forskaren tillägnat sig via föreläsning av polisens olika rapporter. Detta faktum framgår tydligt framförallt i skrivningarna: *Att den faktiska brottsligheten skulle minska överensstämmer inte med teorin och resultatet kan tolkas som att brottsfrekvensen paradoxalt sjunker över tid i kommuner med kriminella MC-gäng.*

Forskaren försöker därefter att få teorin att stämma med Polisens olika rapporter genom att antyda att resultatet kan tyda på att anmälningsbenägenheten minskar då mc-klubbar flyttar in i en kommun. Denna slutsats är dock inte byggd på vare sig fakta eller forskning utan utgör forskarens desperata vilja att försöka hitta en förklaring som överensstämmer med Polisens olika demoniserande påståenden kring mc-klubbarna i ett flertal rapporter.

Faktum kvarstår dock: Forskningen visar att på område efter område av de brottstyper som av polisen pekat ut vara mc-klubbarnas sysselsättning så ökar inte antalet brott! BROTTEN MINSKAR istället på dessa områden!

Vad bevisar då forskningen? Två saker! 1. Att verkligheten kring mc-klubbar inte stämmer med polisens påståenden i olika rapporter! 2. Att brottsligheten verkligen minskar då en mc-klubb flyttar in i ett bostadsområde och därigenom ökar huspriserna då områdena blir mer attraktiva för husköpare!

Författaren och journalisten Dick Sundevall pekar på ytterligare en faktor som är svår för polisen att förneka nämligen just det faktum att polisen mer eller mindre dygnet-runt-bevakar mc-klubben så kommer inte kriminella att verka i området mer.

Forskningsarbetet

Om MC-fejder

Kriminologen Joi Bay, Statlig utredning, Professor Ove Sernhede och forskare om "MC-krig"! Det är fejder om etableringsrätt eller heder och personliga konflikter! Det handlar aldrig om narkotikamarknad eller liknande!

Om mc-fejder

Payback håller på att genomgå vad fakta och forskning säger kring olika mc-företeelser. Idag har turen kommit till vad forskningen säger om fejder inom bikerkulturen. Det som medialt och polisiärt felaktigt kallas "mc-krig".

Fejderna är ett nog så viktigt ämne att gå till botten med då vi inte kan låtsas som det inte ägt rum utan är tvungen att utreda orsaker. Genom att göra så, problematisera problemet via att genomgå vad forskningen säger, äger vi därefter fakta- och forskningsmaterial som hänvisningsmaterial framöver då media ständigt och jämt drar upp 90-talets så kallade "mc-krig" såsom en sorts bevis för mc-klubbarnas kriminella status.

Så är ju inte fallet! Fejder är exceptionella, extraordinära händelser som handlar om personliga skymfer, heder som ska återupprättas, rätten att bära olika märken eller etableringar som sker på regelvidrigt sätt utefter bikerkulturens regler.

Vi börjar med att titta på vad den statliga "kriminaliseringsutredningen" fastslog för att därefter återge vad Professor Ove Sernhede skrivit om mc-fejder i ett forskningsarbete, fortsätter med Linn Jonsson som gjort en forskningsstudie kring mediareporteringen kring mc-fejder för att därefter avsluta artikeln med att skildra vad kriminologen och kultursociologen Joi Bay kommit fram till under sina deltagande studier av bikerkulturen i Västeuropa under ett flertal år.

Statlig utredning fastslår att fejderna handlar om status, personliga konflikter eller etableringar

SOU 2000:88, sidan 89: Joi Bay och andra hävdar att den brottslighet (framför allt våldsbrottslighet) som förekom under mc-kriget skall förstås som inslag i en fejd. **Det klubbarna strider om i en sådan situation är prestige eller status. Det är viktigt för klubbarna att visa styrka, inte bara fysisk styrka utan framför allt moralisk styrka i bemärkelsen sammanhållning, solidaritet och brödraskap. Styrka visas genom beredskap att försvara sin egen och klubbens status. Ofta utlöses konflikter av att medlemmar i de olika klubbarna har hamnat i bråk när de har västarna på sig. Under sådana omständigheter representerar medlemmen hela klubben. En annan omständighet, som kan framkalla strider i form av en fejd, är om en ny klubb försöker etablera sig på ett territorium som en annan klubb redan anser som sitt. Ett exempel på detta kan vara Bandidos etablering i Sverige, vilken inte accepterades av Hells Angels.**

Professor Ove Sernhede om mc-fejder

Ove Sernhede, skriver kort i artikeln *Kamrater bland motorcyklar*, publicerad i *Tvärsnitt* 4/97, om mc-fejder i två avsnitt. Ove Sernhede är docent och var tidigare professor på Sociologiska Institutionen vid Göteborgs Universitet. Numer är han professor på Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande vid Göteborgs Universitet.

Sidan 4: Om antropologen och journalisten Carl-Johan Carpentiers skrivningar i boken *Live To Ride: Han går emot teorierna om att det handlar om kontroll över marknader och territorier för droghandeln*. **Mot föreställningarna om organiserad brottslighet hävdar han att fejderna har sin rot**

i personliga motsättningar, brutna löften, kränkt heder osv. Men han går inte närmare in på, och han visar inte på några exempel, hur dessa antagonistiska processer startat och utvecklats.

Sidan 4: Bikervärldens heraldik Om detta har däremot den danske kultursociologen och kriminologen Joi Bay skrivit i olika sammanhang. Bay är ingen biker men han har levt i och forskat om biker-kulturen under flera år. Han har ännu inte publicerat någon samlad studie, däremot en lång rad intressanta artiklar. **Bay hävdar att konflikter mellan olika mc-gäng i första hand handlar om symboliska uppgörelser, så är t.ex. bruket av ryggsköldar eller märken en anledning till denna typ av konflikt.**

Sidan 5: Från den etablerade samhällsmedborgarens horisont kan de mord som ägt rum i bikervärlden inte förklaras på annat sätt än att det måste finnas 'rationella' skäl, d.v.s. det måste handla om profit och pengar. Att likvidera någon som hämnd för att han skymfat klubbens emblem eller för att han trängt sig in på klubbens stamkrog framstår för oss som fullständigt obegripligt. Men, menar Joi Bay, **bikerns värld är inte vår, den är strukturerad efter en annan logik, den styrs efter andra lagar än samhället utanför.**

Den etnografiska forskning som finns talar entydigt om att bikervärlden inte primärt handlar om att erövra ekonomiskt kapital. **För att förstå denna kultur måste vi ha kunskap om den symboliska ordning, de lagar och normer som bär upp bikerkulturen. Det är först när vi utvecklat en sådan kunskap som det blir det möjligt att förstå hur individerna är invävda i denna kultur, först då blir möjligt att se hur denna värld utgör den första världen för dem.** Förståelse för bikervärldens kulturella logik borde vara en av förutsättningarna för diskussionen om hur samhället skall bemöta våldet i bikerkulturen. Så är det inte.

MC-konflikter är fejder om prestige och status som startar på grund av personliga konflikter!

Linn Jonsson fastslog i sin forskningsstudie vid Kriminologiska Institutionen vid Stockholms Universitet, *Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediastudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97*, följande på sidan 11: **När man pratar om de våldsamma konflikterna mellan mc-gäng ska de förstås som inslag i en fejd, där klubbarna strider om prestige och status. Ofta har konflikterna mellan klubbarna startat i samband med att några medlemmar som bär väst hamnat i konflikt med varandra.**

Kriminologen och kultursociologen Joi Bay om mc-fejder!

Joi Bay är en dansk kultursociolog och kriminolog som levt i och forskat kring bikerkulturen under ett flertal år. Bay har också skrivit en artikel i antologin, *Olja krom och manlig gemenskap, Konflikter mellan mc-klubbar*, sid 45-74:

Sid 45: Enligt polisen handlar konflikten om narkotikamarknaden (rigspolitchefen 1997) **men för detta påstående har det aldrig givits sannolika skäl och än mindre har det styrkts eller bevisats....** I denna artikel ska jag ge ett alternativt förslag till tolkning av sådana konflikter och deras uppkomst och utveckling. Alternativet grundar sig på två hypoteser om konflikter mellan bikerklubbar: **konflikterna är inte krig utan fejder, och de handlar inte om narkotika eller andra slags marknader utan om anseende.** Fem års fältforskning bland bikers och outlawbikers i Norden och USA har givit mig underlag för att framhäva fejden som den typiska konfliktformen och anseendet som den resurs konflikterna gäller.

Sidan 54: Strider där ryggmärken spelar en central roll är den vanligaste typen av konflikter mellan mc-klubbar. Ryggmärkena är klubbarnas symboler: de representerar klubben och klubbens identitet

och därför uppfattas angrepp verkliga eller symboliska – på ryggmärket som angrepp på själva klubben.

Sidan 60-61: *En fejd är en serie våldshandlingar, vanligen mord, som begås av enskilda medlemmar av två grupper som sinsemellan har nära sociala, kulturella eller politiska band och där medlemmarnas agerande baseras på gruppsolidaritet i form av en gemensam plikt att hämnas och ett kollektivt ansvar. (Pospisil 1968 s 392)...*

Krig är väpnade konflikter mellan samhällen, medan fejder är väpnade konflikter mellan närstående grupper inom ett och samma samhälle... Den andra avgörande skillnaden mellan krig och fejder är att krig utkämpas mellan representanter för samhällena (soldater, militära enheter) medan fejder potentiellt inbegriper alla kvalificerad medlemmar (vanligen vuxna män) av de två grupperna som fejden omfattar (Otterbein 1973).

Sidan 60-61: Fejder baseras däremot alltid på kollektiv solidaritet: det ursprungliga våldet uppfattas som ett angrepp på hela den grupp som offret tillhör; och gruppens medlemmar är moraliskt förpliktade att hämnas den oförrätt som har begåtts. Denna kollektiva solidaritet verkar dessutom i båda riktningarna: utom att varje medlem av gruppen ansvarar för att hämnd utkrävs, kan varje medlem också bli offer för hämnd... **Dock måste det för att man ska kunna tala om en fejd finnas en relation mellan de fientliga grupperna; de ska ha en gemensam uppfattning om fejden som tradition, och därför utkämpas fejderna mellan grupper som står varandra nära – socialt, kulturellt och känslomässigt. Under en fejd regleras alltså fientligheterna av normer som delas och accepteras av de två fientliga grupperna (ett exempel kan vara en ömsesidig förväntan att vedergällningen ska stå i rimlig proportion till den ursprungliga handlingen).**

Sid 62: Mot denna bakgrund råder det knappast tvivel om att våldsamma konflikter mellan bikerklubbar har karaktär av fejder, våldet styrs av en vilja till vedergällning. Striderna kännetecknas också av att alla klubbmedlemmar och provmedlemmar deltar i dem – både som potentiella angripare och som potentiella offer för angrepp, medan andra närstående (till exempel familjemedlemmar) inte är måltavlor för någon vedergällning. De bikerklubbar som är inblandade i konflikterna tillhör samma subkultur och är på det sättet nära relaterade till varandra och överens om grundläggande spelregler. Dessa spelregler för fejden är dock – till skillnad vad som gäller för fejder i traditionella kulturer – inte klart fastställda, och det är exempelvis svårt att skönja någon proportionalitetsprincip i vedergällningarna.

Sidan 67: principen om en för alla och alla för en – som gör att konflikter kan utvecklas till fejder; ett angrepp på en medlem uppfattas som ett angrepp på hela klubben, och vedergällningen kan riktas mot varje medlem av den angripande klubben.

Sidan 71: Även om det i Danmark inte längre finns någon tradition av blodshämnd, så har ändå bikerkonflikterna fejdens alla egenskaper. De består av ritualiserade vedergällningar som styrs av en logik som de flesta bikers känner till och accepterar: ett angrepp på en klubbmedlem uppfattas som ett angrepp på hela klubben, och klubbens medlemmar är moraliskt förpliktade att hämnas ett sådant angrepp. Och denna hämnd behöver inte drabba den ursprungliga gärningsmannen, utan kan riktas mot varje medlem av gärningsmannens klubb.

Sidan 71: Fejderna är inte en kamp om narkotikamarknaden... De följer sin egen rörelselag – att angrepp hämnas – och i grunden handlar dessa konflikter om subkulturellt anseende, som är det värde varmed män och klubbar mäts inom bikerkulturen. Anseendet är ett mått på den styrka som klubbar och medlemmar besitter, och styrka är lika med fraternitetsstyrka, det vill säga klubbens förmåga att aktualisera och hävda de förpliktelser och det ansvar som tillkommer en fraternitet.

Källor:

SOU 2000:88, Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – “Kriminaliseringsutredningen”– [Del 1](#)

[Artikel Joi Bay, antologin *Olja krom och manlig gemenskap, Konflikter mellan mc-klubbar*, sid 45-74, Daidalos Förlag:](#)

[Professor Ove Sernhede, artikel Kamrater bland motorcyklar, Tvärsnitt 4/97](#)

[Linn Jonsson, Kriminologiska Institutionen Stockholms Universitet, mediestudie: *Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediestudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97*](#)

Om Sverigemodellen

Forskning bekräftar att bikerkulturens samarbetsmodeller (Sverigemodellen och GBK) är sorterings och konfliktsstävjande verktyg!

OM Sverigemodellen

1996 bildades Stockholmsmodellen, den direkta föregångaren till Sverigemodellen. Avsikten var att styra upp en allt oregerligare nyetablering av mc-klubbar i Stockholmsområdet. Modellen utgjorde och utgör således ett effektivt instrument att sortera bort oseriösa klubbar som ville bli en del av gemenskapen utav fel orsaker. Modellen hade också som uppgift att reglera copyright- frågor för att därigenom stämma i bäcken och förebygga eventuella konflikter. Det intressanta i sammanhanget var att Hells Angels var den klubb som var motståndare till införandet av denna modell, alltså samma klubb som Polismyndigheterna såväl som Lasse Wierup påstår styr hela modellen!?? Ett faktum som påvisar såväl Polisväsendets som Wierups direkt bristande kunskap i ämnet!

Då modellen visade sig framgångsrik lades cirka ett halvår senare ett förslag fram till Sverigemötet att modellen skulle gälla hela Sverige. På Sverigemötet har alla deltagande klubbar en röst, och en majoritet av klubbarna röstade för förslaget som därigenom antogs att gälla såsom etableringsmodell för hela Sverige, därav också namnet Sverigemodellen. På mötet deltog såväl Hells Angels som Bandidos varför envar kan förstå att modellen vare sig är initierad, beslutad eller styrd av Hells Angels. Vad mera är att i flera regioner finns inga så kallade stödklubbar eller supportklubbar till Hells Angels vilket ytterligare bevisar polisens uppenbara lögn i ämnet.

Sverigemodellen är en demokratisk modell som i slutet av 2018 består av 255 självständiga klubbar. Möten förekommer på flera platser inom Sverige och gemensamt inom mötesformerna är att varje deltagande klubb äger en röst. Hells Angels avdelningar utgör mindre än 5 % av medlemsklubbarna och då röstningsreglerna är som ovan relaterade så säger det sig själv att det i en demokratisk förening är en direkt omöjlighet för en minoritet med omkring 5 % av rösterna att styra resterande 95 %.

Allt tal om att klubbar igenom att medverka i Sverigemodellen därmed skulle stödja Hells Angels MC är således fria fantasier tagna direkt ur luften som saknar all form av substans och som enbart har för avsikt att smutskasta och demonisera såväl en enskild klubb som alla övriga medverkande klubbar och deras enskilda medlemmar.

Forsknings- och expertstöd för Sverigemodellens funktion som sorterings- och konfliktverktyg

Filosofie doktor, bikerforskaren Stig Grundvall, som doktorerade på bikerkulturen, bekräftar ovanstående klargörande i avhandlingen **Vagabond MC– gemenskap, manlighet och marginalitet**.

På sidan 87: *Det är först på senare tid som nationsövergripande samarbetsorgan har uppstått. I led med detta har **Sverigemodellen** vuxit fram, där man centralt har gjort upp regler för vad som skall gälla för en bikerklubb. I modellen finns regler för bl.a. antalet medlemmar och motorcyklar i en klubb. Där finns riktlinjer för klubbhus. Man tar upp frågor om lämpliga klubbnamn. I ett råd tar man upp märkestvister. Det kan gälla färger i ryggmärket. Även lämpliga symboler i märket tas upp till diskussion. Innan Sverigemodellen slog igenom gällde principen om självsanering. Det innebar att oseriösa klubbar nonchalerades. De fick inga inbjudningar och deras egna tillställningar bojkottades. Dessa klubbar dog oftast ut av sig själva.*

Sidan 172: *Samarbetsorgan och upprättandet av gemensamma förhållningsregler förebygger och sätter, till viss del, de mera provocativa formerna av anseendekonflikter ur spel och är ett försök till en*

fredlig samexistens.

Forsknings- och expertstöd för GBK:s funktion som sorterings- och konfliktverktyg

Ett annat lokalt samarbetsorgan utgör Göteborgs Bikerkultur, förkortat GBK.

Bikerdoktorn Stig Grundvall följde under sin fleråriga forskningsperiod intimt klubben Vagabonds MC:s (fingerat namn) väg in i bikervärlden, hela perioden från kamratförening ändå fram till att klubben blev godkänd och fick bära ryggmärken.

Vi citerar de bitarna ur doktorsavhandlingen Vagabond MC som behandlar just en klubbs väg fram till ryggmärken.

Sidan 65: 1996 startade GBK, Göteborgs Biker Kultur. Det är en sammanslutning där ett tiotal av stadens klubbar träffas och diskuterar samverkan och bidrar med information till klubbarna. GBK kan ses som en fortsättning på MC-sam bortsett från att det inte finns någon inblandning från kommunen. **GBK har kommit att bli betydelsefull för registrering av nya klubbar, utvecklandet av inträdesregler, verksamhetsföreskrifter, lösandet av konflikter samt förhindrandet av ryktesspridning.** Representanter för de olika klubbarna träffas cirka en gång i månaden. **GBK är också ett led i den "inomkulturella" sanering som blivit mer markant under senare år, där man har satt upp regler för bikerklubbarnas verksamhet.**

Sidan 76: **De fick sedan besked om att för att överhuvudtaget få bära ryggmärken krävs det minst fem medlemmar och minst fem motorcyklar.** När det var uppnått kunde de efter mötesbeslut få möjlighet att bära "frontpatch", klubbens märke på framsidan av västen. **Därefter väntade en provotid på ett par år då klubben fick chans att kvalificera sig som bikerklubb. Viktiga milstolpar på vägen var att skaffa klubbhus, vara ute och köra motorcykel, göra sig bekant med andra klubbar och ordna fester eller andra arrangemang.** Efter provotiden var det upp till GBK om klubben skulle bli accepterad.

Sidan 148: En klubb hade fått i uppgift att bli fadderklubb och hjälpa till att slussa in Vagabond MC i bikermiljön... Erbjudandet gällde ömsesidigt stöd, åka tillsammans på träffar eller information om hur man hanterar hang-arounds, supportrar, klubbmärken o.dyl. **Det handlade om att skapa en förtroenhet med vad som är brukligt och praktiskt inom kulturen.** Fadderklubben skulle inte lägga sig i klubbens angelägenheter, men däremot bistå i sakförhållanden som gäller bikermiljön i stort. "Vi kan lika gärna kalla det kontaktklubb om ni hellre vill det", förklarade en av representanterna. Sidan 83: Kontaktklubben blev ett stöd i den fortsatta utvecklingen och de kommande månaderna fram till beskedet om ryggmärken flöt fram. **Kontaktklubben fanns hela tiden till hands med förklaringar och stöd och relationerna var öppna och otvungna.**

Sidan 84: Tre månader senare dyker ett par representanter för GBK upp och tillkännager att Vagabond MC är accepterade som fullvärdig ryggmärkesklubb. Detta sker cirka två år efter den nyårsfest där de tillkännagivit att de bildat en bikerklubb. När jag kom in i lokalen fanns fortfarande representanterna kvar och runt bordet satt sex stolta medlemmar och en prospect. **Klubbens medlemmar var accepterade i bikervärlden och fick från och med den tidpunkten bära skinnvästar med klubbens namn, logo och hemvist på ryggen... Lärningstiden var över. Nu var man en bikerklubb med ett visitkort på ryggen.**

Stig Grundvalls avhandling: [Vagabond MC- gemenskap, manlighet och marginalitet](#)

Artiklar

Krönika av författaren och dokumentärfilmaren Renzo Aneröd!

I det allra första numret av Nättidningen Payback som publicerades 2009 hade vi äran att ha Renzo Aneröd, författare och dokumentärfilmare, som krönikör. Vi publicerar här nedan återigen hans text som alla borde läsa för att skaffa sig perspektiv omkring vad som sker kring mc-klubbar i Sverige idag.

Krönika av Renzo Aneröd

Kommunalt bolag hyr ut till “mc-gäng”, toppar en göteborgstidning för inte så länge sedan sin framsida med. I artikeln säger moderaten Jan Hallberg att “Vi ska gå till botten med det”.

Ja, det tror jag säkert att han ska. Att “mc-gäng” får lov att hyra lokaler i Göteborg låter ju fruktansvärt. “Det finns personer i klubben som är kriminellt belastade” fortsätter artikeln.

Ja, men då är det ju klart. Förbjud alla föreningar och företag som har “kriminellt belastade personer” med. Jag ser fram emot följande rubrik. “Golfklubb får hyra kommunal lokal!” Massor av kriminella där. Eller varför inte “kommunalt bolag hyr ut till tidning”? Flertalet journalister finns med i brottsregistret.

Skämt åsido.

Jag stöder kampen mot kriminalitet. Jag är delvis för hårdare tag mot ungdomsbrottsligheten och hårdare regler i skolorna. Jag tycker att vi har åt helvete för låga straff mot avskum som begår brott mot kvinnor och barn. Men denna fixering vid “mc-gäng” är löjlig. Nittionio procent av mc-klubbarna är inte kriminella. Att det sedan finns personer i flera klubbar som är kriminellt belastade är en annan sak. Samt att det finns stora problem med kriminalitet.

Mc-klubbarna, eller bikerkulturen, har en lång historia där kärleken till motorcykeln, gemenskap mellan likasinnade, frihetslängtan och strävan att inte inordna sig i samhällets normer varit drivande. Visst är det en “outlawkultur”, det skall inte förnekas, men det är ingen maffia. Det är en subkultur som startade i USA när krigsveteraner från andra världskriget kom hem och hade svårt att finna ro. I Sverige startade de första klubbarna i slutet av 1960-talet inspirerade av filmer som “Easy rider”. Här blev de, liksom raggarklubbarna, en renodlad arbetarkultur. Under 1970- och 80-talen växte det fram hundratals klubbar i landet med folk som på vardagarna hade tunga jobb, medan de på helgerna fick makt över sina liv genom klubben. Där kunde ingen jävel i samhället styra över dem.

På 1990-talet var det inte lika lätt för den yngre arbetarklassen att få jobb, då valde vissa att arbeta kriminellt. Vilket en del bikers gjorde och gör. **Men bikerkulturen som sådan är inte och har aldrig varit en kriminell sammanslutning.** Att polis, medier och politiker försökt göra den kriminell genom att under ett årtionde trakasserat och sparkat folk från jobb, kastat ut dem från lägenheter, hängt ut dem i medierna och så vidare har knappast gjort det enklare att bli helt laglydig.

Jag önskar att jag kunde sluta krönikan med en käck uppmaning till tidningarna. Gör inte om det! Man kan inte hänga ut hela bikerkulturen bara för att det finns några kriminella bland dem. Men jag vet att det kommer hända igen. Bikerkulturen är ju trots allt bara en arbetarkultur. Så vem fan bryr sig?

Renzo Aneröd. Författare och dokumentärfilmare

Analys över Paybacks Fakta- och Forsknings-sammanställning

Vid vägs ände – En avrundning

Så har vi då kommit till vägs ände. Ett stort antalet olika artiklar har publicerats av Payback Sverige under temat *Fakta och Forskning kring bikers och bikerklubbar*. Artiklarna har tagit fakta, forskning och experter till hjälp alternativt utrett vad som sagts och/eller fastlagts i olika utredningar.

Tagga en och en av artiklarna kan de självklart enkelt viftas bort med eller överses med oavsett slutsatser. Men den som läser igenom hela materialet, som för övrigt också använder sig av direkta källhänvisningar hela tiden för läsarens möjlighet att kontrollera utsagorna, så framträder alltmer en mycket mörk och dyster bild om hur Polisen som initiativtagare och med media och/eller politiker som medhjälpare medvetet byggt upp en bild av bikers såsom kriminella varelser. En bild som inte äger stöd i vare sig forskning, verklighet eller fakta! Vilket tydligt framträder i och ur det publicerade materialet.

Vi har också skrivit en artikel där vi presenterade Polisens belägg i sak för bikerklubbarnas kriminella status. Artikelns uppgifter bygger direkt på de rättsfall eller frågeställningar från Payback där polisen ställts mot väggen och tvingats redovisa vilka uppgifter de har i sak. Uppgifterna visade tyvärr bara bygga på vedertagna språkbruk, olika sätt att sortera mc-klubbar eller felöversatta dokument.

“En lögn som upprepas tillräckligt många gånger blir en sanning!”

Nazitysklands propagandaminister Joseph Goebbels uttalade: “Om en lögn upprepas tillräckligt många gånger blir den en sanning.” Detta uttryck har legat till grund vad gäller hela kriminaliseringsprocessen av bikerklubbarna. Lögnen har upprepats in absurdom tills ingen längre tvivlar på eller ifrågasätter sanningshalten i begreppet.

Genom artikelserien omkring “kriminella mc-gäng” har Payback sammanställt ett digert och omfattande material för forskare, studerande, journalister med flera att läsa, söka och kontrollera fakta och forskning i ämnet. Motivet? Jo, för vi tror även på att ett motsatt förhållande faktiskt kan råda – att en sanning som upprepas tillräckligt många gånger faktiskt kan transformera en ond lögn tillbaka till sanningen! Därav skriftserien om “kriminella mc-gäng”.

Upp till läsarna att väga alla faktabaserade artiklar mot Polisens ordbevis!

Sakframställningen är över. Det är nu upp till er alla läsare att fälla avgörandet och att kritiskt granska framlagda synpunkter, fakta, forskning och logiska resonemang. Att helt enkelt välja vilken bild ni vill tro på och som utgör sanningen. Alla de olika artiklarna med kontrollerbara fakta och forskning med i många fall olika former av experter på området som uttalar sig eller som lagt fram utredningar i sak. Eller om ni fortsätter att vilja tro på polisens ord. För det är blott genom ord de kriminaliserar bikerklubbarna. Språkbruk, ej några som helst fakta!

Bikerkulturen unik i det att den definierats av motparten!

För Payback har genom argument och logik, med presenterandet av direkta fakta och forskning, och med hjälp av externa experters fakta i denna bok försökt ogiltigförklara och motbevisa den fabricerade men dock allena rådande bilden av bikerklubbarna såsom kriminella sammanslutningar. För bikerkulturen är i det unik – att den definierats, förklarats och uttolkats enbart av dess fiende, polisen. Den part som samtidigt har den överlägset största ekonomiska favören av en framgångsrik demonisering av bikerkulturen.

Hur trovärdigt är då detta? Som om Satanisterna allena fått förklara Kristendomens välsignelse- och nattvardsakt. Alla skulle självfallet inse att dylika beskrivningar skulle vara djupt missvisande, vinklade samt ej med sanningen överensstämmande. Varför är det då inte lika självklart att inse att en polistecknad bild av bikers är lika förvrängd och förfalskad? Jo, för det första har den oemotsagda indoktrineringen tillåtit fortgå och verka under så lång tid att ingen längre betvivlar sanningshalten. Den har även starkt och envetet backats upp av våra högsta styrande organ, riksdag och regering, samt alla former av media. Friedrich Hegel, tysk filosof 1770-1831, sade: *"Varje sanning har blivit till."* Så är också denna sanning en konstgjord produkt utan förankring eller grund i verkligheten. En utsaga skapad i ett ont mörker, av makter med dolda motiv och avsikter!

"Vad man tror på beror på vad man vågar se i vitögat"

För bikern är inte farlig. Det farliga får sökas utanför och bortom honom, till och med utanför ramen av hans själva existens. Det måste sökas i själva den bild av bikern som lever i de hjärntvättades och indoktrinerades sinnen och ögon. En bild som lever ett eget, oberoende liv och med den verkliga bikern icke längre förenad. En parallellt existerande biker av fantasma bygd istället för av kött och blod. Denna biker är också farlig. Ty den är själva grundbilden, prototypen för ett vidunder. En bild som grannlaga redigerats och polisgjorts kriminell. Ett ultimatum komponerat recept för en Imaginary Criminal. En produkt som försetts med just de ingredienser som utgör själva syntesen för ett monster, ett Vidunder och en vettvilling. En produkt som ersatt, tagit över och med tiden besatt den verkliga bikerns kropp och därför är den enda som både polisen och allmänheten kan se framför sig. Ty så stor är också indoktrineringsmakt då den får härska oemotsagd! *"För vad man tror på beror på vad man har sett, inte bara det som är synligt utan vad man är beredd att se i vitögat – Salman Rushdie"*

Bikerklubbarna består av en mängd ostraffade individer!

Avsikten med denna skriftserie har varit att plocka ner bikerklubbarna till dess minsta beståndsdelar, de enskilda medlemmarna, samt därefter sätta individerna under lupp och skärskådan. För den utmålade mc-kriminaliteten har alltid varit mc-klubbarnas eller mc-kollektivets kriminalitet. Men... ett kollektiv är inget annat än summan av dess enskilda medlemmar. Så är också ett kollektivs kriminalitet summan av de enskilda individernas kriminalitet.

Brå:s rapport 1999:6 visade att 25 %, eller 25 stycken av 100 undersökta medlemmar i Hells Angels och Bandidos, överhuvudtaget inte var straffade. Inte ens för fortkörning eller snatteri. En fråga man då borde ställa sig är: Kan en organisation med kriminalitet som övergripande syfte och mål verkligen hållbara medlemmar som aldrig någonsin begått en enda brottslig handling? Strider inte det mot själva filosofin och syftet bakom en kriminell organisation? Och utgör isåfall inte detta ett bevis i sig att mc-klubbarna inte kan vara några kriminella organisationer? Jag vill här poängtera och understryka vad professorn i allmän kriminologi, Janne Flyghed, svarar på frågan om det finns saklig grund och tillräcklig bevisning för att benämningen "kriminella mc-gäng" skulle vara ett adekvat och acceptabelt begrepp: *"Kriminella mc-gäng skulle vara en adekvat benämning om det finns sådana som har som huvudsaklig verksamhet att begå brott och att detta omfattar samtliga personer som är medlemmar"*. Så är bevisligen inte fallet ibland mc-klubbarna och deras medlemmar!

Öppna tanken för att bikers inte är kriminella!

Vi vill sålunda med denna skriftserie vrida ner och vända perspektivet mot den enskilda individen istället för kollektivet. Synliggöra den enskilda människan inuti massan. Ty även bikers är människor även om de inte så behandlas! Individer med lika många bottnar och särdrag som alla andra. En mängd högst olika personligheter med en sammansättning av gener, drömmar, tankegångar, känslor, mål, moral, filosofi m.m. som är unik för var och en. Tag vilket kollektiv som helst och det består alltid av

individer, och alla kan inte vara kriminella vettvillingar. Och kan vi erkänna att så bara en enda individ inte är ett Vidunder, så öppnar vi samtidigt våra sinnen för tanken att alla de andra kanske inte heller är kriminella. För även de är ju individer!

Monstret kanske inte tar oss om vi tassar upp och kissar på natten. Monstret kanske aldrig ens funnits under min säng. Det kanske bara är mamma, pappa eller Storebror (läs: polisen) som velat skrämma mig? Som velat ha mig tyst, stilla och passivt liggande i min säng, nu som då jag var liten? Att så ett frö och väcka en tanke...!

Det gäller att motbevisa den gamla tesen ”att i mörker är alla katter grå”. Att informera och påvisa att bikers är vanliga människor som du och jag, bara med ett extra starkt mc-intresse. Det gäller att gå till motangrepp och ge svar på förtal. Att återta uttolkningsrätten till vår egen kultur – Reclaim the Bikerculture och inte längre tillåta polisen att exklusivt inneha ensamrätten att förklara och definiera bikerkulturen, vår kultur. Det handlar om att presentera och måla en motbild i form av en seriös och nyanserad skriftserie om bikerkulturen och de individer som den befolkar. Å det är precis det som Payback nu gjort igenom att sammanställa ett motmaterial bestående av en mängd olika artiklar baserade på fakta och forskning!

Alla katter är inte grå, inte ens många är grå – Det finns ett bredspektrum av bikers!

För att komma så långt och vidare, framåt till en punkt där folk verkligen börjar lyssna och tro på vår version, måste vi: Visa att alla katter (tänk: bikers) inte är grå. Visa att det finns ett brett spektrum av olikfärgade katter bestående av blåa, gråa, vita, röda och svarta katter. Ifrån att bikerkåren av polisen avpersonaliserats och kollektiviserats har sanningen då gjort oss fria. Vi har medvetandegjort folket, våra domare samt bevisat, levande- och påtagliggjort individens existens och betydelse, i den mångfascetterande massan som bikerkollektivet utgör.

Hjälp Payback sprida infon om skriftserien! Köp Paybackböckerna!

Vad kan jag som läsare och ”nyfrälst” då uträtta? Jag, Payback och hela bikerkollektivet tillsammans kan inte ensamma förändra och påverka ett helt samhälle. Vi behöver hjälp! Därför vädjar vi till alla er därute: Alla ni som har pojkvänner, män, syskon, föräldrar, kompisar eller söner som lever, trakasseras och förföljs på grund av sin existens, eller för sitt val att framleva sitt liv inom bikerkulturen; alla ni som i verkligheten direkt eller indirekt upplevt eller utsatts för dessa lika ovärdiga som orättfärdiga yttringar av ett samhälle som varken vill eller förmår assimilera bikerkulturen; alla ni som tror på vårt ord eller som vi förmått övertyga om samhällets orättvisa förföljelser av bikers samt slutligen alla ni som sympatiserar med oss av vilka orsaker som helst: Hjälp oss! Tala med och förklara för dina vänner, grannar, släktingar och arbetskamrater hur verkligheten ter sig och ser ut för bikers. Övertyga och vinn om möjligt dom över på vår sida, i kampen för vår sak.

Prata om Paybacks skriftställningar och böcker. Visa dem eller ge bort dem i present till så många du förmår. Tipsa om artikelsamlingarna och böckerna på hemsidor, i bloggar, i communities samt i alla vanliga samtal människor emellan. Ju fler som läser och tar del av Paybacks skrifter, de enda böcker som finns skrivna från bikerns synvinkel, ju närmare en förändring och en upprättelse för bikern och bikerklubbarna kommer vi också.

Det du förstår – förföljer eller hatar du inte längre!

För ju mer kunskap om vår kultur vi förmår sprida, ju större förståelse för våra handlingar, tankesätt, ideal och moral kan vi hoppas på. Ty den person eller företeelse du förstår – förföljer eller hatar du inte längre. I själva förståelsen bor och döljer sig olika grader av respekt. Så genom att sprida och förmedla kunskapen om vår kultur förvandlas också okunskapens förakt, inte nödvändigtvis till sympati, ty

sympati kräver igenkännande och delad värdegrund, men till förståelse, respekt och till ett öppet sinne, och ett i fortsättningen alltid vaket och lyssnande intellekt. Så har också skrifterna fyllt sin yttersta funktion! Att så ett frö och väcka en tanke – Att skriva en bok och väcka ett folk.

All förändring startar med att förändra ett enda medvetande!

Har skriftserien på något vis förändrat din syn på bikers eller bikerklubbarna? Ty har skrivandet och skriften nått fram och fått kontakt med andra medvetanden, upplyst och övertygat om så bara en enda person, så var också arbetet allting värt och till övermåttan rikt belönat. För även den som förändrade världen började med att övertyga och förändra ett enda medvetande.

Vi tar här efter kampen vidare, långt, långt vidare. Payback kommer oavbrutet och oförtrutet fortsätta vår kamp och vårt värv för alla bikers rätt till lika och rättvis behandling vad gäller juridiska och mänskliga rättigheter.

Litteratur- & Källförteckning

[Advokat Anders Lindstrand, Intervju och artikel i Sveriges Radio](#)

[Advokat Anders Lindstrand, Intervju i Sveriges Radio, 2012-12-04](#)

[Amir Rostami: Aftonbladet, MC-gäng tar över landet, 2013-07-28](#)

[Anette Cedergren, reporter, artikel: Pressetik och Hells Angels, i antologin *Olja, krom och manlig gemenskap*, sidan 141-182, Daidalos Förlag](#)

[Artikel, GP, *Bandidosboss slipper inte fängelse*](#)

[Avhandling: Stig Grundvall: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet](#)

[Advokatsamfundets remissyttrande över rambeslutet mot organiserad brottslighet, Ju2008/499/L5](#)

[Ziegmund Bauman, Professor, bok: Arbete, Konsumtion och den nya fattigdomen](#)

[Bilderna av organiserad brottslighet i svensk dagspress 1995-2002, Daniel Vesterhav](#)

[Brottsförebyggande Rådet \(BRÅ\): MC-Brott 1999:6](#)

[Brottsförebyggande Rådet \(BRÅ\): RAPPORT 2002:7 "Organiserad brottslighet– lösa maskor eller fasta nätverk"](#)

[Brottsförebyggande Rådet, Rapport 2008:22, 14 projekt mot organiserad brottslighet](#)

[Brottsstatistik, bikers: BRÅ, Rikskriminalpolisen, Sveriges Radio, 1987-2011](#)

[BT, artikel, Forsvars-advokater slår alarm: Uskyldige bliver dømt i Danmark](#)

Carl-Johan Carpentier, antropolog, doktor, journalist, författare, boken *Live To Ride*

[Carl-Johan Carpentier, antropolog, doktor, journalist, författare, artikeln "Att skruva en verklighet -om biker-kulturen i medierna", i antologin *Olja, Krom och Manlig gemenskap*, sidan 183-197](#)

[Daniel R. Wolf, doktor och bikerforskare, bok: *The Rebels*](#)

[Dick Sundevall, författare och dokumentärfilmare, boken *Peter Rätz – Nio år som undercoveragent*, sidan 235-242](#)

[Dick Sundevall, författare och prisbelönt, grävande journalist, artikel *Grov organiserad brottslighet*, Magasinet Paragraf](#)

[Dick Sundevall, författare och prisbelönt, grävande journalist, artikel *Grogrund för Svensk Maffia*](#)

[Ekstrabladet, artikel: Advokat langer ud efter politikere: Rendyrket bikeronani](#)

[Ekstrabladet, artikel: Forsvarsadvokat: – Sass Larsen kunne selv ryge med i den nye bandepakke](#)

["1 %" – en analys av hur mc-gängs "farlighet" beskrivs i svensk press under åren 1995 och 2010, Petter Ingemansson, Kriminologiska Institutionen vid Stockholms Universitet](#)

[Fanget utan rättigheter: Daniel R. Wolf, The Rebels, granskande journalistik kring Wolfs uttalanden kring bikerkulturen m.m. Wolf är den andra personen som doktorerat på bikerkulturen](#)

[Folketingets Retsudvalg, besvarelse av spørgsmål nr 489 – alm.del – bilag 1217](#)

[Forkby, T. \(2008\). Gängrelaterat ungdomsarbete. En utvärdering av Ung och Trygg i Göteborg. <http://gbgreg.kommunalforbund.se>. \(FoU Rapport, 1: 2008\)](#)

[Janne Flyghed, Professor Professor, Kriminolog och Bikerforskare intervjuas om bikerkriminalitet](#)

[Janne Flyghed, Professor, Intervju: Vaga för att inte säga obefintliga bevis för att bikerklubbar är kriminella](#)

[Janne Flyghed, Professor, forskningsstudie, Kriminalitetskontroll – baserad på tro eller vetande?](#)

[Jasna Tabrizi och Sabrina Stusinski: Organiserad Brottslighet – Att definiera ett problem](#)

[Joakim Hilldén: Effekter av kriminella MC-gäng på brottsfrekvens i Sveriges kommuner 1996–2003](#)

[Joi Bay, Kriminolog, Journalisten: Media gör mc-gängen farligare än de är](#)

Joi Bay, Kriminolog,

Brå: http://www.bra.se/extra/pod/?action=pod_show&id=404&module_instance=12 Artikeln eftersöks via BRÅ.

[Joi Bay, Kriminolog, artikel: Konflikter mellan mc-klubbar, sidan 23-44, i antologin Olja, Krom och Manlig gemenskap, Daidalos Förlag](#)

[Hunter S. Thompson, författare och journalist, Hells Angels – En sällsam och skrämmande legend](#)

[Håkan Hydén, Professor, Intervju](#)

[Håkan Karlsson: Gängkulturen i Sverige](#)

[Kriminologiska Institutionen, Stockholms Universitet, remissvar, SOU 2014:63, Organiserad brottslighet – förfälts- och underlåtelseansvar.](#)

Lars Korsell, Brå, artikel Apropå nr 6/99, Organiserad Brottslighet – Vad är det? Efterfrågas via Brottsförebyggande Rådet

[Lars Korsell, Brå, intervju i Sveriges Radio, MC-gängen är inte kriminella](#)

[Lars Lagergrens forskaressä: Make way for the Biker: Media and Swedish Motorcycle Culture](#)

[Lars Lagergren, författare och fil. dr, artikel: Några nedslag i den svenska motorcykelkulturens utveckling under efterkrigstiden, sidan 9-22, i antologin Olja, Krom och Manlig gemenskap](#)

[Lars Lagergren, författare och fil.dr, artikel: Motorcyklar, manliga ideal och maskulinitetens mytologier, sidan 45-74, i antologin Olja, Krom och Manlig gemenskap](#)

[Leif G W Persson, Professor, MC-gängen är polisens kukförlängare, youtube, intervju](#)

[Lena Melin, Analysanalytiker, Kriminalunderrättelsetjänsten, artikel](#)

[Lennart Körnsveden, Rikskriminalenanställd ryggmärkesbiker, Intervju](#)

[Linn Jonsson, Det stora nordiska mc-kriget – en kvantitativ mediastudie om mc-relaterad brottslighet 1995-97, Kriminologiska Institutionen, Stockholms Universitet](#)

[Lynch-rapporten, The General Attorney of California Department of Justice Thomas Lynch](#)

[Maz Harris, den tredje personen som doktorerat på bikerkulturen](#)

[Norsk Maffia, bok, Ole Martin Kristiansen](#)

[Norska Politidirektoriet \(POD\) rapport: "Tendenser i kriminaliteten- utfordringer i Norge i 2007 – 2009"](#)

[Olja, Krom och manlig gemenskap, antologi, redaktör Ove Sernhede, Daidalos Förlag](#)

[Om EU:s och FN:s definition över organiserad brottslighet](#)

[Operation Monitor; Europol](#)

Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – "Kriminaliseringsutredningen" – [Del 1](#) [Del 2](#) [Del 3](#)

Oslo Tingsrätt, målnummer: 13-176606MED-OTIR/08

[Ove Sernhede: Kamrater bland motorcyklar, Tvärsnitt 4/97](#)

Peter Wallberg och Anders Wahlund, journalister, Tidningarnas Telegrambyrå (TT), artikel i Journalisten, tidigare länk: <http://www.journalisten.se/artikel/631/tt-journalister-pa-graev-98-medierna-goer-mc-gaengen-farligare-aen-vad-de-aer> Efterfrågas via Journalisten: <http://www.journalisten.se/>

[Polisens svar på Paybacks Öppna Brev, Rikskriminalpolisen, Kriminalunderrättelsetjänsten, Lars Öjelind, A 151-464/11](#)

[Polisens Svar till Payback Sverige om bevis för mc-klubbars kriminella status, Polismyndigheten, Nationella Operativa Avdelningen, Underrättelsenheten, Linda H Staaf, A844.831/16](#)

Polismyndigheterna CSTUWX-län, Strategi mot 1 % MC-gäng och organiserad gängkriminalitet, A-483-3475/02

[Poliskritisk bacheloruppsats från Polishögskolan](#)

[Rahmenkonzeption 2010](#)

[Regeringskansliets Faktapromemoria 2004/05:FPM53](#)

[Regeringens proposition, 2007/08:144, Sveriges antagande av rambeslut om kampen mot organiserad brottslighet](#)

[Rikspolischefen Björn Eriksson, intervju i TV-programmet 20.00, 1989](#)

[Robert Andersson, Kriminolog, Intervju: Professor, Kriminolog och bikerforskare intervjuas om bikerkriminalitet](#)

Scanbike, artikel nr 2/1997, Hun utroper Hells Angels til verdens farligste kriminelle bande
[Sid 1](#) [Sid 2](#)

[Siw Persson \(Fp\): Riksdagsmotion 1994/95: JU603](#)

SOU 2000:88, Organiserad brottslighet, hets mot folkgrupp, hets mot homosexuella, m.m. – straffansvarets räckvidd – “Kriminaliseringsutredningen” – [Del 1](#) [Del 2](#) [Del 3](#)

[SOU 2014:63, Organiserad brottslighet – förfälts- och underlåtenhetsansvar, kvalifikationsgrunder m.m.](#)

[Stig Grundvall, forskningsartikel: Broderskap, framlagd vid nordisk konferens om mansforskning, Hillerød, Danmark 26.-27. oktober 2001](#)

[Stig Grundvall, Bikerforskare och doktor, avhandling: Vagabond MC – Gemenskap, manlighet och marginalitet](#)

[Stig Grundvall, Bikerforskare, Fil. dr och universitetslektor: Forskningen hävdar samfällt att det inte finns något belägg för att klubbarnas verksamhet handlar om kriminalitet, intervju](#)

[Stig Grundvall; Professor, Kriminolog och Bikerforskare intervjuas om bikerkriminalitet](#)

[Stig Grundvall: Artikel Rövare, rebell och outlaw Om utanförskap och alternativa livsformer från Robin Hood till Hell's Angels, sidan 293-324. Artikel från antologin Identitetens omvandlingar, Daidalos Förlag](#)

[Stephen Lyng och Michael L Bracey Jr: Den enda procenten berövas qadden: bikerstil och handeln med kulturellt motstånd, sid 93-140, antologin Olja, krom och manlig gemenskap, Daidalos Förlag](#)

Sveriges Radios granskning av mc-gängens brottslighet, tidigare
länk: <http://sverigesradio.se/cgi-bin/ekot/artikel.asp?Artikel=1418325> Efterfrågas via Sveriges Radio

[Sveriges Radio, statistik, Brott och Straff i mc-gängen](#)

[Sveriges Radio, Intervju med Brå:s Lars Korsell, MC-gängen är inte kriminella](#)

[Tommy Andersson, Rikskriminalpolisen: Information kring Outlawkulturen, 950313/2b Sidan 1 Sidan 2](#)

[Ulf Kristiansson, mc-reporter, Intervju](#)

Ulf Kristiansson, mc-reporter, Intervju, Västerbottens-Kuriren, Red Devils – So what?, tidigare
länk: <http://www.vk.se/Article.jsp?article=270838> Efterfrågas hos Västerbottens-Kuriren

[Ulf Manneback, Bikerpastor, Intervju](#)